Ingyenes, online magazin. Kereskedelmi forgalomba nem hozható! 2019.09. - 51. szám

AniMagazin

K-On!

Mantis interjú

The Untamed

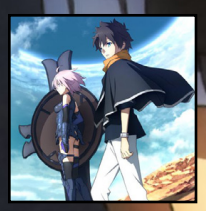

Őszi szezonajánló

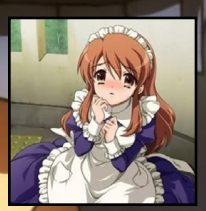

TOP 10 Maid

Impresszum

Alapító: *NewPlayer*
Főszerkesztő: *Catrin*
Tervezőszerkesztő: *Hirotaka*
Lektor: *Risa, pintergreg*

Szerzők:
Iskariotes, Venom, tomyx20, A. Kristóf, Jucuky, Ricz, Saci, Szalamandra, supermario4ever, Yuriko, HigashiKata, Gingike

Elérhetőségek

Cikkek beküldése:
bekuldes@anipalace.hu
Információ, kérdések:
info@anipalace.hu
Weboldal: *animagazin.hu*
Facebook: *fb.com/anipalace*
Twitter: *twitter.com/anipalace*
Instagram:
instagram.com/animagazinhu/

AniPalace

Less rá a *Cikk adatbázisunkra*, böngéssz a cikkeink között és töltsd le az adott számot!

Dragon Hall+TV

Elindult a Dragon Hall online TV adása, melynek műsorrendjét az AniMagazin hasábjain is böngészhetitek. KATTINTS IDE és lesd meg!
A műsorrend oldalán kattintsatok a logóra a TV eléréséhez.

Előző szám

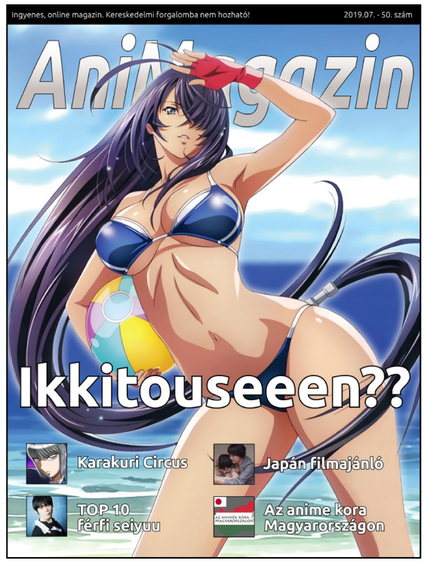

Korábbi számainkat keresd a weboldalunkon:
animagazin.hu

Kiemelt partnerek

Animefordítások · *Anime Raptors* · *Cosplay.hu* · *Figuracsatorna* · *Lady Marilyn Blog* · *Ricz/Ronin Factories*

ShiroNeko Youtube · *AniPalace Youtube*

További partnerek

AnimeAddicts · *ANIME Hungary* · *Anime Hungary* ❀ · *Anime-Japan-HU* · *Anime Őrültek.:'3* · *Anime Sekai Team*

Anime Series · *AnimeWeb* · *Aoi Anime* · *Dragon Hall+* · *Namida Fansub* · *PAF - Pécs*

Red Light Yaoi · *Uraharashop*

51.

Vitathatatlanul véget ért a nyár és ebből következően beköszöntött az ősz. Hullanak a falevelek és jobban fel kell öltözni. Nekünk, animéseknek viszont mást is jelent egy évszakváltás: jönnek az új szezonos animék. Magunk mögött hagyjuk a sok remek vagy éppen csalódást keltő sorozatot és új kalandok után nézünk az őszi szezonban. Szerintem ennél jobban nem lehetett felvezetni, hogy most is van *szezonajánló cikkünk*, olvassátok el, hátha segít a választásban.

Egyébként elgondolkodtatok már, hogy mit jelent nektek az anime? Mit adott nektek, mióta része az életeteknek? Nos, *tomyx20 kérdőíve* kapcsán sokan megtették, amiből egy válogatást olvashattok.

Továbbmenve, reméljük, ismét egy tartalmas számot sikerült lepakolni elétek, hiszen nem álltunk le az 50. szám után, nem fürdőztünk végtelenségig annak sikereiben. Helyette ismét kedvezni szeretnénk minden japán kultúra és anime rajongónak.

Ha tematizálni kéne a számot, akkor mindenképp a *BL műfajé* a főszerep. A teljes *Live Action kategóriát* ennek szenteltük, de a *Kontrollerben* és az animés részlegben is érdemes körbenézni e téren.

Természetesen nemcsak a fiú párok rajongóinak kedvezünk, ott a *K-On!* cikk vagy a szubjektív *TOP 10 Maid*. Nosztalgiázunk a *Yu Yu Hakusho* mangával és a *12 éves cosplay.hu* is visszaemlékezésre ad okot. Ha pedig már múlt, akkor folytatjuk a néhány szám óta kimaradt cosplayes interjú sorozatunkat, ezúttal *Mantisszal* a célkeresztben. Viszont ennyi elég is az elmerengésből, foglalkozzunk a jelennel, és itt érdemes kiemelnem a *Távol-kelet rovatunkat*, ahol a *hongkongi helyzet* hátterére és eseményeire vetünk nagy pillantást. Az utazást kedvelőknek pedig a *Tempozan óriáskerék* vagy az *onszentúra* fogja beadni a tutit.

Úgy gondolom, megint lett olvasnivaló bőséggel, tényleg csak párat emeltem ki, afféle ajánlóként. Nyálazzátok végig a tartalomjegyzéket, érdemes.

Végül, ahogy az lenni szokott, köszönettel tartozom a cikkíróknak a remek munkájukért, egy-egy cikk elég tudományosra sikerült. Köszönöm a szerkesztőknek, hogy ezt a számot is összehoztuk és nem utolsó sorban neked, kedves olvasó, köszönöm, hogy letöltötted ezt a számot! Reméljük, jó szórakozást nyújt majd.

- Hirotaka

Az 52. szám várható megjelenése:
2019.11.21.

ANIME

04 10 éves a K-On!
Venom

11 Mo Dao Zu Shi 2. évad
Catrin

15 Ookiku Furikabutte
supermario4ever

18 Zankyou no Terror
supermario4ever

21 Őszi Szezonajánló
Hirotaka

32 Szezonos animékről
Catrin, Hirotaka, Venom

42 TOP 10 Maid
Venom

46 Az anime kora Magyarországon: Ezt írtátok ti 1.
tomyx20

MANGA

54 Yu Yu Hakusho
A. Kristóf

58 Red Storm
A. Kristóf

LIVE ACTION

62 The Untamed
Gingike

69 A szerelem elmélete
Jucuky

75 HIStory sorozatok 2.
supermario4ever

KONTROLLER

79 A nagy BL Visual Novel összefoglaló III
Szalamandra

RENDEZVÉNY

85 Nyári MondoCon
Hirotaka

90 Kapocs 150, avagy japán, magyar, két jóbarát
tomyx20

93 Fantasy Expo
Hirotaka, Iskariotes

TÁVOL-KELET

96 Onszentúra
Hirotaka

101 Tempozan Óriáskerék
Saci

104 Rizstermesztési körkép
HigashiKata

109 Bűzlik az Illatos-kikötő
Iskariotes

KREATÍV

117 Betűtípusok és azok kiegészítései
Lehoczki Péter (Ricz)

122 Mantis interjú
Yuriko, Venom

127 12 éves a cosplay.hu
Venom

130 Photoshoot ajánló
cosplay.hu

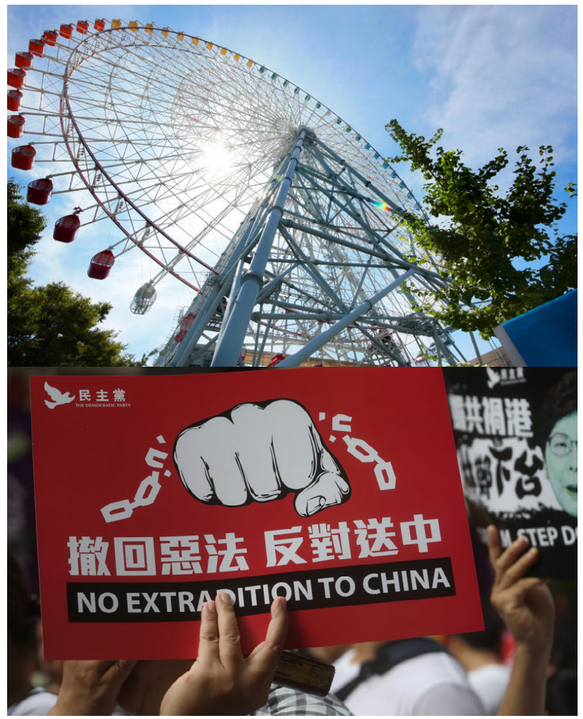

10 éves a K-On!

Írta: Venom

Hihetetlen, hogy már 10 év telt el azóta, hogy a K-On! berobbant az anime világába. A sikere elképesztő lett és nehéz is lenne tagadni, hogy mekkora hatással volt az anime piacra, de talán pont emiatt is lett kicsit megosztó cím, hiszen sokan pontosan azért kerülik el vagy kerülték el, mert bizony nem minden kritika volt kegyes hozzá…, főleg azoké, akik meg se nézték. A K-On! minden kétséget kizárólag egy igazi mestermunka, Yamada Naoko első rendezése és egyben az igazi magnum opusa is. A hatását mai napig érezzük, hiszen nem csak a „moe" kifejezést tette általánossá a rajongók körében (pozitív és negatív értelmezésben egyaránt), de rengeteg stúdiót is „megihletett", hogy bizony nekik kell egy saját K-On! Számtalan próbálkozás is született az elmúlt 10 évben, elég felemás sikerrel, és bár az olyanok, mint a Love Live, amik egyértelműen a K-On! formulára épültek, anyagilag talán sikeresebbek is lettek, mint az elődjük, de a KyoAni varázst mégis nagyon keveseknek sikerült elérniük.

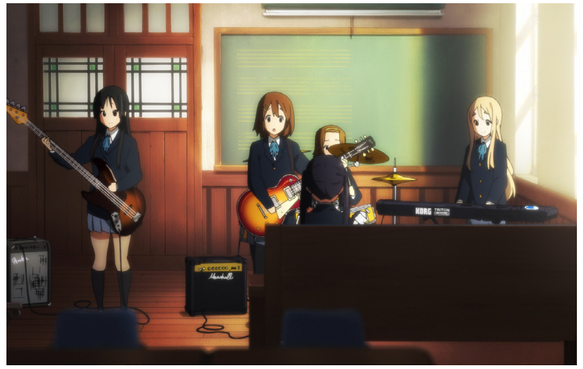

Hogy miért is lett ez a pici sorozat igazi kultikus remekmű, azt most pár pontban szeretném nektek összefoglalni, mert bármilyen kis aranyos bohóságnak is tűnik, a felszín alatt jóval több van, mint azt legtöbben gondolnák.

Közepes manga, fantasztikus adaptáció

Őszinte leszek: az eredeti manga minden csak nem eredeti vagy mestermunka. Kakifly 4-koma mangája 2007-ben jelent meg a Manga Time Kirara magazinban, a klasszikus 4 paneles formátumban (ugye ez a 4-koma). Sok újdonságot nem hozott, a magazin, aminek ugyan sok kiváló sorozatot köszönhetünk, elég egyértelmű a specializációja, avagy szinte minden az „aranyos lányok, aranyos és vicces dolgokat csinálnak" téma körül forog. A K-On! sem ígért mást, adott 4, később 5 aranyos leányzó, akik a címadó „keiongaku", avagy a könnyűzenei klub tagjai egy suliban, és zenélés helyett többnyire cukiskodnak meg vicceskednek. Igazából semmi extrát nem tartalmazott, de lett akkora sikere, hogy elég gyorsan felterjesztették anime adaptációra. A projekt a Kyoto Animationhoz került, akik éppen úsztak a *Suzumiya Haruhi* és a *Lucky Star* dicsfényében, és feltételezem főleg az utóbbi sikere okán döntöttek úgy, a nyomasztóan depresszív *Clannad: After Story* után ismét visszatérnek a megszokott aranyos és vicces lányokhoz.

Ám jött egy apró csavar, ugyanis a K-On! projektet egy kezdő, de nagyon tehetséges animátor hölgynek adták, Yamada Naokónak, akiről már többször is megemlékeztünk a magazinban (*Ani-Magazin 38.*). Yamada-san választhatta volna a könnyebbik utat és készíthetett volna egy Lucky Star másolatot, ami színes és harsány, a mangát pedig egy az egyben adaptálja, de ő valami egészen mást tervezett. A Lucky Star vidám pink és lila színvilágát felváltották a sötétebb barna, kék és zöld színek, amitől az egész látvány sokkal reálisabb külsőt kapott. Hihetetlen részletesen tervezték meg a díszleteket, az iskolát, az utcákat, hogy minél reálisabb legyen az egész.

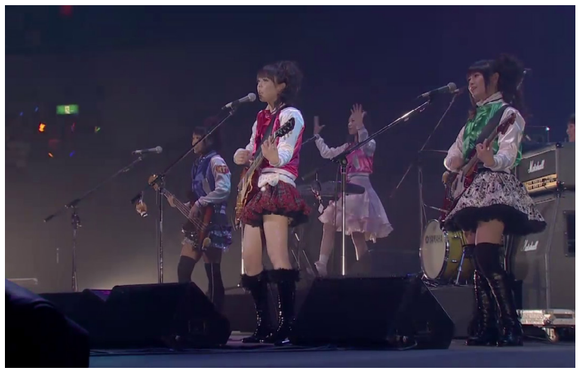

A karakterek valós hajszíneket kaptak és az egész összhatást próbálták minél inkább elvinni a Ghibli által is használt kicsit komolyabb, letisztult, de mégis reálisnak ható irányba. Ebbe a közegbe helyezte el a történet főhősnőit, akik nemcsak végtelenül aranyosak lettek, de néha döbbenetesen élethű animációt is kaptak.

Yamada-san nagyon erősen merített a saját iskolai éveiből, ami nagyon meglátszik az adaptáción, főleg a második szezonon, a K-On!!-on, ahol már sokkal nagyobb szabadságot kapott. A lányok csacsogása már nem csak vicces, hanem sokkal reálisabb is, pontosan úgy reagálnak dolgokra, mint a valódi iskoláslányok (mármint akinek épp nem a cigi lóg ki a szájából), messze valódibb karaktereknek hatnak, mint a Lucky Star szereplői. És mindezek mellé még egy valódi történetet is kapott a sorozat, amiről hajlamosak az emberek megfeledkezni, de a két szezon plusz a mozifilm egy hosszú és egybefüggő történet lett, ami szól a zenéről, barátságról, a felnőtté válásról, az álmodozásról és azok elengedéséről.

Yamada Naoko egy középszerű mangából készített egy időtálló, vérprofi alkotást, ami messze jobb, mint az eredeti alapanyag. A siker pedig őt igazolta.

Zene és alakítás

Toyosaki Aki (Yui), Hikasa Youko (Mio), Satou Satomi (Ritsu), Kotobuki Minako (Mugi) és Taketatsu Ayana (Azusa), ez az öt seiyuu, akik a K-On! előtt, ha nem is voltak teljesen ismeretlenek, de egyértelműen nem tartoztak a „elithez“, talán pont ezért esett is rájuk a választás. Mindegyiküknek volt némi énekesi múltja, így ez is adott volt, hogy megkapják a szerepeket, de szerintem egyikük sem gondolta volna, hogy ekkora lökést ad majd a karrierjüknek.

„Yamada-san nagyon erősen merített a saját iskolai éveiből, ami nagyon meglátszik az adaptáción (...) A lányok csacsogása már nemcsak vicces, hanem sokkal reálisabb is”

Különösen igaz ez Toyosakira, aki mind a két szezonért megkapta a seiyuuknek járó díjat Yui szerepéért.

Mind az öt karakter azóta legendás lett, Yui az igazi „butuska“ ikon, aki képtelen bármire 2 percnél tovább koncentrálni…, legalábbis az elején. Ahogy idősödnek a lányok, úgy fejlődik a személyiségük is. Yui az elején annyira butuska és esetlen, hogy az már közel az életképtelenség határát súrolja, a sorozat végére mégis bejut egy egyetemre, megtanul zenélni, énekelni, és ha nem is válik belőle lángelme, de kimondottan látványosan összeszedi magát. És ez igaz szinte mindenki másra is, Mio, aki kezdetben a saját árnyékától is fél, a végére kifejezetten magabiztossá válik, Ritsu is megtanul felelősséget vállalni, Azusa durcás jelleme is sokat finomodik, egészen szociális lesz, Mugi pedig… Nos, ő Mugi marad.

A színésznők szemmel láthathatólag imádták a szerepeiket, érdemes megnézni pár felvételt róluk, a végére rettenetesen összecsiszolódtak és ez az alakításukon is érződik. Míg az első szezonban még kicsit mesterkéltnek hat néhány párbeszéd, addig a másodikra már annyira látványosan átment kicsit improvizálásba helyenként, hogy azon akaratlanul is elvigyorodik az ember (a kedvencem, mikor az egyik jelenetben nevetés közben az egyik lány „horkant“ egyet, egyértelmű baki, de benne hagyták, és nagyon vicces). Természetesen a színészek együtt dolgoztak egy kis stúdióban, de nemcsak öten, hanem néha akár huszan is. Ugyanis, amikor az osztályban halljuk a cseverészést, akkor az bizony valóban velük egy légtérben történik...

És akkor ott vannak a zenék, Hyakkoku Hajime szerzeményei hihetetlenül jól aláfestik a jeleneteket.

Nagyon furcsa a hangszerelése, elsőre rettenetesen szokatlan a sok szinti és gépzene, de hamar megszokható és onnantól nem is várunk mást.

De az igazi show természetesen a dalok, mert ugye a K-On! az egy együttesről, a Ho-Kago Tea Time-ról szól (ami szabad fordításban annyit jelent, hogy „Suli utáni teaidő"). Na itt pedig aztán végképp kitettek magukért a készítők, ugyanis nem egy számot több verzióban is hallhatunk, főleg roppant hamisan, ugyanis még erre is figyeltek, hogy a lányok bizony amatőrök, így amikor nekiállnak zenélni, nos, nem mindig vannak összhangban. És pont ez adja meg a sorozat egyik zsenialitását, mert míg a Love Live-ban és társaiban a csajok szinte azonnal profi szinten énekelnek és táncolnak, addig a K-On-ban a hőseink néha esetlenül szerencsétlenkednek. Ezért jó nekik szurkolni, mert amikor végül képesek színpadra állni és előadják a Fuwa Fuwa Time-ot úgy, hogy Mio énekel, Yui pedig rekedten belenyekereg, akkor egyszerre érezzük végtelenül kínosan magunkat és mégis büszkén, hogy igenis megcsinálták.

A sorozatnak az opening és ending számai pedig egyenesen kiválóak, különösen a *Don't Say „Lazy"*, a *„Listen!!!"* és a *„No, Thank You!"*, de a többi is fantasztikus, és természetesen több ezres vagy tízezres eladásokat hoztak össze, teljesen megérdemelten, a díjakról pedig ne is beszéljünk.

Nem is csoda, hogy rengeteg koncertet toltak le a lányok a valóságban is, hiszen a seiyuuk egész Japánt végigturnézták, és bizony rengeteg

könny hullt a színpadon, mikor eljött a búcsúkoncert ideje és végül feloszlott a csapatuk 2011-ben.

Kis érdekesség, hogy alig pár hónapja az idei Animelo Summer Live-on meglepetés fellépők voltak. Sok év után újra összeálltak, hogy 30 000 ember előtt megmutassák, hogy még mindig ők az egyik legaranyosabb idol formáció…, 8 év után is.

Sorok között a történet

A sorozatot az évek alatt rengeteg „vád" érte, hogy nem szól semmiről, a lányok csak sütiznek és teáznak és nyoma sincs történetnek. Nos, ez talán akár féligazság is lehet, a K-On! története ugyanis nincs annyira szájbarágósan előadva, hogy az látványosan előtérbe kerüljön. De akkor miről is szól valójában? Zenéről…, barátságról…, felnőtté válásról…, iskoláról…, egy kicsit mindenről. A sorozat első fele pontosan olyan, mint a leg-

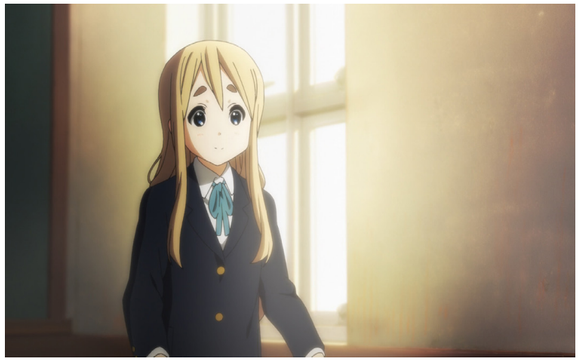

többünk sulis időszaka volt (már, aki túl van rajta), ahol az életünk legnagyobb problémája az volt, hogy mit csináljunk délután, mivel játsszunk, hol bandázzunk, mekkora fejfájást okozzunk a szüleinknek.

Yui és csapata pontosan ezt a korszakukat élik, zenélnek, barátkoznak, teáznak, nagyokat nevetnek, kirándulnak és élvezik a mindennapokat. Hatalmas terveket szövögetnek, hogy majd híres zenészek lesznek, egyszer majd fellépnek hatalmas közönség előtt és a világ minden sikere az ölükbe hullik. De a második felében már egyre jobban érződik, hogy rohamosan közeledik az a bizonyos ballagás és mindenki megy a maga útjára. Itt válik igazán érdekessé a sorozat, ahol szépen apránként a zenéről átvált a fókusz a jövőbeli tervekre, leginkább főiskola és egyetem képében. És a végén két dilemma elé kerülnek a lányok, mi lesz a klubbal, ha ők már nem lesznek diákok és mi lesz a barátságukkal, ha elkerülnek egymás mellől.

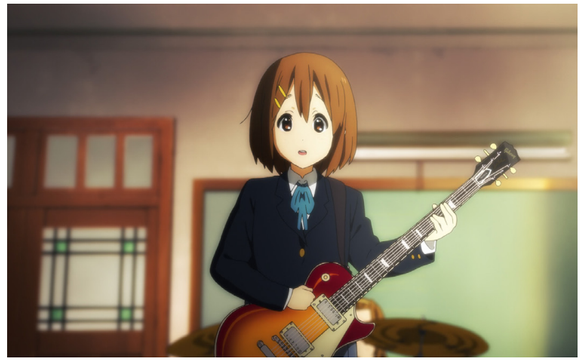

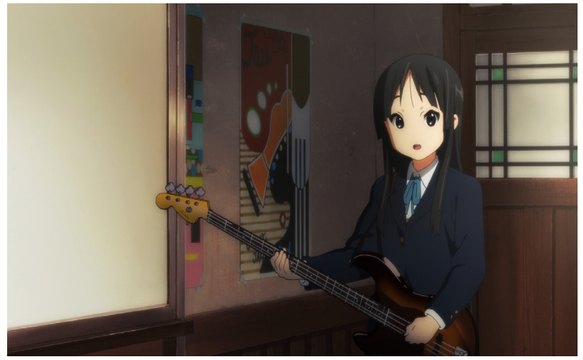

Itt derül ki számukra, hogy a gyerekkori álmok nem mindig válnak valóra, ha azt mondjuk, hogy „örökké együtt leszünk“, lehet csak pár évre vonatkozik, a vágyott siker és hírnév sosem fog eljönni, és bizony felnőni nem egyszerű. Itt volt számomra szinte egymás után három katartikus jelenet, amire szívfacsaró visszagondolni, még ennyi év után is:

Mikor a lányok az utolsó sulis fesztivál után egymás karjaiban sírnak, realizálva azt, hogy eddigi vidám és gondtalan gyerekkoruk hamarosan véget ér.

Mikor előkerül az a bizonyos magnókazetta (ami visszatérő motívum volt végig a sorozatban), és feléneklik rá azokat a dalokat, amiket az elmúlt három évben szereztek. A kazetta ezután bekerül abba a dobozba, amiben az elmúlt évek emlékei vannak, ismeretlen diákoké, akik Yuiékhoz hasonlóan abban a teremben zenéltek és álmodoztak a jövőjükről. Mindaz, amit ők ebben a suliban elértek egy dobozban végzi, amit egyszer talán valaki hozzájuk hasonlóan megtalál és új álmokat ad neki. Amikor a dobozt lezárják, az ő történetük ott véget ért, nem lettek világhírűek, még csak profi zenészek sem, de egy apróságot mégis hagytak az utókornak.

És végül, mikor utoljára hangszert fognak, hogy a titokban szerzett számukat előadják Azusának, akit hátra hagynak, mert ő még csak másodikos. A „*Tenshi ni Fureta yo!*“ valami igazi szívettépő alkotás, talán az egész sorozat egyik legszebb betétdala, amit Yui, Ritsu, Mio és Mugi közösen énekelnek el Azusának, aki a végén könnyek között csak annyit tud kinyögni: „még mindig nagyon bénák vagytok“. Aki ezen nem érzékenyül el, annak nincs szíve.

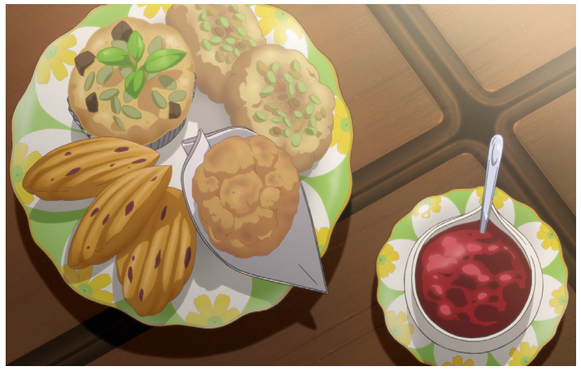

A K-On!-ban nincsenek nagy drámai fordulatok, nem hal meg senki, nincsen romantika, se nagy veszekedések, hanem egy igazi végtelenül békés és nyugodt világba akarja bevonni a nézőt, ahol meleg tea gőzölög az asztalon, a dobozban finom sütik várják, hogy felszolgálják őket és még néha egy kis koncertet is kapunk, ami nem mindig tökéletes, de szívből szól.

Tea, süti és minden más

Van egy elmélet, hogy a lányok valójában a The Beatles japán megfelelői, egyrészt szintén négyen vannak, kicsit hasonló jellemvonásokkal, de ami igazán érdekes, az a tea és a süti szerepe a történetben. A tea az alkoholt, míg a süti a kokaint személyesíti meg…, érdekes elgondolás, és nagyon más megvilágításba helyezi az egész sorozatot, hiszen gondoljunk csak arra, hogy a lányok minden próba előtt keményen beteáznak, majd felszívnak egy szelet süteményt… Ugye, hogy milyen morbid lehet így az egész? Amikor Yui egyik részben ki is jelenti, hogy süti nélkül képtelen a zenélésre, nos ezt akár érthetjük kicsit máshogy is ezen felvetések tükrében.

Persze ez humor, de nagyon jól hangzik, ugyanakkor a K-On! sorozatban rengeteg rejtett apróság van, ami talán elsőre fel sem tűnik. Kezdve mindjárt az iskolával, melyet egy valóban létező tojoszatói iskola épületről mintáztak, amelynek az egyik terme azóta K-On múzeumként funkcionál, melyet ha arra jártok, érdemes megtekinteni, mert fantasztikusan élethűen rendezték be.

Az díszletek adaptálását Yamada és csapata nagyon komolyan vette, a fával borított padlók és láthatóan viseltes környezet elképesztően élethű hatást kelt. És nem álltak meg itt, míg a legtöbb animében, amikor egy osztályt mutatnak, akkor a diákok nagy része csak arctalan figura, de a KyoAni nem erről híres, hanem itt bizony minden egyes tag az osztályteremben egy-egy kidolgozott karakter, még akkor is, ha maximum 1 perces szerepe van. Saját névvel, arccal, személyiséggel. Elképesztő munka (és azóta is minden KyoAni animére jellemző ez az alaposság).

És ha már környezet, akkor bizony jegyezzük meg, hogy nem csak az iskolát dolgozták ki ilyen részletesen.

A 2. szezonban ugyanis eljutnak Kiotóba, ahol szinte minden fotorealisztikus, szinte minden apróságra figyeltek, a mozifilmben egyenesen Londonba utaznak, a stáb pedig teljesen egyértelműen valódi fényképek alapján dolgozott, amik annyira profira sikerültek, hogy konkrétan meg is lehet keresni jelenetek helyszínét a valóságban.

Nemcsak a szereplőket és a környezetet mintázták meg nagy alapossággal, de a hangszereket is, az utolsó kis csavarig megrajzolt mesterművek, amiket a lányok roppant hitelesen használnak is, bár kering egy olyan pletyka, hogy sok helyen azért játszottak a kamerával, hogy ne kelljen megrajzolni, ahogy Yui pengeti a gitárt, ugyanis a stábnak picit elege lett a Suzumiya Haruhiban látott mini-koncert után a gitárokból…, ez vagy igaz, vagy nem, azt nem tudom, de azért láthatunk pár nagyon szép hangszeres animációt, bár egyértelműen a *Hibike! Euphoniumban* vitték ezt tökélyre (arról is lehetne áradozni).

Ne feledkezzünk meg a karakterek animációjáról sem, itt jött be Yamada-san „láb fétise” (ami nem összetévesztendő a Tarantino-féle láb fétissel...), avagy nagyon szeret a lányok lábára fókuszálni, mikor azok sétálnak vagy futnak. Ennek nagyon érdekes oka van, ugyanis Yamada szerint az, hogy egy nő hogyan sétál, hogyan lépked, az nagyon sokat elárul a személyiségéről. Érdemes is erre figyelni, mert tényleg minden szereplő egy kicsit máshogy mozog, van aki kimérten, van, aki kicsit lassan és van Yui, aki folyamatosan próbál

nem elesni a saját lábában. Érdekes koncepció, és azóta is rendszeresen használja, a Tamako Marketben (*AniMagazin 37.*) és a Liz and the Blue Birdben (*AniMagazin 47.*) különösen sokszor megfigyelhető.

De természetesen nemcsak a lábak lettek kidolgozva, hanem az arcok és a testtartások is. Szinte minden mozdulatnak lendülete van, főleg a későbbiekben, mikor már nagyobb költségvetéssel dolgoztak, a mozifilmben pedig néha a Disney-t megszégyenítő jeleneteket láthatunk. Különösen odafigyeltek arra is, hogy a lányok mozgása nem mindig „tökéletes”, az egyik jelenetben pl. egyikük a lépcsőn felfelé picit megbotlik, aminek szinte semmi jelentősége nincs, de mégis, az ilyen apróságok rengeteget tesznek hozzá az élményhez.

Jah, és természetesen ott vannak a sütik is, amik hihetetlenül guszták, szerintem a sorozat több mint 40 epizódja alatt a csajok egy kisebb cukrászda készletét tömték magukba.

Hosszan lehetne még elemezni Yamada Naoko fantasztikus rendezését, az eredeti mangától való elrugaszkodást, a gyönyörű látványt, de szerintem már értitek, hogy a K-On! miért nem csak egy átlagos „moe” sorozat. Persze volt és lesz, akinek mindezek ellenére a sorozat élvezhetetlen, pont azért, mert nincsen benne vér, szex, akció, dráma és feszültség, akik az ilyen témákat keresik, azoknak hiába is ajánlom a K-On! nyugodt és békés hangulatát. De nincs is ezzel semmi gond.

2009-ben a K-On! megreformálta az animék arculatát, hogy ez jó vagy rossz volt, azt mindenki döntse el maga, én személy szerint utólag nagyon hálás vagyok érte, mert egy olyan életre szóló élményt adott, amit sosem fogok elfelejteni. Felidézte az iskolás éveimet és eszembe juttatta a mára már elfeledett barátokat és osztálytársakat. Ez a K-On! varázsa, ami nem fog mindenkit elbűvölni, de talán ezek után sokan megértik, hogy Yamada Naoko mit is szeretett volna átadni.

Év: 2009-2011
Hossz: 13+26 epizód+film+specialok
Stúdió: Kyoto Animation
Műfaj: slice of life, vígjáték, zene, iskola
Értékelés:

K-on!
MAL: 7,86
ANN: 7,76
Anidb: 7,8

K-On!!
MAL: 8,15
ANN: 7,53
Anidb: 7,86

Ajándék háttérkép a vezércikkhez

K-ON!

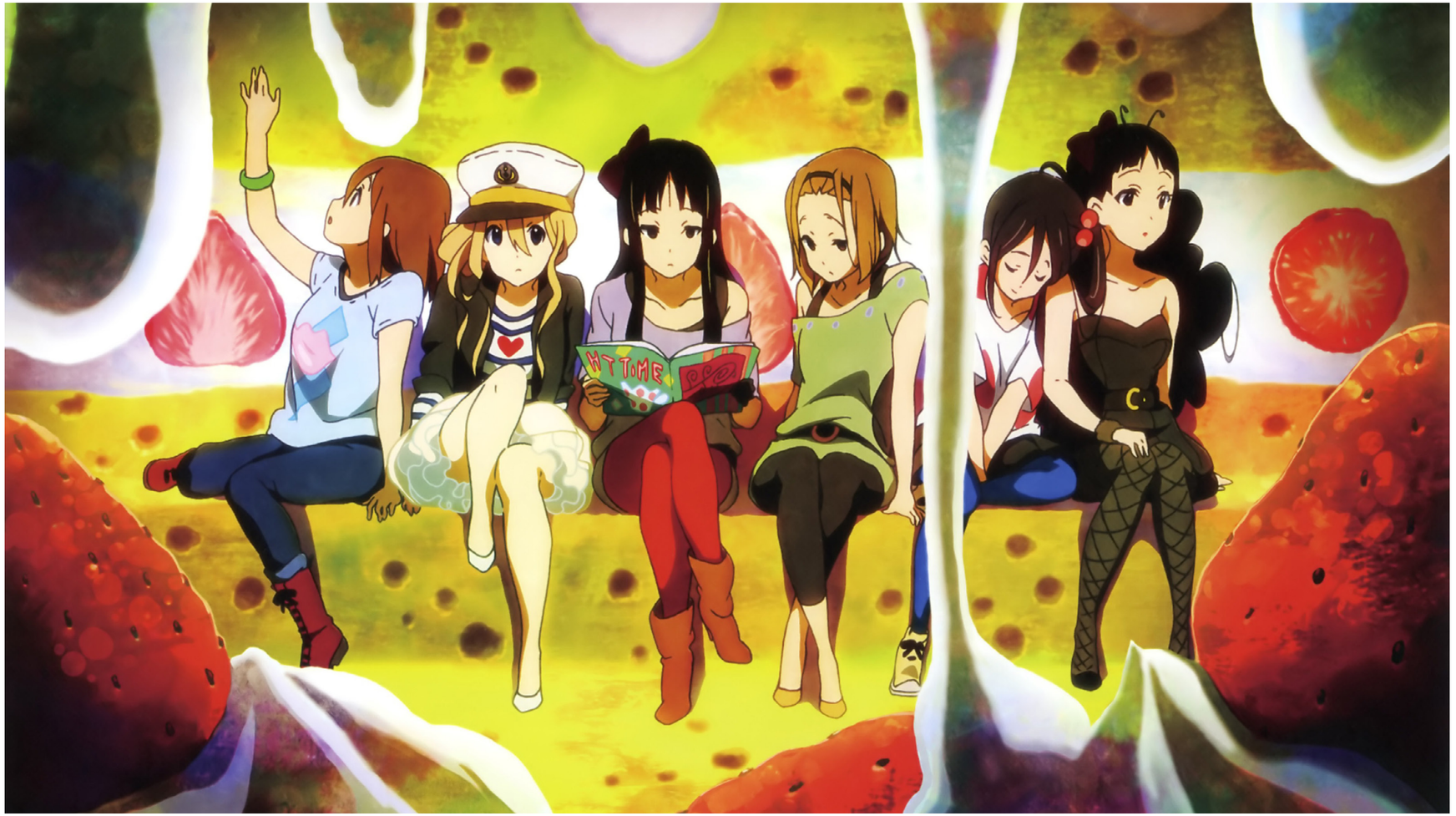

Kattints a képre!

Mo Dao Zu Shi 2

Írta: Catrin

Végre folytatódott a nagy sikerű donghua (kínai anime), a Mo Dao Zu Shi. Korábban Gingike írt a tavalyi, első évadáról egy átfogó, részletes bemutatót (AniMagazin 46.), ebben a számban pedig a The Untamed című live action változatába nyújt betekintést (62. oldal). Mindkét cikket ajánlom az érdeklődőknek, kezdő modaósoknak vagy a csak az anime változatot követőknek egyaránt, ha szükséges „felelevenítésként”.

Mindezek mellett úgy gondolom, a második évada is külön cikket érdemel, ráadásul ez az év még inkább modao év lett... Hiszen pár hétig egyszerre futott a dorama, a manhua, az audio drama és az anime adaptáció. Sőt, az eredeti regény angol fanfordítása is, és folyamatosan felkerült a hivatalos kínai hangoskönyv változata is (igen, ez ténylegesen, egy színész által felolvasós hangoskönyv, nem az audio dramát írtam duplán). Ráadásul ennyi adaptációból egymás után háromszor is tanúi lehettünk ugyanazoknak a karakterhaláloknak... Ha ez az egész nem a Mo Dao Zu Shi drámájának és persze eladásának csúcsra járatása, akkor semmi!

A nagy várakozások és a kínai megoldások

Mo Xian Tong Xiu regényéből úgy tűnik, tényleg kisajtolják, amit lehet, avagy addig ütik a vasat, amíg meleg, de nemcsak a jó üzletbe tenyerelő készítők, hanem a rajongók legnagyobb örömére is! Mert nyilván, egyik nincs a másik nélkül: a fandom pedig egészen elkötelezetten szeret a modaóra költeni (akár a kínai piacot, akár az ismerősök és a saját példámat nézem...).

Ennek a hatalmas népszerűségnek elég jelentős részét a tavalyi donghua szériával szedték magukra. Az anime a maga 15 részével nemcsak ügyesen tálalta a regényt, de önmagában is a japán művekhez képest új hangulatot és színvonalat mutatott. Viszont a regénynek még kb. csak az egynegyedét dolgozta fel, de jött a jó hír: 2019-ben már érkezik is a folytatás.

Nos, erre várhattunk tűkön ülve és mindig ujjongva, mikor érkeztek a trailerek (eléggé hasonló időpontokban, mint az egy évvel korábbiak, így a premier is júliusban volt várható).

Tavaly még pletykák terjedtek arról, hogy a 2. évad is 15 részes lesz és terveznek egy 3.-at is, szintén ilyen epizódszámmal, idén viszont megjelentek olyan infók is, hogy most csak 8 részt kapunk, ami szintén még a karakterek múltjára fog fókuszálni, akárcsak az első évad. Ennek az infónak a kevés epizódszám miatt nem örültünk, de hivatalos megerősítést sem kapott, így ment tovább a reménykedés.

Júliusban viszont sehol semmi (pontosabban az audio folytatás és a már emlegetett live action dorama vette birtokba a fandomot), olvashattuk, hogy a donghuát jó esetben augusztusra vagy szeptemberre tolták. És így is lett. Itt jegyezném meg, hogy a Tencentnek, a modao adaptációk produkciós cégének egyik érdekes szokása, hogy a sorozatai premierdátumát nem igazán harangozza be pontosan... Helyette indulás előtt egy nappal vagy akár premiernapon jelzik, hogy mindjárt találkozunk... Így derült égből villámcsapásként indult a dorama és az anime is. Utóbbi augusztus első szombatján, kapásból három résszel, majd hetente eggyel, ahogy tavaly... Végre valahára, örülhettünk, bár sokan még elég dorama mámoros állapotban... Aztán be is fejeződött augusztus utolsó szombatján, dupla résszel…

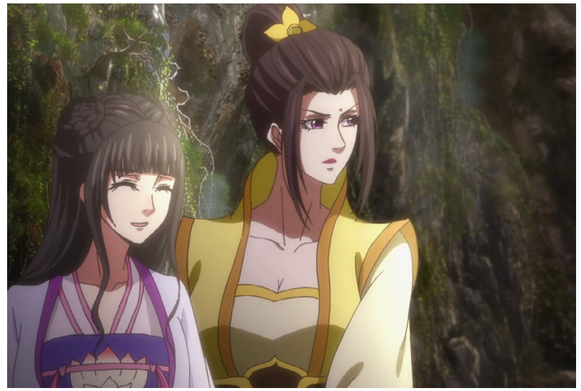

Összesen tényleg csak 8 epizód lett, de totálisan az imádott Mo Dao Zu Shi hangulatú 8 epizód. Erről mindjárt kicsit bővebben. Előtte viszont mindenképp meg kell jegyeznem, hogy most augusztusban a Tencent hivatalos angol felirattal elkezdte a youtube csatornáján is közzétenni a részeket, gondolva a külföldi fandomra. Ráadásul így az utolsó két epizód előbb került fel ide hivatalos felirattal, mint bárhova máshova angol fansubbal.

*„...ez az év még inkább modao év lett...
Hiszen pár hétig egyszerre futott a dorama, a manhua,
az audio drama és az anime adaptáció.”*

Mindenképp érdemes a csatornájukon egyben is megnézni a sorozatot (a számozása is folytatólagos, tehát jelenleg 23 részes), reméljük, sokáig elérhető lesz így az anime bárki számára.

Megvalósítás

E tekintetben két irányból kell megközelítenem a folytatást: önmagában és a regény ismeretében.

Előbbi esetben azt láthatjuk, hogy néhány olcsóbb animációs megoldástól és az újrahasznált karakter-pillanatoktól eltekintve ugyanazt a látványos színvonalat hozza (és az említett „hibák” már az első évadnál is felbukkantak). A zene is maradt a régi, elképesztően hangulatos, az openinget sem váltották le, de új jeleneteket és dalszöveget adtak hozzá, az ending váltás pedig nagyon jól sikerült. A korábbi, gyönyörű dalok mellé ismét egy hangulatos, kellemes szám érkezett, ráadásul elképesztően szép karakterképekkel.

De nézzük a történetet: ott folytatódott, ahol abbamaradt, a Mo Xuanyu testében visszatérő Wuxiant Wangji Gusuba vitte, és együtt kezdenek el nyomozni az első évadban már látott démonkar miatt. Utazásuk során szépen lassan összefüggésekre és újabb testrészekre bukkannak, mindeközben Wuxian újraéli emlékeit. Dióhéjban ennyi, de az emlékek, a múlt eseményei dominálnak itt igazán. Ahogy Wei Ying kezei közül fokozatosan kicsúszott az irányítás… Ez a szál szintén folytatása az első évad múltas eseményeinek.

A regény ismeretétől függetlenül is érezhetően kapkodós, lényegre törő megoldás lett ez a párhuzamos sztorimesélés, de működik. Wei Ying folyamatosan szembesül Yiling Laozuként tett segítő cselekedeteivel és bűneivel, Lan Zhan pedig a tinikori elutasító oldala helyett végig aggódó, támogató társává válik (amit már az első évad is elég szépen bevezetett).

Viszont, ha adaptációként nézzük, a regényt kedvelőkben eléggé kettős érzéseket kelt ez a 8 epizód. Elsőként csalódást, hogy ilyen rövid idő alatt a regény lineáris adaptálása helyett rengeteg original jelenettel és másképp adagolt múltidézéssel töltötték meg a részeket (bár ez sokkal kisebb mértékben, de az első évadnál is megjelent). E mellé a bemutatott múltbéli események rendkívül lényegre törően és sokkal rövidebben zajlanak le, így talán nincs kellő idő elmélyülni a mellékszereplők indítékaiban, jeleneteiben és szumma a történet drámájában. A jelen cselekménye ezek után várhatóan ismét nem sokat haladt előre… Mindent egybevéve talán most tartunk ténylegesen az „összevissza” adaptált regény tényleges tartalmának egyharmadánál, a feléhez közelítve. Jó hír, hogy a történetet végig fogják adaptálni, csak kérdés, hogy mikor és milyen tempóban jön majd a folytatás.

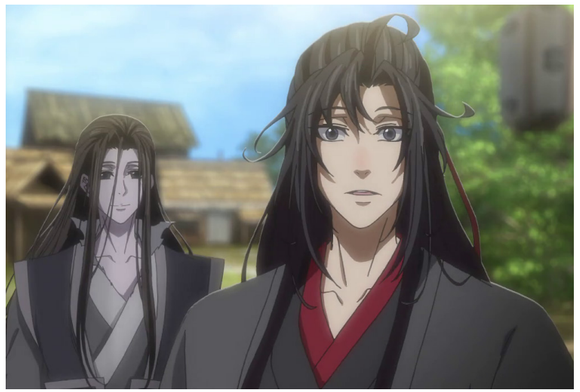

Másrészt kár keseregni, mivel ugyanígy okozhat pozitív csalódást is az évad. Ha nem ragaszkodunk görcsösen az eredeti cselekmény menetéhez, és elfogadjuk, hogy az egyes adaptációk regényhűsége lehetőségeikhez és ötleteikhez mérten eléggé eltér egymástól, úgy máris nem zavarók a donghua megoldásai. Sőt! Igazából maguk az original elemek jól kiegészítik az eredetit, és lehet, hogy hiányoljuk pár kedvenc jelenetünket, de a meghatározó eseményeket az első évadban már megismert, hatásvadász, epikus és részleteiben jól átgondolt módon adaptálták. Minden drámai, jelentőségteljes és hangsúlyos, aminek lennie kell. Az a cselekmény szakasz, amit erre az évadra terveztek, ebben a formában is teljesen átjött, megérte várni rá.

Végső soron egy érdekes, izgalmas, szórakoztató 2. évad lett, akárhogyan is nézzük, ami ismét kíváncsivá tesz a folytatása iránt. Szerintem az eredetit nem ismerők most sem csalódnak, a regény-fanoknál sajnos előfordulhat…, de ez nem von le a sorozat objektíven ügyes rendezési megoldásaiból, nyilván nézőpont kérdése.

„A regény ismeretétől függetlenül is érezhetően kapkodós, lényegre törő megoldás lett ez a párhuzamos sztorimesélés, de működik.”

Ami érdekes téma még a modao esetében, az a BL vonal. Mivel magában az eredeti műben is ez egy nagyon lassan bontakozó, csak a történet végére révbe érő szál a főszereplők között, így nem igazán lehet ennek hiányával bírálni az eddigi két évadot. A folytatásoknál dől majd el, mennyit mernek itt majd bevállalni, bár csókra és konkrétumokra sajnos ne számítsunk (az audióban és talán majd a manhuában viszont engedik). A live action is kihagyta ezeket a cenzúra miatt, ott a színészek játéka érzékeltette, hogy többről van szó brománcnál. Itt is minden 1-2 apróságon, gesztuson, érintésen múlik sajnos, és persze a seiyuuk játékán, akikre nincsen panasz. Az egyre inkább elsötétülő múltban és a kérdésekkel teli jelenben Wangji hangja Wuxian felé egyértelmű: lágy, szelíd, gondoskodó. Wei Yingé pedig sokkal komolyabbá vált (a drámai pillanatokban különösen hatásosan alakított), persze gondtalan pillanataiban Lan Zhan felé ismét megmutatja a könnyed, mókás (akár rácsimpaszkodós) oldalát. Tehát a kémiára közöttük nem lehet panaszunk.

Személyes véleményem

Hatalmas függője lettem most is, de ezt talán már nem is kellene mondanom. Pedig a dorama tényleg annyira jól adaptálta végig a regényt, hogy elég furcsa volt mellette visszaszokni a jóval tömörebb anime verzióra.

Elsőre én is megilletődtem a változtatásaitól, de végül kedveltem a megoldásait. A cselekménynek ezt a szakaszát az első évadnál jobban is kedvelem, emiatt nekem még egy kicsit talán jobban is tetszett a folytatás (persze nyilván egyben szemlélve működik az egész). A hatásos drámáját, az epicmenő és mókás Wangxian pillanatokat mind-mind imádtam. De tényleg, annyira ütősen mutatják az összhangot közöttük pl. a kultivációjuk során is. Nem lehet betelni a harcukkal, a duettjükkel, a közvetlenségükkel.

Kritikaként a tényleg itt-ott valamivel olcsóbb megvalósítás mellett az anime rövidségét, kapkodását mondanám. Annyira kéne a többi karakterre is az idő, mert mind sokoldalú, érdekes jellem, szívesen néztem volna őket az animében is sokkal több ideig. De pozitív ellenpélda, hogy Jin Guangyaónak Lan Xichennel több original pillanatot is adtak. Ez nagyon tetszett, legalább az ő karakterét jobban felvezették, még ha az előzmények után ilyen „semmiből jött” figurának is tűnhet egyesek szemében. Nos, az ő múltja a regényben is csak később kerül kibontásra, szóval majd a folytatásokban...

A Yi city történetív, a testrészek összegyűjtése, Wuxian lebukása, múltjának zárása, a többi karakter múltjának 1-2 szelete, tényleges célja és mozgatórugója még mind hátravan... Remélem minél hamarabb (pl. egy év múlva?) jön is a folytatás. Egyelőre egy chibi animét jelentettek be hozzá 2020-ra. Addig talán írnunk kéne a többi formájáról..., hamarosan úgyis befejeződik az audio drama.

regény alapján
Év: 2019
Hossz: 8 rész
Stúdió: G.C May / B.C May Pictures
Műfaj: fantasy, misztikus, dráma, akció, (boys love)

Értékelés:
MAL: 8,6
AniDB: 8,5
AniList: 8,4

Ookiku Furikabutte

Írta: Karasz Attila - supermario4ever (supermario4ever@blogspot.com)

Ahogy a többi műfaj esetében, úgy sportanimékről is elmondható, hogy a főszereplő valamilyen sajátságos személyiséggel rendelkezik. Ez már régen is bevett gyakorlat volt, elég csak a Slam Dunk Sakuragi Hanamichijére gondolni, aki önbizalomtól duzzadó, bolondos, mégis szerethető jellemével hívta fel magára a figyelmet. De ugyanígy ide lehet sorolni a Kuroko no Basket Kuroko Tetsuyáját vagy a Haikyuu!! Hinata Shouyou-ját, akik többek között egyéniségüknek köszönhetően tették emlékezetessé az animét. Ám aligha akad esetlenebb, aranyosabb főhős, mint az Ookiku Furikabutte Mihashi Renje.

Mihashi Rennek minden oka megvan arra, hogy félénk, szégyenlős legyen. Habár általános iskola óta gyakorolja a baseballt, alsó-középiskolás korától kezdett el komolyabban csapatban játszani. Csapattársai viszont folyton bántották őt, mert középiskolájuk a nagyapjáé, és azt gondolták, hogy a közbenjárásával lett ő a csapat ásza.

Miután az elkapó nem kommunikált jelekkel a dobóval, jelen esetben Rennel, ezért a csapat mindig elvesztette a bajnokságot.

A baseballban az elkapó jelekkel történő kommunikációja elengedhetetlen, mert ő látja a támadó játékost (az ellenfél csapatból), hogy várja a labdát, és az a fontos, hogy a dobó úgy dobja a labdát, hogy az elkapóhoz (aki a támadó mögött áll) kerüljön. Mivel ez a kommunikáció nem történt meg, ezért mindig vesztett a csapat. Persze Mihashi Renre húzták a vizes lepedőt, aki a folyamatos bántalmazások következtében olyan szinten félős lett, hogy már akkor is megrémül, ha kedvesen szólnak hozzá. Ennek ellenére nem adta fel a baseballt. Otthon a kertben maga alakított ki egy kisebb gyakorlópályát, ahol a dobást gyakorolhatta.

Miután lehetősége volt iskolát váltani, a Nishiura felső-középiskolába került, ahol teljesen semleges csapattagként kiköszörülheti a csorbát. Habár mindenki egyenrangú csapattagként bánik vele, Mihashi sokszor még az apró rezzenésre is úgy megijed, mintha szörnyeket látna. Leginkább a csapat elkapója, Abe Takaya akarna segítségére lenni, hogy nagyobb önbizalommal legyen a játékát illetően, hamar ki is derül, hogy egymásban emberükre találtak. Abe ugyanis alapvetően kedves és barátságos, de lobbanékony természete miatt hamar dühös lesz. És bizony Mihashi esetlenkedése bőven okot ad arra, hogy Abe minden haragját a félénk fiúra uszítsa. Ez pedig sok poénra ad alapot. Abe azért érzékeli, hogy nem egészen úgy kellett volna a problémáját Mihashival közölni, később a kedvességével biztosítja a fiút, hogy nem kell félni tőle. A meccseken folyamatosan kommunikálja felé, hogyan dobja el a labdát, néha pedig úgy viszonyul hozzá, mintha a testvére lenne. Figyeli őt, látja rajta, hogy ideges, akkor próbálja megnyugtatni, valamint többször kérdezi tőle, hogy evett-e eleget, igyekszik-e súlyt

felszedni (izomra erősíteni). Mintha csak az öccse lenne. Edzéseket annyira nem látunk, meccseket viszont annál inkább. Ezeket a közönség hangos szurkolása teszi hangulatossá. Együtt énekelnek, sőt, van úgy, hogy egy komplett fúvóskar is megjelenik, akik zenéjükkel biztatják a csapatot.

Az anime két évados. Az első évadban a tét nem kevesebb, mint a nyári bajnokságra kijutni. A nagy ellenfél csapat pedig nem más, mint az az időközben felső-középiskolába került csapat, melynek tagjai folyamatosan piszkálták Mihashit alsó-középiskolában. A második évad meg a nyári bajnokságról szól, ahogy arra a „Natsu no Tai-kai-hen" alcím is utal. Mindkét évadhoz készült egy kiegészítő epizód. Az első évad 26. része a történet előtt egy évvel játszódik. Konkrétan az egyik mellékszereplőre, Kaguyama Naotóra fókuszál, aki abba akarta hagyni a baseballt, de Haruna lebeszéli őt, azáltal, hogy elmeséli, a múltjában hogy járt.

A második évadnak egy 12,5. epizódja is van, ugyanis a 12. és 13. rész között egy kisebb ugrás van a mangában. A kettő közötti történetet sehogy nem tudták az animébe beilleszteni, ezért azt egy special formájában oldották meg. Az animéhez tartozik egy 2 részes OVA is, mely szinte biztos, hogy az egyik leghosszabb OVA az animék történetében. Inkább movie-nak menne el a maga 90 percével epizódonként, melyek összefoglalják az anime történéseit. A manga a mai napig fut, 2004-es megjelenése óta eddig 30 kötet látott napvilágot.

Habár az anime végtelenül aranyos és szerethető, mégsem lett széles körben annyira ismert, mint a műfajtársai. És sajnos azt lehet mondani, hogy nem alaptalanul. A műnek ugyanis több hibája is van. Az egyik ilyen, hogy bár mindenkivel találkozunk, mindenkit látunk játszani, de alapvetően csak Mihashi és Abe barátságára épít az anime emberi kapcsolatok tekintetében. Esetleg a női coach-t, Momoe Mariát ismerjük meg közelebbről, de a többiek alapvetően a háttérben maradnak. Ez pedig azért probléma, mert nem jön át a csapatszellem, ezáltal nem érezni a meccsek fontosságát. Ráadásul mivel egy sportanime nem a történetéről híres, ezért kiváltképp fontos a karakterek jelenléte, és hogy minél több szereplőt ismerjünk meg, kerüljünk úgymond kapcsolatba velük. Nagyon jó ellenpélda erre a Haikyuu!!, melynek egyik nagy erőssége, hogy nemcsak sok szereplőt vonultat fel, hanem sokukat komolyabban is megismerünk. Van egyéniségük, ezáltal

nemcsak a két főszereplő kerül fókuszba, hanem a mellékszereplők közül is bőven választhatunk személyes kedvencet. Nem utolsósorban a röplabda meccseknek is jobban átérezzük a súlyát.

A másik komoly hibája az Ookiku Furikabuttének, hogy bár alapvetően a maga valóságában mutatja be a baseballt, a szabályról sok szó nem esik. Amikor beszélnek róla, azt olyan száraz, szinte már szakmai szövegekkel teszik, hogy kis híján az anatómiai részletekbe is belemennek. És hát, aki nem végzett orvosi- vagy testnevelési egyetemet, vagy nincs jártassága a biológiában, annak ezek rendkívül unalmas percek lesznek. Főleg, hogy az edző és a coach ezt meglehetősen tudálékos stílusban teszi, ami csak még jobban ront az összképen.

A harmadik komoly hiba pedig a zene. Általában egy anime openingje és endingje a mű egy mondanivalóját, érzelmi világát emeli ki. Az Ookiku Furikabutte openingjei és endingjei viszont annyira semmitmondóak, hogy most is nagyon meg kell erőltessem magam, ha vissza akarok

gondolni a dallamvilágukra. Mondjuk ez részint amiatt is van, mert annak ellenére, hogy sportanime, olyan szinten hiányzik belőle a dinamizmus, mint egy virágoskertből a virág. Ez pedig azzal jár, hogy a zenén is inkább azt lehet érezni, mintha csak kötelező eleme lenne az animének, amúgy sokat nem dolgoztak rajta. Ez a háttérzenéken is hallható, amik szintén legalább annyira semmitmondók, lélektelenek, mint a főcímzenék.

Azt gondolom, hogy a hibái ellenére mégis érdemes egy próbát tenni az animével, mert azért a kedves, aranyos jeleneteivel könnyen a szívünkbe lophatja magát. Azt lehet mondani, hogy ha elengedjük a sportanimékkel szembeni elvárásokat, akkor egy igazán kellemes animét fogunk nézni. Ahogy utaltam rá, a dinamizmus szinte teljességgel hiányzik belőle, sportanime lévén történetről ne is álmodjunk. Jó eséllyel nem marad meg az emlékezetünkben, de amíg nézzük, addig kikapcsolódást fog nyújtani.

Cím: Ookiku Furikabutte
Év: 2007
Hossz: 25 epizód
Műfaj: vígjáték, seinen, sport
Stúdió: A-1 Pictures

Értékelés:
MAL: 8,03
ANN: 7,96
Anidb: 8,11

Zankyou no terror

Írta: Karasz Attila - supermario4ever (*supermario4ever@blogspot.com*)

Különös terrorcselekmények történnek Tokióban. Az elkövetők semmi nyomot nem hagynak maguk után, csak egy szót festenek fel a terror helyszínén: „VON”. Mire utal ez? És kik a tettesek?

Van egy intézet, ahol gyerekeket terroristává képeznek ki. Ezeknek a gyerekeknek nincs nevük, számokkal különböztetik meg őket. Minden szeretetet kiölnek belőlük, hogy a világ legkegyetlenebb terrorcselekményeit hajtsák végre és az emberek felé semmi irgalmat ne mutassanak. Viszont akad egy kis probléma, ketten ugyanis megszöknek. Név (vagyis szám) szerint Nine és Twelve. Ők ketten létrehozzák a „Sphinx” nevű terrorszervezetet, sorozatos terrorcselekményeik pedig rettegésben tartják a főváros lakóit. A rendőrség és a titkosszolgálatok tehetetlenek, mert minden nyom, amit hagynak maguk után, az egy szó, amit a tettük helyszínére graffitiznek fel: „VON”. A második komoly akciójukat egy iskola ellen követik el, innen ment ki Twelve egy lányt, nevezetesen

Lisát. Másképp nem is szabadulhat a lángokban álló épületből, csak ha a fiú motorjára ugrik. Twelve persze megadja a választási lehetőséget, hogy akár ott is maradhat, de élve nem jön ki onnan. A lány persze az életet választja, Twelve motorjára ugrik, aki elviszi a rejtekhelyükre. Itt közlik vele, hogy súlyos árat fizetett az életéért. Kötelezik ugyanis arra, hogy működjön együtt velük a terrorcselekményekben és senkinek nem árulhat el semmit. Ha egyetlen hibát is vét, megölik. Így a lány kénytelen-kelletlen csatlakozik a fiúkhoz. A háttérben fogja őket segíteni, konkrétan nem vesz részt az akciók végrehajtásában, de nem hiszem, hogy külön elemezni kell, hogy ez mekkora trauma egy érzékeny lánynak. Ahogy múlik az idő, úgy lesz egyre inkább érzékelhető, milyen hatása van annak, hogy túl hamar szöktek meg, ezáltal nem „végeztek” rajtuk tökéletes munkát. Mint ahogy arra is szépen lassan fény derül, hogy mit is jelent valójában a „VON”. Mert bizony, nem a német nyelv elöljárószaváról van szó.

Van még egy lány, aki szintén az intézetből származik, szintén megszökött. Ő más emberekkel dolgozik együtt, akik egyébként teljesen átlagosak voltak, ám a lány, szám szerint Five zsarolással kényszerítette az embereit az együttműködésre. Mivel ő csapattal dolgozik együtt, sokkal fejlettebb technikai rendszerrel, ezért a terrorcselekmények terén is nagyban játszik. Senkivel szemben nem tanúsít kegyelmet, és amint megtudja, hogy Lisa a két fiúhoz került, egyből ő lesz a célpontja. Hogy miért irritálja őt a lány és milyen kapcsolata van a fiúkkal, erre is fény derül az animében.

Csak anime és más semmi

A Zankyou no Terror kizárólag animében létezik. Nem jelent meg manga formájában, se light novelként, se semmilyen más módon. A 11 epizód elmeséli és le is zárja a teljes történetet. Ami külön teljesítmény, hogy az anime a maga hosszával egy kerek egészet alkot. Azt gondolom, mindnyájan tudunk olyan 12-13 részes animét mondani, amit bőven tudtunk volna folytatni vagy másképp befejezni. De a Zankyou no Terror semmilyen úton-módon nem hagy hiányérzetet.

Persze, lehetne még hosszabbá tenni különböző terrorcselekményekkel, ezáltal akár mélyebbé tenni a mondanivalót, de azt gondolom, hogy az anime a maga 11 részével kellőképpen érzékelteti a fiúk tetteinek okát és annak súlyát. Mivel alapvetően nem sok szereplőt vonultat fel, ezért van idő őket részletesen bemutatni, így akár érzelmileg azonosulni is tudunk velük. Hogy lehet-e terroristával érzelmileg azonosulni? Nagyon furcsa, de ebben az animében igen. Már az első részben nyilvánvalóvá válik, hogy a fiúk célja nem feltétlen a robbantás vagy az emberéletek kioltása. Ezáltal nézeti magát az anime, szinte azonnal lehet érzékelni, hogy a háttérben sokkal komolyabb ok áll. És, ahogy megyünk egyre előrébb a történetben, úgy bontakozik ki a háttértörténet, a szereplők valódi szándéka és a köztük levő kapcsolat.

A zene

Zenei téren kiváló munkát végeztek. Mind az opening, mind az ending kiválóan reflektál az animére. Az opening előadója az az Ozaki Yuuki, aki a Galileo Galilei együttes tagjaként például a Haikyuu!!-nak vagy az Ookiku Furikabutte-nek (*18. oldal*) is énekelt. Már ezen dalokban is lehetett érzékelni, hogy az énekes képes mély érzelmeket hitelesen énekelni, és ez tökéletesen átjött a Zankyou no Terrorban. Csodálatosan visszaadja a hangjával azokat a belső vívódásokat, amiket a fiúk belül megélnek. Érdekes, hogy amíg az együttesben kizárólag élő hangszerekkel veszik fel a

dalaikat, szóló énekesként a szintetizátor hangzás dominál. Az endinget pedig Aimer énekli. Már az énekesnő hangját sokan a világ legnagyobb énekesnőihez hasonlítják. Gyönyörűen visszaadja az anime hangulatát. És pont azért, mert ennyire illeszkedik az animéhez, ez nem egy szokásos, lazább hangulatú ending, mint amilyen általában egy végefőcím szokott lenni. Kifejezetten nehezen emészthető dal, aminek nyomasztó hangulata könnyen magával ragadhat.

Az OST két CD-n jelent meg. A zenéket Kanno Yoko szerezte, aki például a Ghost in the Shellhez is írt dalokat. Ez önmagában sokat elárul a zene minőségéről, de külön kiemelném a 9. rész egyik kulcsjelenetében (az óriáskerékben) hallható zenét, melynél nyomasztóbb, fájdalmasabb zene nagyon kevés van. Külön meghatóvá teszi azt az amúgy is érzelemmel teli jelenetet. Sokan minden idők egyik leghatásosabb anime jelenetének tartják. Csak ennek az egy jelenetnek köszönhetően a 9. rész szinte az egész sorozaton túlnőtt,

és kis túlzással élve, önálló történetként emlékeznek meg rá.

Összegzés

Soha nem tagadnám le, hogy a Haikyuu!! (*AniMagazin 49.*) miatti sajátságos hasonlóság miatt néztem meg az animét. Miszerint Nine seiyuuje az az Ishikawa Kaito, aki Kageyama Tobio hangját adta a Haikyuu!!-ban, kinek a mezszáma a 9-es. Hasonlóképp Twelve szinkronhangja Saitou Souma, aki Yamaguchi Tadashi hangja volt, kinek mezszáma a 12-es. De már a legelején el tudtam vonatkoztatni ettől, és „önálló" anime lett számomra. Ez pedig jelzi az anime minőségét, ahogy az is, hogy úgy néztem végig, hogy alapvetően nem szeretem a krimit és azokat az animéket, ahol fakó színeket használnak. A tónusok külön kiemelik az anime komor, sötét hangulatát. Magasan ajánlott anime, de érdemes felkészülni rá, mert egy percre sem enged a nyomasztó hangulatból.

Cím: Zankyou no Terror
Angol cím: Terror in Resonance
Hossz: 11 rész
Év: 2014
Műfaj: pszichológiai thiller, misztikum
Stúdió: Trigger

Értékelés
MAL: 8,18
ANN: 7,83
Anidb: 7,43

Őszi szezon

2019

Összeállította: Hirotaka

Actors: Songs Connection

zene

Stúdió:
Drive

Műfaj:
zene, iskola

Seiyuuk:
-

Leírás

A privát Tenshou akadémia a tíz iskolai kerület egyike, körbevéve 130 méter magas falakkal és szigorú beléptetéssel. A kormánytól függetlenül működik, hogy megőrizze pozícióját, egy különleges rendszer részévé vált. A diákok a klubtevékenységek és iskolai eseményeken való részvétel során pontokat kapnak. Pontok szerezhetők még az akadémiai énekverseny megnyerésével is. A tagok keményen küzdenek, hogy megnyerjék a versenyt és elérjék céljukat.

Ajánló

Mivel is kezdhetném? Bishik és énekelnek, ezzel szerintem mindent le is írtam. Lányok! Újabb dalosfiúk, csak nektek! Érdekes módon még nincs információ a seiyuukról, pedig ilyen animékhez igazi idolsrácokat szoktak bevetni, vélhetőleg most is így lesz. A Drive ezzel az animével debütál, mint önálló stúdió. Rendezőnek viszont sikerült megtalálni Yamasaki Osamut, aki a *Hakuoukit*, az *Itazura na Kisst* és a *Terra e...*-t rendezte.

Africa no Salaryman

webmanga alapján

Stúdió:
HOTZIPANG

Műfaj:
vígjáték, slice of life

Seiyuuk:
Shimono Hiro, Tsuda Kenjirou, Ootsuka Akio

Leírás

Ebben a vígjátékban az oroszlán, a tukán és a gyík egy irodában dolgoznak, mindeközben pedig kezelniük kell a különféle szituációkat, amiket az állati élet és a tápláléklánc törvényei szülnek.

Ajánló

Mintha a *Shirokuma Cafét* és a *Salaryman Kintarout* összegyúrták volna. Bizonyára egy nagyon mókás alkotás lesz, tele sztereotip japánkodással. A rendezést és még nagyon sok mindent Tatamitani Tetsuya végez, aki eddig főleg kisebb, ismeretlenebb munkákban tevékenykedett. A stúdió is ugyanígy, főleg egy részes rövid animékkel operált eddig.

Ahiru no Sora

manga alapján

Stúdió:
Diomedéa

Műfaj:
dráma, iskola, shounen, sport

Seiyuuk:
Konishi Katsuyuki, Kaji Yuki, Miyano Mamoru

Leírás

Kurumatani Sora épp most érkezett az iskolába, alacsony, gyenge, de rajong a kosárlabdáért. Kicsi kora óta gyakorol, és szeretne olyan magas lenni, mint az anyja, aki kosárlabda játékos volt. Mi történt végül vele, és mit tesz Sora az új iskolában?

Ajánló

Kosárlabdás animeként ugyan abszolút klasszikusnak és talán etalonnak számít a *Kuroko no Basket*, ám ez nem akadály a téma további meglovagolására. A Diomedéa mostanában csajos címeket gyártott, mint a *Domestic no Kanojo* vagy az Aho Girl, most fiúkkal próbálkozik. Kusakawa Keizou már sokat dolgozott nekik pl. a *Fuukán* és a *KanColle*-on, így nem volt nehéz a rendező kiválasztása. Igazi seiyuuparádé lesz, a fentiek mellett Endou Aya, és Uchida Yuuma is szerepel.

Assassins Pride

light novel alapján

Stúdió:
EMT²

Műfaj:
fantasy

Seiyuuk:
Ono Yuuki,
Kusunoki Tomori

Leírás

Ebben a világban csak az arisztokratáknak van erejük, hogy a szörnyekkel harcoljanak. Kufát küldik, mint mentor, hogy hozza elő Mareida képességét, aki egy hercegi családba született, rémes tulajdonságokkal bíró lány. Ha tehetségtelen, Kufának meg kell ölnie.

Ajánló

A tinisrác és a fiatalabb csaj engem a *Black Bullet*re emlékeztetett, de itt véget is ér a közös pont. Bár az alapsztoriban van még egy kis hasonlóság. Az EMT stúdió nem tartozik a legismertebbek közé, de pár cím azért derengeni fog tőlük, mint az *Ameiro Cocoa*, a *Kuma Miko* vagy esetleg a *Fudanshi*. A rendezői széket Aiura Kazuya kapta meg, akinek ez az első rendezése, de dolgozott a *7 Seedsen*, a *Citruson* és az Inuyashikin is.

Azur Lane

játék alapján

Stúdió:
Bibury Animation Studio

Műfaj:
akció, történelem,
katonaság

Seiyuuk:
Nakahara Mai, Horie Yui,
Ishikawa Yui

Leírás

A tenger felől egy erős ellenfél tűnik fel, a Siren. Az Azur Lane-nek nevezett csapat száll szembe vele, aminek csatahajók segítségével sikerül a támadást megállítania. A történetben lányok harcolnak az ellenséggel, amivel még sosem néztek szembe, eközben minden táborban problémák merülnek fel.

Ajánló

Gondolom mindenkinek megvan a *KanColle*, itt is valami olyasmi a helyzet és ugyanúgy játékból készült. A stúdió még nagyon új, 2017 óta létezik, de már letette nekünk a *Grisaia: Phantom Triggert*. Rendezőnek Tanaka Motokit találták meg, aki a korábbi Grisaia animéket irányította az 8bitnél, vagy többek között a *Rewrite* írható még a nevéhez.

Babylon

regény alapján

Stúdió:
Revoroot

Műfaj:
thiller

Seiyuuk:
-

Leírás

Seizaki Zen a Tokiói kerületi ügyészségen dolgozik. Épp egy illegális klinikai kutatás ügyében nyomoz, ami egy gyógyszercéghez és egy egyetemhez kötődik. Rábukkan egy iratra, amit Inaba Shin aneszteziológus őrzött, vér, haj és bőr mintákat tartalmazott és egy papírt, amire az F betűt írták. A nyomozás felfed egy titkos részletet, ami egy nagy választáshoz és egy bizonyos személyhez vezet.

Ajánló

Végre kicsit kitekintünk a megszokott műfajokból és más vizekre is evezhetünk. Persze másodlagosan több címben is megtalálható a thriller. Mindenesetre, egy komoly detektív animét kaphatunk. Az alkotó Nozaki Mado, aki a szeptemberben mozikba kerülő *Hello Worldnek*, korábban pedig a *Seikaisuru Kadónak* írta a forgatókönyvét. Érdemes rá figyelni. A Revoroot stúdió korábban pl. az *FLCL Alternatívban* dolgozott.

Beastars

manga alapján

Stúdió:
Orange

Műfaj:
dráma, pszichológiai, shounen, slice of life

Seiyuuk:
Senbongi Sayaka, Kobayashi Chikahiro

Leírás

A világot antropomorf állatok lakják, növényevők és ragadozók élnek egymás mellett. A Cherryton Akadémia élete tele van reménnyel, romantikával, bizalmatlansággal és nyugtalansággal. A főszereplő Regoshi, a farkas, a dráma klub tagja. Életének nagyobb részében más állatok zaklatásainak van kitéve, amihez hozzá is szokott. Ám hamarosan, többi hasonszőrű társával együtt élete az iskolában lassan megváltozik.

Ajánló

Az ember-állat hibrid karakterek rajongóinak kötelező darab, ráadásul némi társadalomkritikát is csempésztek bele. Az Orange stúdió sincs a felkapottak között, az *Active Raid*, a *Dimension W* és a *Houseki no Kuni* készült náluk. A rendezőről viszont még nincs információ.

Choujin Koukousei-tachi wa Isekai demo Yoyuu de Ikinuku you desu!

light novel alapján

Stúdió:
Project No.9

Műfaj:
fantasy

Seiyuuk:
-

Leírás

Hét középiskolás diák egy repülőbaleset után egy középkori fantasy világban ébred, ahol létezik a mágia és a szörnyek.

Nukleáris erőművet építenek egy elektromosság nélküli világban, irányítják egy nagy város gazdaságát, végül pedig egy jótevőjük kedvéért háborút indítanak a gonosz nemesek ellen.

Mindegyikük zseni, a legjobbak a politikában, a gazdaságban, a tudományban és az orvoslásban. Ebben a történetben forradalmat hoznak egy technológia nélküli világba.

Ajánló

Újabb isekai, ami kicsit máshogy közelíti meg ugyanazt a sémát. De ettől még változatlanul isekai rajongóknak ajánlott. Misora Riku írja a regényt, aki a *Rakudai Kishi no Cavalry* szerzője is. A Projekt No.9 nem ismert stúdió, nem is készített eddig sok animét, pl. a *Pastel Memories* vagy a *Tensho no 3P!* köthető hozzá. A rendezést Yanagi Shinsuke végzi, aki sok mindent irányított a stúdiónál, mint pl. a *Momo Kyun Swordot* vagy éppen a Tenshi no 3P!-t.

Chuubyou Gekihatsu Boy

regény alapján

Stúdió:
Studio Deen

Műfaj:
vígjáték, zene, iskola

Seiyuuk:
-

Leírás

Hijiri Mizuki középsulis lány, aki iskolát váltott. Négy sráccal találkozott, akik chuunibyouk: Noda, a főszereplő, Takashima, a menő ikemen, de szomorú, mert otaku, Nakamura, angyal és démon „reinkarnáció” és Tsukumo, aki a rosszfiú. Ők mind nárcisztikus énekesek. Hijiri nem tud felzárkózni ehhez a fantáziához és őrülethez.

Ajánló

Ebben a témában is van már etalon, a *Chuunibyout* talán nem kell bemutatni (*AniMagazin 24.*). Itt viszont egy fordított háremet kapunk hozzá. A Deen elég ismert csapat, most fut tőlük a Wakaki Nobunaga, vagy pl. a Nanatsu az ő shounenjük. A rendezői széket Ichikawa Kazuya kapta, pl. a *Monster Strike*-ot és a *Tantei Team KZ Jiken Note*-ot is vezette.

Fate/Grand Order: Zettai Majuu Sensen Babylonia

játék alapján

Stúdió:
CloverWorks

Műfaj:
akció, fantasy, mágia, természetfeletti

Seiyuuk:
Seki Tomokazu, Takahashi Rie, Kobayashi Yuu

Leírás

A hetedik szent grál háborút láthatjuk ebben az adaptációban.

Ajánló

Újabb Fate cím, a rajongóknak kötelező. Ez is olyan, hogy végülis bárki megnézheti majd, de csak a franchise-t ismerők fognak megérteni minden kapcsolatot. Ahány Fate, annyi stúdió, ezúttal a CloverWorks, ami a *Sodatekatát* vagy Nyuszi-szenpait is készítette. Akai Toshifumi viszont még Fate szűz, meglátjuk, hogy bírkózik meg a feladattal, de aki dolgozott a *Magiban*, a *Bakemonogatariban*, azzal talán nem lesz gond. Remek a seiyuu felhozatal is: Sakurai Takahiro, Hayami Saori, Shimazaki Nobunaga.

Hataage! Kemono Michi

light novel alapján

Stúdió:
ENGI

Műfaj:
vígjáték, fantasy, shounen

Seiyuuk:
Sakuraba Arisa, Yagi Yuki, Sekine Akira

Leírás

A profi pankrátor és állatbarát, Genzo Shibata hirtelen egy másik világba kerül. Egy hercegnő arra kéri, ölje meg a gonosz szörnyet, ami a világban portyázik. Genzo ezen teljesen felháborodik, de mivel nem tud visszatérni a Földre, elhatározza, hogy békés életet él és szörny-háziállat boltot nyit.

Ajánló

Nos, ez egyszerre sablonos és nyújthat akár valami újat is az isekai kedvelőinek. Bár inkább sablon. Mindenesetre a manga még fut, és az az Akatsuki Natsume írja, akinek a híres *Konosubát* is köszönhetjük. Így aki azt szerette, ezt se hagyja ki. A stúdió tavaly alakult, a Kadokawa leányvállalata, ez lesz az első animéjük. Az irányítást Miura Kazuya végzi, aki a *Dramatical Murdert* is rendezte.

Honzuki no Gekokujou: Shisho ni Naru Tame ni wa Shudan wo Erandeiraremasen

light novel alapján

Stúdió:
Ajia-do

Műfaj:
fantasy

Seiyuuk:
Iguchi Yuka, Tamura Mitsumi, Koyasu Takehito

Leírás

Urano Motosu, a könyvkedvelő egyetemista épp most kapta meg a könyvtárosi diplomáját és álmai állására készül, amikor egy földrengésben ráesnek a könyvei. Reinkarnálódik egy Maine nevű szerény katona ötéves kislányaként egy olyan világban, ahol az irodalmi élet csekély és az is csak a nemeseknek adatik meg. De mit csinál, ha sehol a közelben nincs könyv? Elhatározza, hogy bármi áron, de könyvtáros lesz és könyvekkel veszi körbe magát.

Ajánló

Akárhonnan nézzük ez még mindig isekai, de talán annyiban jobb, hogy most nem harcosként kell megmenteni a világot a gonosztól. Még futó regényről van szó, a stúdió pedig már próbálkozott a stílussal az *Isekai Maou* esetében. Elég régóta működnek, pl. az Izetta vagy egyik *Genshiken* OVA is az ő művük. A rendező Hongou Mitsuru lesz, aki a *Deltora Questet* és a *Sakura Taisent* is vezette.

Hoshiai no Sora

original

Stúdió:
8bit

Műfaj:
dráma, slice of life, sport

Seiyuuk:
Hanae Natsuki,
Hatanaka Tasuku

Leírás

Alsó-középsulis fiúk története ez, amiben a tenisz klub bezárás előtt áll. Shinjou Touma arra kéri Katsuragi Makit, hogy csatlakozzon hozzájuk és tehetségével segítse a csapatot a nyári versenyen. Katsuragi pénzt kér cserébe.

Ajánló

Iskolai élet és sport keveréke, semmi több. Akinek bejön a műfaj, annak jó szórakozást nyújthat. Ráadásul egy original cucc, tehát valamiféle konklúziót is kapunk a végére, bár az ilyen sztorikat nem nehéz lezárni. A 8bit stúdióé a megvalósítás, ami a *Slime*-ot, a *Yama no Susumét* (*AniMagazin 34.*) és a *Rewrite*-ot is készítette. A sztori Akane Kazuki fejéből pattant ki és ő a rendező is. Az Escaflowne-t és a *Code Geass Akito* filmeket rendezte.

Houkago Saikoro Club

manga alapján

Stúdió:
LIDENFILMS

Műfaj:
vígjáték, iskola, shounen

Seiyuuk:
-

Leírás

A történet egy lányról szól, aki szeret társasjátékokat játszani iskola után. A középsulis Aya épp most költözött Kiotóba, Miki, félénk osztálytársa lesz az első barátja. Egy nap követték Midorit, a diáktanács elnökét egy különleges társasjáték boltba. Ez a dobókocka klub. Gondolkodás nélkül kipróbálnak egy német társasjátékot. Ezek a lányok, akik csak szórakozni szeretnének hamarosan belekerülnek a játékok izgalmas világába.

Ajánló

Ebben az animében is egy iskolai klubot kapunk, ám ezúttal társasjáték a téma, nem is olyan rossz. Ergo lányokat nézhetünk, ahogy társasoznak, bizonyára lesz pár menő vizuális megoldás, ahogy beleélik magukat. A manga 2013 óta fut, Nakamichi Hiroo negyedik mangája, de csak ez lesz animés változatban. A stúdiót is többen ismerhetitek, a *Hanebado!*-t, a *Julietet* és a mostani *Tejina-senpait* is készítette. A rendező Imaizumi Kenichi, aki elég tapasztalt, dolgozott többek között a *LoGH*-ban és az *AnoHanában* is.

Kabukichou Sherlock

original

Stúdió:
Producton I.G

Műfaj:
rejtély, vígjáték, dráma

Seiyuuk:
Nakamura Yuuichi, Konishi Katsuyuki, Suwabe Junichi

Leírás

Shinjuku keleti fele, a neonnal bevilágított Kabukichou a kaotikus város közepén fekszik. Ahol a fények ragyognak, ott árnyék rejtőzik. A függöny felgördül ezen az éjszakai színpadon, ahol furcsa gyilkosságok történnek. Feszült? Vagy vígjáték? Egy különleges dráma veszi kezdetét.

Ajánló

A detektíves történetek kedvelői előnyben, ez az anime őket célozza. Ráadásul original, ami hatalmas plusz pont. Továbbá Holmes rajongóknak még egy ok, amiért érdemes nézni. Hiszen a karakterek között ott van Holmes, Watson és persze Moriarty is.

A Production I.G-re nem nagyon van panasz, szép munkát végeznek. A rendező pedig egy hölgy, Yoshimura Ai, aki az *Ao Haru Ride*-ot és az *Oregairut* rendezte. A karakterdizájnert emelném még ki, Yahagi Toshiyukit, aki a *Joker Game* és a *Persona 5* szereplőit is animére vitte.

Kandagawa Jet Girls

vegyes média projekt

Stúdió:
TNK

Műfaj:
sport

Seiyuuk:
Kohara Riko, Sasahara Yuu, Lynn

Leírás

Az anime lányokról szól, akik jet ski versenyeken vesznek részt.

Ajánló

Igazából a rövid leíráson kívül nem kell több szót ejtenem ehhez. Nézős. A TNK főleg ecchiket gyárt, mint a *High School DxD BorN* vagy a *Sin: Nanatsu no Taizai*. A rendezői feladatokat Kaneko Hiraku látja el, aki a *Maken-Ki!*-t, a *Tsurezure Childrent* és a *Valkyrie Drive*-ot is rendezte.

Keishichou Tokumu-bu Tokushu Kyouaku-han Taisaku-Shitsu Dai-Nana-ka -Tokunana-

original

Stúdió:
-

Műfaj:
akció, rendőrség

Seiyuuk:
Nomura Kenji, Morikawa Toshiyuki, Ozawa Ari

Leírás

Egy másik Tokió egy másik világban. Tokunana a városi rendőrség egyik egységében szolgál, ami a „Nine” nevű szervezet ellen harcol. Ez a szervezet bűncselekményeket követ el a városban és isteníti a sárkányokat.

Ajánló

Nyomozók akcióban. A kezdeti felütés nem bizonyítja be, hogy egy középszerű nyomozós animénél ez több lenne. De hát a puding próbája az evés. Majd meglátjuk. Előnye viszont, hogy original lévén lesz befejezése. Stúdióinfó még nincs, ám a rendezőt tudjuk, Kosaka Harume, aki számtalan animén dolgozott már, mint pl. a *Shirokuma Cafe, Naruto, Sailor Moon*.

Kono Yuusha ga Ore Tueee Kuse ni Shinchou Sugiru

light novel alapján

Stúdió:
White Fox

Műfaj:
akció, kaland, fantasy

Seiyuuk:
-

Leírás

Ristarte istennő megidéz egy hőst, aki minden területen tökéletes. Minden jól megy, egy dolog kivételével. A hős szorong és semmit nem csinál meg, hacsak nem biztos benne, hogy minden jól megy. „Elviszek három páncélt, egyet viselek, egyet tartalékként, egyet pedig a tartalék tartalékának”. Még egy iszapszörnyet is teljes erejével pusztít el. Elkezdődik egy remek kaland a túl óvatos hőssel és az istennővel.

Ajánló

A paranoiás dicső lovag története is lehetne ez. Remélhetőleg nem veszi komolyan magát a sorozat. Ez viszont elvileg nem isekai. A még futó light novelt a White Fox animálja, ami legutóbb az *Arifuretát* és a *Goblin Slayert* pakolta elénk. Sakoi Masayuki kapta a rendezői pozíciót, irányította még a *Needlesst* és a *Sora no Methódot*.

Mairimashita! Iruma-kun

manga alapján

Stúdió:
BN Pictures

Műfaj:
vígjáték, démonok, fantasy, shounen, természetfeletti

Seiyuuk:
Murase Ayumu, Kimura Ryouhei, Asai Ayaka

Leírás

Suzuki Iruma, a 14 éves fiú egy nap azon kapja magát, hogy eladták az ördögnek. Ráadásul az önjelölt „nagyapa” az új iskola elnöke. Irumának egy problémás diáklánnyal kell szembenéznie, aki párbajra hívja. Vajon ez a végsőkig pacifista képes lesz szembenézni a felé irányuló nyilakkal? Iruma kedvessége azonban meghozza gyümölcsét.

Ajánló

Töketlen főhős kalandjai a démonvilágban. Lehet mókás vagy kínos is, aki szereti a témát, annak érdemes próbálkozni vele egyszerű kikapcsolódásként. A Bandai Namco felel a megvalósításért, ami a *Gintamát* is készíti. Moriwaki Makoto eddig főleg idol animéket rendezett, mint pl. az *Idol Time PriPara* vagy a *B-Project*, illetve a *Milky Holmes* sorozatok.

Mugen no Juunin: Immortal

manga alapján

Stúdió:
LIDENFILMS

Műfaj:
akció, kaland, történelmi, szamuráj, természetfeletti

Seiyuuk:
Tsuda Kenjirou, Sakura Ayane

Leírás

Manji egy átok miatt halhatatlan. Belefáradt a sok gyilkolásba. Nincs különösebb képessége, de, hogy visszanyerje halandóságát, azt tervezi, megöl 100 gonosz embert, minden jóért cserébe, akikkel ő végzett. Útja során találkozik egy fiatal lánnyal, Rinnel, aki bosszúhadjáraton van azok ellen, akik megölték a családját. Együtt utaznak, hogy végre békére leljenek. A folyamatos harcok során meg kell tanulniuk élni, hogy ne eméssze fel őket teljesen a bosszú.

Ajánló

Bár olyan animéket nem szoktunk ide tenni, amihez kapcsolódik már egy korábbi cím, de néha kivételt teszünk, mint most, ennél a rebootnál. 2008-ban már készült ugyan egy 13 részes adaptáció az azóta nem létező Bee Train által, bár akkor a manga még futott (*AniMagazin 48.*). Most viszont teljes adaptációt kap a *Tantei-senpai* és a *Koi to Uso* stúdiójától. A rendezést Hamasaki Hiroshi végzi, aki a *Blade&Soult*, az *Iron Man* filmet és a *Steins;Gate*-et is vezényelte.

No Guns Life

manga alapján

Stúdió:
Madhouse

Műfaj:
akció, sci-fi, seinen

Seiyuuk:
Yamashita Daiki, Suwabe Junichi, Uchida Yuuya

Leírás

Inui Juuzou leszerelt katona, akinek csak egy kérdése van: ki törölte az emlékezetét és változtatta őt kiborggá? A háború után az Extendednek nevezett kiborgokat, akiknek fejük helyén fegyver van, felosztották. Inui most a város sötét utcáit járja és Extendedek által elkövetett ügyeket old meg. Új megbízásában egy gyermeket kell megvédenie, ami nem lesz könnyű, mivel mindenki üldözi, az utcai huligánoktól kezdve a Berüchen nagyvállalatig.

Ajánló

A Madhouse-ra haragszunk egy ideje. Az új *Boogiepoppal* meg a legutóbbi *Shoumetsu Toshinál* eléggé alulmúlta magát animációban. A történet mindenesetre kissé sablonos, de lehet ez azért jó is, bár a manga még fut, 2014 óta. A *Fairy Gone* is kb. ezt a koncepciót lovagolja meg, kissé sikertelenül. Az irányítást Itou Naoyuki veszi kezébe, aki a *Kanont* és az *Overlordot* rendezte.

Ore wo Suki nanao wa Omae dake ka yo

light novel alapján

Stúdió:
Connect

Műfaj:
vígjáték, romantika, iskola

Seiyuuk:
Tomatsu Haruka, Yamashita Daiki, Shiraishi Haruka

Leírás

Mit tennél, ha a lány, aki tetszik, szerelmet vall neked? És mi van, ha nemcsak egy lány teszi ezt? Egy menő középiskolás diák, akit szeret az egész suli és a te gyerekkori barátod. Őrülten boldog lennél, ám egy váratlan probléma merül fel a vallomás tartalmával kapcsolatban.

Ajánló

Hárem szagot érzek school life környezetben, és az is lesz. Se több, se kevesebb. Természetesen a manga még fut, és a Connect stúdió végzi az animációt, ami a igen népszerű *Senryuu Shoujót* és a *Strike the Bloodot* is készítette. A rendező a *Bakuman* sorozatokat is irányító Akitaya Noriaki.

Pet

manga alapján

Stúdió:
Geno Studio

Műfaj:
rejtély, seinen, természetfeletti

Seiyuuk:
Ueda Keisuke, Kase Yasuyuki, Taniyama Kishou

Leírás

Léteznek olyan emberek, akik képesek mások elméjébe bejutni és irányítani az emlékeiket. Ezt főként rejtélyek megoldására és gyilkosságokra használják. Erejük elpusztítja az emberek elméjét és felemészti a szívüket. Ezt megakadályozandó láncokkal zárják el egymás gyenge és veszélyes szívét. A növekvő félelem okán „kisállatnak” nevezik őket.

Ajánló

Akár érdekes is lehet ez az anime, a felütés mindenesetre nem tűnik annyira roszszsnak. Meglátjuk, mit dolgoz ki ebből, melyik részére megy rá a témának. A bizalmat erősíti, hogy egy 2002-2003 között futott mangát adaptál, szóval egy teljeskörű adaptáció lesz. A Geno Studio a Manglobe-ból alakult, a *Golden Kamuy*-t és a *Kokkokut* is készítette. A rendező Oomori Takahiro, aki a *Baccanót*, a *Durararát* és a *Natsume* évadokat is dirigálta, szóval nem amatőr.

Rifle is Beautiful

manga alapján

Stúdió:
3Hz

Műfaj:
vígjáték, slice of life, iskola

Seiyuuk:
Yamaki Anna, Minami Saki, Kumada Akane

Leírás

Kokura Hikari első éves a középsuliban és imádja a lövészetet. Ezért ment olyan iskolába, ahol van lövész klub, ám épp feloszlanának. Ezt elkerülvén, egy nap alatt talál három másik lányt klubtagnak. Az ő mindennapjaikat követhetjük nyomon

Ajánló

Lányok fegyverekkel. Kell ennél több? Nos, ez az anime azt mondja, hogy nem. Fegyverkedvelő klub életét nézhetjük. Még futó mangáról van szó, de mivel nagy sztori nincs, így nem akkora tragédia ez.

A 3Hz stúdiót a *Princess Principalról* és a *Sword Art Online: GGO*-ról ismerjük. Takahashi Masanorinak ez lesz a második rendezése, a *Ta ga Tame no Alchemist* volt az első, de dolgozott az *Idolmasteren* is.

Shin Chuuka Ichiban!

manga alapján

Stúdió:
NAS, Production I.G

Műfaj:
vígjáték, történelmi, shounen

Seiyuuk:
-

Leírás

A XIX. századi Kínában járunk, ahol a világ szakácsai versenyeznek egymással az elismerésért. Liu Mao Xing Szecsuánból, anyjától tanulta a főzést. Miután megmentette anyja éttermét, Mao útnak indul, hogy többet tanuljon és profi legyen. Ahogy összeméri tudását egyik meg másik szakáccsal, szembe találja magát a szakácsmaffia összeesküvésével.

Ajánló

Majdnem Souma, csak kínai. A lényeg, hogy a főzés van a középpontban. Kajakedvelők előnyben, főleg, mivel itt vélhetőleg kínai ételek dominálnak majd. Kicsit ez is kakukktojás. Létezik egy 1995-ös manga, amit 1998-ban adaptáltak, ehhez készült egy folytatás, ami 1999-ig futott és ezt adaptálja ez a mostani anime. Az I.G-t nem kell bemutatni senkinek, a minőségre vélhetőleg nem lesz panasz. A *Sengoku Basara* rendezője, Kawasaki Itsurou kapta a rendezést.

Stand My Heroes: Piece of Truth

játék alapján

Stúdió:
M.S.C

Műfaj:
rejtély, romantika

Seiyuuk:
Kaji Yuki, Hanae Natsuki, Toriumi Kousuke

Leírás

A főhősnő új kollégaként csatlakozik az Egészségügyi Minisztérium drogellenőrzési osztályához, rövidebb nevén Matorihoz. Rá ezek a szerek nem hatnak, a történet pedig ott kezdődik, hogy munkába áll.

Ajánló

A viszonylag komoly történet mögött egy fordított hárem lapul, de attól még lehet jó. Sokaknál előny lehet, hogy itt felnőtt karaktereket kapunk. A stúdiónak legutóbb a *Code:Realize*-t köszönhetjük, az irányítást pedig a *Strike the Blood* és a *Mahou Shoujo Asuka* rendezője, Yamamoto Hideyo kapta. Seiyuu kedvelőknek külön öröm, hogy Kaji Yukit, Namikawa Daisukét és Sugita Tomokazut is hallhatják.

Val x Love

manga alapján

Stúdió:
Hoods Entertainment

Műfaj:
vígjáték, ecchi, hárem, iskola, shouen, természetfeletti

Seiyuuk:
Hidaka Rina, Kakuma Ai, Hondo Kaede

Leírás

Akutsu Takuma elfogadta, hogy magányosan él és a tanulmányai a legfontosabbak, de amikor Odin isten őt jelöli ki, hogy kilenc Valkürrel megmentse a világot, a magányos életének búcsút inthet.

Ajánló

Nem is tudom, a műfaji felsorolás és a történet mindent elmond. A sablonecchihárem iskolapéldája. A stúdió annyira nem ismert, ők készítették a *3D Kanojót*, a *Märchen Mädchent* és a *Drifterst*. De a többi címükből is kiderül, értenek az műfajhoz. Emellett Naoya Takashi, a 3D Kanojo és a *Touken Ranbu Hanamaru* rendezője viszi az animét.

Watashi, Nouryoku wa Heikinchi de tte Itta yo ne!

light novel alapján

Stúdió:
Project No.9

Műfaj:
vígjáték, fantasy

Seiyuuk:
Waki Azumi, Tazawa Masumi, Tokui Sora

Leírás

Amikor Adele von Aschma 10 éves lesz, borzalmas fejfájás tör rá és emlékei lesznek egy korábbi életéből, amiben egy 18 éves japán lány, Kurihara Misato volt. Misato meghalt, amikor egy kislánynak próbált segíteni, majd találkozott egy istennel. A találkozó során azt kérte, hogy következő életében átlagos képességei legyenek

Ajánló

A laza, poénos fantasy kedvelői fognak örülni ennek a címnek. Egyszerűen szórakoztató darab lehet belőle vagy fárasztani fog. A No.9 stúdió nem sok ismert címet tett le az asztalra, pl. a *Netoge* vagy a *Pasterl Memories* köthető hozzájuk. Oota Masahiko már valamivel tapasztaltabb, a *Gabriel Dropout*, az *Umaru-chan* és a *Yuru Yuri* rendezője.

Folytatások az őszi szezonban!

Boku no Hero Academia 4

Chihayafuru 3

Granblue Fantasy 2

Kono Oto Tomare! 2

Nanatsu no Taizai: Kamigami no Gekirin

Psycho-Pass 3

Shokugeki no Souma: Shin no Sara

Sword Art Online: Alicization - War of Underworld

Szezonos animékről

Írta: Catrin, Hirotaka, Venom

Araburu Kisetsu no Otome-domo yo., Carole&Tuesday, Cop Craft, Dumbbell Nan Kilo Moteru?, Given, Joshikousei no Mudazukai, Kanata no Astra, Lord El-Melloi II, Machikado Mazoku Sounan desu ka?, Toaru Kagaku no Accelerator, Vinland Saga

Catrin véleményei

Ó, már el is szaladt a nyár... Véget ért/ér egy nagyon kellemes szezon, már ami az animeket is illeti…

Számomra idén mindent vitt a **Mo Dao Zu Shi folytatás**. Igen, elvakult fanságommal ezt máris kijelenthetem! Az előző cikkemnél még azt sem tudtam, hogy végül mikorra időzítik az évadot, erre egy augusztus alatt le is zavarták... Így inkább külön cikkbe szerkesztettem róla a gondolataimat, hogy a magazinban még látványosabb lehessen (*11. oldal*).

De semmiképp sem feledkeztem meg a többi szórakoztató címről sem, térjünk is rá ezekre.

Given

A szokásosan utolsó pillanatra hagyott cikkem megírásakor már ennek is megjelent a záróepizódja, így akár ez is kaphatott volna most külön ismertetőt... Na, de majd a következő számban érkezik is supermario4ever jóvoltából! Kár lett volna ezt is 1-2 nap alatt összecsapni, addig is itt vannak róla az én sietős meglátásaim.

A Given a középiskolás BL sztoriknak egy lassabb, elgondolkodtatóbb, finomabb darabja. Korrekt sztori, pontosabban manga adaptálás, kellemes színvonalú tálalással. Sem a látvány, sem a zenék nem szóltak nagyot, de nem is volt az az érezhetően gagyibb, rózsaszín ökörködés, mint a műfaj 1-2 korábbi darabja. Témáját tekintve semmi újat nem nyújtott számomra, sokszor lassú is volt, Mafuyu karaktere sem mindig jött át, de az egész hangulatot teremtett, sőt a végére kellően hatásosra sikerült, akár a dráma, a szerelem, akár ezek feldolgozása.

Nem mondhatnám, hogy a zenei vonaltól különösen izgalmasabb lett volna az egész, amit egy ilyen épphogy alakuló, főszereplők közti romanc mellett kicsit bántam. Viszont a karakterek hétköznapi, emberi, igazán reális megnyilvánulásai itt-ott kárpótoltak. Sőt! Harukiék egyetemista közege, felnőttesebb hangulata, meg eleve az érzelmesebb megnyilvánulások azért szépen fűszerezték a Givent. Kaphattunk volna belőlük többet..., de jó hír! Érkezik jövőre a movie, folytatja tovább a mangát, tehát a másik fiú páros sztoriját! Az ő esetükben egy kicsit egyébként attól félek, hogy majd megkapjuk a szokásosabb, rámenősebb, problémázósabb BL kliséket..., de ne legyen igazam.

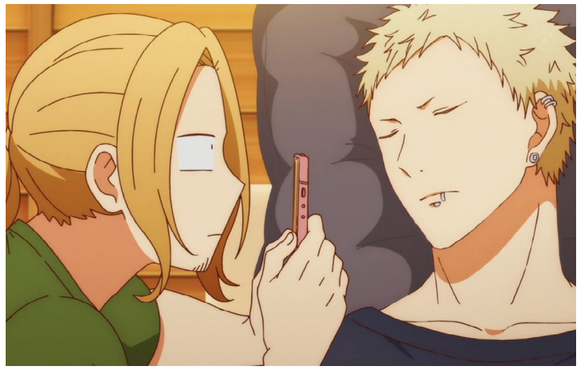

Az biztos, hogy szumma egy kellemes nyári sorozat és egy jó adaptáció lett belőle.

Kanata no Astra

És ennek is vége lett! Az első néhány rész után nem hittem volna, hogy így lesz, de számomra még a Givennél is szórakoztatóbbra sikerült az Astra! És nem az idióta humora miatt, ami néha nagyon aláásott a komolynak szánt jeleneteinek is..., hanem a nagybetűs ANIME FEELING miatt. Most biztos páran furcsán néznének rám, hogy miért, a többiben mi a jó franc van? De azért próbálkozom egy kis magyarázattal... Szimplán arról van szó, hogy új cím ellenére ez a sorozat nekem a 90-es évek végén, 2000-es évek elején futó történetekre emlékeztet... És mivel ezekben az években kezdtem animézni, akkor találkoztam először ezzel a FEELINGGEL.

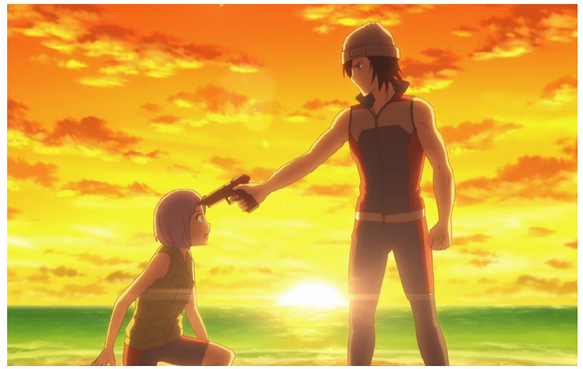

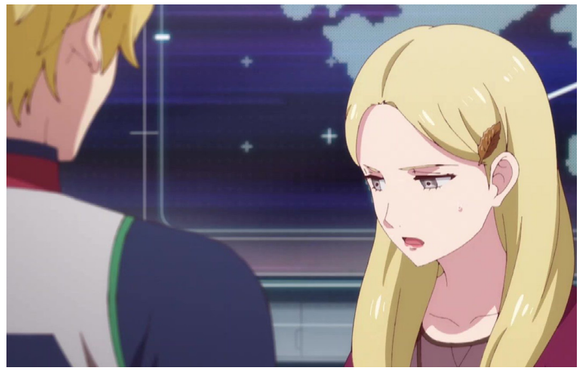

Amit most a Kanatához is társítok. Persze nem az első kedvenceimhez, nagyobb, népszerűbb címekhez mérve, hanem a maga egyszerű, kalandozós, közepesen jó szintjén igazán hasonló érzéseket kelt. Attól tartok, nosztalgikus. Egy rövid, többnyire kiszámítható, sablon arcokkal teli sci-fi, rémes anime poénokkal, de visszatérően komoly és izgalmas cselekménnyel. Tehát a maga módján egy nagyon is szórakoztató darab. Nem, nem guilty pleasure, mert annyira nem gáz, csak színtiszta japán ANIME FEELING.

Oké, most, hogy magamat is kellően lefárasztottam a rögtönzött magyarázatokkal, térjünk a lényegre:

Kerek, egész történetet kapunk a 12 rész alatt, egy rejtélyesnek beállított, de nagyon jól megtippelgethető (illetve az író által folyamatosan rávezető), kritizálható, ugyanakkor szokásos sci-fi sztorival és a szép lassan megszerethető séma karakterekkel. Ráadásul kb. mindenki párba állítható valakivel, lehet a shipeknek szurkolni, aminek én külön örültem. És nem is hiába (korábbi sci-fikhez hasonlóan itt is van olyan páros, akik kellően lazán és egyenesen érnek révbe... stb.).

Tényleg szórakoztató cucc, jó figyelni őket, melyikük miben hunyó... Aries pl. végig finoman, de kilógott a sorból, Ulgarról tudtuk, hogy szokásos emo feje ellenére nem ő lesz a rossz arc és stb-stb. A látvány is szokásos, a zene sci-fis, ráadásul az op-ed páros sokszor elmaradt, hogy minél tartalmasabb legyen az adaptáció. (Magyarul így fértek bele a 12 részbe.)

A végére lett itt minden, amit már a műfaj régi címeiből ismerhetünk, de nagyon kellemes kikapcsolódást nyújtott a nyárra. Persze érdemes a gagyi humorán hamar átlendülni.

El-Melloi

Ennyi bírálat után elérkeztünk a szezonkedvenc animémhez(, mármint ha nem nézzük, hogy a kínai Mo Dao Zu Shi ezt is lazán übereli). Nem vagyok nagy Fate-rajongó, de szeretek az univerzumból ezt-azt, sőt a F/Z ott van az én kedvenceim között is. A Lord El-Melloi II-ről szóló sorozat már csak azért is érdekes, mert a Zeróból kb. mindenkit, így Waverék párosát is nagyon kedveltem. Különösen jó látni, milyen lett felnőttként a karakter és mit tesz hozzá a történethez új közege.

Már januárban a 0. epizódnál is egyértelmű volt, hogy angol-krimi következik fate-mágiával ötvözve, ami jó karakterekkel és tálalással naná, hogy kell! Igazából jót tesz ennek a világnak, hogy végre nem egy grálháborút követünk benne, de szépen reflektálnak rá.

Maguk a nyomozós történetek viszont nem nagy durranások... A kíváncsiságot persze fenntartja, így 13 részbe ennyi fért bele, és várhatjuk, hogy idővel végigadaptálják a light novelt.

És ha már szóba hoztam a regényt..., Riccnek hála megtudtam, hogy idén a sztori végül Iskandar és Waver egymásra találásával zárult. Mármint BL értelemben is, aminek különösen örülök, mert így nemcsak egy sejtetős, de soha be nem vállalt shipként tekinthetek rá, hanem kánon párosként.

Az egyes epizódokban persze folyamatosan hintették és éreztették Waver szüntelen vágyódását és célját, amik eléggé színesítették számomra az epizódokat. Tehát ezt a részét is sikeresen jól hozta az évad, ahogy a dizájn és a zenék is gyönyörűek, a karakterekből pedig többen is kedvelhetők.

Persze vannak fárasztó arcok is, és azt hittem, Yvette lesz az egyik, akit rühellni fogok, de annyira troll a csaj, hogy igazából külön várom a Waverre ráhajtós megnyilvánulásait, amiket persze Lord El-Melloi II fantasztikus közönnyel vagy fáradt sóhajjal viszonoz.

De pl. Melvin is jófej, Gray pedig még nálam is elérte a szerethető moe szintet.

Viszont El-Melloi, azaz a felnőtt Waver kisugárzása nélkül aligha működhetne ez az egész. Kezdve a „jamesbond-kopi openinges” pózolásaival, eleve az elegáns, gyönyörű kinézetével, az esetlen vékony testével, a kesztyűben szivarozós, menőzős jeleneteivel, és főként azzal, ahogy viselkedik (higgadt, zaklatott, intelligens, nyomi, vicces, komoly, epicmenő stb-stb.), egyszerűen imádnivaló karakter. Elbírnék belőle sokkal több jelnetet viselni..., lehetne jóval több fókusz rajta a sok mellékszereplő helyett..., még akkor is, ha belebújik a szinte csak szemlélő detektív szerepébe.

Nézem még a következő szezonra átnyúló Vinland Sagát és lassan végére érünk a kellemes Carole & Tuesday sorozatunknak is... Előbbi eddig nem fogott meg. Leköt, vannak jó részei, okés adaptációnak tűnik, többnyire viszont egyszerű shounen hangulattal bír. Nagy kíváncsiságot nem ébresztett bennem a folytatás iránt.

Utóbbi pedig a végére is egy szerethető, valahol újító sorozat lett, a közepére nagyon ellaposodott 1-2 epizód, de a végére megint magáratalált... A karakterek között jóval több, hatásosabb eseményeket vártam, de Carolék sztorija és világa így is emlékezetes. Kár, hogy a rengeteg felvillantott témának végig csak a felszínét kapargatták...

Nem is fejtegetem jobban, mert Hirotakával eléggé egy véleményen vagyunk, és ő már bővebben leírta ezeket.

És, hogy mit nézek majd ősszel? Nem tudom! Így inkább most nem sorolom. 3-4 címél többre nem is lenne időm... Szóval megvárom az első benyomásokat a szezonról, aztán lesz, ami lesz.

Hirotaka véleményei

Carole&Tuesday

Ez az anime ugyan még mindig jó és szórakoztató, ám vesztett fényéből, és bár ígéretesen indult, mégis valahol kiábrándító lett. A sorozat közepén lévő részek nagyon laposak, tartalmatlanok és unalmasak voltak, ezt az időt sok más értelmesebb dologra, karakterinterakciók hangsúlyozására lehetett volna felhasználni. Azóta ismét magáratalált és az utóbbi 2-3 rész egészen izgalmasra sikerült. Közeledünk a végéhez.

Bevallom, sokkal többet vártam ettől a sorozattól és sokkal jobb is lehetett volna, akár történetileg, akár a világ bemutatását illetően, akár karakterkapcsolatok terén. De mindent csak egy kicsit érint és mutat be. Ugyan még így is jó a sorozat, de kicsit azért kár érte. A zenéi pedig számomra túl altatóra sikerültek.

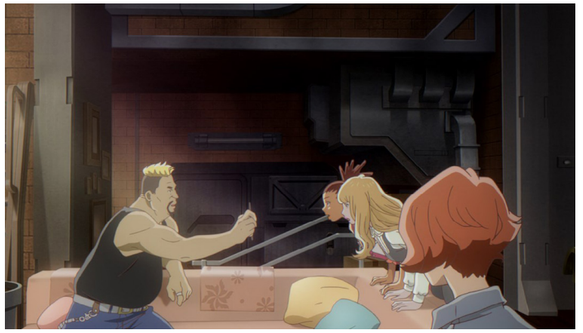

Dumbbell Nan Kilo Moteru?

A gyúrós slice of life minden héten hatalmas nevetésekre késztet, annyi marhaság van benne, és ezt csak tovább tetézi Putin, Schwarzenegger és persze Disneyland karikatúrázása. Továbbra is nagyon szórakoztató ahogy a karakterek élik mindennapjaikat, amiben a legfontosabb szerep a testépítésnek, az alakformálásnak és a gyakorlatok helyes elvégzésének jut. Ezek egyébként elég jól el vannak magyarázva, ha esetleg otthon is próbálkoznánk némelyikkel, amihez nem kell félszoba nagyságú edzőgép.

A feszes sportrucikat hordó csajok mellett - akiket persze jó nézni - kiemelkedik Machio-san, az izomkirály. Akármikor megjelenik, számíthatunk rá: két percen belül befeszít és szakad a ruha, hogy egy szál töktakaró tangában mutassa minden izmát. A szituációknak pedig csak emeli a komikumát, hogy bárhol képes így megjelenni. Az, hogy ő a szentély papja és fullizomban pózol, hát az mindent vitt.

Ez a sorozat remekül tartja a színvonalat, mind minőségben, mind a humorát tekintve. Külön poénforrás, hogy a csajok együtt lógnak a tanárnőjükkel, aki híres cosplayes, de titkolja. A szkanderen és „izomszépségversenyen” pedig sírva röhögtem. Nálam biztos ez lesz az év egyik legjobb vígjátéka, remekül eltalált szituációk, jó humorral.

Sounan desu ka?

Ez a cucc még mindig nem jön át, vagy fogalmazhatnék úgy is, hogy nem jó. A négy csaj továbbra is próbálja túlélni a szigeten, és egyre több dologra tanítja három életképtelen barátnőjét Bear Grylls suliscsaj változata. Bár a flashbackekből megtudjuk, hogy van még nála is képzettebb, sőt, mindent kislánykorában sajátított el. Komolyan, mikor járt iskolába? Na mindegy, hála neki megtanultunk csapdát építeni a vacsinak, nyulat nyúzni, mézet gyűjteni és végre a komolyabb ecchi jelenetek is felütötték a fejüket.

Nagy hibájának érzem, hogy jóval többet elbírna ez a cím, szinte kiált érte. Tényleg nem hiszem, hogy egy lakatlan trópusi szigeten minden nap tip-top fel kell öltözni a sulisruhába. De legalább végre sikerült onsenezni is egyet. Shion „hajókázásán” meg fogtam a fejem, komolyan, enynyire nem lehet valaki idióta. Lehet én veszem túl komolyan, és tényleg csak azt szeretné bemutatni a sorozat, hogy ha véletlen ilyen helyzetbe kerülnénk, akkor mit lehet csinálni, de ebben a formában ez csak kínosan fejcsapkodós.
Továbbra sem több egy napindító, ébresztő animénél. Elszórakozom rajta.

Vinland Saga

Hogy is kezdjem? Van benne potenciál meg lehetőség, meg sok minden, de nekem ez még mindig nem jön be. Szép, hangulatos, akció is van benne, de ennyi. Számomra ez még mindig csak egy shounen, végtelenségig húzható sztorival,

totál tipikus fűszál egyszerűségű karakterekkel. Bevallom, egyik szereplővel sem érdekel, mi lesz és mikor. Thorfinn bosszúja túlságosan erőltetett. Szóval nem, nem várom az új részeket. Lehet, később jobb lesz. Több hatalmat gyakorló, a hadjáratokat, csatákat jobban meghatározó, érdekesebb karaktereket is fogunk látni, de jelen állás szerint ez erősen hiányos, és nem karcolnak meg egy random zsoldos-kalóz viking banda megélhetési csatái. Vagy úgy is fogalmazhatnék, hogy ez így édes kevés.

El Melloi II

Változatlanul nagyon jó. Beindult a fősztori, a Rail Zeppelin, ezzel együtt komolyabb kihívás vár a karakterekre. A Fate világ Sherlock Holmes-a igencsak nagy slamasztikában találja magát. És ha már az egyik leghíresebb nyomozófigurát említettem, akkor a másikat sem hagyom ki: az egész történetív eléggé hasonlít a Gyilkosság az Orient

Expressre, ahol ugye maga Hercule Poirot nyomoz. Erre rájátszik a századfordulós hangulatú vonatbelső is. Persze azért ott az a mágia, nem rest megmutatni magát pl. az erdőben történt közjáték esetében, ami egészen izgalmas volt, és még egy szolgát is láthattunk Hephaistion személyében.

A grafika végig gyönyörű, a zene fenomenális, El Melloi továbbra is uralja a sorozatot, Grey pedig egy az egyben menő és cuki.:) Nem lehet nem szeretni. Akármennyire is lassú, akármennyire is a pofázáson van a hangsúly, ez jól áll az animének, az érdeklődést is fenn tudja tartani.

Kanata no Astra

A fiatalok tovább bolyonganak az űrben, és ahogy tartanak hazafelé, egyre jobban derülnek ki az utazás részletei: mindennek oka volt és el lett tervezve, nagyjából. A sorozat jól adagolja a drámát és a cliffhangerekben sem kell csalódni.

Így mindig megkapjuk az izgalmat, hogy várjuk az új részt. A shippek is szépen fejlődgetnek és egyre jobban összecsiszolódik a csapat, mi pedig egyre jobban megszeretjük őket és szurkolunk nekik. Igazából úgy ahogy van, tetszik a sorozat. Szép, kerek történet, már csak a végső lezárás van hátra, ami biztos, hogy tartogat még meglepetéseket. Tény, hogy akad azért benne bőven deus ex machina, de a Kanatában ez nem lesz kínos, sőt, valahol ezt várjuk tőle: nem érdekel hogyan és miként, de a srácok érjenek haza. Nem fogja megváltani a világot, de egy nagyon kellemes élmény marad és még újra is nézhető.

Accelerator

Igazából ezzel is az a bajom, mint az Index 3-mal. Mivel mindössze 12 részes lesz, ezért kicsit kiábrándító a dolog, akármilyen ígéretesen kezdett. Viszont az első három rész után nekem kicsit laposabb lett, és megfordult a fejemben, hogy

vajon a figura képes-e egy sorozatot elvinni egyedül a hátán. Őszintén szólva kételkedem, de azért adok neki egy esélyt. Ám mindenképp meg kell jegyeznem, hogy ez a harc a sok robottal elképesztően túlhúzottá és unalmassá vált, ráadásul ez viszi el a műsoridő nagy részét. Egyszóval nekem ez csalódás, nem elég kidolgozott, a sztori gyenge és semmivel nem bővíti tovább Accelerator karakterét. Mindenképp a Toaru széria leggyengébb darabja.

A grafika továbbra is jó, a karatakterek változatlanul őrültek, és Acceleratort, akármi legyen is, nem lehet nem bírni. Csak a J.C. Staff ne mindig ugyanazzal a két hangeffekttel dolgozna, ami lényegében a recsegős rádiót juttatja eszembe… Nyilván nem is illik mindenhez, így néha kimondottan bénán hangzik.

Őszi tervek, amik tényleg csak tervek, egy-két kivétellel, mert ez a szezon első ránézésre elég gyanusnak ígérkezik számomra, de azért majd meglátjuk.

Babylon: Ezt biztosan nézni fogom, mert a Seikaisuru Kado írója követte el ezt is, így hasonló volumenű cuccot várok. Egy egészen komoly thrillernek ígérkezik.

FGO: Babylonia: Nem távolodunk el az ősi birodalomtól, csak most egy Fate címben el is látogatunk oda. És ezzel meg is válaszoltam, miért nézem: Fate.

Kabukichou Sherlock: Aki képben van az ízlésemmel, az tudja, hogy detektív sztorival meg lehet venni.

Kandagawa Jet Girls: csajok jet-skin. Szerintem ennél több nem kell magyarázatnak. Az elejébe belenézek.

Nagyjából ezek, mindössze négy anime. Még egy-két címen rajta tartom a szemem, mint a Pet, a No Guns Life vagy a Keishichou Takumu-bu, de ezek erősen talon kategóriák.

Venom véleményei

Mire ezeket a sorokat olvassátok, már erősen a vége felé tart a nyári anime szezon, de jelenleg itt nálam még gatyarohasztó meleg van és a sorozatok még csak a 7-8. résznél járnak. Az előző számban azért is hagytam ki az ajánlót, mert 1-2 rész alapján nem akartam ítéletet mondani semmiről, de most már azért elég szép képet kaphattunk arról, hogy milyen lett a 2019-es nyár. Jelentem: baromi erős!

Talán a tavaly őszi volt hasonlóan ütős, ahol alig tudtam válogatni a jobbnál jobb sorozatok közül, és ez most sincs másként. Szokásomhoz híven most is igyekeztem picit a zavarosban halászni, kikerülve a körbeugrált kommersz sorozatokat és kikeresni a kevésbé népszerű, de annál ízletesebb darabokat.

1. Cop Craft

Őszintén szólva semmit sem tudtam erről az animéről, mikor leültem megnézni az első részt, gondoltam valami rendőrös sorozat lesz, amit a 3. rész környékén elunok, főleg, hogy nem igazán volt ígéretes a mögötte lévő stúdió, a Millepensee. Miután vége lett az epizódnak valami nagyon fura érzésem volt, valami nagyon ismerős volt ebben. Pár perc guglizás és meg is kaptam azt a választ, amit sejtettem, hogy az írója nem más, mint Gatoh Shoji, akinek a Full Metal Panic-ot és az Amagi Briliiant Park-ot köszönhetjük. Hirtelen más szemmel kezdtem nézni a sorozatra, és azonnal felkerült a nézendő listára, mert Shoji munkáit nagyon imádtam. Na de miről is van szó…, maga a sorozat egy totális „homage”, vagyis tisztelgés, vagy akár kicsit viccesen, másolása a 80-as és 90-es évek „buddy cop” filmjeinek. Akinek az olyan címek, mint a Tango és Cash vagy a Halálos Fegyver mondanak valamit, az pontosan tudja, hogy mire számíthat.

A Cop Craft világa nemcsak a 90-es évek Amerikáját idézi meg, de van egy erős fantasy vonala is, ugyanis valamikor a közelmúltban megnyílt egy kapu egy másik világra, ahol lényegében „elfek”, „tündérek” és „démonok” élnek. A két világ találkozása hamarosan a mindennapok részévé vált, a másik világ lakói betelepültek a földre és felvették a mi szokásainkat. A főhős, Matoba Kei, egy morcos rendőrnyomozó, aki főleg az ilyen tündéres problémákra „szakosodott”, ám az egyik rutin akciójuk balul sül el és a társa életét veszti. Mivel az ügy elég kényes, ezért új társat kap, Exedilika Tilarnát, aki amolyan harcos-mágus-lovag-elf tsundere kiscsaj…, jah…, a lényeg, hogy kinevezik rendőrnek és Keijel elkezdenek nyomozni. Ami persze nem egyszerű, de akárcsak a Halálos Fegyverben, a páros olyan, mint a tűz és a víz, a mogorva, cinikus ember és a hercegnős lovaghölgy kapcsolata nem felhőtlen. Keményen osztják egymást, de persze idővel összecsiszolódnak és a maguk módján igyekeznek mindenféle ügyeket megoldani…, némi járulékos kár kíséretében (magyarán robbannak az autók és az épületek).
A Cop Craft egy zseniális sorozat…, lehetett volna, ha valami komolyabb stúdió kezébe kerül. Bár tényleg nagyon szórakoztató, viszont a technikai oldala erősen problémás. Az animációk esetlenek és darabosak, a rendezés összecsapott, a forgatókönyv is néha zavaros, DE mindezek ellenére is átjön Gatoh Shoji stílusa, ami továbbra is izgalmas és szórakoztató, emiatt pedig fokozottan ajánlott mindenkinek!

2. Machikado Mazoku

Yuuko egy hétköznapi, általános iskolás lány. Se nem sportos (sőt...), se nem okos (sőt!) és még csak szerencsésnek sem mondható, tekintve, hogy egy végtelenül szegény családba született. De egy reggel minden megváltozik…, pontosabban csak annyi, hogy szarvai nőnek, a feneke felett pedig egy hosszú ördögfarok kezd kunkorodni…, Yuuko arra ébredt, hogy démonná változott! Semmi gond, ugyanis az anyukája megnyugtatja, hogy ez teljesen természetes dolog, hiszen abba a korba lépett, amikor a démoni ősök genetikai hagyatéka elkezd megjelenni… ugyanis Yuuko felmenői démonok voltak. Nagyon gonosz démonok. Bár nem sok szerencsével megáldva... De sebaj, mert végre eljött Yuuko ideje, amikor is megmutathatja a világnak, hogy milyen hatalmas is ő…, csak előbb meg kell törni a családjukon lévő átkot, ami miatt közel létminimum alatti szegénységben élnek…

Hogyan tudja megtörni? Egyszerű! Keresnie kell egy „Magical Girl”-t és a vérét kell vennie.

Yuuko elindul, hogy találjon egy Magical Girl-t, majd két sarokkal a házuktól bele is fut egybe, ugyanis annyira elmerült a gondolataiba, hogy nem vette észre, a felé száguldó kamiont. A hirtelen megjelenő Magical Girl fél kézzel állítja meg a több tonnás járművet, Yuuko pedig hirtelen azt sem tudja eldönteni, hogy maga alá piszkítson félelmében vagy hálát rebegjen megmentőjének…, így a harmadik opciót választja és hazaszalad.

Másnap már a suliban Shadow Mistress Yuukóként mutatkozik be a barátainak, akik széles vigyorral el is keresztelik Shamikónak…, jah, és a Magical Girl pedig a másik osztályba jár és Momónak hívják. Shamiko gyorsan hadat is üzen Momónak, aki viszont annyira megsajnálja szegény kis démont, hogy úgy dönt, segít neki edzeni, hogy megerősödjön…, akár akarja, akár nem. Shamiko és Momo pedig megkezdik élet-halál harcukat, de előtte még azért elmennek közösen vásárolni, fagyizni, fürdőbe és persze edzeni…, kár, hogy Shamiko egy legyet sem tudna agyon csapni, nemhogy egy Magical Girl-t…, aki pont nemrég mentette meg a világot.

Oké-oké, gondolom mindenkinek leesett, hogy ez valami abszurd nagy marhaság, amin vinnyogva lehet röhögni. Főleg, hogy a humort jóformán „rapid-fire” stílusban tolja, magyarán egy pillanatot sem vár a poénok után, olyan gyorsan peregnek a dolgok, hogy ha kicsit nagyobbat pislantunk, már le is csúszhatunk valamelyikről. Vinnyogva röhögős alkotás, így azoknak ajánlom, akik szeretik a nagyon harsány komédiákat…, de nekik nagyon.

3. Joshikousei no Mudazukai

Maradjunk a humoros sorozatoknál, bár a Joshikousei no Mudazukai kifejezetten nem indult túl kellemesen. Olyannyira, hogy az első epizód átlagos értékelése az 5/10-es értékelést sem érte el, ami azért elég durva. Ráncoltam is a homlokom, hogy ez most mi a fene akar lenni? Adott egy lányiskola, ahol a főhősnőnk, Tanaka Nozomu annyira unatkozik, hogy kínjában elkezd mindenféle gúnyneveket adni az osztálytársnőinek…, persze jó hangosan, hogy jobban idegesítse őket. Így lesz a monoton hangon beszélő barátnőjéből „Robo”, az osztály legkisebb lányából „Loli”. a kissé ferde hajlamú hölgyikéből „Lily”, stb-stb… Cserébe, a többiek visszakézből elnevezik Nozomut „Baka”-nak, vagyis idiótának. Ennyi a felvezetés.

És akkor ez most miért is jó nekünk?

Merthogy úgy a harmadik részre az egész sorozat hirtelen főnixmadárként feltámadva a 9 pontos sorozatok közé repült, mi meg csak pislogtunk. Amilyen esetlenül és bénán indult (bár utólag, szerintem ez lehetett akár szándékos is), annyira zseniális komédiává vált és jelenleg talán az egész szezonban a legnagyobb kedvencem… Legalábbis nagyon várom az újabb részeket. A tavalyi Asobi Asobaséhez hasonlóan ebben a sorozatban is az iskoláslányok nem igazán az aranyos oldalukat mutatják meg… Jó, persze, vannak nagyon cukiskodó jelenetek is (amik általában valami nagyon morbid csattanót kapnak), de ezek a csajok trágárak, idióták, lusták, undokok és igazi bajkeverők…, pontosan ezért imádnivalóak.

Az osztályban mindenkinek van valami dilije vagy perverziója, Bakával az élen, amin egy idő után kínunkban fogunk röhögni…, akárcsak a szerencsétlen tanárbácsin, aki maga is megéri a pénzét (amikor a bajban lévő csajok mellé beállt szelfizni, ott félrenyeltem a teát). Kreatív, harsány és intelligens a sorozat humora, de nagyon morbid is néha, így aki csak egy aranyos slice-of-life-ban reménykedik, az lehet, picit furcsán fog nézni, de csalódni biztosan nem fog!

4. Araburu Kisetsu no Otome-domo yo.

És akkor maradjunk az iskoláslányoknál, de egy kicsit komolyabb felütéssel. Okada Mari munkásságáról egy korábbi számban már értekeztem, főleg annak kapcsán, hogy személy szerint erősen túlértékeltnek tartom az írói és a rendezői tehetségét. Persze semmi kétség, hogy nagyon jó dialógusokat képes megírni és a humora is teljesen rendben van, de abban a pillanatban, hogy a története átfordul drámába, az egész összecsapott és kínosan erőltetettnek érződik (talán egyedül az Anohana ami kivétel, de az klasszikus).

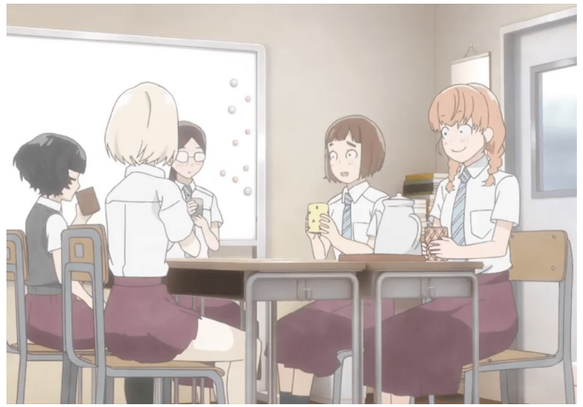

A Maquia film után a fantasy világából visszatért a megszokott sulis közegbe, hogy a tinédzser lányok szexualitását boncolgassa egy picit.

Adott egy irodalmi klub, ahol 5 fiatal lány olvas egymásnak, khm, erotikus novellákat, hogy ezzel próbálják megérteni a romantikát (jah...). Mind az öten kissé gátlásosak, félénkek vagy gyerekesek, amolyan klasszikus tinédzserek, de az egyik délután valami nagyon meglepő fordulatot vesz a megszokott cseverészésük. Feldobják a kérdést, hogy kinek mi az a dolog, amit halála előtt feltétlenül szeretne megtenni… az egyikük habozás nélkül rávágja: szex.

Innentől indul a lavina, a lányok agya elkezd kattogni ezen a misztikus szex témán, amiről olyan sokat olvastak, de rájönnek, hogy valójában semmit sem tudnak róla. A legnagyobb probléma, hogy a szex bizony kétemberes móka (legalábbis a legtöbb esetben…, ne menjünk bele), viszont a

fiúkkal finoman szólva sincs sok kapcsolatuk. Pedig a srácok ott vannak körülöttük, csak eddig valahogy keresztül néztek rajtuk…

Öt lány, öt történet, öt szerelem…, ami bizony néha fáj és sokat lehet miatta sírni, a fiúk pedig érthetetlenek… Vagy mégsem? Tombolnak a hormonok, a lányok pedig próbálják egyben tartani az életüket… és a barátságukat.

Ez a sorozat is kicsit nehezen és nagyon…, hm, kínosan indult. Az elején nem igazán tudtam eldönteni, hogy ez valami dráma vagy komédia akarna lenni, de ahogy jöttek az epizódok szépen kezdett összeállni az egész és a humor/dráma vonal egyensúlyba került. Ez az anime tényleg a lányok tinédzser koráról szól, amikor felfedezik a másik nemet és az ezzel járó örömöket és szomorúságokat. Erősen szókimondó és bizony keményen belemegy az olyan témákba is, mint a maszturbáció, pedofília, és ha a sejtésem beigazolódik, akkor a homoszexualitás is előkerül valamilyen formában, szóval kell hozzá egy kis érettség. A látványa inkább közepes, nem is azon van a hangsúly, hanem a mondanivalón…, ami kapcsán megelőlegezem a bizalmam ismét Okada Marinak, és nagyon remélem, hogy nem lesz megint összecsapott és kínosan erőltetett a befejezése!

5. Sounan Desu ka?

A hajótörés kellemetlen, főleg ha egy lakatlan sziget az eredménye…, ezt Robinson Crusoe óta tudjuk, aki egy jelentős és mondhatnák akár úgy is, hogy elég kellemetlen időt töltött egymagában, egy csendes földdarabon. A Sounan Desuka? hősnői követve Robinson példáját, egy hajótörés után egy ismeretlen, lakatlan szigeten kötnek ki és kezdetben minden felszerelésük, a rajtuk lévő iskolai egyenruha. A négy lány gyorsan feltalálja magát, köszönhetően annak, hogy az egyikük, Homare igazi „túlélő mester”, ugyanis az apukájával gyakorta járták a vadont, ahol rengeteget tanult a vadászatról és szabadban éjszakázásról. A másik három lány, Asuka, Mutsu és Shion bár kevésbé talpraesett, sőt, kezdetben kifejezetten szerencsétlenek és elveszettek, de idővel rutinos szigetlakók lesznek.

A túlélés fontos, szerezniük kell ivóvizet, élelmet, kell valami fedél a fejük fölé és mindeközben felderítik a szigetet, ahol apránként mindenféle hasznos eszközt szereznek, amivel megkönnyítik majd az életüket.

A Sounan Desu-ka? egy vicces kis sorozat, ahol kifejezetten érdekesen mutatják be a vadonban való túlélés fortélyait, kicsit hasonlóan a Yuru Camphez, ahol a táborozást tanították meg nekünk. A négy lány minden részben újabb kihívások elé kerül, amiket csak a találékonyságukkal tudnak megoldani… Mondjuk, nagyrészt Homaréé az érdem, a többi csajszi meg asszisztál neki.

Persze ez egy kicsit unalmas lenne egy idő után, így a készítők igyekeztek mással is szórakoztatni minket…, bugyik és mellek…, minden mennyiségben.

Jah, néha már-már kínos, mennyi pucérkodás megy a sorozatban, szinte minden pillanatban kivillan valami fehérneműből, bár egy idő után teljesen megszokható… Sőt, megkockáztatom, hogy a maga morbid módján még szórakoztató is.

A fanservice-t leszámítva a sorozat kifejezetten vicces és szórakoztató, kicsit sajnálom is, hogy 13 perc egy epizód, mert jóval többet is ki lehetett volna hozni ebből. A lányok karakteresek, nagyon szépen megrajzoltak, akárcsak a sziget tájai. A humor teljesen rendben van, pontosan annyira vicces, hogy ellensúlyozza a néha száraz „tanítgatást”, amikor egy visszaemlékezésben Homare apukája elmesél valami technikát, ami a túléléshez szükséges. Ha valaki irtózik a kivillanó bugyiktól vagy az olyan jelenetektől, amikor egy nyulat megnyúznak és kicsontoznak, az kerülje el…, mindenki más viszont jól fog rajta szórakozni!

+ és ami még hátravan

Csak egy pár cím, amiről szeretnék megemlékezni, mert szerintem kimondottan érdekesek lehetnek.

Carole & Tuesday 2. felvonás: a két énekes lány kalandjai folytatódnak a Marson. Továbbra is nagyon aranyos, látványos és szórakoztató. Zenerajongóknak kötelező!

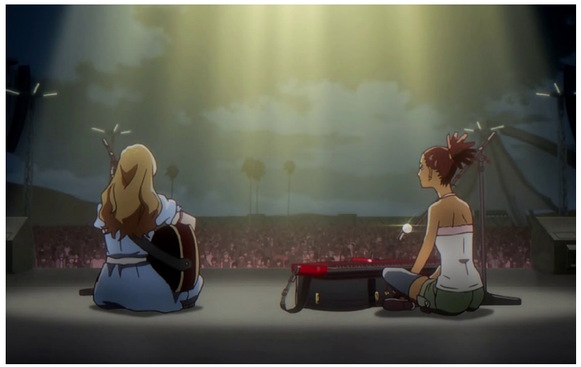

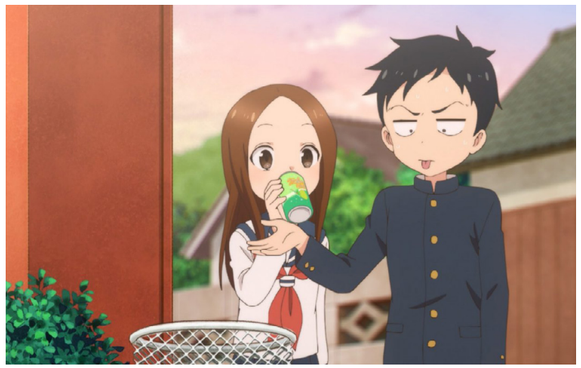

Karakai Jouzu no Takagi-san 2: Takagi-san visszatér, hogy Nishikatát terrorizálja…, persze csak kedvesen. Bár időnként sikítani lehetne, hogy „menjetek már szobára”, de ez egy túl ártatlan sorozat ahhoz.

Tejina-senpai: adott egy fiatal, nem túl eszes, de mellben bőséges fiatal lány, akinek az az álma, hogy bűvész lehessen és a suliban megalapítsa a bűvész klubbot. Kár, hogy egyetlen trükkje sem sikerül, és a klubhoz a tagokat is csak könyörgéssel tudja összeszedni, de sosem adja fel és nagyon lelkes…, mi meg szakadunk a röhögéstől.

Kanata no Astra: egy csapat fiatal valami furcsa okból kifolyólag egy űrhajóval messzire kerülnek a Földtől, ahova igyekeznek visszajutni. Miközben próbálnak túlélni az űrben, megismerik egymás múltját és feldereng valami nagyon sötét konspiráció, hogy talán nem történik velük semmi „véletlenül”. Egyik pillanatban harsányan vicces, a következőben megrázóan drámai, de összességében egy nagyon szórakoztató sci-fi sorozat.

Granbelm: hm, kicsit fekete bárány ez a sorozat, mert nem tudom őszinte szívvel ajánlani, de mégis érdemes rá figyelni, mert még akár egy új kult-klasszikus is lehet belőle. Magical Girlök chibi mechákban egymással harcolnak. Közben van valami elég sötét háttérsztori is, amiből nem tudom, még mi lesz. Kicsit zavaros, kicsit furcsa, de baromi látványos és hangulatos…, de csak egy szűk rétegnek!

Ez lett volna az én 5+5-ös ajánlóm, remélem meghoztam valamelyikhez a kedveteket. És mint mindig, reménykedjünk, hogy az őszi szezon legalább ilyen erős lesz. Ami pedig a legjobb, hogy jön a Violet Evergarden, ugyanis a KyoAni minden tragédia ellenére, de vissza fog térni! Reméljük jövőre már valami sorozattal is meglepnek minket!

Top 10

Anime Maid

Írta: Venom

Maid, avagy magyarul „cseléd”, Japánban, főleg az animékben, amolyan fétis státuszban van. A maid feladata a szolgálat: mos, főz, takarít, esetleg nindzsa módra írtja az imádott ura vagy úrnője ellenfeleit. Mindig elegánsak, mindig megbízhatóak, bár néha azért több bajt kevernek, mint azt várnánk, de a szándékuk (majdnem) mindig nemes. És persze, amikor édes hangon mondják, hogy „Goshujin-sama”, akkor minden otaku elolvad…

Japánban a Maidek olyannyira népszerűek, hogy számtalan „Maid-Cafe” nyílt az elmúlt években, ahol a vendég nemcsak isteni finom (és kisebb vagyonba kerülő) kávékat és teákat fogyaszthat, hanem közben nagyon csinos cseléd-lányok is körbeugrálják…, és aztán vannak ennek a felnőtteknek szánt verziói, amikbe most inkább ne is menjünk bele, mert mindenki fantáziájára bízom.

A mostani top tizes listában megpróbáltam összeszedni a 10 legcsinosabb és talán legismertebb anime maidet, de természetesen mivel 100-nál is több létezik, így lehet, hogy a kedvenced ugyan nem kerül be, de ez nem azt jelenti, hogy ne lenne tökéletes waifu…

10. Izayoi Sakuya

Touhou Project
Seiyuu: TRanaka Rie

Oké, mint mindig, a 10. helyen egy picit csalok, mert Sakuya annyira nem is anime karakter, hanem egy videojáték sorozat szereplője, de annyira népszerű, hogy kihagyhatatlan a listáról. A Touhou Project egy klasszikus „shooter”, ahol folyamatosan scrollozó képernyőn kell millió lövedéket kikerülni és mindent kilőni, ami csak mozog. Sakuya kezdetben, mint egy boss karakter tűnt fel, de ahogy nőtt a népszerűsége, úgy kapott egyre nagyobb szerepet és végül játszhatóvá is vált. Ő a Scarlet Devil villának a főcselédje, az úrnője pedig Remilia Scarlet. Nemcsak nagyon profi maid, hanem mesterien bánik a késekkel és különleges képessége az idő manipulálás. A múltjáról keveset tudni ugyan, de ez a rajongókat egy cseppet sem zavarja abban, hogy millió fanwork készüljön a főszereplésével.

9. Asahina Mikuru

The Melancholy of Haruhi Suzumiya
Seiyuu: Gotou Yuuko

Mikuru egyike azoknak a listán, akik kezdetben nem igazán önszántukból lettek maidek. Amikor egy sulis klub csak azért alakul meg, hogy a hiperaktív, önjelölt klub elnököt, Haruhit szórakoztassa (mert isteni hatalmával képes unalmában elpusztítani a teljes univerzumot), akkor a tagoknak néha fel kell adniuk a méltóságukat, hogy elérjék céljukat. Mikuru valójában a jövőből érkezett, hogy ezt a feladatot ellássa, de nagyon gyorsan Haruhi markában találta magát, aki bizony nem finomkodott vele, amikor szexi ruhákat kellett próbálgatni. Így lett Mikuru az SOS Brigade mascotja/maidje, amit kezdetben kicsit sírdogálva teljesített, de idővel egészen hozzászokott a szerephez, elvégre a ruha csinos, a fiúk kedvesek vele, télen pedig egész meleg és kényelmes.

A jövőből visszatérő idősebb, felnőtt Mikuru már kellemes nosztalgiával emlékezett meg arról, mikor aranyos maid ruhában kellett teát felszolgálnia a barátainak.

8. Sawatari Mitsuki

He is my Master
Seiyuu: Shimizu Ai

Izumi és Mitsuki két lánytestvér, akik elszöknek hazulról és hogy pénzhez jussanak, elszegődnek cselédnek egy fiatal, perverz, de nagyon gazdag srácho. Szerencsétlenségükre okoznak némi kárt a méregdrága berendezésben, ami miatt kénytelenek elviselni a srác összes hülyeségét…, aminek főleg Izumi az áldozata. Mitsuki pedig halálosan élvezi a helyzetet és minden pillanatot kihasznál, hogy valami őrültebbnél őrültebb helyzetbe hozza a szerencsétlen nővérét, akinek amúgy is van elég baja a perverz sráccal és Mitsuki szintén dilis aligátorával…, merthogy olyan is van. Mitsuki mindig vidám és imádja a viccelődést, kár, hogy nem mindenki értékeli a lány humorát.

7. Shinoji Matsurika

Maria Holic
Seiyuu: Inoue Marina

100% Tsun, 0% Dere, így jellemzi magát Matsurika. Arcán sosincs érzelem, talán csak egy flegma mosoly néha vagy talán undor, senki se tudja. Minden szava maró gúny, amivel nem kímél senkit, főleg a gazdáját, Mariyát, aki fiú létére lányiskolában tanul…, természetesen női ruhában. Matsurika minden aljasságra kapható, amit csak Mariya kitalál, hogy a naiv és leszbikus szobatársnőjét egy kicsit megkínozzák... vagy éppen bárki mást, akit épp lehet. Igazi troll, aki a végletekig képes elmenni, ha arról van szó, mindezt természetesen maximális profizmussal és fapofával, ahogy azt egy maidtől elvárhatjuk.

6. Andou Mahoro

Mahoromatic: Automatic Maiden
Seiyuu: Kawasumi Ayako

Mahoro eredetileg egy harci android, akinek a fő feladata az volt, hogy küzdjön az idegenek ellen. Bár alapvetően gép, az élettartama mégis korlátolt, mikor már csak alig 400 napja maradt hátra felmentették a szolgálat alól és választhatott, hogy miként szeretné tölteni a hátralévő napjait. Mahoro kívánsága pedig az volt, hogy maid lehessen, méghozzá a korábbi parancsnoka fiának, Sugurunek a házában. A srác kezdetben elég nehezen viseli természetesen a hirtelen érkezett gépesített és mindig vidám cselédlányt, de azért idővel összecsiszolódnak. A Mahoromatic egy nagyon kedves és aranyos romcom, Mahoro pedig végtelenül szerethető maid…, akinek sajnos a mosolya mögött nagy tragédiák rejtőznek.

5. Kirima Sharo

Is the Order a Rabbit?
Seiyuu: Uchida Maaya

Sharo (vagy Syaro) nem igazán a klasszikus maid, hiszen csak egy átlagos iskolás lány, aki szabadidejében egy Maid Cafe-ban dolgozik, de annyira jól áll neki a szerep, hogy a listán a helye. Nagyon csendes és kedves lány, de három nagy titka van, egyik, hogy rettenetesen fél a nyulaktól (ami az anime tematikáját látva, elég vicces trauma), rettenetesen fél, hogy a barátai megtudják, hogy iszonyatosan szegény (pedig puccos suliba jár) és halálosan szerelmes Rize-be, a sulija legfiúsabb lányába (akinek erről persze fogalma sincs, több okból sem). Persze a barátainak mind a három teljesen egyértelmű (kivéve Rize-t), de olyan aranyosan próbálja ezeket leplezni, hogy bűn lenne megtörni a színjátékot. Persze Sharo mind a három gyengeségen próbál javítani, befogad egy machó nyulat (igen...), rengeteget dolgozik, hogy pénzt szerezzen és néha pirulgatva álmodozik Rize-ről... Egy a lényeg, Sharo sosem adja fel!

4. Sonobe Shino

Three Leaves, Three Colors
Seiyuu: Momokawa Rika

Sonobe nagyon rejtélyes. Bárhol képes megjelenni a legváratlanabb pillanatban, mindig mindenre felkészült, a mozgása néha zavaróan emberfeletti és soha, semmilyen érzelem nem látszik az arcán. Egykoron egy gaz- dag család cselédje volt, de miután csődbe mentek, Sonobe kénytelen volt más állás után nézni, így nyitott egy cukrászdát. A sors fintora, hogy az egyetlen alkalmazottja, az egykoron gazdag család egyetlen lánya, Nishikawa Youko, aki jelenleg a templom egeréhez mérhető financiális háttérrel rendelkezik.

A régi szokásokat nehéz levetkőzni, így Sonobe továbbra is a maid egyenruháját hordja (kivéve, mikor Youkót megy meglátogatni a suliba, mert akkor simán átváltozik iskoláslánnyá…, a többiek legnagyobb borzalmára), és ugyan néha gonoszkodik Youkóval és a barátaival, de azért titokban igazi anyuka módjára vigyáz rájuk. Bár a fura logikája néha visszaüt rá, de Sonobe mindent emberfeletti tehetséggel old meg, főleg, ha lányokat kell szexi ruhákba öltöztetni...

3. Wilhelmina „Manipulator of Objects" Carmel

Shakugan no Shana
Seiyuu: Itou Shizuka

Wilhelmina sem egy szokásos maid a klasszikus értelemben, ugyanis valójában egy közel halhatatlan, háborút megjárt harcos, aki ősi isteni hatalmú lényekkel küzdött éveken át. Valamiért mégis maid ruhában mászkál civilben, bár a fejkendője egy afféle „démon", Tiamat, akivel szövetséget kötött. Harcosnak világbajnok, de mint maid…, nos, vannak hiányosságai. Bár rengeteg dologhoz profi módon ért, a főzés valamiért nem az erőssége, de dolgozik rajta. Érzelmet szinte sosem mutat, de mégis nagyon látszik rajta, hogy igazi anyatigrisként próbálja óvni Shanát, akit amolyan fogadott lányának tart... Kár, hogy a kishölgy épp kamaszodik és a tsundere korszakát éli. Néha több baj van a gyerekekkel, mint a világot elpusztítani szándékozó gonoszakkal.

2. Kamoi Tsubame

Uchi no Maid ga Uzasugiru!
Seiyuu: Numakura Manami

Tsubame sem egy hétköznapi maid, hiszen még csak kimondottan nőiesnek sem mondható, a teste csupa izom, az ereje hatalmas, mielőtt kilépett volna a seregből, pilóta volt. Sajnos az egyik szemére megvakult, így más munka után kellett néznie. Itt jött be a legnagyobb gyengéje, ugyanis Tsubame mindennél jobban szereti az aranyos, ártatlan, angyali kislányokat. Szereti fotózni, öltöztetni, etetni őket, persze csak a fantáziájában... Egészen addig, amíg meg nem lát egy hirdetést, hogy maidet keresnek ahhoz a házhoz, ahol egy gyönyörű félorosz kislány, Misha él. Misha viszont egyáltalán nem örül annak, hogy a mostohaapja egy gorilla méretű lolicon maidet sózott a nyakába, így kettőjük kapcsolata az minden, csak nem felhőtlen, bár Tsubame lelkesedése soha egy pillanatra sem csillapodik. Persze idővel Misha elfogadja a teljesen pszichopata maidet, aki bár kicsit pedofil, kicsit bolond, de azért nagyon kedves és védelmező is tud lenni…, amikor épp nem az esküvőjükről fantáziál.

1. Tohru

Miss Kobayashi`s Dragon Maid
Seiyuu: Kuwahara Yuuki

Ki más lehetne az első helyen, mint a legszebb és legtökéletesebb maid. Akinek az egész létezése akörül forog, hogy imádott Kobayashiját kiszolgálja…, akár akarja, akár nem. Tohru valójában egy ezer éves sárkány, aki átkerült a mi világunkba, majd szerelmes lett…, egy piás, programozó, antiszociális nőbe.

Tohru mindent 200%-os lendülettel igyekszik megoldani, amivel több kárt okoz, mint azt Kobayashi szeretné, de azért haragudni mégsem tud rá. A szöszi sárkány kezdetben semmit sem tud a modern Japánról, de nagyon lelkesen tanulgat és idővel a környéken nagyon népszerű lesz, bár valamiért mindenki cosplayesnek hiszi. Bár a ruhamosást a nyelvével igyekszik megoldani, a vacsorába pedig rendszeresen a saját farkát süti bele, mindezek ellenére egyre profibb maid válik belőle és Kobayashi szívét is kezdi idővel meghódítani.

Ez lett volna az én top 10-es listám és fájó szívvel hagytam ki pár nagyon erős jelentkezőt, hiszen olyan sok maid van. Ha esetleg valamelyik szerinted kimaradt a listáról, akkor írd meg bátran Facebookra nekünk, mindig kíváncsiak vagyunk a Ti véleményetekre is!

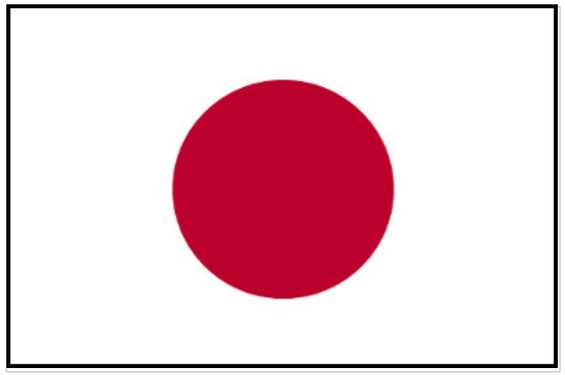

AZ ANIMÉK KORA MAGYARORSZÁGON

TI ÍRTÁTOK 1. RÉSZ

SZERKESZTETTE: TOMYX20
(*tomyx20.wordpress.com*)

Ez az írás az általatok (is) kitöltött kérdőívem alapján készült. Minden bekezdést más írt. Nem a személyes véleményemet tükrözi, habár a leírtak nagy részével egyetértek. Tematizáltam a válaszokat, és amennyire lehet, összefüggővé és olvasmányossá tettem. Mit adott nektek az anime?

Mikor/hogyan kezdtetek animézni

Sajnos nem túl ismertek az animék, még számomra sem, ha nem találtam volna rá az Animaxra évekkel ezelőtt, akkor én is egy lennék azok közül, akik „meseként” jegyzik ezt a kategóriát.

Nagyon szórakoztató gyerekkort adott. Pozitív életszemléletet azzal kapcsolatban, hogy ha szeretnék, bármit elérhetek, ha van hozzá kitartásom.

Az animézést igazából egy youtube-osnak köszönhetem, mert miatta kezdtem el igazán animéket nézni és mangákat olvasni! Mangát azt nagyon ritkán olvasok, de amibe belekezdek, azt ki is olvasom egy hónapon belül!

Az anime az, amit gyerekkorom óta nézek, velem van, ezen nőttem fel, bár nem mindig van időm rá, úgy gondolom, sok mindent az életről belőle tanultam meg, a japán kultúra nagyon megragadott, és szeretnék benne élni.

Számomra Japán azt adta, hogy (hülyén fog hangzani, de) úgymond megtaláltam magam benne. Amikor az ember még gyerek, akkor kezd el különböző hobbik, tárgyak vagy helyek iránt érdeklődni. Nekem ez az Anime és Japán volt.

Nagyon örülök neki, hogy megnőtt a szubkultúra követőinek a száma. Anno, amikor én voltam 12-13 éves, alig volt egy maroknyi animés és nagyon rossz volt, mert nem igazán volt senki, akivel osztozni tudtam volna ezen az érdeklődési körön.

Életcélt adott. Az animék/mangák miatt kattantam rá a képregényrajzolásra. És azt hiszem, az animációszakot is azért választottam. Kiskoromban az volt az álmom, hogy animéket rajzoljak Japánban. Ez már hangyányit változott, azóta mangaka szívesebben lennék. :)

„Kedvenc időtöltésem”

Tulajdonképpen kisgyerekkorom óta nézek animéket, bár sokáig nem igazán tudtam, hogy azok valójában azok. Olyan napokon, amikor valami okból csalódok például ismerősökben, családtagokban vagy csak simán az emberekben, reményt ad mondjuk egy *Fairy Tail* rész megnézése.

Mióta az eszemet tudom csak animéket nézek. Szó mi szó elég nehéz volt az elején, hogy nem nagyon akarta ezt elfogadni a korosztályom, de nekem ez jelenti az életet. Bátorságot, egy kevés önbizalommal megfűszerezve, és megtanította azt, hogy merjek kiállni magamért és a barátaimért, hogy ne féljek kimondani, amit gondolok.

9 éves korom óta nézek tudatosan animéket, vagyis majdnem 14 éve. Eleinte csak olyan világokat kaptam, amikről eddig álmodni sem mertem és olyan fantáziadús történeteket, amikben szívesen szerepeltem volna én is. Ezek után

„Általános iskolában szinte mindennapos játékaink része volt.”

barátokat szereztem, mivel akkoriban, ha animés voltál, akkor barát voltál. Sőt, még a családot is a mai napig összehozza.

Gyerekkorom óta néztem animéket, később azonban eltávolodtam tőlük. 12 éves koromban újra elkezdtem animét nézni, és megtaláltam bennük azt, ami igazán foglalkoztat, amitől önmagam lehetek. Emellett igazán érdekes az, hogy mennyire más a japán kultúra, mint a miénk és, hogy ezeket mennyire visszaadják az animék, mangák, illetve japán filmek.

Bár nem is annyira régen találtam rá az animés világra, nagy hatással volt az életemre, mindennapjaimra, gondolkodásmódomra, ízlésemre.

Egy pocsék nap után, leülni a monitorom elé 2-3 részre, felbecsülhetetlen. Mangák órákig tartó olvasása esténként, napfelkeltével sem törődve, egy áldás. Egyre többet megtudni Japánról, napról-napra jobban és jobban beleszeretni, reményt ad.

A sok sz*r tv adás közül úgy éreztem, hogy az ani me nekem sokkal többet ad, mint más, persze ez gyerekként volt. Szerintem az anime világa irtózatosan nagy és változatos, rengeteg élethelyzetet megvalósító anime van, mindenki megtalálhatja a maga kedvencét. Nehezen tudom kifejteni, mit ad nekem. De ha mégis jellemezném, akkor a boldogságom és az érdeklődésem nagy részét, valamint a fantáziám kielégülését is.

Egy általános iskolai barátom ajánlotta nekem az első komolyabb animét, amit láttam. Ez a *Soul Eater* volt. Eleinte azt hittem, hogy hülyeség, de végül erőt vettem magamon, és elkezdtem nézni. Persze pár rész után rájöttem, hogy nem is olyan rossz. Ezután már egyre több animét kezdtem el nézni, kezdetben csak szinkronosokat, végül áttértem a magyar feliratos animékre is. Menedéket ad nekem, amibe belemerülhetek a mindennapok gondjai elől és eltereli a gondolataimat a rossz dolgokról.

Nagyon jó kis sorozatokat nézhettem meg, amik közül néhányra szerintem mindig szívesen fogok visszagondolni. Egy-két barátot is szereztem általuk, és néhány nem animés ismerősömet is „becsábíthattam” ebbe a világba, ezzel sok kedves élményt szerezve nekik. A rajzolásban is sokat segített, az animék grafikája sok inspirációt adott a rajzstílusomhoz. Valamint megszerettették velem Japánt, azzal együtt Ázsiát, és így rátalálhattam a másik kedvenc ázsiai szubkultúrámra, a K-popra is. ♥ :)

Amikor még anno, 2 éve belekezdtem az *Attack On Titanbe*, elhatároztam, hogy nem leszek otaku (akkor még nem ismertem ezt a szót), de a *Fullmetal Alchemist: Brotherhood* és a *One Piece* beszippantott. Röpke másfél év alatt olyan szintű tudást halmoztam fel, hogy egyik ismerősöm nem tudott annyi animéről, mint én (pedig ők elég No Life Animések). [Mindezt] annak ellenére, hogy egy nap nem vagyok képes 3-4 epizódnál többet megnézni. Célomnak tartom, hogy a 300 legnépszerűbb animét végignézzem.

„Az anime nélkül nem lenne teljes az életem.”

Azt köszönhetem az animéknek, aki vagyok. Gyerekkorom óta nézem őket, és a szórakozás és a kaland mellett egy csomó mást is kaptam/kapok egy adott animétől, mintha egy második család lenne… mindig meg tud nevettetni, elgondolkodtat, kitartást ad, és így tovább… Nem azt mondom, hogy az animék a legjobbak, én sem szeretem mindegyiket, de az anime az, amiben annyi a választék, hogy nincs ember, aki ne tudna olyat találni, ami az ő személyes kedvence lenne, és ez igaz a mangákra is. :) Az, hogy ki nyitott és ki nem rá, az már egy másik téma. :D

„Naruto például segített feldolgozni az egyik szülőm elvesztését.”

Az életem részévé vált. Két éves koromtól kezdve animéket nézek, kezdve a *Tsubasa kapitánnyal* és a *Pokemonnal*. Anyáék tudták, hogy ez örök szerelem lesz, épp ezért hétévesen megkaptam az akkori kedvenc animém (Inuyasha) első öt DVD-jét. Aztán ebben az évben rátaláltam az Animax csatornára, utána nem voltam hajlandó lefeküdni aludni, amíg végig nem néztem. Így szerettem bele a *Yugioh*-ba, a *Tokyo* Mew Mewbe és sorolhatnám, mikbe. Miután megtanultam rendesen olvasni, már mangákat is gyűjtöttem, olvastam. Legjobb barátnőm is beleszeretett ebbe a műfajba.

19 évesen kezdtem el animéket nézni, tehát felnőtt fejjel. Úgy gondolom, hogy ebből kifolyólag is egy kicsit érettebben állok az animékhez, mint mások. Számomra az anime pont olyan, mint egy film vagy egy sorozat. Nagyszerű szórakozást tud nyújtani az ember szabadidejében, valamint sokszor igen gondolatébresztő.

Nem vagyok fanatikus, de tekintettel arra, hogy a szubkultúra még kevésbé népszerű, szívesen részt veszek az animék terjesztésében. Gondolkodom azon, hogy indítok egy YouTube-csatornát, ahol próbálnám az új embereket megszólítani. Azt szeretném, hogy az animék is azon az elismertségi szinten legyenek, mint az élőszereplős sorozatok. **{Szívemből szóltál #tomyx20}**

15 évvel ezelőtt jó volt, ezen tudtam felnőni az RTL Klub segítségével. Majd utána telerakták minden sz*rral ezt a csatornát. Pár évvel később az A+, majd az Animax segítségével visszakaptam gyerekkorom élményeit…, viszont ezt is elvették a magyar animeszerető emberektől. Szégyen. Persze 50 fajta szappanoperás sz*r csatornák vannak, viszont az animét sugárzó csatornák kukában…, köszönet a Viasat6-nak, hogy pár kedvencemet ismét láthatom a csatornákon. Viszont már késő, mivel az interneten történő animézés átvette a hatalmat. Akkor, 8-10 éve teljesen elrontották az egész magyar anime kultúrát.

„Egy új kultúra, ami még sok meglepetést tartogat!”

Őszintén szólva én mindig kicsit furán álltam az egész kultúrához, nem volt szimpatikus abból, amiket hallottam, így nem is igazán jártam utána. Voltak olyan barátaim, akik néztek animét, de én sosem érdeklődtem, csak a tv-ben lévőket néztem néha. (*Sailor Moon, Dragon Ball Z, Naruto* stb.) Aztán nem is olyan régen eszembe jutott, hogy még kisebb koromban láttam valami *Chihiro* nevű japán mesét, és akkoriban nagyon tetszett, ezért újra megnéztem. Ekkor kezdett el érdekelni az egész kultúra. Nem sokkal utána találtam meg véletlenül az *Attack on Titant* (tudom nagyon basic, de én még sosem hallottam addig róla, annyira nem voltam tisztában akkoriban az animékkel), és egyszerűen nem bírtam abbahagyni. A lényeg, hogy megtanultam, hogy először mindig járjak utána a dolgoknak, ne ítéljek előre.

„Otakunak lenni nem egy hobbi... ez egy életstílus ♡ ”

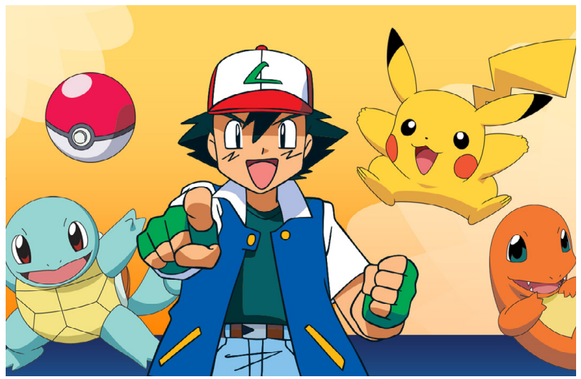

Az első anime, amit láttam, az Inuyasha volt. Kb. 7 éves lehettem, és mindig csak későn ment a TV-ben, de amikor tehettem, mindig néztem. Emellett pedig a *Yu Yu Hakushót*, a *Narutót* és a *Slayerst* is néztem. Aztán gimi elején nem tudom, hogy miért, de megint érdekelni kezdtek az animék, és rájöttem, hogy nagyon sok anime fent van a neten, és olyan boldog voltam. Soha nem tudtam, hogy melyik animének mi lett a vége, és most végre végig tudtam nézni őket. Elkezdtem nézni a régieket, aztán elkezdtek érdekelni az újabbak is. Az elején még fura volt, hogy felirattal kell néznem, de hamar megszoktam. Közben rájöttem, hogy még két lány évfolyamtársam is nézi és szereti az animéket. Aztán már nem tudom, hogy hogyan, de a legjobb barátnőm is végül elkezdte nézni őket, és neki is nagyon tetszett ez az egész. Egymásnak ajánlottunk animéket a többiekkel, megbeszéltük, miket nézünk éppen stb. Tehát nekem az animékről gyerekkorom óta csak pozitív véleményem van, mondhatni hatással voltak rám és vannak is a mai napig. Összehozza az embereket.

Mióta az eszemet tudom (ezt 6 éves koromtól számolom xD) animét nézek, eleinte Animaxen néztem a *Kilarit, Narutót*. Ezeken nőttem fel, az akkori gondolkodásomat nagyban befolyásolta, de ekkor még nem tudtam, hogy ezek japán animációk. Később (12 éves lehettem) rájöttem, hogy ezek animék. Ezután kezdtem el igazán érdeklődni a többi anime iránt is. Elkezdtem a leghíresebb magyar szinkronnal rendelkező animéket nézni, és miután kifogytam belőlük, beleástam magam a japán rajzfilmek nagy és szinte végtelen világába.

A legnagyobb hatást a *Death Note* c. anime adta, egyszerűen nem tudtam letenni, minden egyes részt remegve, izgatottan vártam és egyszerűen imádtam. L lett az életem egyik legmeghatározóbb példaképe. Az animéknek köszönhetően az iskolában is és az animés rendezvényeken is rengeteg barátra tettem szert. A nehéz pillanataimban, mikor magányos voltam vagy valami bajom volt (szerelmi bánat, rossz jegyek stb.) az animék mindig ott voltak nekem és tartották bennem a lelket, magukba szippantottak, és így több teljesen más világot ismerhettem meg. ^^ Az anime tett azzá, aki vagyok.

Hol is kezdjem… kiskorom óta szeretem az animéket, japán dolgokat, amint megtudtam, hogy pontosan mi micsoda, jobban belemerültem a dolgokba. Mivel akkoriban még nem volt internetünk, így csak TV-ben, DVD-n tudtam animéket nézni (ott szinte mindent megnéztem, mert érdekelt…). Nagyon sokat segített némelyik anime, tekintve, hogy kiközösített voltam iskolában, így ebben a kis világban el tudtam merülni (főleg később, amikor már lett internetem otthon). Ezek nélkül nem tudom, mi lett volna velem, mert csak az „animés világ” és a kutyám tartották bennem a lelket akkoriban. Se barátaim nem voltak, semmi (anyukámmal éltem akkor még csak… és vele akkoriban sokat veszekedtünk). Én meg, ha tehettem, elmerültem az én kis világomban. Szóval nekem nagyon sokat segített barátokat is találni később az interneten. Majd jóval később, mikor már dolgozni kezdtem, és még csak ismerkedtünk a férjemmel (akivel a munkahelyen találkoztam), kiderült, hogy ő is szereti az animéket. És mióta együtt vagyunk, együtt nézünk animéket.

„Ez az életem. Mára már nincs olyan nap, hogy ne néznék animét vagy olvasnék mangát.”

Identitás

Témát ad, ha van, akivel beszélgethetek az anime/manga történetéről, és a gyerekkoromat. Amit elvesztettem, azt megélhetem a mai napokban.

Egy jó elfoglaltság, és hogyha nem ismerem meg ezeket a műfajokat, akkor valószínűleg én is tömeg r*banc lennék, de szerencsére nővérem megmutatta, hogy az anime/manga világa sokkal jobb.

Az anime egy életstílus, aki ezt követi, vagy egy a való világból kirekesztett ember, vagy épp az ellenkezője. Én a 2. opció vagyok, de ha még kirekesztett is lennék, akkor sem adnám fel az anime nézést, mert jóval többet adott nekem az életben, mikor boldog, szomorú stb. voltam, mint egy barátom esetleg.

Kb. mindent, ami most vagyok. Az animék/mangák szeretették meg velem az olvasást, az idegen nyelveket, ezeket nézve és megfigyelve tanultam és kezdtem rajzolni, a történeteimet kitalálni, és a céljaimat is rajtuk keresztül találtam meg (animációs filmkészítés). Kitárták előttem a világot, ami magába forduló gyerekként egyedül nem ment. Barátokra találtam általa, és már nem vagyok magányos se.

Megédesítették a gyermekkorom, és velem vannak a mai napig. Inspirált abban, hogy megtanuljak idegen nyelveket, szebb, kulturáltabb, választékosabb, mint korunk bármilyen más filmes kultúrája, és sosem csalódtam még benne.

„A gyerekkorom egyik legjobb részét adta és sok mindent megtanultam belőle.”

Ezeknek köszönhetem életem talán legszebb, legmélyebb filmes élményeit, sok közülük a legszebb, legőszintébb, néha pedig a legőrültebb emberi érzéseket, ötleteket és vágyakat juttatja lebilincselő módon kifejezésre, és segít még a legfantáziátlanabb embereknek is megtalálni álmaik világát, egy egyedi, esztétikus és borzongatóan emberi módon.

Középiskolásként mindenki furának tartott, holdkórosnak, amiért „meséket" nézek és nem akarok beolvadni a kortársaim közé. Aztán felfedeztem 45 km-re az otthonomtól egy anime meetet, ahol mindenki épp olyan volt, mint én: kívülálló. Előtte elképzelhetetlen volt számomra, hogy egy fiú is osztozzon ebben a szélsőséges érdeklődési körben, az pedig végképp hihetetlen volt, hogy egyetemistákkal, fiatal felnőttekkel is összejárhattam, akik befogadtak maguk közé. Számomra az anime szubkultúra összefonódott a barátokkal, az elfogadással. Mert azáltal, hogy nyitottunk más kultúrákra (japán, kínai, koreai stb.), nyitottakká váltunk nagyon eltérő helyzetű társainkra is. Nagyon gazdagra és nagyon szegényre, csúnyákra, butákra, romákra, kissé züllöttekre és olyanokra is, akik nagyon zárkózottak voltak, melegekre, rejtőzködőkre, más vallásúakra stb. 6 évet töltöttem közöttük (persze a csoport folyamatosan változott), de ők határozták meg a tinikoromat és részben azt is, aki ma, 31 évesen vagyok.

Mára szétszéledtünk országhatáron innen és túl, de amikor csak tehetem elmegyek a nagy közös összejövetelekre. Olyanok ezek, mint egy osztálytalálkozó, csak itt mindenkit szerettem és viszont szerettek engem is.

„Megtapasztaltam a fangörcs érzését, a kellemes borzongást egy epic rész láttán."

Azt hiszem, hogy hitet adott. Imádom az olyan animéket, amikben a szereplők képesek a végsőkig küzdeni azért, amiben hisznek, hogy elérjék az álmaikat. Bármi is történt, ők mindig küzdöttek, sosem adták fel, és ezzel együtt az álmuk is teljesült, ezek voltak azok az animék, amik miatt sosem adtam fel. Bármi nehézségbe ütköztem, tudtam, hogy nem lehetetlen, hogy biztos van megoldás, csak próbálkoznom kell, és sikerül. A folytonosan mosolygó főszereplők, hiába történtek velük szörnyű dolgok, ők még azután sem vesztették el önmagukat, továbbra is képesek voltak mosolyogni. Valahányszor úgy éreztem, hogy minden borzalmas, hogy már soha nem leszek boldog, ezek az animék nemcsak felvidítottak, de rá is ébresztettek arra, hogy nem vagyok már kisgyerek, egy probléma nem oldódik meg annyitól, hogy keservesen sírok néhány órát. Ezért mosolyogtam, mert olyan erős akartam lenni, mint azok a szereplők, akiket láttam, ezzel együtt arra is rájöttem, hogy az én problémáim eltörpülnek másoké mellett. Hogy van, akinek sokkal rosszabb, mint nekem, ők viszont nem sajnáltatják úgy magukat, mint ahogy én. Szóval a lényeg az az, hogy ezek az animék segítettek nekem felnőni, nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy most olyan vagyok amilyen, amiért örökké hálás leszek az animék készítőinek, mert tényleg úgy gondolom, hogy igenis meghatározóak voltak számomra ezek az animék.

„A mindennapjaim része lett."

Gondolkodásmód

Máshogy látom a világot és az életet.

Leginkább gondolkodni valót az értékeimről. Furcsa, i know. ¯_(ツ)_/¯

„Kikapcsológomb számomra."

Olyan témákat dolgoz fel, és ezeket úgy prezentálja, hogy az figyelemre méltó.

Olyan témákban feszegetik néha a határt, amin az emberek nem sokszor gondolkodnak el.

Örömöt, sírást és sok nevetést adott nekem ez a szubkultúra, és úgy gondolom, mindenkinek meg kéne ismernie.

Nyitottságot az újra. Elérte, hogy ne csak nézzek, de lássak is, hogy gondolkodjak, miközben elindul a történetfolyam.

Nekem főként erkölcsi és érzelmi értékeket adott. Teljesen másképp látom a világot és tisztább fejjel tudok gondolkodni.

Sokat változtatott a gondolkodásmódomon, például anyám homofóbsága miatt én se bírtam a melegeket, de a sok yaoinak és fanficnek hála már imádom őket. lol

A teljes egyéniségemet változtatta meg, máshogy látom a világot, mert egyes animékben a világról való gondolkodás és a karakterek személyisége teljesen magával ragadott.

Minden anime története egy óriási élmény számomra. Meg tud nevettetni, el tud gondolkodtatni és akár meg is tud siratni. Amikor egy anime végénél szóhoz sem jutok, az felbecsülhetetlen.

„Megtaláltam benne a stílusomat :D És azóta is Japánba akarok költözni lolol”

Az animék képesek ezerféleképpen bemutatni egy dolgot. Képesek a végletekig kifacsarni az érzéseidet és a legpocsékabb helyzetben is talpra állítani. A leghülyébb dolgot is zseniális logikával megmagyarázni és a legokosabb gondolatokat is idióta szinten viccelve lealacsonyítani. Számomra egy különleges, pótolhatatlan dolog, mely a személyiségem részéve vált, és nélküle már nem tudnék teljesen önmagam lenni.

Új barátokat adott, akik között végre normálisnak érzem magam, nem vagyok fura, nem kell félnem tőle, hogy önmagam legyek. Ők elfogadnak csendes művészléleknek, akinek semmi divatérzéke nincs. Reményt adtak egy sötét időszakban, amiért mérhetetlenül hálás vagyok. Emellett az elgondolkodtató animék/mangák segítenek felfedezni más nézőpontokat, és olyan gondolatokat ébresztenek, amiről ezelőtt álmodni se mertem.

Számtalan olyan alkotás került napvilágra, amelyek mélyebben segítenek megérteni a világot vagy tartalmaznak egy - vagy akár több - olyan dolgot, amiből tanulságot vonhatunk le. Ezek a művek nem kifejezetten a gyerekeket célozzák meg. Az 1-3 éves korosztálytól a 80 éves

„Testvérem ismertette meg velem az animéket. Azóta megismertem jó sok embert, akit ez érdekel.”

nagyszülőkig mindenki megtalálhatja a magának valót. Imádom, hogy annyi variáció lehetséges, és attól, hogy valaki az egyikben nem lát semmit, a másikban megtalálhatja a világ legjobb animációs sorozatát.

Olyan történeteket, személyiségtípusokat, és azok fejlődését mutatta meg nekem, amiket máshol még sosem tapasztaltam. Nagyon komoly kérdéseket fogalmaztak meg. Gyermeki énünket ez hozza legjobban a felszínre. Olyan kérdéseket tettem fel magamnak, amiket egyébként nem tettem volna fel. Lényem olyan részére világít rá, amiről lehet, nem is gondoltam volna, hogy nekem van olyan. Például, hogy „Mi a viszonyom a saját létezésemhez?” vagy „Mi a viszonyom a saját halálomhoz?”, és ezek tinisorozatokban vannak benne.

A rajzfilm, ami nem anime kategória, az mind a fiatal gyerekkorosztálynak volt és van talán még ma is tervezve. **{ezzel vitatkoznék, lásd a rajzfilmek és a felnőttek című cikkeim #tomyx20 (***AniMagazin 32.***)}**

Ha kamaszok vagy fiatal felnőttek akartak fantasyt látni, hihetetlenül korlátozottak voltak (és talán még ma is) a választási lehetőségeik az animén kívül. Képregényből jóval több volt elérhető Marvelen és DC-n keresztül, de mind a változatosság, mind a választék jóval kisebb (volt?) mangák nélkül.

Magyarországon és sok egyéb országban különösképp számít, hogy az animék/mangák elérhetőek ingyenesen, kiváló minőségben az interneten, míg a nyugati képregények nem vagy sokkal kevésbé. Akik nem tudnak angolul, azoknak az is számíthat, hogy már egész számottevő mennyiségű anime és manga van magyarra fordítva. Animék, mangák és light novelek is azt adták nekem, amit a fantasy könyvek úgy általában, sok szórakozást és élvezetet, különböző gondolatok, ideák bemutatását és boncolgatását, mindezt nagy választékban. MondoCont azért (is) szeretem, mert sokkal pozitívabbak az emberek – általában mosolygós meg vidám arcokat látok, nem úgy, mint pl. a metrón búskomoran magába forduló tömeg. Cosplayekből is egyre több kiemelkedő alkotás van, jó őket nézni.

Régen

A régi animék, meg amiknek volt értelmük is? Nagyon sokat adtak nekem. Mély mondanivalók, komoly és élvezhető sztori. Ettől anime az anime. A mai majdnem hentai ecchik, amik a szűz szerencsétleneknek valók? Annyira nem adtak semmit, hogy ezek miatt nem nézek már csak elvétve animét. Előveszem a régieket néha.

Más emberré tett. Pl.: régen elég könnyen felhúztak, most már nem annyira. Meg elkezdtem az angolt tanulgatni, hogy tudjak animézni/mangát olvasni. (Most középszinten tudok.) És elég sok mindenre megtanít... Szókincsem, enciklopédiás tudásom is nőtt, történelmi korszakokat is megértettem, hála az animéknek. És elég jó ihleteket ad rajzoláshoz, versíráshoz.

„Az anime tett azzá, aki vagyok.”

Animék: Egyrészt nosztalgia, visszaemlékszem a gyerekkoromra, mikor még a régebbi animéket néztem. Másrészt, amíg filmeknél a legtöbb szerelmes filmet lefikázom, addig az animében szívesen nézek ilyen témájúakat is. Van, hogy még egy-két könnycseppet is elmorzsolok. És van, hogy napokig az adott mű jár a fejemben. Persze manapság egyre több a klisés anime sori. Ezért próbálok ki inkább retro animéket. Csak hát azokat kevesebben fordítják. **{ajánlom a Ricz Ronin Factoriest #tomyx20}**

Manga: inkább csak akkor olvasom, ha még az anime előtt találkozom vele vagy, ha eltér a befejezés vagy, jóval több érdekességet tudhatok meg belőle. (Na meg, ha van időm.) Mivel szeretem ezeket a termékeket, óhatatlanul is közelebb kerültem a japán világhoz. Ha olvasom a japán szót valamilyen cikkben, akkor felkapom a fejem, és jobban érdekel, animék kapcsán időnként néhány történelmi dolgot is tanulok stb-stb.

„Fáradt vagyok és nehéz megfogalmazni, hogy mit jelent egy több mint egy évtizedes hobbi az ember életében.”

#Life
Mi adott neked az anime?

Mindent.

Egy új ént :3

Maga az élet!!!!!

Az életem! 😂😂😂😂

A mai énem egy részét.

Az életem 1 kis részét:)

A mostani önmagamat. (^^)

Mindent megváltoztatott...

Azt túl hosszú lenne megfogalmaznom. :D

Egy új életstílust és egy kisebb boldogságot!

Egy új és kifogyhatatlan művészeti ágat :) rengeteg néznivalót.

Reményt adott, mikor nem volt senkim, aki mellém állt volna. Végre boldog tudtam lenni.

Ez egy életstílus, amit igazából csak átérezni lehet. Nem tudom ezt szavakkal megfogalmazni.

Ha érdekel a cikksorozat első rész, töltsd le az AniMagazin *50. számát.*

Yu Yu Hakusho

Írta: A. Kristóf

mert a szellemek is szeretnek harcolni

Bevezető

Sok idő után ismét egy mangakáról fogok szólni pár szót. A mangaka neve sokaknak ismerős lehet, mivel ugyanarról a személyről van szó, aki a méltán híres Hunter X Hunter mangát is megalkotta. Mielőtt azonban utóbbi megszülethetett volna az író első áttörése a mangák világában a Yu Yu Hakusho volt. Számos egyéb mangát is készített, de kérdés nélkül a fent említett két shounen mű tartozik a legismertebb alkotásai közé. Így tehát, ha valaki az egyiket kedveli, akkor mindenképp érdemes elkezdenie a másikat is!

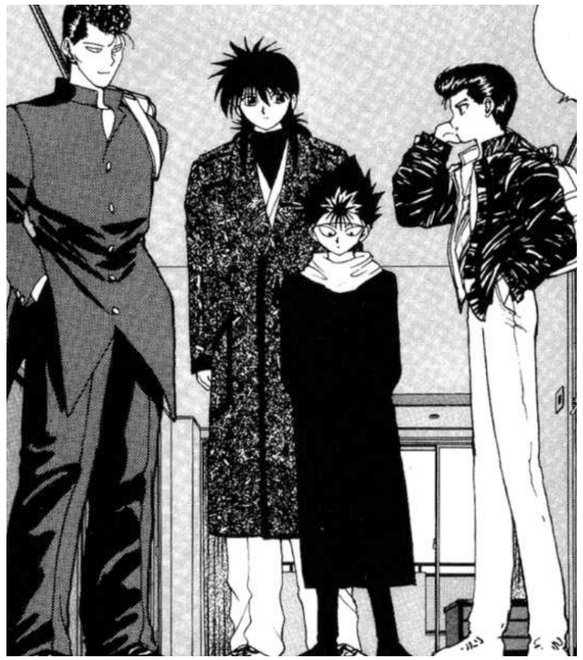

A történetünk főhőse egy klasszikus shounen karakter, Urameshi Yusuke, aki önfejű, a saját szabályait követi, mindig bajba kerül, de ennek ellenére egy jószívű és becsületes személy. A történet elején pont ez a jószívűsége keveri bajba Yusukét, ami miatt kómába esik, a túlvilág helyett azonban csak szellemekkel találkozik, akik azt állítják, hogy tudnak rajta segíteni, amennyiben bebizonyítja, hogy az életének van értelme, azaz a klasszikus, „jóemberként” élt/fog élni. Az első kötet ezt a helyzetet öleli fel, melynek végén Yusuke élete teljesen megváltozik, ugyanis „szellem nyomozónak” adja a fejét.

Innentől kezdődően minden kötetben Yusuke egyre komolyabb és komolyabb kihívások elé kell álljon, barátokra tesz szert és közeli személyeket veszít el. A szellemek pedig érthetetlen vagy nem annyira érthetetlen okoknál fogva, nem akarják békén hagyni az emberek világát. Így hát Yusuke üldözőbe veszi földön, vízen, levegőben, Japán és a világ minden pontján az emberiség békéjére törő szellemeket és embereket.

A manga világa

Mint ahogy azt a bevezetőben is sugalltam, az emberek világával párhuzamosan létezik a szellemek világa is. A szellemek világának megalkotása során a mangaka rengeteg elemet merített a Japán mitológiából, ez egyaránt érezhető az alvilág felépítésén, de a különböző szellemek karaktereinek a dízájnján is. Az emberek és szellemek világát egy áthatolhatatlan pajzs választja el egymástól, ami azonban nem volt mindig így, mindössze pár száz évvel ezelőtt az átjárás korlátlan volt a két világ között, emiatt - habár napjainkra a szellemek eltűntek a világunkból - mégis néhány szellem megbújik az emberek között. Valamint a pajzs sem tökéletes, apró rések keletkezhetnek rajta, ahol alacsony szintű szellemek át tudnak bújni a mi világunkba. Ezek a szellemek általában nem jelentenek komoly veszélyt az átlagos emberekre, azonban a lehetőség mindig él, így tehát létezik egy felügyelő szervezet, amelyik az „illegálisan” átkelő szellemeket keríti kézre.

A történet elején Yusuke szellem-pandúr szerepet tölt be, később azonban részletes betekintést kapunk a szellemek világába és abba, miféle elképesztő erőkkel rendelkeznek a magasabb rangú szellemek. Ahogy az ellenfelek ereje növekszik, úgy nő a tét, vele együtt pedig a harc és akció mennyisége is!

Fontosabb szereplők

Yusuke Urameshi: a történet főhőse. Mint azt már említettem, a japán kultúra és a shounen mangák egyik klasszikus karaktere. A történet során rengeteget fejlődik, mind a harci képességei, mind pedig személyiség terén. A történet alapvetően az ő személye köré épül, valamint a fontosabb támogató karakterek is mind köré gyülekeznek a manga előrehaladtával.

Kazuma Kuwabara: Yusuke legjobb barátja, mondhatni, hogy a klasszikus „fafejű” karakter, akinek a szíve a helyén van, de az esze nem a legygyorsabban járó testrésze. Ő is sokat fejlődik a történet során, de túl a harcjeleneteken, a humor egyik forrása is, az ostobácska természete és a lányokkal való rövid, sikertelen próbálkozásai miatt.

Botan: egy szellemlány, aki Yusuke „közvetlen főnöke”, egyszerre szolgál futárként és mentorként is Yusuke számára. Ő segíti főhősünket a különböző küldetések során, ez a segítség az esetek többségében információ formájában nyilvánul meg.

Kurama: egy magas rangú szellem, aki az emberek világába menekül, miután igencsak izzott a talaj a talpa alatt a szellemek világában. A menekülés során az ereje egy jelentős részét elvesztette, de mivel szellem, Yusuke feketelistájára kerül. Később Yusuke mellé szegődik, mivel részben megegyeznek a céljaik.

Hiei: szintén egy magas rangú szellem, aki saját elhatározásából jön az emberek világába. Kuramához hasonlóan, egy küldetés kapcsán találkozik vele Yusuke, majd később egy csapatba verődnek.

Ez az 5 karakter tekinthető a történet „alap” csapatának, a létszámuk kötetenként változik, azonban előbb vagy utóbb újra összekerülnek.

A cselekmény nagyobb fejezetekre bontható, minden egyes fejezetben új főgonosz vagy fenyegetés jelenik meg, amely általában közel egy tucatnyi új ellenfelet és szövetségest jelent. Ezt figyelembe véve nem meglepő, hogy idővel több mint 50 fontosabb karakter jelenik meg! Ezeket természetesen nem ismertetem, a mangaka amúgy is mesterien beépítette őket a történetbe.

Saját vélemény

Először is egy nagyszerű shounen mangáról van szó. Ez elsősorban azt jelenti, hogy tömérdek akció van benne, másrészt a karakterek, habár sablonosnak tűnhetnek, mégis egyediek! Ahogy halad előre a sztori, az edzések helyét a karakterek személyiségfejlődése veszi át.

A történet felépítése jól kigondolt és csavaros. A nagyobb fejezetek úgy követik egymást, hogy az olvasó teljesen természetesnek érzi, csöppet sem tűnik erőltetettnek vagy önismétlőnek. Kohézióját tovább erősítik az olyan elemek, amelyek előrevetítik a következő fejezet cselekményeit vagy éppen visszautalnak egy már megtörtént eseményre.

A manga rajzstílusa

Mivel a manga 1990 végén kezdett el megjelenni, jól felismerhető a rajzstílusán, mind a klasszikus, mind pedig az - akkoriban - új vonások. A karakterek megrajzolása különösen sok figyelmet kapott, olyannyira jól sikerültek, hogy az anime változtatás nélkül átvette őket. Gyakori elem az aprólékos és részletes árnyékolás is, ami ritkaság a shounen mangákban.

Kinek ajánlom?

Elsősorban azoknak, akik kedvelik a shounen kategóriát vagy kedvelik a Hunter X Hunter történetét. De azok se fognak csalódni, akik szeretik a jól kidolgozott és részletes történeteket. Mindezek mellett a karakterek egyedi képességekkel rendelkeznek, tehát a fantázia és szupererő kedvelői is bőven találnak majd kedvükre valót a történetben!

A történet utó élete

Mint azt már említettem, a manga anime adaptációt is kapott. Jó eséllyel az anime ismertebb a magyar rajongók körében, ugyanis anno az A+ és az Animax csatorna is levetítette mind a 112 részt magyar szinkronnal! Az anime 1992. október 10-én rajtolt el és egészen 1994. december 17-ig volt adásban Japánban.

Akárcsak a manga, úgy az anime is nagy sikernek örvendett, ennek következtében már 1994. szeptember 21-én elkezdtek vetíteni egy 6 részes OVA sorozatot is a manga alapján, ami egészen 1996. február 7-ig futott. Valamint 2018-ban kétrészes, részenként 15 perces, 25 éves jubileumi OVA-k is megjelentek. Az OVA-k mangából kimaradt fejezeteket mutattak be vagy új mellékszálakat fűztek a manga történetéhez.

Két animefilm is készült a manga alapján, amelyek az eredetitől különálló történeteket mutatnak be. Az első film egy 30 perces animáció, ami szimplán a Yu Yu Hakusho címet viseli és 1993. július 10-én jelent meg. A második 1994. április 9-én jelent meg Japánban, ezúttal egy 95 perces különálló történetről van szó, címe Yū Yū Hakusho: Meikai Shitō Hen - Honō no Kizuna. Később mind a két film kapott angol szinkront és megjelent CD/DVD kiadásban.

A manga sikere azonban nem állt meg itt, mindössze pár évvel az anime vége után közel egy tucat játék jelent meg a történet különböző fejezeteit feldolgozva. A játékokat több fejlesztőcég készítette, így különböző platformokon jelentek meg.

Végezetül nem maradhattak el a jól ismert és kedvelt figurák sem. A történet számos karakterét megformálták, így akik ezekkel szeretik díszíteni a szobájukat, szintén találhatnak kedvükre valót a Yu Yu Hakusho kapcsán!

Író és rajzoló: Togashi Yoshihiro
Stílus: shounen, harc, emberfeletti, szellemek, dráma stb.
Hossz: 19 kötet/175 fejezet
Megjelenés éve: 1990. december 3-tól 1994. július 25-ig

Források:
AnimeAddicts - Yu-Yu Hakusho
Yoshihiro Togashi Wiki
Yu-Yu Hakusho Wiki
YYH Fandom wiki

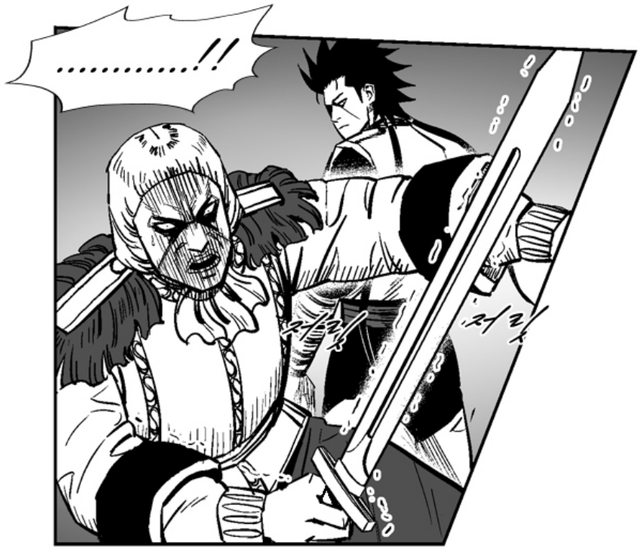

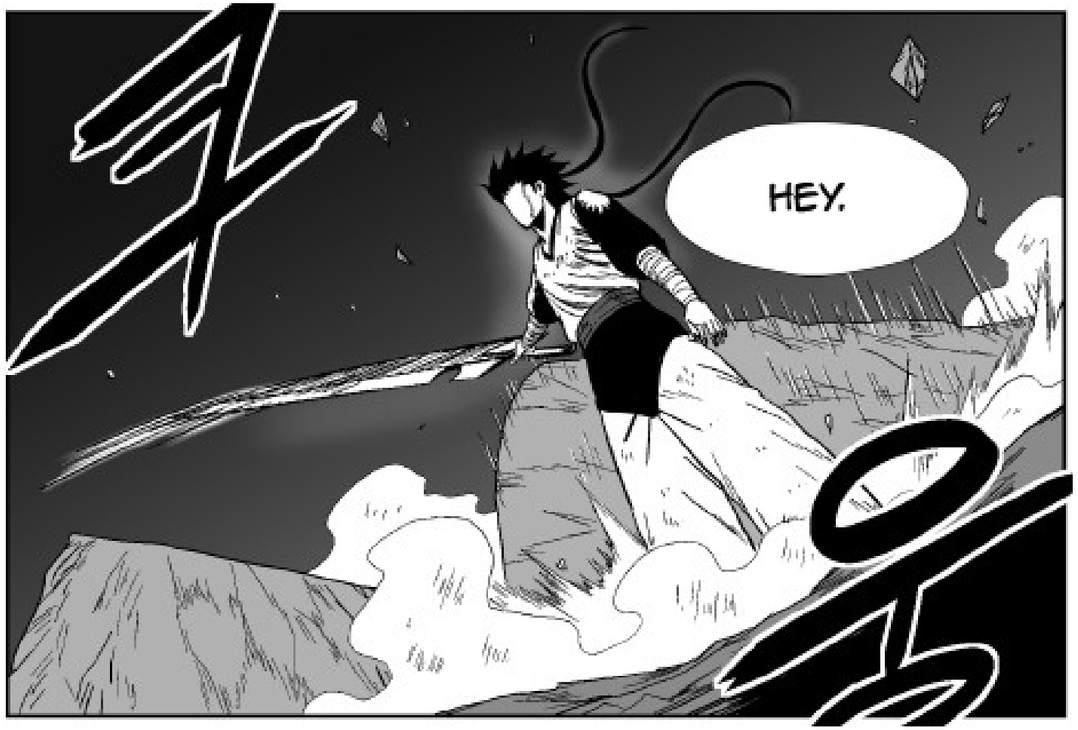

Red Storm

Írta: A. Kristóf

fantáziavilág a sivatagban és azon túl

Bevezető

Relatív rég volt már, hogy webtoont ajánlottam a magazinban (*AniMagazin 46.*). A Red String, valamint a Red Storm az egyik kedvenc történetem… Elég sok kedvenc történetem van, nem? Szóval úgy döntöttem, hogy ezúttal ismét a Koreai-félszigetről mutatok be egy művet. Mivel a webtoon műfajt már bemutattam, nem pazarlom azzal az időt, hogy ismét megtegyem, mindösszesze annyit mondanék elöljáróban, hogy szerintem könnyebben olvasható, mint a manga formátum. Tehát, csak azért, mert szokatlan, nem ajánlatos elvetni.

A történet eleje egy fiatal fiúra koncentrál, név szerint Yulian Provokra, aki egy sivatagi törzs jövendőbeli vezetője lesz. A fiatalember nagy álmokat dédelget, azt reméli, hogy egyszer a sivatag legerősebb harcosa lesz. Egy nap egy fura ember érkezik a törzsbe, akit Noyának hívnak. A férfi láthatóan nem a sivatagból származik, és később kiderül, hogy nem is a világukból. Yulian kitartó kérésére a férfi egy eddig ismeretlen harci stílust tanít neki. A történet ezáltal kezdetben Yulianra koncentrál, majd Yulian és Noya kapcsolatára. Később bemutatásra kerül a sivatag, annak szokásai és a benne élő szörnyek, majd végül a történetvezetés komplikálttá válik azáltal, hogy megjelenik a törzsek közötti politika és háború is.

Így tehát a cselekmény végig Yulian életére és környezetére koncentrál, tőle elindulva megismerjük a világot, annak fontosabb törzseit és személyeit. A történet lassan bontakozik ki, de mindenkinek ajánlom, hogy ne hagyja abba az első 100 fejezet előtt.

A történet világa

A történet egy teljesen más világban játszódik, mint a miénk. Ezt a világot az embereken kívül még szörnyek és természetfölötti létformák is benépesítik. A történet fő színhelye egy hatalmas, egybefüggő sivatag, azonban ahogy haladunk előre, bemutatásra kerülnek a sivataggal szomszédos birodalmak is, amelyek kultúrájukat, politikai rendszerüket és éghajlatukat tekintve a középkori európai császárságokra hasonlítanak.

A sivatag nem csupán szűkös erőforrások tekintetében, hanem hemzseg a szörnyektől is. Utóbbi azonban egyúttal áldás és csapás. A szörnyeket állandóan karban kell tartani rendszeres vadászással, emiatt az itt élő népek harcos törzsek, amelyeknek tagjai mind képzettek. A szörnyek testében azonban olyan kristályok találhatóak, amelyek elengedhetetlen kellékei a világban lévő mágiának. A kristályok előfordulnak máshol és más formában is, de a legjobb minőségűek a sivatagi szörnyek testében keletkeznek. Így, habár állandó harcot és vérveszteséget jelent a törzsek számára a szörnyek jelenléte, egyúttal a legstabilabb megélhetési forrás és gyakorlatilag az egyetlen nyersanyagforrás, amivel kereskedni tudnak a birodalmakkal.

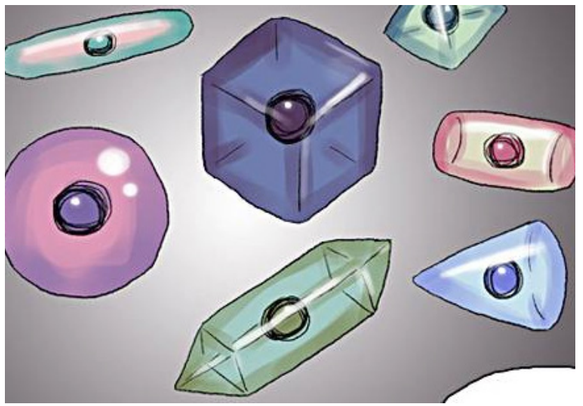

Ezek mellett a törzsek elkeseredett harcot vívnak a sivatag másik létfontosságú és szűkös erőforrásáért, az ivóvízért. Akárhányszor lehetőség nyílik rá, a törzsek megpróbálnak elfoglalni egy oázist. Mindezek garantálják a történet akciódússágát és, hogy állandóan új dolgokkal szórakoztassa az olvasót.

Fontosabb szereplők

Yulian Provok: A történet főszereplőjét még gyerekként ismerjük meg. Végigtekinthetjük, ahogy egy naiv kisfiúból öntelt és felelőtlen tinédzser lesz, majd végül egy megfontolt és kimért törzsvezető. Idővel nemcsak harci képességei, hanem személyisége is láthatóan fejlődik. A kudarcok és sikerek változó megjelenései élete során, jelentős szerepet kapnak a történetben. Yulian karaktere sokoldalú, ellentétben a klasszikus shounen karakterekkel nem legyőzhetetlen harcos vagy született zseni és nem is a legokosabb személy a törzsben. Azonban kitartó munkával és gyakran fájó tapasztalatok útján egy mérvadó, igazi vezéregyéniséggé válik.

Noya: A történet egy titokzatos szereplője. Már a legelején nyilvánvaló, hogy elképesztően erős harci szempontból, rengeteg tudással és tapasztalattal rendelkezik. Valahogy egy másik világból átkerült ebbe a világba, de ennek az okát nem tudja, később azonban erre is fény derül. A történet elején, miután Yuliánnak megtanítja harci képességei kezdő lépéseit, tovább áll, hogy megismerje a világot és visszajusson a sajátjába. Ezután rendszertelenül tűnik fel, jelenléte azonban eltéveszthetetlen jele annak, hogy a történetben egy fontos és meghatározó ponthoz értünk.

Venersis: Egy középkorú férfi, aki a Shaururi törzs egyik katonai vezetője. Elképesztő harci képességekkel rendelkezik, olyannyira, hogy kiérdemelte a „Sivatag védelmezője” címet. Habár a Shaururi törzs ősi ellenségnek számít Yulian törzsével, mégis elismerik és tisztelik Venersist. Ez azonban nem első sorban harci képességeinek köszönhető - elfogadott tény, hogy nincs egy harcos sem a sivatagban, aki megállna vele szemben a talpán -, hanem kimért személyiségének, megfontoltságának és mély tudásának. Mindezeken túl, Venerzis és az általa vezetett és válogatott harcosok csoportja bárkinek segít a sivatagban, ha bajba jutnak. Őszintén, Venersis tipikusan az a „gonosz” karakter, akit nem tud utálni az olvasó.

A történet során számtalan egyéb karakter jelenik meg, nem maradnak el a tehetséges segítők Yulian mellől, de a méltó riválisok, a szívtelen vagy éppen ostoba ellenségek és még sokan mások sem. Amit ki szeretnék emelni, hogy a fontosabb karakterek (egy bő tucat) közül senki sem egyoldalú.

Olyan értelemben, hogy ezek a karakterek jól felépítettek, gyakran látható, hogyan fejlődött a személyiségük stb. Ez mindenképp plusznak számít a webtoon részéről.

Rajzstílus

Mivel webtoonról van szó, ezért a rajzolás is teljes mértékben digitális formában történt, ez azonban nem azt jelenti, hogy elnagyolt vagy sablonos lenne, sőt a rajzolás során különös figyelmet fordítottak a karakterek megjelenésére. Minden karakter részletesen ki van dolgozva, legalábbis azok, amelyek elég fontosak ahhoz, hogy nevet kapjanak. Valamint a hátterekre és a kultúrák megjelenésére is figyeltek a rajzolás során. Így például messziről felismerhetők nem csupán a fontosabb karakterek, de a sivataghoz vagy a birodalomhoz tartozó épületek is. Bátran merem állítani, hogy a mű rajzstílusa felveszi a kesztyűt bármelyik manga szintjével. Mindenképp egy élvezhető és kellemes eredményről van szó.

A mű utóélete

Nos, itt inkább a történet múltjáról tudok beszélni, mely szerint: még mielőtt a webtoon elkészült volna az író elkészített egy 6 kötetből álló, könyvenként 300 oldalas (7 fejezetes) regényt, amit a Rock Media publikált Dél-Koreában. Sajnálatos módon ez a mai napig nem lett más nyelven megjelentetve hivatalos formában, azonban az In-

Time Networknek köszönhetően a koreai regény elérhető online verzióban is.

A webtoon, amiről a cikkem is szól, 2012 óta jelenik meg a Daum publikálásában. Hivatalos anime adaptációról nem olvastam, azonban egy Youtube felhasználó, név szerint LuckySkies publikált fanmade rövid videókat, amelyek a webtoont mutatják be angol nyelven. A videók afféle hangos könyv módon működnek, ahol látható az aktuális webtoon oldal is.

Saját vélemény

A történet lassan indul el, azonban, mikor sikerült kellőképpen felépíteni, egy fantáziadús és jól megírt világban találja magát az olvasó. A történetben van minden, amit csak egy shounen és akciókedvelő kívánhat: szörnyek, harcok, szupererők, mágia, politika, háborúk és némi természetfeletti világvége történetszál is. Nem hiszem, hogy ennél részletesebb ajánlás szükséges, mindössze annyit javasolnék még, hogy legyen türelme az olvasónak, ameddig a történet igazán kibontakozik.

Kinek ajánlom?

Elsősorban a shounen és akció kedvelőinek! De akik inkább a szörnyek elleni harcokat vagy a mágiát kedvelik egy történetben, szintén nem fognak csalódni. Végezetül bárkinek, aki szereti a

Író: Kyungchan Noh (light novel író, amiből később a webtoon készült)

Publikálás éve: 2012-től napjainkig (aktív projekt)

Hossz: 327 fejezet eddig

Műfaj: shounen, szupererő, mágia, kaland, akció, szörnyek stb.

Források:
Red Storm wiki

The Untamed

Mo Dao Zu Shi live action

Írta: Gingike

Kedves Catrin újbóli megkeresésére, hogy nem szeretnék-e a tavalyi Mo Dao Zu Shi donghuás cikkem (AniMagazin 46.) után a live action változatáról is írni egyet, ismét tollat (pontosabban billentyűzetet) ragadtam, és elhoztam nektek szintén a regény alapjain nyugvó élőszereplős változat ismertetőjét is, remélve, hogy még több emberhez fog eljutni ez az összetett és remek történet.

Történet

A démoni szekta megalapítója, Wei Wuxian, hatalmas erejével félelmet váltott ki a többi klánból, akik végül összefogtak ellene, és fogadott testvére, Jiang Cheng vetett véget életének.

16 évvel később egy Mo Xuanyu nevezetű férfi hívja vissza a lelkét egy, már rég feledésbe merült, titkos varázslat segítségével és a testébe idézi meg azzal a feltétellel, hogy álljon bosszút érte.

Wei Wuxian életét két idősíkon is nyomon követhetjük. Az egyik a múlt, hogy pontosan mi is történt vele haláláig, miket élt át és milyen okból kifolyólag nyúlt a démoni erőkhöz, illetve a jelen, ahol próbálja megkeresni a dolgok hátterében álló valódi cselszövőt, remélve, hogy ezzel tisztára tudja mosni a nevét.

A fősztori annyiban tér el az eredetitől, hogy itt az Alvilági Tigris Amulett mellett egy Sötét Fém (Yin Iron) nevű másik talizmán is szerepet kap, ami képes az emberek lelkét elnyelni. A sorozat elején a szereplők útnak indulnak, hogy ezeknek a darabjait újra összegyűjtsék.

Karakterek

A nevek, személyek sem nagyon változtak a donghuához/novelhez képest, így a hatalmas szereplőgárda közül most a két főszereplőről és néhány olyan karakterről készítenék leírást, akikről eddig még nem tettem meg, de mégis fontos szereplői a történetnek.

Akit érdekel a többiekről írt részletes leírásom, az AniMagazin 46. számában megtekintheti majdnem az összes személyről, és egy kapcsolatrajzot is talál.

Wei Ying/Wei Wuxian/ Yiling Laozu (Yiling Pátriárka)

Korán elvesztve szüleit, több évig az utcán élt, végül 9 évesen a Yunmeng Jiang szekta vezetője talált rá és vitte haza. Wuxian a kultivátorok között elismert tehetség volt már fiatalon is, ám az eretnekség útjára lépve, démoni erőkhöz nyúlt, majd jó szándéka okozta vesztét.

Egy erős, eszes és független személyiség, aki nehezen viseli el, ha mások irányítani próbálják. Karizmatikus, központi figura, aki merész, beszédes, bátor és szókimondó.

Örökké vidám, mindig mosolyog, néha emögé rejtve el szomorúságát és fájdalmát. Bohókás természetű, szereti megviccelni az embereket.

Fuvolán játszik, aminek a Chenqing nevet adta és amely kulcsfontosságú szerepet tölt be a démoni erők irányításában. Kardjának a neve Suibian.

Mindemellett nem veti meg az alkoholt sem, különösen rajong a Gusuban készített Császár Mosolyáért.

Már a kezdetektől észrevehetjük, hogy Lan Wangji nem közömbös a számára.

Lan Zhan/Lan Wangji/HanGuang-Jun

A Gusu Lan klán vezetőjének második gyermeke, becenevén, a két jádekő egyike.

Nagybátyja nevelte fel őt és testvérét. Édesanyját még kisgyerekként vesztette el, akit nem sokkal később apja is követett, emiatt Wangji magába zárkózott – ezzel is magyarázható hideg, távolságtartó viselkedése.

Szigorú neveltetésben részesült, példakép volt a többi tanítvány számára. Őszinte, nyugodt, csendes, mindemellett egy udvarias, nagylelkű és jószívű személy. A rangjából és tiszteletet parancsoló kiállásából fakadóan a többi tanítvány tart tőle, egyedüli kivétel ez alól Wei Wuxian, aki előszeretettel zaklatja őt.

Egy héthúros citerán játszik, a guqinen (magyarul ku-csin), amivel lelkeket tud előhívni, megidézni, beszélni velük. Kardjának a neve Bichen.

A kezdeti néhány apróbb összezörrenés után Wuxian és közte szoros kapocs alakul ki.

Új szereplők

Xiao Xingchen: Híres kultivátor, Baoshan Sanren régi tanítványa, aki miután elhagyta a hegyet, hitt abban, hogy segíteni tud az embereken és jobbá tudja tenni a világot.

Song Lan: Szintén kultivátor, akinek legjobb barátja Xiao Xingchen. A közös cél érdekében együtt utazzák a világot, segítve a bajbajutottakon.

A-Qing: A Yi City arc kapcsán ismerhetjük meg. Egy árván maradt, fiatal, cserfes lány. Vaknak teszteti magát, így csal ki pénzt az emberektől. Egy ilyen incidens folyamán akad össze Xiao Xingchennel és végül hozzácsapódik útitársnak.

Lan Yi: Ő volt a Gusu Lan klán egyetlen női vezetője. Az eredeti regényben csak megemlítik a nevét, itt viszont fontosabb szerephez jut, és a Yin Iron egyik darabkájának őrzője lesz.

Xue Chonghai: Ő egy teljesen original karakter. Évszázadokkal a történet előtt ő volt a legnagyobb kultivátor, aki önös érdekekből használta a Yin Ironst, de a klánok összefogtak ellene és megölték.

Xue Yang: A sorozat egyik rosszfiúja. Ravasz, roszszindulatú, aljas személy. Több kisebb klán kiirtása is kapcsolatba hozható vele. Felmenői közé tartozik Xue Chonghai, így a Yin Iron egyik darabkáját is ő birtokolja.

3 év, 43 millió dolláros költségvetés, 5 milliárdos nézettség

Idén nyáron minden előzetes bejelentés nélkül indult útjára a Mo Dao Zu Shi regény alapján készült „The Untamed” (Chen Qing Ling) live action adaptáció, mindenki legnagyobb meglepetésére.

Előkészületei egészen 2016-ig nyúlnak vissza, ugyanis magának a korhű díszleteknek az elkészítése több mint két évet vett igénybe, és ezzel a live actionnel a stúdió le is nullázta költségvetését erre az évre, bízva ennek sikerében, ami be is következett.

A Weibo honlapján közzétett sorozat minden eddigi nézettséget megdöntött a több mint 5 milliárdos megtekintésével, ami továbbra is folyamatosan növekszik.

A forgatás további előkészületei közé tartozott, hogy a színészek két héttel a forgatás indulása előtt harcművészeti és etikett oktatáson vettek részt, valamint az általuk megformált karakterhez tartozó hangszerekkel gyakorolhattak.

A sorozat 2018 márciusában lett bejelentve, a két főszereplő nevét pedig 2018 áprilisában hozták nyilvánosságra, majd a forgatás ugyanebben a hónapban el is kezdődött.

Sok külső forgatási helyszínen felvett jelenetet tartalmaz a sorozat, amit Guizhou és Hengdian tartományban rögzítettek, a munkálatok pedig 2018 augusztusában fejeződtek be.

Azonban a forgatás sajnos nem zajlott zökkenőmentesen.

Az egyik belsős forgatás alatt tűz ütött ki a stúdió épületében, és két ember életét vesztette.

A történettel kapcsolatban felröppentek akkoriban olyan pletykák, hogy az egyik mellékszereplő, Wen Qing fog szerelmi viszonyba bonyolódni főszereplőnkkel, Wei Wuxiannal, mivel Kínában cenzúratörvény szabályozza az erotikus/homoszexuális tartalmú műveket, és köztudott tény, hogy ez egy BL művön alapszik.

A sorozat indulásakor nem számított kiemelkedő alkotásnak, maguk a színészek is elmondták, hogy hideget-meleget is kaptak.

A Douban közösségi oldalon is 4,5 körül volt az értékelése, a végére viszont több mint 3 pontszámot ugrott (jelenleg 8-ason áll) és még a média is dicsérte az ország tradicionális kultúrájának hiteles bemutatása miatt. Mydramalisten is jelenleg a legjobb TV sorozatnak szavazták meg az emberek.

Pro és Kontra

Leszögezem, hogy ez szubjektív vélemény, nyilván nem mindenki fog velem egyetérteni ezekkel kapcsolatban, de összeszedtem, mik a sorozat erősségei és gyengéi, amelyek mellette, illetve ellene szólhatnak.

Gyengéi:

Két dolgot sorolnék fel elsőként...

- Első két rész

Gyakorlatilag ezeknek kellene a nézőket becsalogatniuk, ehelyett ezek lettek a sorozat legroszszabb epizódjai.
Úgy éreztem, mintha maguk a színészek sem találták volna még ki, pontosan hogyan is kellene előadniuk a karakterüket, és ugyanez volt a helyzet a köztük lévő összhanggal is.

- Drótköteles megoldás

A sorozat után belekukkantottam néhány másik kínai sorozatba is, és ott is ugyanez volt a helyzet az akciójelenetnél/repüléseknél, szóval nem róható fel hibának, de bántja az ember szemét.
Olyan, mintha évtizedekkel le lennének maradva a modern technikától. A sorozat második felében legalább már jobb volt a helyzet.

- Hangszeren való játék

Sokszor észrevehető, hogy nem a zene dallamára, ütemére mozog a kezük. Viszont itt sem lehet a színészeket bántani, hisz honnan tudták volna előre, milyen tempójú zenei alapot tesznek épp a jelenet alá, de akkor is egy kicsit negatívum volt.

- Statiszták

Ez az én egyik kedvencem. Ott vannak a háttérben, de néha tényleg csak vannak. Az akciójelenetek alatt is legtöbbször csak a kardokat lengetik, ha van előttük ellenség, ha nincs. Viszont az én személyes kedvencem az a statiszta volt, aki gyakorlatilag még fekve is hadonászott. Hatalmas a fazon.

- Bakik

Néhány baki benne maradt a sorozatban (pl. Wangji hajdobálgatása a háttérben, vagy Wuxian szája mellé eső mogyoró).

- CGI, díszlet

Volt, ahol egész jó volt a CGI, de volt rá példa, amikor borzalmasra sikerült, mint a barlangos jeleneteknél, ahol küzdenek a teknőssel vagy épp a kardon repülések. Ezeknél aztán fogtam a fejem.
A díszletek legtöbbjét szépnek tartottam, ám néha nagyon mű, olcsó hatást keltettek egy-egy helyen.

Pozitívumai:

- Színészek

Igen, néhány színészen kívül – minő meglepő – a legtöbbjük fantasztikusan adta elő a karakterét.

Volt, aki a kezdetektől rátalált, volt, aki időközben érzett rá, és úgy hallottam, hogy sok színésznek ez volt az első alakítása. A Wuxiant játszó színésznek például semmilyen szakmai előképzettsége nincs, és ez volt az első főszerepe is.

Nem kevés kritériumnak kellett megfelelniük a castingon is, még a magasságukra is többnyire odafigyeltek, hogy minél jobban megegyezzenek a regényben leírtakkal.

Érdemes még megfigyelni egy-egy színészt, hogy honnan indult és hová jutott az alakítása, erre legjobb példaként a Wangjit alakító Wang Yibót tudnám felhozni.

- Sztori

Nagyon örülök, hogy jó forgatókönyvírók kezébe került ez a történet, hiszen gyakorlatilag 75-80%-ban az eredeti történetet kapjuk vissza, és az esetleges változtatások, hozzáadott jelenetek is csak kiegészítették az egy-két helyen plothiányban szenvedő novelt.

Ilyen volt Wuxian démoni kultiválásának gyakorlása, hogy milyen hatással is lesz a testére, az elméjére, vagy akár az akciójelenetek. Néhol még az eredeti történetnél is nagyobb hatással volt rám a karakterek halála. SPOILER Brutálisabbnak éreztem Wen Ning halálát, és drámaibbnak, tragikusabbnak Yanliét, Jin Zixuanét.

- Zene

Csodaszép a soundtrack és a character songok, amiket maguk a karaktereket előadó színészek énekelnek.

A soundtrack nagyon sokszínű, hol dinamikus, hol elered tőle a könnyed, a kellő hatást fokozni tudják nem is egy jelenet alatt. A donghuához hasonlóan itt is a tradicionális kínai hangszereket helyezték előtérbe.

A sorozat endingjét pedig a két főszereplő adja elő, és két videoklip is készült hozzá.

- Tájak, légi felvételek

Fantasztikusan szép kültéri helyeken forgattak, sokszor úgy éreztem, mintha egy természetfilmet néztem volna, amikor a tájakat mutatták zenei aláfestéssel.

Szerelem vagy barátság?

Nagyon sok rajongót érdekelt, hogy vajon itt mennyire merik bevállalni a homoszexuális tartalmat, de amennyire csak lehetett, hozták.

A szerelmi rész és a cenzúra közti hasonlatot jelen esetben úgy tudnám leírni, hogy van egy falnak a teteje, ami maga a cenzúra, a szerelmi szál pedig a fal tetejének peremén kapaszkodik, néha fel-felhúzva magát, hogy ő igenis ott van. Gyakorlatilag amit a karakterek mondanak, és amit mutatnak, az két különböző dolog.

Érezhetően próbálták a készítők, rendezők, színészek annyira kihozni belőle a maximumot, amennyire csak megengedett. Tényleg a határokat súrolták, és időnként még meg is kerülték a kétértelmű nyelvezettel, amit megint csak leginkább a regényolvasók érthetnek. A színészek sokatmondó pillantásaival és könnyed érintéseivel viszont teljesen egyértelművé tették még azok számára is, akik nem ismerik a sztorit.

Nyilván ennek hiteles megformálásában közrejátszott az is, hogy a főszerepet játszó színészek között szoros barátság alakult ki a forgatás alatt, és fantasztikus köztük az összhang és a kémia.

Sokan még a regénynél is melegebbnek titulálták a sorozatot, de én inkább érzelmesebbnek, romantikusabbnak mondanám, mivel az eredetihez képest, a történethez hasonlóan, ezt is jóval korábban elkezdték felvezetni, így több időt szántak annak kialakulására.

Miért lett ilyen népes rajongótábora a történetnek?

Úgy hiszem, a kiszámíthatatlanságából ered. A történet csavaros, jól átgondolt, minden a helyén van.

Az élőszereplős sorozat a második felében pedig igazán rágyúr mindenre, és az utolsó 10 epizódban nem is egy csattanója lesz, még úgy is, hogy a háttérből végig finoman hintettek el infókat velük kapcsolatban.

Kell egy olyan 8-10 vagy inkább 12 epizód is, míg elkezd igazán beindulni, addig megy a szereplők, klánok bemutatása, a sztori felvezetése, de részről részre látszik a színvonal emelkedése a történet alakulásában és a színészi alakításban is.

A karakterek nem lógnak a levegőben, kidolgozott személyek, és mindenkinek megvan a maga szerepe, emellett gyakorlatilag senki sincs biztonságban, bárki bármikor meghalhat.

A live action mondanivalója, mélyen elgondolkodtató témája, ami több karakter szájából is elhangzik: hogy „mi a jó és mi a rossz”, attól, hogy hallgatunk a szívünkre, hiszünk az igazunkban és aszerint cselekszünk, vajon rossz emberekké válunk-e.

Érdekesség, hogy a színészek újra lettek szinkronizálva. Nie Huaisang kivételével mindenkinél vagy az audio dramás vagy a donghuás szinkronszínésze működött itt is közre.

Még egy érdekesség, hogy Wangji és Wuxian közös dalát itt is eredetileg „WangXian” címmel adták ki, de végül át kellett írniuk a cenzúra miatt „WuJi”-ra.

A sorozat két befejezést is kapott, ami képileg ugyanaz, viszont a megváltoztatott zenei aláfestés miatt kaptunk egy happy endet és egy megkérdőjelezhetőbb, akár bad endként is értelmezhetőt, így mindenki maga döntheti el, milyen szájízzel szeretné, hogy a történet véget érjen.

Végül jöjjön az én személyes véleményem

Nagyon szkeptikusan ültem a sorozat elé, látván, hogy mennyi félresikerült adaptációt filmesítettek már meg, de emellett a kíváncsiság is hajtott, hogy ez vajon mennyire lesz rossz, amin az első két epizód sem sokat segített. De végül úgy voltam vele, a novelhez való hűségem és szeretetem miatt végignézem, lesz, amilyen lesz alapon. A harmadik epizódtól, pontosabban, ahogy visszatérnek a múltba, azt kezdtem érezni, hogy jobb lett, és el kellett telnie egy pár résznek, de sikerült nálam elérnie, hogy ha választani kellene a donghua vagy e között az adaptáció között, kapásból ezt mondanám jobbnak. Ettől függetlenül nem azt mondom, hogy egy hollywoodi csúcsminőségű sorozatra számítson az ember, de ázsiai színvonalhoz mérve tényleg úgy gondolom, hogy kiemelkedően jóra sikerült, köszönhetően a legtöbb színész hiteles alakításának és a jól megírt (itt-ott átírt) sztorinak.

Nagyon szerettem a yunmengi testvértrió jeleneteit, ezek közül is Shijie és Wuxian jelenetei lettek a legjobbak, szíven ütik az embert rendesen. Megint egy újabb pont, amit még jobban visszaadtak, mint a regényben. Érezni közöttük az erős testvéri kötődést, hogy mennyire szeretik és óvják egymást. Többször könnybe lábadt a szemem a színészek szép és érzelemmel teli játéka láttán.

Továbbá, ha a regényhez képest meg is változtattak, kihagytak vagy épp hozzáadtak jeleneteket, egyik sem sült el rosszul, sőt, inkább a történet javára vált. Néha csak a részek után eszméltem fel, hogy „Hé! Ez a jelenet original volt!”. Miközben néztem, ez fel sem tűnt, annyira odaillett és magával ragadott.

Kellően jól megragadták és visszaadták a novel hangulatát, és amit hiányoltam a donghuából, a Wangji és Wuxian közti, finoman ábrázolt, mégis nagy jelentőséggel bíró szerelmi szálat, itt megkaptam. Xiao Zhan Wei Wuxianként nyújtott alakítását telitalálatnak tartom. Őt már a kezdetektől dicsértem, viszont a sorozat haladtával csak még jobbá és jobbá vált, amitől Wuxian karakterét jobban megértettem, és az alakításának hála még inkább megszerettem. Külsőre is nagyon hasonlít a leírtakra, és látszik, hogy sok időt szánt a karakterének kialakítására, megformálására. Viszont nem egyedül őt illeti a dicséret, gyakorlatilag majdnem az összes színészről elmondható ugyanez, szóval csak gratulálni tudok nekik. Érezhetően odafigyeltek arra, hogy a rajongók igényeit minden szempontból kielégítsék. Látszik, milyen sok munkát fektetett bele az egész stáb, ami ki is fizetődött.

A sorozatnak vannak hibái, ez tény és való, de el tudja érni, hogy a néző elnézze neki ezeket. Így a végére még megjegyezném, hogy a live action végig feldolgozza az egész regényt, tehát kerek, egész történetet kapunk.

Kinek ajánlható? Gyakorlatilag bárkinek, aki egy jó történetet akar látni, és akit nem zavar a visszafogottan, kimondatlanul ábrázolt homoszexuális tartalmú szerelmi rész.

Mo Dao Zu Shi regény alapján
Év: 2019
Hossz: 50 rész (45 perc/ep.)
Műfaj: fantasy, misztikus, dráma, akció, vígjáték, (boys love)
Főszereplők: Xiao Zhan, Wang Yibo

Értékelés:
MDL: 9,3
IMDb: 8,7

A szerelem elmélete

Írta: Jucuky

A Love by Chance (AniMagazin 48.) után hadd mutassak be egy újabb thai BL doramát.

Hogy JittiRain Theory of Love című regényéből sorozat lesz, tavaly ősszel jelentette be a GMMTV, ami Thaiföld egyik, ha nem a legnagyobb tehetségkutató és produkciós cége. Maga a sorozat idén június 1-jén debütált, és mind a 12 része – ami angol felirattal megtalálható a GMMTV hivatalos youtube csatornáján - kimagasló nézettséget produkált, úgy, hogy már az indulás előtt több millióan tekintették meg az előzeteseket és a zenés videókat.

Most annak szeretnék utánajárni, mi ennek a sorozatnak a titka. A cikk némely helyen spoilert tartalmazhat.

Őrült, dilis szerelem

Third átlagos, harmadéves egyetemi hallgató. Imádja a filmeket, ezért választotta a kommunikációs művészet szakot és azon belül a filmekre specializálódott. Három közeli barátjával alkotják a „Gengsztereknek” hívott bandát. Félelmetes hírük van az iskolában, úgy tartják, hogy női szívek millióit hódították már meg. Third az elutasítás mestere, senki más nem tudja olyan hűvösen elhajtani az utána érdeklődő fiatal hölgyeket, mint ő, ami fura módon csak növeli a vonzerejét. **Two** nagyszerű fotós, aki a legtöbb modelljével ágyba is bújik, azt viszont kevesen tudják, hogy nem volt mindig ilyen. **Bone** egy kávéház szívdöglesztő alkalmazottja, aki után bomlanak a lányok, ám egy napon besétál az üzletbe egy gyönyörű nő, aki megpecsételi a sorsát. És végül itt van Kai, akinek szinte minden szakról volt már barátnője. Sármos, magabiztos férfi egy kis bájos különcséggel, aki pillanatok alatt vesz le bárkit a lábáról, és ezt a legteljesebb mértékben kihasználja. Kizárólag egyetlen szakon nem vadászik. A saját évfolyamtársai közül elvből nem randevúzik senkivel, hiszen azt tartja, hogy barátokkal nem kezdünk. És bizony ez Third **„10 dolog, amit utálok benned”** listájának a legfájóbb pontja, ha Kairól van szó, hiszen szinte találkozásuk első pillanata óta szerelmes belé, de nem elég, hogy fiúnak született, még pajtások is

Kaijal, így az esélytelenek teljes nyugalmával csak csendben eped utána. Egészen addig, míg Two rá nem jön a titkára, és cselekvésre nem biztatja. Azonban ez az események olyan láncolatát indítja el, aminek a végén senki nem ússza meg szívtörés nélkül.

Változó szerelem

Beszéljünk először a regényről egy kicsit, hiszen a történet több okból érdekes lehet az olvasóknak. Egyrészt a váltott szemszög miatt. A jó stílusban megírt regényben többször nézőpontot

váltunk. Az elején Third mesél, aztán Kai következik, a végére pedig ismét Thirdtől hallhatjuk a sztorit. Ezt átvette a sorozat: az első hat részben Third nézőpontja érvényesül, míg a második hat részben Kai narrálja az eseményeket, ami bizonyos mértékig szükséges, mert nem feltétlenül Kai lesz az olvasók kedvence az elején. Bár nem mindig szándékosan, de igen sok fájdalmat okoz Thirdnek, miközben ő maga is küzd a démonaival, ezért jó, hogy beleláthatunk a gondolataiba. Ezáltal sokan eszméltek rá, hogy igazságtalan mindent Kai nyakába varrni. Third magát bántotta azzal, hogy évekig jelét sem adta a Kai iránti vonzalmának, aki azt hitte, pusztán barátok, ezért viselkedett sokszor fesztelenül Third társaságában. Ez a váltott szemszög annyira jól sikerült egyébként, hogy míg a regény elején a legtöbb olvasó elküldi Kait melegebb éghajlatra és kárörvendve figyeli a féltékeny vergődését, addig a regény végén, a mű mondhatjuk drámai csúcspontján együtt sírnak Kaijal, aki egy nehéz szituációban van éppen.

A sorozat ezt remekül adta vissza, de erről kicsit később szeretnék írni.

A másik erős pontként azt szokták felhozni a rajongók, hogy ez nem az a szokásos habos-babos idilli történet, amit általában megszoktunk a BL-ből. Third viszonzatlan szerelme, Kai balléPései, az, ahogy ráébred az érzelmeire, és a kapcsolatuk változása valóban ad egy szomorkás ízt a történetnek. Azonban teljesen egyedinek sem mondanám. A karakterek elég realisztikusak, akiknek megvannak a maguk erősségei és hibái, ám sok fordulat főleg a japán BL-ben járatos nézőknek ismerős lehet. Így biztosan találkozhattunk már a jó útra tért szoknyavadász figurájával, a belé szerelmes, megsebzett meleg fiú karakterével, és az sem újdonság, hogy a tudatlanabb fél az után jön rá, mit tett, miután majdnem túl késő. Ilyenformán én középtájon állok ez ügyben. Az biztos, hogy az írónő ügyesen keverte a vígjátékot a drámai elemekkel, és a sablonokat is élvezhetően tálalta, szóval a mű könnyen bűvkörébe vonja az olvasókat.

Nézzük a másik oldalt, azon olvasókat, akik gyakran emlegetik, hogy Third és Kai kapcsolata elég toxikus és Thirdnek mást kellene választania Kai helyett. Ezt a részét nem tartom jogos kritikának. Ahogy fentebb említettem, mindketten elkövetik a maguk hibáit. Kai ugyan többször tesz nehezen megbocsátható dolgokat, de ez eleinte a tudtátlanságából, később az abeli félelméből fakad, hogy elveszíti Thirdöt. Ezt toxikusnak semmiképpen nem nevezném. Ennél sokkal toxikusabb kapcsolatokkal találkoztam már pályafutásom során, amik ráadásul „csak mert” alapon voltak megírva. Nekem személy szerint külön tetszett, hogy Kai például nem mentegeti magát és próbálja ténylegesen kijavítani a hibáit, mikor eldönti, hogy szeretne adni egy esélyt magának és Thirdnek.

Az első szerelem

A regényt több extra egészíti ki. Ezek közül az egyik Third és Kai történetét folytatja, egy másik pedig Two sztoriját meséli el. Utóbbi bekerült a sorozatba, míg Bone egy saját szálat kapott.

Kai és Third után vessünk egy pillantást Two történetére, akit szintén egy másik férfival sodor össze a végzet. A fiút középiskolás korában mély szerelem fűzte egy **Lynn** nevű lányhoz, ám soha nem merte megkérni, hogy legyen a barátnője. A lány végül az egyik idősebb iskolatársával kezdett viszonyba, míg Two az egyéjszakás kalandokba menekült felejteni. Az egyetemen találkoznak újra, ám Lynn még mindig fülig szerelmes a barátjába, annak ellenére, hogy a kapcsolatukban akadnak hullámvölgyek. Ebben a helyzetben kezdenek közeledni egymáshoz a negyedéves P’Annel. **An** a filmes szak egyik legragyogóbb csillaga. Rá még Kai is féltékenyen tekint, ami tovább súlyosbodik, mikor azt kezdi sejteni, hogy szemet vetett Thirdre. De An, ha valóban Thirdöt akarja, miért figyeli a távolból mindig Twot? És ha Two valóban Lynnt akarja, miért nem tudja kiverni a fejéből P’Ant? Bone sztorija a tanár-diák románcot kedvelőknek okozhat örömet, hiszen a titokzatos hölgy, **Phan**, aki első látásra megbabonázza a fiút, később a professzora lesz az egyetemen. Mivel ez teljesen a sorozatra írt szál, így talán kevésbé kidolgozott, mint a másik kettő és hagy némi kívánnivaló maga után, ám erről szintén kicsit később ejtenék pár szót.

Akit kiemelnék még, az **P'Shane** karaktere. A regényben több szerep jut neki, és gyakran szóba kerül a gyönyörű barátnője, aki a sorozatra sajnos teljesen eltűnt, pedig az ő szerelmük a regény egyik legaranyosabb vonala. A lelkes és professzionális vezető szerepében bemutatkozott P'Shane fontos katalizátor lesz Thirdék kapcsolatában. Mert bár nem mindig mutatja, kifejezetten okos, aki bölcs tanácsokkal és olykor merész húzásokkal segíti a kicsik életét.

Szerelemre hangolva

És akkor lássuk magát a sorozatot. Azt előre le kell szögeznem, hogy elég elfogult vagyok, mivel már a regényt is imádtam olvasni és néhány apróbb hibán kívül nem tudok mást felróni neki.
A művet **Nuttapong Mongkolsawas** rendezte, aki idén a Wolf's Game című természetfeletti sorozatot dirigálta, korábban pedig a Room Alone című művön dolgozott rendezőként és forgatókönyvíróként. Abban a sorozatban egyetemisták szövevényes élete és a magányhoz valamint a közösségi médiához való viszonyuk kapta a főszerepet. Meglátszik a tapasztalat, hiszen biztos kézzel irányította a sorozatot, ami nagyobb részt követi a regényt, ám eszközöltek benne változtatásokat. Third és Kai karaktere leheletnyit más lett. Bár legtöbb vonásukban visszaidézik a regényben megismert szereplőket, néhány apróbban eltérnek. Thirdnek például van egy szarkasztikusabb oldala. Elég szurkálós megjegyzésekkel tudja kommentálni az eseményeket, ami nekem nagyon tetszett, mert a kissé fanyar humorral átitatott kommentárjai sokszor még a szomorúbb jeleneteket is feldobták. Ezt a sorozatból nagyrészt kihagyták, és inkább Third komolyabb oldalát hangsúlyozták ki, így drámaiabbá téve a személyiségét. Kai esetében ez bonyolultabb, hiszen a sorozat első felében néhány apróság miatt még lehetetlenebbnek tűnik, mint a regényben, mert néha barátként sem funkcionál és szinte érzéketlennek tűnik, holott a könyv szerint Kai jó barát, aki pusztán vak Third érzelmeire. Ugyanakkor a második felében néha szerethetőbb, mint a regényben, valamint nagylelkűbb, mint a könyves verziója. Ezzel együtt a regényben megismert hatás, miszerint az elején Kai miatt, a végére pedig Kaiért sírunk, teljesen megmaradt. Kevesen nem szerették meg annyira a fiút, hogy ne érezzenek együtt vele a legmélyebb pontjain.

A történet is máshogy alakul olykor. Maga a regény 76, viszonylag rövid fejezetből áll plusz ugye az extrák, ezt kellett feldolgozni 12 részben Bone sztorijával kiegészítve. Ebből adódik, hogy míg az elején inkább kibővítették a fejezeteket, addig a végén összesűrítették őket, hogy ne fussanak ki az időből, azonban ez fel sem tűnik azoknak, akik nem olvasták a regényt és regényolvasóként sem zavaróak. A kihagyások és változtatások nem érintették a regény legfontosabb pontjait, egyet leszámítva. Van egy ikonikus mondat a regényben, amikor Kai azt mondja Thirdnek, számára ő nem egy film, hanem a valóság. Míg a regényben ez egy telefonbeszélgetésben hangzik el, a rendező nagyon okosan a sorozatban a végére tartogatta, mikor Kai megható vallomásában idézte vissza Third első, suta szerelmi vallomását. Ez a megoldás őszintén szólva nekem sokkal jobban tetszett, szép ívet ad a sorozatnak és megmutatja, honnan hova jutottak el főszereplőink.

A történet hangulata meglepetés volt számomra. Ahogy én olvastam a regényt, egészen másféle filmet forgattam a fejemben, mint amilyet itt láttam és amit az első előzetes sugallt. Az első előzetes sokkal inkább romantikus komédia hangulatú volt és én is kicsit könnyedebbre vettem volna, míg a rendező amellett döntött, hogy sötétebb hangulatú legyen a széria.

Érdekes mód csalódás helyett kifejezetten élveztem, hogy mennyire máshogy fogták meg, mint ahogy én tettem volna. Ami viszont ugyanaz volt, az a baráti társaság. Szeretem, hogy a thai sorozatokban tapasztalataim szerint a romantika mellett mindig jut szerep a baráti viszonyoknak. Ez itt sem volt másképp. Two és Third barátsága külön említést érdemel szerintem, hiszen Two volt, aki mindig ott volt Thirdnek, ha annak meggyűlt a baja azzal, hogyan kezelje a Kai iránti érzelmeit.

Two sztoriszála igazán megkapó lett. Sajnos az ő extrájuk még nincs teljes egészében lefordítva, így a korábbiakhoz hasonlóan részletes

összehasonlítást nem tudok megejteni, ezért inkább a sorozatra koncentrálnék. Ami biztos, hogy An karaktere a sorozatban szintén árnyalatnyi változáson esett át. A regényben őt magát is szoknyavadászként jegyzik, a sorozatban ezt elhagyták és egy kedves, odaadó felsőbbévest faragtak belőle, aki egyedül Twoval nem tud mit kezdeni, feltehetően az érzelmei miatt. Ez megint olyan változtatás volt, ami nekem jobban bejött, mint az eredeti. An személyisége sokkal szerethetőbb és a viszonya Twoval jóval romantikusabb lett így.

Bone történetszála, ami nekem kilóg a sorból. Ebben a formában, miszerint Bone már egyetemista és alig van korkülönbség a felek között, nem lenne ellenemre a tanár és diákja között szövődött románc, de a végén behozott drámával nagyon sótlanná tették. Lehetett volna érdekes történetet keríteni köré, ehelyett bedobták a létező legnagyobb közhelyek egyikét, bár javukra legyen írva legalább a végkifejlet merész és szokatlan lett.

Amit ki kell emelnem, azok mindenképpen a zenék. A főcímdalt Thaiföld egyik leghíresebb zenekara a **Getsunova** írta és a **Fake Protagonis** címet kapta. Gyönyörű és kissé keserédes dal, amit kifejezetten a Theory of Love-nak szántak, a hozzá készült klipben pedig feltűnik a főszereplőket játszó színészpár. Annyira belopta magát az emberek szívébe, hogy mára több mint 16 millió megtekintésnél jár. A dalnak nem régiben elkészült az angol változata, ami hasonlóan szívszorító lett, mint az eredeti.

A sorozatot stílusosan filmekre fűzték fel. Minden rész egy film címét viseli, és úgy válaszották ki a darabokat, hogy az adott rész tartalma valahogy kapcsolódjon a film történetéhez. Már a regényben is rengeteg utalás kapott helyet, a sorozat pedig még hangsúlyosabbá tette ezt. Az én személyes kedvencem az **Egy makulátlan elme örök ragyogása** lett. Aki látta az eredeti filmet Jim Carrey-vel és Kate Winslettel, tudja, hogy a történet szerint egy nő az elrontott kapcsolata után igénybe vesz egy új technológiát, hogy kitörölje az emlékeit a volt szeretőjéről. Mikor ez a férfi tudomására jut, ő is elkezdi a folyamatot, csakhogy a procedúra közben ráébred, botorság volt azt hinnie, hogy az emlékek nem jelentettek neki semmit. Remek párhuzam volt a felejteni vágyó Thirddel és a kétségbeesetten a szellemet a palackba visszadugaszolni próbáló Kaijal.

Szintén emlékezetes pillanat marad, amikor főszereplőink egy híres, thai film kapcsán arról beszélgetnek, hogy mit tennének, ha az általuk szeretett személy mással akarna lenni. Third azt mondja, elengedné, míg Kai azt mondja, harcolna érte. Ez a habitusbeli különbség mutatkozik meg a sorozat folyamán, hiszen Third az, akit noszogatni kell, hogy merjen kezdeményezni, míg Kai az, aki azonnal a tettek mezejére lép.

Ugyancsak ötletes volt az, ahogy a Third által írt színdarab történetét kezelték. A sorozat egy pontján felkérik Thirdöt egy színdarab megírására, aki a saját tapasztalatait felhasználva alkotja meg a szövegkönyvet. Azzal párhuzamosan, ahogy változik Third és Kai viszonya, látjuk alakulni a darab forgatókönyvét.

Amit sajnálok, hogy a darabra magára nem jutott annyi idő, mint a könyvben, ahol sokkal részletesebben foglalkoznak azzal, hogyan állítják színpadra ezt.

Barátság extrákkal

A GMM Thaiföld egyik legmeghatározóbb szórakoztatóipari cége. Nemcsak sorozatokat és egyéb műsorokat gyártanak, hanem tehetségkutatóként is funkcionálnak. Évenként több tíz sorozatot adnak közre – ezek nem csak BL sorozatok, hanem mindenféle műfajt felölelnek. Általában saját színészeiket foglakoztatják, akik igazi sztárok szülőföldjükön és számos rajongójuk akad külföldön is. Azonban a Theory of Love bejelentése az átlagosnál is nagyobb lelkesedést váltott ki a rajongókból, aminek nemcsak az volt az oka, hogy JittiRain regénye már korábban is elég ismert volt, hanem a vezető színészek személye is. Ugyanis Thirdöt és Khait **Gun Atthaphan** és **Off Jumpol** személyesíti meg. A két színész korábban párt játszott a Puppy Honey című műben és azóta örvend töretlen népszerűségnek a kettősük, olyannyira, hogy saját talkshow-juk is van **OffGun Fun Night** címen, aminek jelenleg fut a második évada. Idén – ahogy azt a Love by Chance cikkben már említettem – közösen nyerték el a Line TV Award legjobb párjának címét Perth-tel és Sainttel. Akkor Off a díjátadón azt mondta, már évek óta dolgoznak együtt és jobb partnert nem is kívánhatna Gunnál. Nos, hogy pontosan mi van közöttük valójában, és mennyire állnak közel egymáshoz igazából azt csak ők tudják, ám az biztos, hogy amellett, hogy mindketten kiváló színészek, félelmetesen élethűen játszanak párt a való életbeli fellépések során és a vásznon egyaránt, amit a Theory of Love-ban teljes mértékben kamatoztathattak, sőt bizonyos értelemben szintet léptek, ahogy ők fogalmaztak. A Puppy Honey idején sok kritika érte az urakat, miszerint bár a Pick és Rome közötti érzelmeket kiválóan közvetítették, a testi megnyilvánulások már nem voltak ennyire rendben. Merevnek tartották őket, és a csókokat gyakran jellemezték azzal, hogy elég óvodás szintűek. Ami nyilván nem volt meglepő, hiszen először dolgoztak együtt és Off először játszott meleg férfit, míg Gun akkorra már meglehetősen jártas volt ebben, hiszen több

sorozatban és filmben alakított meleg karaktert, amik között voltak igazán merészek, erotikusak is. Nos, a Theory of Love-ban ezzel végül nem volt semmi gond. A sorozat indulása előtt főleg Off gyakran mondogatta, hogy higgyék el nekik, ez most egészen más lesz, ám a közönség úgy volt vele, hogy majd kiderül. Szerencsére nem mondott nagyot, mert tényleg sokkal természetesebb lett ez a része is a játékuknak és igazán szexis, forró jeleneteket produkáltak, ha arra került a sor. Persze ezen felül is meg kell dicsérnem őket, mert mindketten hatalmasat alakítottak. Rengeteg jelenet volt, amit olyan intenzíven adtak elő, hogy sokkal megkapóbb lett, mint a könyv. Mikor Gun, mint Third sírt, szem nem maradt szárazon a nézők részéről sem, így sokkal fájdalmasabb volt átélni Third szerelmi bánatát. Off szintén brilliánsan érzékeltette Kai jellemének a változását, azt, ahogy a vad playboyt megszelídítette az első igazi szerelem. És még egy kis érdekességként elmondom, hogy a sorozatba néhány momentum is belekerült a két színész mindennapjaiból. Azok, akik követik őket a közösségi médiában, felfedezhettek pár utalást.

A szereplőgárda többi részére sem lehetett panasz. Twot **Phumphothingam Nawat** vagy ismert becenevén **White** keltette életre, aki többek között a Love Sick főszereplőjét alakította. An szerepét **Pirapat Watthanasetsiri** – avagy **Earth** kapta meg. Őt a Water Boyy illetve a Kiss szériák egyik főszereplőjeként ismerhetjük. A két színész akárcsak Off és Gun, fantasztikusan játszották a párt, szinte sistergett a levegő közöttük. Lynnt a Sotusban is feltűnt színésznő, **Suwanamat Nin** avagy **Neen** alakította.

Bonet **Chinrat Siripngachawalit** vagy **Mike** játszotta. A fiatalember első komolyabb szerepe volt Bone, korábban egy részben tűnt fel az **Our Skyy** című minisorozatban. A partnere ezúttal egy tapasztalt színésznő lett, hiszen a Phant megformáló **Lek Sara** már számtalan fő- és mellékszerepet tudhat magának.

Nász – ajánlat

Mit kellene zárásként mondanom, ami ezek után felkeltheti azok érdeklődését is, akik eddig nem akarták megnézni a sorozatot? Mint mondtam, nem hiba nélküli, de mindenképpen szórakoztató darab az érzelmek széles skálájával és emlékezetes színészi alakításokkal, amik örökre rabul ejthetik az ember szívét. Így a műfaj iránt érdeklődők nyugodtan vágjanak bele, hogy kiderítsék, a végén tényleg Kai lesz-e Third Jeabje.

HISTORY SOROZATOK

Írta: Karasz Attila - supermario4ever (supermario4ever@blogspot.com)

2. rész

Folytatódik a HIStory sorozatok ismertetése (AniMagazin 50.), a második részben a HIStory 2 két sorozata kerül bemutatásra. Ezek egyenként 8-8 részesek, és mivel hosszabbak a HIStory 1 szériáinál, ezért maguk a történetek, mondanivalók is mélyebbek, jobban ki vannak dolgozva, a szereplők személyisége is jobban ki van találva. Nem utolsósorban a homoszexualitás több problémáját is felveti, ez pedig növeli a sorozat valósághű mivoltát.

Right or Wrong

A dilemma teljesen jogos, hiszen a fiúpáros között nemcsak hogy nagy korkülönbség van, hanem tanár-diák kapcsolat az övék. Bár nem így ismerkednek meg. Shi Yi Jie elismert a szakmájában, Antropológiai osztályon dolgozik professzorként, emellett tanárként kezd abban a felső-középiskolában, ahova Fei Sheng Zhe is jár. A férfi elvált, egyedül neveli 8 éves lányát…, vagyis nevelné, ha lenne rá ideje, de hát munkája mellett épp csak aludni van ereje, amikor hazatér. Felvesz egy házvezetőt, aki rendet tart a lakásban, emellett foglalkozik a kis Yo Yóval. Segít neki a házi feladatban, gondját viseli, meg játszik vele, ha kéri a kislány. Erre jelentkezik Fei Sheng Zhe is, itt találkoznak először. A férfi felveszi a majdnem 20 évvel fiatalabb fiút. Itt kezdődik a közös történetük. Az már véletlen műve, hogy az iskolában is találkoznak, ezáltal tanár-diák kapcsolat is lesz köztük.

Fei Sheng Zhe fiatalkora ellenére meglehetősen fejlett érzelmileg, homoszexualitása okán kijárta az élet iskoláját. Amióta csak megnyílt a szexuális érdeklődése, tudja magáról, hogy a fiúkat szereti. Bántották is ezért az alsó-középiskolában, hiszen kiderült róla, hogy szerelmes az egyik fiúosztálytársába. Aki persze elutasítja őt, így dupla érzelmi traumát kell feldolgoznia. Hogy azért meglegyen a szexuális élménye, éjszaka, rejtett helyeken, hímringyókkal elégítteti ki vágyait. Ezzel a lehetőséggel pedig most is él, konkrétan egy ilyen esetben talál rá Shi Yi Jie is, aki ellátva a szexpartner baját, hazaviszi a fiatal fiút. Itt tudja meg, hogy milyen tragédiája van az életében. Külön kiemelendő a fiatal srác, Hang Zhang színészi játéka, ugyanis kiválóan alakítja az élet nehézségeinek következtében koraérett srácot. Láthatóan megviselték a problémák, mégis kész újrakezdeni és megtalálni a boldogságát. Erre pedig minden esélye megvan, a két férfi ugyanis szépen lassan összekovácsolódik. Ebben a kislány is nagy szerepet játszik, hiszen nagyon megkedveli a házvezető srácot, nem egyszer hármasban játszanak együtt. Az idősebb férfi kemény jelleme is folyamatosan lágyul, egyszer csak azon kapja magát, hogy beleszeretett a fiúba. Így persze külön dilemma lesz az is, hogy akkor most a lánynak két apja lesz?

Ebbe alaposan belekavar, amikor a lány anyja is megjelenik, akinek feltett szándéka, hogy visszaszerzi a lányát. Főleg azután, hogy megtudja, a férje egy férfival akarja leélni az életét.

Ezt nem hagyhatja. Egyszer a fiatal srác előtt megy a lány elé az iskolába, és magához viszi haza. Alapvetően látszik, hogy nem rosszak az anya szándékai, védelmezni akarja a lányát. Hogy ennek megfelelő módját választotta-e, az nyilván kérdéses. Persze a lány előkerül, és ahogy lereagálta, amikor megtudta, hogy az apja a fiatal fiúba szerelmes, az példaértékű volt: „Nekem mindegy, milyen neműek a szüleim, csak az a fontos, hogy szeressenek engem.” Talán a legjobb sorozat is lehetett volna, de az idősebb férfi játéka annyira szörnyű volt, hogy nagyon lerontja a sorozat értékét. A munkájában megkeményedett férfi szerepével nincs gond, de egyáltalán nem érzékeltem nála szerelmet.

Crossing the Line / Boundary Crossing

(A kínai cím alapján két angol címe van a sorozatnak, mind a kettőt használják.)

Az az igazság, hogy ha megkérdeznék, hogy az összes HIStory sorozat közül melyik a kedvencem, akkor nagyon könnyű lenne a választás. Egyértelműen a Crossing the Line-t tartom a legjobbnak, mindenben felette áll az előzőeknek. Már az önmagában nagyon szimpatikus, hogy egy középiskola röplabda-klubjának mindennapjaiba nyerhetünk betekintést, miután én is aktívan űzöm ezt a sportágat. Mindemellett az itteni fiúpáros között a legerősebb a szerelem, itt a legerősebb a kémia. Ráadásul nem is egy, hanem két fiúpáros történetét ismerhetjük meg.

Középiskolába kerül egy cserediák, nevezetesen Hsia Yu Hao, akivel igencsak sok probléma van. Szeret harcolni, vitás kérdéseket előszeretettel old meg verekedéssel. Iskola mellett dolgozik, méghozzá egy éjszakai bárban, aminek közelében drogosok üzletelnek, így ismeri az éjszakai életet. Bár ő maga nem drogozik, de az megmaradt benne, hogy ezekkel az emberekkel csak kemény eszközökkel lehet szót érteni. Egy nap az igazgatói felelősség elől menekülve fut össze Qiu Zi Huannal és legjobb barátjával He Cheng Ennel, akik azonnal felfigyelnek rá, hiszen úgy tudott megmenekülni az igazgató elől, hogy átugrotta a kerítést. Azonnal eldöntik, hogy beveszik a röplabda klubba. He Cheng En minden lehetőséget megragad, hogy meggyőzze Hsia Yu Haót, hogy csatlakozzon hozzájuk. Néhány vicces jelenet után beadja a derekát, és egyezséget kötnek. Ha tudja fogadni a legjobb játékos szerváját, akkor békén hagyják, máskülönben csatlakoznia kell a csapathoz. Természetesen nem sikerül neki, ezért bekerül a csapatba. Tehetsége hamar megmutatkozik, Qiu Zi Huan benne látja meg a lehetséges utódját. Ő ugyanis már nem röplabdázhat, egy súlyos baleset következtében keresztszalag szakadása lett, ami miatt abba kellett hagynia, de coach-ként a csapattal maradt. Ők az egyik páros, akik között kapcsolat alakul ki.

A másik fiúpáros Wang Zhen Wen és Wang Zhen Wu, közülük az utóbbi röplabdázik. Nem véletlen a nevük közötti hasonlóság, ebben a sorozatban is megjelenik a testvérek közötti szerelem, de ők is mostohatestvérek. Habár nincs biológiai kapcsolat közöttük, érzékelhetően megnehezíti kettejük viszonyát az egymás iránt érzett szerelmük. Kapcsolatuk akkor fordult mélyebbre, amikor Wang Zhen Wut elrabolták és a mostohatestvére mentette meg. Azóta sokkal jobban vigyáz rá, ez alakított ki a mély érzelmi köteléküket. Az a bizonyos testvéri gondoskodás szerelembe ment át.

Kettejük kapcsolatát alapvetően az érzelmeikkel szembeni vívódás határozza meg, emiatt többször elfojtott vitába torkollik a beszélgetésük. Főleg, amikor megjelenik egy lány, akiről joggal hiszik a többiek, hogy Wang Zhen Wu barátnője. Az biztos, hogy az, ahogy Wang Zhen Wen szerelmet vall a mostohabátyjának, talán az egész HIStory sorozat legszebb jelenete. Külön érdekesség, hogy bár a sorozat szerint Wen a fiatalabb testvér, valójában kettejük közül ő az idősebb színész, méghozzá 6 évvel.

Hogy mennyire komolyan vették ezt a sorozatot, jelzi az is, hogy a színészek röplabda edzéseket vettek, hogy a sorozatbeli röplabda játékuk a lehető leghitelesebb legyen. E téren kiváló munkát végeztek. Habár néhány elhangzott tanácsról, instrukcióról elmondható, hogy inkább a sorozat BL-mivoltát erősíti, de az edzések szinte mind ugyanúgy zajlanak a való életben is, és a meccset a 7. részben is igyekeztek úgy kivitelezni, ahogy a profi játékosok valóban játszanak. Még azt is megtették, hogy megemlítsék az egyetlen röplabdás animét, és a csapat úgy jellemezze magát, hogy ők a Haikyuu!!.

Tehát minden szempontból kiváló munkát végeztek ezzel a sorozattal. Itt a legjobb a színészi játék és az egész milió itt a legvalóságosabb. Ez is hozzájárult ahhoz, hogy ez a sorozat a legsikeresebb. A My Drama List statisztikája szerint ezt látták a legtöbben, valamint ennek a legmagasabb az átlagértékelése a maga 8,9-es pontjával. Továbbá ez az egyetlen sorozat, aminek közvetlen folytatása lesz mozifilm formájában.

Összegzés

Mint látható, csak azzal, hogy kétszer olyan hosszú lett a sorozat, máris sokkal jobb lett. Hiszen a történet is több szálon fut, részletesebben elmesélik, valamint a karakterekkel is jobban megismerkedünk, ezáltal mélyebb kapcsolat alakul ki a szereplők és a nézők között. Ez pedig mindenképp növeli a sorozatok értékét, amellett, hogy a homoszexualitást is sokkal valóságosabbnak mutatják be. Így ez a két széria akár sokkal szélesebb közönségnek ajánlható. Azoknak is, akik nyitottak a melegség felé, nyitottak arra, hogy megnézzék, hogy lesz két férfi között szerelem, és milyen belső vívódások nehezítik meg a kapcsolat kialakulását. Így fel van adva a HIStory 3-nak a lecke, ez a két sorozat igencsak magasra tette a mércét. Hogy megugorja-e az idén leadott HIStory 3 két sorozata a lécet, a következő számból kiderül.

Cím: HIStory: Right or Wrong,
Év: 2018
Hossz: 8 epizód
Értékelés: MyDramaList: 8,7

Cím: HIStory: Crossing the Line
Év: 2018
Hossz: 8 epizód
Értékelés: MyDramaList: 8,9

Tennenouji, ADELTA, Karin Chatnoir Ω, parade és GRISEDGE

Írta: Szalamandra

A nagy BL Visual Novel összefoglaló III

A nagy BL játék összefoglaló mostani cikkében (egy kivételével) főként a 2010-es években vagy annak elején alapult cégekről lesz szó, akik még most is viszonylag elég aktívak. A mostani összefoglalóban maffiózóktól kezdve, könyörtelen játékokon át politikai intrikákig bezárólag mindenféle érdekes történettel rendelkező Visual Novel igyekszik játékra csábítani minket.

Tennenouji

Egy kétezres évek elején alakult doujin csapat. Lassan 20 éves pályájuk ellenére csak három címmel hozakodtak elő, de ebből kettőnek több kiegészítő játéka és folytatása is van.

A csapat első játéka a viszonylag rövid **Sei Crain Gakuen** volt. Észrevételeim szerint egy elfelejtett és sokak által nem ismert darabról van szó, amiért valószínűleg okolható a kora és a cég

egyik későbbi játékának sikere. A történet egy elit fiúiskolában játszódik, ahol főszereplőnk Takaki Yuuya örökös bántalmazások és szexuális zaklatások elszenvedője. Az ő kálváriáját követhetjük figyelemmel a játék során.

Viszonylag sok időnek (6 évnek) kellett eltelnie, hogy a csapat egy újabb játékkal rukkoljon elő, mely úgy látszik már elég népszerű volt ahhoz, hogy két további folytatás kövesse. Ez volt a **Miracle No-ton**. A VN a legnagyobb finomkodás nélkül is csak egy szimpla pornó, a szó jó és rossz értelmében egyaránt. A „történet” (erősen

macskakörmökben) szerint főszereplőnk talál egy füzetet, melybe ha ír, valami történni fog. Ennyi alapján ez a Death Note története is lehetne, de igazából Akirát egy különleges, élő-beszélő füzettel hozza össze a sors, No-tonnal, aki teljesít minden kívánságot, amit beléírnak, feltéve, ha a tulajdonos valami pajzán vágyát fogalmazza meg benne. Tehát ez egy pornó, hisz a játék nagy részét Akira titkos perverz vágyainak kielégítése teszi ki, amihez mellékesen jön az egyes szereplőknek apró-cseprő problémája. A folytatások címei **Tadaima Zouryou Chuu!** és **Negai wo Buchikonde!**, melyekben nincs nagy változás, csak picivel több szereplőt kapunk, illetve No-ton emberi alakot vesz fel és őt is meg tudjuk hódítani.

A Tennenouji legnagyobb dobása egyértelműen a **Luckydog1** volt, mely elvileg elég sok népszerűségi listán szerepelt és mai napig előszeretettel emlegetik, továbbá megért egy PS

Vita verziót és egy mobilos játékot is. Egy vérbeli gengszteres, lövöldözős és nem utolsó sorban erotikus játék (plusz jó hosszú is), melyben a fiatal maffiózó, Gian Carlo bőrébe bújunk. Gian a történet elején börtönben kuksol, ahonnan négy másik társával együtt meg kell szökniük. Ha sikerre viszi a küldetést komoly jutalomban részesülhet és magas pozícióba juthat a CR:5 maffiacsoport berkein belül. A játékból később készült egy iOS verzió, amiből kivágták a 18+-os tartalmú képeket (bár a jeleneteket megtartották) és a szinkronhangokat, továbbá hozzácsaptak 33 rövid történetet, ami **Lockydog1 Secret Diary** néven ismert.

Emellett két fandisk is kötődik a főjátékhoz: **Gian Carlo's Lucky Happy Life**, ami inkább egy bonyolultabb társasjáték (bár ettől még nyilván vannak benne BL elemek) és a **Luckydog1+bad egg**, amiben egy olyan szereplővel tudjuk Giant összehozni, aki szerepelt az eredeti játékban, de nem volt saját route-ja. A bad egg amolyan különlegessége, hogy még az ősidőkben jelentették be a megjelenését, ehhez képest az eredeti játékhoz viszonyítva majd tíz évvel később jelent meg. Ez elég volt ahhoz, hogy az eredeti seiyuu gárdát egy ember kivételével teljesen lecseréljék.

Mint látható, nem árt óvatosan kezelni a Tennenouji játékait. Még a Miracle No-tont is, mert ugyan első látásra egy cuki műnek tűnik, akad néhány nagyon furcsa vagy éppen halállal végződő rossz befejezése. A másik kettőről nem is beszélve, hisz az egyik az iskolai bántalmazásról, míg a másik maffiózókról szól. Ó, és persze készülünk 1-2 érdekesebb kinky szexjelenetre.

ADELTA

A 2010-es évek első felében alakult amatőr Visual Novel készítő csapat. Eddig két megjelent és egy bejelentett játékkal rendelkeznek.

Első VN-jük a 2014-es **Cocoon**, mely egy viszonylag rövidebb lélegzetvételű játék. A 21. század második felében néhány kiválasztott emberbe beágyaznak egy úgy nevezetett „Ég Implantátumot" (Sky Implant, röviden Si), és különböző képességek szerint osztja be őket a rendszer. Főszereplőnk, Sora is egyike ezen embereknek. Egyik nap barátjával, Yukival elmennek megnézni egy képkiállítást, ahol több furcsa alakkal is találkoznak, valamint gyújtogatás is történik, amik teljesen kizökkentik Sorát az addigi békés életéből. A játék megjelenéséhez képest mindössze alig fél évvel megjelent a folytatása, a C**ocoon Black Noise**. Azt sajnos nem sikerült kiderítenem, hogy szó szerinti folytatásról van szó, tehát folytatódik benne a történet, vagy csak egy szokásos fandisk, ami kiegészíti az eredeti sztorit valami extra információval, de mivel egyik sem olyan hosszú, így is, úgy is beleférhet az ember idejébe. Viszont sajnos szinkron nem készült hozzá, ami kicsit megnehezítheti a mű teljes élvezetét.

A cég következő és egyelőre utolsó elkészült játéka a **Koshotengai no Hashihime** azonban hosszban túlszárnyalja elődjét és szinkron is készült hozzá. Történetünk 1922-ben Tokióban játszódik, ahol Tamamori – miután nem sikerült bejutnia az egyetemre – egy helyi könyvesboltban dolgozik. A békés olvasással és tanulással töltött napok megszakadnak, mikor Tamamori barátai sorra halnak meg, ráadásul azt is észreveszi, hogy ugyanaz a három nap ismétlődik újra és újra. Krimi és időutazás, azaz két műfaj, ami ügyesen keverve egy nagyon jó művet adhat ki. Mindemellett páran szeretik a Hashihimét viccesen LSD szimulátornak nevezni, utalva ezzel a játék különleges látványvilágára, ami még dob az egész hangulatán.

Még egyelőre nem lehet tudni, mikorra tervezi az ADELTA a következő játékukat, az Uuultra C-t megjelentetni, de az biztos, hogy jön. Valamikor. Kevés információ áll rendelkezésünkre azon túl, hogy a Taisho éra után ez a játék a Shouwa korban fog játszódni (egész pontosan az 1970-es években) és, hogy 13 kaiju szörny szabadul el, akiket főszereplőnknek, Taiyo Kamen Icarus-nak kell elfogni.

Talán nincs sok játéka a cégnek, de úgy tűnik kreativitás az akad bőven és van jövője a csapatnak, szóval érdemes figyelemmel kísérni a későbbi munkáikat.

Karin Chatnoir Ω

A főként otome játékokkal foglalkozó **Karin Entertainment** BL VN-ekkel foglalkozó ága, bár maga az „alapcég" berkein belül is készültek BL művek, mint a debütáló játékuk, a **Bois ~Kikaijikake no Mori~** (amiről nem sok információm van azon túl, hogy a steampunk és valószínűleg a shotacon rajongóknak készült), valamint a már sokkal nagyobb közismeretnek és rajongásnak örvendő **Animamundi** (bár sokan vitatják, hogy ez tényleg BL-e). A cég 2011-ben kezdte meg működését és azóta kb. 2-3 évente lelkiismeretesen hoztak egy játékot.

Ha a Luckydog1 felkeltette az érdeklődésünket a maffiózós játékok irányába, akkor jó hír, hogy a KCO (mert ugye az Ω jelet Omegának olvassuk) első VN-e, az **Omerta ~Chinmoku no Okite~** szintén ebben a témában utazik. A yakuzás/maffiás vonalat leszámítva azonban semmi más egyezés nincs közöttük. Itt főszereplőnk, JJ bérgyilkosként tengeti a napjait, bébiszitterkedik egy nyakán maradt kölykön, aki a szülei gyilkosának hiszi őt, és közben bujdosik a helyi két legnagyobb maffiacsoport elől. Azonban minden megváltozik, mikor lehetősége adódik az egyik csoporthoz csatlakozni, vagy esetleg elutasítja az ajánlatuk és éli tovább az életét. Az Omerta nem történet, sokkal inkább karakterközpontú, tehát nincs egy adott főtörténet, amibe becsatlakoznak az egyes szereplők route-jai, hanem minden egyes route teljesen önálló sztori, amik az adott, kiválasztott férfihoz kapcsolódnak.

A folytatása, az **Omerta Code:Tycoon** már azért rendelkezik valamiféle összekötő kapoccsal (értsd: sztorival), hisz JJ akaratlanul is belekeveredik egy terroristaszervezet magánakciójába, aminek tagjai mindenképp információt akarnak szerezni valamiről, ami JJ-nél van vagy volt.

Az Omerta történetét lényegében a végtelenségig lehetne folytatni, hisz a rajongóknak valószínűleg az is elég lenne, ha láthatnák a kedvenc párosaikat együtt turbékolni, de a KCO-nál inkább úgy voltak vele, hogy ideje új vizekre evezni és másik játékkal előállni. Ez lett aztán az **Omega Vampire**. Nem, a cég nem magáról nevezte el a VN-t, hanem inkább úgy voltak vele, hogy ők lesznek az első olyan nagyobb társaság, akik omegaverse témájú játékot hoznak a piacra. Azonban ennyitől még nem lesz a sztori érdekes, hisz tapasztaltabb fujoshik láttak már elég omegaverse művet, szóval ezt még megfejelték a vámpírokkal és így jött létre ez a furcsa kis hibrid. A történet elég egyszerű: főszereplőnk Keiichi egy baleset következtében életmentő műtéten esik át, ami során valamiért egyszerű béta emberből omega fél-vámpírrá változik. A kórházból (vagyis inkább laboratóriumból) való szökése után hamar felkelti két helyi, egymással szembenálló vámpírcsoport figyelmét.

Bár a készítők igyekeztek egy totálisan más játékot prezentálni a rajongóknak, mint az Omerta, azért csak-csak felismerhetőek a hasonlóságok, ha másban nem, a játék stílusában. Itt is két egymással hadakozó csoport áll az események középpontjába, akikhez Keiichi vagy csatlakozik, vagy nem, illetve mindent átfogó történet ismét nincs, csak a választható úriemberek személyes történetei. Maximum Keiichi titokzatos múltja ad egy kis extra ízt, emiatt pedig a játék szinte folytatásért ordít, amit azonban még nem jelentettek be és nem tudni, van-e ilyen irányú tervük a KCO-nál.
A cég stílusát leginkább úgy tudnám leírni, hogy nagyon szeretnék, ha a játékaik egyszerre lennének merészek és kicsit arculcsapósak, de közben mégis bárki számára befogadhatóak legyenek. Ezt úgy értem, hogy a maffiózók meg vámpírok ellenére nem igazán vannak véres vagy erőszakos jelenetek… vagyis vannak (és sajnálatos módon rape jelenetek ezeknél is jócskán előfordulnak), de azokat általában csak leírják és a fantáziánkra bízzák – ellenben mondjuk egy N+C játékkal, ahol biztos premier plánban nézhetjük végig a szereplők haláltusáját. Emellett meglepő módon a románc kifejezetten szirupos tud lenni, ami ismét elüt attól az imidzstől, amit először várnánk. Éppen ezért szerintem a KCO játékok „haladóknak” tökéletesen megfelelnek, akik már picit unják a sima romantikus BL műveket, de még nem mernek a mély vízbe beleugrani.

parade

Ismét egy alvállalattal van dolgunk, mégpedig a híres-hírhedt **ClockUp** BL játékokra szakosodott ágával, bár 2013-as megalapulásuk óta mindössze csak két játékuk jelent meg. Bár nem ismerem túlságosan a ClockUp munkásságát, az egészen biztos, hogy az ismertséget (legalábbis nyugaton) az Euphoria című játékuk hozta meg

nekik. Ez a VN tényleg csak nagyon erős idegzetű játékosoknak ajánlott, ám népszerűségét részben a kifejezetten durva és hajmeresztő szexjelenetek mellett annak köszönheti, hogy egy csavarosabb és érzelmesebb történetet is kapunk. Nem minden ClockUp játék olyan, mint az Euphoria (bár vannak versenytársai), de akadnak közöttük más hasonlóan sötét és komoly történettel bíró művek.

Ezt csak azért gondoltam fontosnak megemlíteni, mert ennek tudatában azt várnánk, hogy a parade játékai is ilyenek lesznek, ami részben bejött, részben nem. A cég első játéka, a **NO, THANK YOU!!** bizonyos keretek közt egy elég könnyed és humoros darab, de tényleg csak bizonyos keretek közt. A játék elején még névtelen, később Harura keresztelt főszereplőnk amnéziás lesz, miután megmenti egy férfi életét, aki aztán amolyan bocsánatkérésképpen felveszi Harut dolgozónak a bárjába, mely a háttérben detektívügynökségként is működik. A VN főként azon kliensek problémáival foglalkozik, akik felkeresik Haruékat, hogy oldják meg a gondjukat, így pedig lehetőségünk lesz nem túl szép családi drámákba belelátni. Tehát igen, a NTY bizonyos szempontokból elég komor darab, a befejezés meg egész biztos olyasmi, amit egy BL játéktól nem várnánk, de nem is annyira durva, mint az „utódja”, a **Room No.9**.

Az elvileg szintén a NTY univerzumában játszódó játék főszereplői, Daichi és Seiji egy ismeretlen szobában ébrednek, ahonnan nem tudnak elmenni, hacsak nem vesznek részt valamiféle kísérletben. A kísérlet célja pedig lényegében, hogy a két fiú nem túl finom és kedves dolgokat tegyen egymással: vagy Daichinak kell szexuálisan megalázni Seijit vagy Seijinek kell fizikailag fájdalmat okoznia Daichinak. Határozottan egy kemény, pszichológiai darab, melyről jobban el tudom képzelni, hogy részben a ClockUp berkeiből került ki.

Ebből kifolyólag a NTY szerintem olyan játék, amivel be lehet próbálkozni, mert nem az a VN, ami kíméletlenül megfekszi a gyomrunkat, de nem is annyira habkönnyű, hogy hamar elfelejtsük, a Room No.9-cel viszont nem árt a fokozott óvatosság.

GRISEDGE

Egy viszonylag fiatal, alig pár éves cég, ami mindössze csak kettő, de igencsak tartalmas játékot hozott el a BL művek rajongóinak: ezek a **GALTIA** és a **Kintouka**.

A GALTIA története kicsit zavaros az interneten található összefoglalókat olvasva róla, így talán a világ bemutatása nem lesz tőlem most túl pontos: a történet Alderant földjén játszódik, ahol az emberek a „Galtia képességek” szerint vannak felosztva, illetve van négy ember, akik ténylegesen bírnak ezekkel az erőkkel. Ők a királyok. A négy király négy külön országot irányít, amik viszonylagos békében vannak egymás mellett, de a felszín alatt valami lappang. Főszereplőnk, Shin mindenféle munkát elvállal pénzért cserébe, és ennek köszönhetően keveredik bele az események sűrűjébe, miután a királyok találkozóján elkapták, mert merényletet tervezett az egyik vezető ellen (vagy szimplán csak helyszínen volt, mikor megpróbálták megölni az egyik királyt). Annyi bizonyos, hogy ennek a fordulatnak hála fog egyre több mindent megtudni a világukról és lesz részese ennek az intrikákkal és mágikus harcokkal teli kalandnak.

A cég másik játéka, a **Kintouka** kicsit visszább vett a természetfelettiből és egy sokkal földhözragadtabb játékélményt prezentál nekünk. Vagy mégsem? Főszereplőnk, a fotográfusként dolgozó Shouta visszaköltözik szülővárosába, miután nagymamája elhunyt. Itt újra találkozik gyerekkori barátaival, azonban egy fiatalember, aki kiskorában sokat vigyázott Shoutára, valamiért semmit se változott az elmúlt tíz év során. Mintha egy napot se öregedett volna…

Nem tűnnek vészes játékoknak, tehát akik a vértől vagy a túlzott erőszaktól félnének, azt nem hiszem, hogy találni fognak. Sajnos nemi erőszak ábrázolására ettől még készüljünk, erős a gyanúm, hogy ezt egy BL játékban, így ezekben sem ússzuk meg (bár szeretnék tévedni). A történet és a gyönyörű art mindenért kárpótolhatja a játékosokat.

Nyári MondoCon

Írta: Hirotaka

A nyári con valahogy mindig különlegesebb helyet foglal el a gondolataim tengerében, azon egyszerű oknál fogva, hogy nyáron van. Valószínüleg ez még iskolás korszakomból ered, mivel szünet is társult hozzá, most pedig szerény számú szabadságaimból kell beáldozni erre a célra (bár a home office se rossz). A fülledt meleg termek/csarnokok tovább növelik az élményt. Ezzel bizonyára ti is így vagytok, bár azért már nem olyan vészes a dolog.

Végre úgy indultunk neki a mostani Mondo-Connak, hogy nem sok esőben lesz részünk, és végül is nem is volt annyira sok, de az viszont kitett magáért. Ám szerencsére kaptunk sok napsütést, ami remek alkalmat adott a kinti bandázáshoz, röplabdához, piknikhez és eső után a pocsolyában pancsikoláshoz (erről később).

A conos napkezdés már annyira conos, hogy általános törvényszerűsége van: viszonylag tömött metróból a conra vándorló és conra éhes nép látványa, a könyvjelzőáruló elkerülése és a hosszú sor a bejáratnál.

Örömmel tapasztaltam, hogy a bejutás zökkenőmentesebb lett, ergo két sátor állt rendelkezésre a biztonsági ellenőrzésnél. Ehhez viszont kapcsolódik egy olyan élmény, ami igazából magától értetődik, de amíg nem tapasztaltam meg, bele nem gondoltam volna. Állunk a sorban, mint két ember, és kicsivel előttünk ketten voltak soron katonának öltözve, azonnal bevethető harci készültségben, menetfelszereléssel. Na mármost, a biztonsági őröknek kötelességük a fegyverkellékeket átnézni, ez rendben is van. Szerintem páran már érzitek, mire gondolok. Egy szó, mint száz, a német fegyverletétel ehhez képest bazári bemutató volt. Jó, túlzok, de a szituáció eléggé szórakoztató volt.

Az erő segítségével magunkhoz szólítottuk a programfüzetet, ami az évekkel ezelőtti kezelhető méretét vette fel, és amiben a fontos információk mellett QR kódokkal találkozhattunk, amiket beolvasva a con honlapjára irányították telefonunkat, ott tudtunk a programok közül válogatni. Ezzel kapcsolatban rájöttem ennek legnagyobb hátrányára: öt év múlva nem tudom visszanézni a programokat. RIP. Bár szerintem ez csak nekem érdekes, lehet ezentúl lementem majd...

A con területi felosztása a megszokott volt, kivétel, hogy nyaranta a nagyszínpad a kinti helyére, a passzázsra kerül. Továbbá a fogadó előtt

kempelő k-pop táncosokat hivatalosan is arrébb tették, így mindenki gond nélkül sétálhatott be a fogadó bejáratain.

Mindenkinek más a preferenciája, hogy a connak melyik szegmensét hódítja meg először. Nálunk ez a B csarnok, ahol a gamer és vásár részleg van. Vagyis ez inkább Catrin listáján van az élen. Itt igazából minden conon nagyjából ugyanaz a felhozatal. A csarnok egyik fele a vásár, fő-

leg animés és artistos cuccokkal tömve. A másik fele pedig játék. Lehet játszani, különféle szuper játékokkal (Just Dance), esport versenyeket nézni (LoL, HeartStone, Rainbow Six) és persze gamer cuccokat venni. Ezen boltok amúgy az utóbbi időben gombamód nőttek ki a földből. Mit tehetünk, ha megnőtt a kereslet?

A nagyszínpad és környéke kellően betömörült az AMV versenyre, ami számomra az elmenős szintet hozta, egyedül a Mob Psycho és a Ghostbusters találkozása volt, amire azt mondtam, hogy kimondottan maradandó élményt nyújtott.

Ezután jött az animés kerekasztal, ahol végre ismét igazi animés témát kaptunk, így mindenképp érdemes volt vetni rá egy pillantást.

A téma „a történelem megjelenése az animékben” volt, ám ennek kifejtése előtt - nagyon helyesen -, megemlékeztünk a KyoAnit ért tragédiáról.

A közönség állva, egy perces néma csenddel adózott az áldozatok előtt, a beszélgetésben pedig a KyoAni munkájáról és ismert, elhunyt alkotókról esett szó. Ehhez egyébként délelőtt eső is társult.

Végül belevethettük magunkat a történelembe, viszont rögtön egy korrigálással kezdeném a beszámolót. Meg lett említve a Kingdom, aminek nagyon örültem, bár az említett információk okán, bár ne tették volna. Ha jól emlékszem, Hanama hozta szóba. Nos, a Kingdomnak az ég adta világon semmi köze a három királyság korszakához. Mivel az a Han dinasztia bukása után volt, míg a Kingdom kína egyesítésekor, a hadakozó fejedelemségek korszakában játszódik. A kettő között legalább 400 év van. Pedig helyesen meg lett említve Huang-ti neve, ennek fényében nem értem, miért nem javította ki senki ezt a dolgot. Huang-ti a hét fejedelemséget egyesítette, így jött létre Kína, ezt követhetjük a Kingdomban, míg a három

királyság korszakában a nevéből adódóan három részre volt szakadva az ország.

Mint Kingdom rajongó, ezt kénytelen voltam leírni és korrigálni. Gergő dobj el mindent és nézz Kingdomot!

A beszélgetés menete amúgy viszonylag zökkenőmentes volt, végigmentek az egyes történelmi korokon és hozzátették az animéket. Elismerem, bő egy óra kevés ennek a témának a kivesézésére, minimum még egy kerekasztalt össze lehetne hozni belőle. De a másik szívfájdalom ehhez, hogy a legnépszerűbb történelmi anime karakter, Oda Nobunaga neve illetve a Sengoku kb. fel sem merült vagy csak alig. Jó, persze, biztos mert mindenki ismeri, de akkor is. Viszont az Uta Koiért plusz pont Amának.

Olykor-olykor működött a beszélgetős dolog, de sokszor átment Ricz szólóműsorba, illetve Timi-Ricz beszélgetésbe, ahol a többiek úgymond háttérvokálként működtek. Máshogy fogalmazva, Timi kérdésére általában Ricz kezdett bővebb válaszadásba.

Gergőn látszott, hogy kicsit idegen terepen lépked, persze hozzátette a maga történelem részét, ami kellett is, bár kicsit több szerephez is juthatott volna. Ricz beszédidejéből lehetett volna lecsípni. Bocsi Ricz, tudom, hogy szereted a történelem nyúlüregét és elemedben voltál.

Ha az ember elfoglalt, akkor megéhezik. Bevallom, a conos kajafelhozatal nem szokott ínyemre lenni, mivel a sushi és az instant rámen

nem nekem való. Nem voltam ezzel egyedül, így kibővült ez a szekció. Nyilván azért is, mert ennyi emberre egyszerűen kevés volt a kajapult. Szóval kicsit ráfért a conra ennek ráncbaszedése.

Egészen sokféle gyim-gyöm japán kaja közül választhattunk. Persze nem egycsapásra lett ez így, csak eddig nem írtam róla. Szóval az említettek mellett lehetett japán gofrit, különféle péksütiket és okonomiyakit majszolni. Nasinak meg volt fagyi, vattacukor, jégkása. Az egészet limonádéval és bubble teával öblíthettük.

Persze az egyszerű hétköznapibb kaja rajongóinak mindig van hot-dog és melegszendó, persze elviselnék még pár streetfood standot. Viszont most a leüléssel sem támadt akkora gondunk.

Korábban említettem a prefeneciákat, hogy ki mit néz meg előbb a conon, de ezt kibő-

víthetem, hogy ki milyen programokat akar mindenképp megnézni, még ha buszméretű meteorok esnek az égből, akkor is. Nos, nálam ez Dózsa Gergő történelmi előadásainak következő része. Most így elgondolkodva szerintem ez a leghosszabb előadás-sorozat a hazai contörténelemben. A mostani előadás a „Japán rémtettei a II. világháborúban” címet kapta.

Mindig sokan szoktak lenni Gergő előadásán, de most még többen voltak, kíváncsi lennék, kiket vonzott be csak az, hogy 18+-os volt a program.

Mindenesetre ismét egy remekül felépített, informatív, megragadó előadás volt. Akik ezekkel a tényekkel eddig nem voltak tisztában, azok most rájöhettek, hogy hőn szeretett Japánjuk nem volt mindig az a waifu alkotó, barátságos nép. Legalábbis ebben az időszakban pláne nem.

Aki rendesen végighallgatta és egy kicsit elmerengett a témán, az újragondolhatta az életét, nekünk is kellett egy kis szünet, mire visszalendültünk a korábbi felhőtlen hangulathoz. Felkavaró előadás volt tehát, a valós képek fényében különösen és mindenképpen egy érzékeny téma, amiről nagyon jó, hogy lehetett beszélni egy con keretében.

A mostani alkalommal ráadásul tudtam Gergővel is beszélgetni, egyrészt erről a témáról, másrészt sok egyébről, szóval a legközelebbi alkalommal is sort kerítünk erre. Felhatalmazást kaptam, hogy hibákat is írjak, és őszintén írnék is, ha lenne olyan, ami nagyon zavar vagy szerintem nem oké, de ez idáig még nem találtam ilyet. Na, majd mostantól jobban keresem, haha (bár a kerekasztalnál már úgyis írtam).

A következő alkalommal a japán-magyar baráti kapcsolatokról lesz szó, mivel idén van ennek a 150. évfordulója.

A con mindkét napján nézhetett valamit a nagyérdemű publikum. Egymáson és a kiürült pénztárcájukon túl. A szombati napon ez az Alita nemrég megjelent élőszereplős feldolgozása volt. Mi ezt moziban néztük, így most kihagytuk és egy jót beszélgettünk a barátainkkal.

Este nem volt koncert (ősszel lesz), viszont nem maradtak zenei program nélkül az emberek, legalábbis a K-pop rajongók. Eredményhirdetés után jött a K-Pop Cover Stage, ami lényegen annyit tett, hogy kész koreográfiával nevezett csapatok mutathatták meg, mi tudnak a színpadon a zsűri előtt. Ez volt a második ilyen, és amennyire csúcsra van járatva a dolog, biztosan lesz is még.

Másnap

Már álmosabban indult a nap és a nép is lassabban bandukolt a bejárat felé, de a hangulat azért megvolt. A programok sorát a Try-Angle nevű formáció nyitotta, pl. Lindsey Stirlinget megidézve, hogy elősegítsék a felébredést, amit az utána jövő AMV Mortal Kombat kezdő drámai

és romi kategóriái sikeresen lenulláztak. Ezt hatványozta a műsorvezetők megszokott humora is. Pitypang magasságig emelkedő poénkodásuk továbbra is padlóra viszi az agyam vasárnap reggel. Persze ez a műsor értékéből mit sem von le, hiszen a jó AMV-k nézése igazán hangulatba hoz.

Ezt a hangulatot pedig növeli a zenekvíz, ahol amúgy ismét sikerült helyezést elérnünk. Bár szerintem már azért díj járna, hogy mindenki kibírja a teremben két órán át melegben és levegőtlenségben. Persze a karaoketerem már csak ilyen. Respect annak, aki egész nap ott van. A zenekvíz pedig továbbra is egy remek program, jó agyalni, hogy ugyan megint mivel szívatnak, amit nem ismerek fel. Bár szerencsére a többiek kihúznak a szarból, mivel sosem az a jó válasz a négyből, amit én láttam. Most vagy nekem van rossz ízlésem, vagy a játék összeállítójának. Szerintem utóbbi. Haha.

Vasárnap délután az időjárás nem kímélt senkit és semmit. Szerencsére, ha jól tudom a cosplay versenyt, pontosabban fogalmazva a Cosplay Champion Cup hazai fordulóját pont megvárta. Akkora felhőszakadás volt, hogy a nagyszínpadot elmosta a víz és ezzel együtt a nézőtéren lévők is valamely csarnok felé vették az irányt, fokozott tempóban. Mivel egy kis szél is társult az égi „áldáshoz”, a passzázs alatt sem lehetett megúszni szárazon. Persze nem conon lennénk, ha nem lettek volna így is, akik táncra perdültek az esőfüggöny alatt, akár füvön, akár betonon, akár a lámpaoszlop tövében.

Pont ekkor volt Vadász Fruzsina Senbazuru előadása, ami lényegében a daruhajtogatás történetét, szimbolikáját jelenti. Ez amúgy nem lett volna egy rossz előadás, vagyis, nem is volt az, hiszen kellően megtudtunk mindent, amit érdemes, csak egy kicsit monoton volt.

Viszont az eső közvetett módon ebbe is bezavart, mert a sok ide „menekülő” emberke zavaróan nagy zajt csapott. Erről nyilván senki sem tehet, csak megemlítettem.

Eső után pedig köpönyeg, aki nem ázott be eléggé felülről, hát akkor majd alulról. A hungexpo betonját lemosó eső a mélyebb részeken összegyűlve (nagyobb pocsolya), remek lábáztató medenceként szolgált. Nem lennék meglepve, ha jó páran megfáztak, esetleg valami fertőzést sikerült begyűjteniük. De mi tagadás, a hangulat az jó volt.

A vizes közjáték után a nagyszínpadra sikerült újra életet lehelni és folytatódott a program a conbeugórval, bár a székek nagy része ülésre alkalmatlanná vált.

Egy ideje akarok írni a freehugról. A conokon ez régóta már egy külön intézmény. Valakit zavar, valaki kimondottan ezért megy. Sokáig úgy volt, hogy az emberek mennek a kis táblájukkal, és aki vevő rá, azzal egymás karjaiba borulhatnak. Viszont az utóbbi conokon új divat is kialakult. A fogadó mögötti passzázson, vagyis onnan kijövet két oldalt sorakoznak a free hugosok jézus pózban. Kb.: „itt a piac, tessék választani”. Gondolván, ha Mohamed nem megy a hegyhez, akkor a hegy megy Mohamedhez.

Ha már aktivitás (free hug meg esőtánc), akkor essen szó a conarénáról is, ahol sokadik alkalommal remek dolgokat lehet tanulni, nem csak játszani. Kezdésnek, ha már téma volt, ott a K-pop tánctanítás. Aztán japánosabb dolog a japán táncoktatás. Ám ezek mellett volt Nito Jutsu Seishin Ryu bemutató is.

Vasárnap tudtam jobban körbenézni a D pavilonban, ahol egy ideje a conaréna, a társasjátékos- és cosplayklubok, az Amai teaház és kajáldák kapnak helyet. Most sem volt ez másképp. Jelen volt többek között a HammerTime Cafe vagy az Alkimista Labor, akik különféle foglalkozásokat is szerveztek. A Gémklub birtokolt egy csomó asztalt különféle társasjátékoknak. És természetesen most is volt Gunpla rész, ahol bárki megcsodálhatott pár kiállított darabot, és akár meg is próbálkozhatott az építéssel.

Az Amai területén szokás szerint lehetett lazulni, teázni, vásárolgatni.

Ezen a napon is volt vetítés, a nagy sikerű Irány a pókverzum című animációs filmet lehetett megcsodálni.

Végezetül még egy előadásra hívnám fel a figyelmet, amit ugyan nem tudtam megnézni, de fontosnak tartom leírni: coshelp. Ez lényegében azt jelenti, hogy önkéntesen, cosplayben beteg gyerekeket látogatnak. Mindenképpen egy pozitív dolog, és szintén örülök, hogy a con keretében beszélt róla Honfi Júlia.

Ennyi volt a nyári conos élménybeszámoló. Ami biztos, hogy remek volt a hangulat, jó sokan voltak és igazából minden úgy ment, ahogy szokott, legalábbis kívülről nézve. Egyedül a vasárnap délutáni eső kavart bele jobban a dolgokba, de ezt is sikerült kezelni.

A folytatás most kicsit késői időpontban lesz, novembern 2-3-án, ezt dobta a gép. Viszont több okból is különleges lesz, egyrészt újra japán banda érkezik a nagyszínpadra, a Bo-Peep. A csajok j-rockot játszanak. És történelmi pillanat! Magyarországon ilyen még nem volt: Komino Masahiko animátor és karakterdizájner is ellátogat a conra. Most köszönthetünk először animekészítőt a rendezvényen, szóval mindenképp érdemes lesz befizetni az Őszi MondoConra.

Kapocs 150

avagy Japán, Magyar két jóbarát

Írta: tomyx20
(*tomyx20.wordpress.com*)

Japán és Magyarország kapcsolata az Osztrák-Magyar Monarchia idején, 1869-ben vette kezdetét. Ennek a 150. évfordulóját ünnepelte a Kapocs 150 elnevezésű rendezvény Debrecenben a Déri Múzeumban, augusztus 18-án.

A második világháború után, 1960-ban alapították meg mindkét országban a követséget, majd azt 1964-ben nagykövetségi rangra emelték. A '89-es magyarországi rendszerváltás után a két ország közti kapcsolat rohamos fejlődésnek indult, amihez részben Japán támogatása is hozzájárult. Tojama prefektúra Kultúra és Művészet Társasága és Debrecen (illetve Hajdú-Bihar megye) 1983-tól büszkélkedik együttműködéssel, majd a '90-es évek második felétől folyamatosan bővült a hivatalosan testvérvárosi nyilvántartással vagy kulturális együttműködési egyezménnyel rendelkező helyi önkormányzatok száma.

Az idei nyári időjárást nem sok minden jellemezte, ha nem éppen kánikula volt, akkor vihar, viszont ez a rendezvény szerencsére egy ritka, átmeneti, enyhe napra esett.

Már az elején tisztázzuk, hogy ez nem egy animecon volt, inkább az idősebb korosztályt vonzotta, és voltak japán származású látogatók is. Cosplay nem volt, azonban egy-két cicafül még így is feltűnt egy-két szemlélődő fején.

Nagy tömeg sem volt, pár százan lehettünk mindössze. Némi csúszással kezdődött az esemény a szokásos ünnepi nyitóbeszéddel, de előtte még a Demacsi középiskolások hívogatták a vendégeket a múzeum előtti téren. Róluk még lesz szó.

A megnyitót ifj. Barra Ákos és Kovács Lili japán-magyar hegedűelőadása követte, aztán Futami Ranjú táncművész előadása jött (kinél magyar nemzeti színű legyező is volt), majd Jamagami Szóhei zongoraművész negyedórás előadása vezette fel a Demacsi középiskola kórusát. Később is volt egy ilyen negyedórás zongora előadás a táncos előadás előtt.

Két csoport volt jelen Toyamából, a Demacsi alsó-középiskolából, a fúvószenekar és az énekkar. Ők nem csak itt nyújtottak bámulatos előadást több japán és egy magyar dalból (Kodály Zoltán: *Egyedem-begyedem*), hanem két nappal később a virágkarneválon is.

Külön díszítés nem volt a múzeumban, csak a kivetítő, ami többnyire cseresznyevirág volt, illetve a kiállításként szolgáló képek és ikebanák. A képek Csőke Kitti múzeumpedagógus munkái, akit mindig érdekelt a japán kultúra, és egy évet a szigetországban is élt. Az ikebana Takács Tímea, a virágokat tartalmazó fekete kerámiák ifj. Fazekas István művei.

Délben Takács Tímea ikebanáról szóló előadása betegség miatt elmaradt, de Csőke Kitti beugrott helyette egy rögtönzött előadással a jukatáról, ami a kimonó nyári változata.

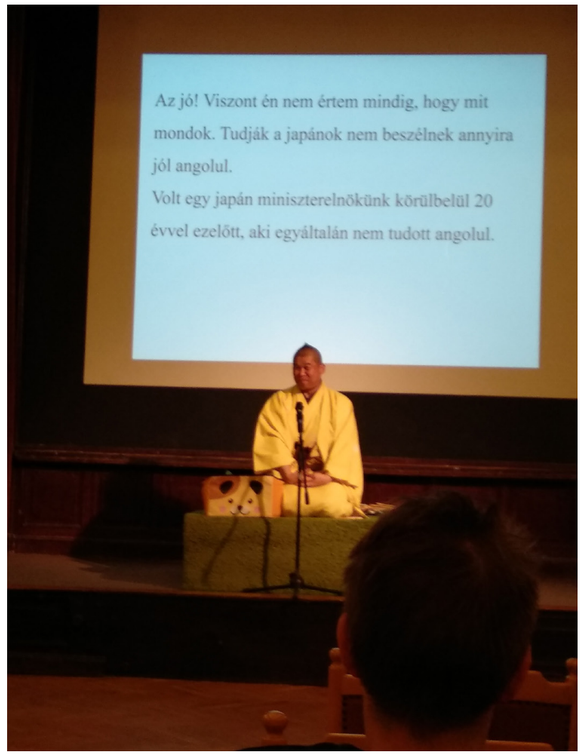

Egy önként jelentkező fiatal lányon bemutatta, hogyan kell helyesen hordani ezt a ruhadarabot, valamint, hová lehet pakolni, mivel nincs rajta zseb. Az előadóterem melletti kávézóban később több ilyen ruhadarabot is fel lehetett próbálni, ami elég népszerűnek bizonyult a hölgyek körében.

A kávézóban még origami és kívánságtábla-készítés várta az érdeklődőket. Valamint portrérajzolás Szikszainé Vári Erikával, a Debreceni Anime Egyesület alapítójával, július elején az *OSzAKÉ*-t is ők szervezték (*AniMagazin 50.*).

Nálam egyértelműen a rakugo előadás volt a kedvenc. Sajnos Magyarországon ritkán látni ilyen előadást. A rakugo a nyugati stand-up comedy távol-keleti változata, ezért nevezik sit-down comedynek is. Mint mindent, ezt is meg lehet nézni az interneten, de élőben az igazi. Hajasija Szometa, egy többek között már a Broadwayen is fellépő nagyon híres japán rakugo művész/humorista, félórás performanszt adott elő. Mindenkit megnevettetett a közönségben, ehhez hozzájárulhatott Pikachu-szerű kinézete, melyet sárga kimonója, testalkata és majdnem kopasz feje kölcsönzött neki.

A japán tánc világáról Futami Ranjú táncművész tartott egy majdnem egyórás klasszikusabb, powerpointos előadást, hogyan is alakult ki és mi a jelentősége (egyfajta áldozat az istenségeknek). Aztán következett a daikagura, azaz japán tradicionális zsonglőrködés. Hóraija Kóki egyszerű eszközöket egyensúlyozott, illetve pörgetett esernyőn, mint teáscsésze vagy teáskanna. Némely mutatványnál a közönség még tapsolni is alig mert, nehogy megzavarja a koncentrálásban. A végén egy fiatal önkéntes fiút is „megtanított” esernyőn labdát pörgetni.

A másik hosszabb előadás *Az édes méreg* című kjógen vígjáték volt a Debreceni Színjátszó Stúdió Független Színház és Japán Kulturális Szolgáltatóközpont Egyesület előadásában. Ezután a vendégek egy Muszo Sinden Rju harcművészeti bemutatót tekinthettek meg. Majd a rendezvény a Bon Odori nevű japán tradicionális táncok tanulásával ért véget, melyet Csőke Kitti vezényelt le.
A japán előadók japánul beszéltek, egy-két magyar szó kivételével, őket tolmácsolni kellett. Hajasija Szometa angolul beszélt elég durva japán akcentussal, hozzá viszont magyar feliratot vetítettek. Érdekes továbbá, hogy a program japánul is ki volt írva az ajtókra, valamint, hogy a rendezvény virága, ami a logóban is megjelent nem a szakura, hanem a kevésbé ismert aszagao volt.

Nagyon sok, változatos, rövid program volt, mely a kultúra különböző területeihez kötődött. Csendes kis esemény lett, nem szólt állandóan a zene, ami volt, az sem pop, hanem tradicionális. Visszafogott volt a hangulat, múzeumi esemény lévén, de ez nem vont le az értékéből, inkább hozzáadott.

Fantasy Expo

Írta: Hirotaka, Iskariotes

Őszies nap köszöntött ránk szeptember 7-én, a Fantasy Expo napján. De mivel egy beltéri rendezvényről van szó, így ez nem is annyira érdekes. Kivéve, ha kimentél kajáért, mert ebédidőben kissé esett, szóval azért szükség volt az esernyőre.

Az Ferencvárosi Művelődési Központot ismét belakták az animék, a fantasy, sci-fi és a cosplay szerelmesei. És tényleg belakták, hiszen több százan látogattak el a rendezvényre. Lassan kicsi lesz az FMK, bár még elég. De ha ez megtörténik, vajon hova tovább?

Jegyet csak a helyszínen lehetett venni, így némi sorbanállásra lehetett számítani. Bejutva az emberek többsége azonnal az anime piac területére konvergált, ahol - ahogy az lenni szokott - fancuccok luca napi vására várta őket. Szóval lehetett venni mangát, figurát, kitűzőt, kulcstartót és még a jó ég tudja, mit.

A piac egyébként eléggé centralizálta az eseményt abban az értelemben, hogy itt biztos, hogy mindenki megfordult, akár többször is.

Azonban sok más egyebet is kínált a Fantasy Expo. A programok tekintetében minden szubkultúra rajongója tudott magának valamit találni. Minket elsősorban az animés, japános vagy ahhoz köthető dolgok érdekeltek.

A bejáratnál kezünkbe kaphattuk a részletes és jól átlátható programfüzetet és máris indulhatott bárki bevetésre.

Kezdjük a nagyszínpaddal. Igazából ez, a workshop terem és a gamer versenyek voltak időpontokkal ellátva, a többi program/látnivaló egész napos volt, így bőven volt idő érdeklődni a különféle kreatív dolgok iránt.

A nap AMV-kkel kezdődött, megalapozva a hangulatot, amit az Anime Falatkák követett, ezúttal az Isekai Quartetből nézhettünk meg egy epizódot. Délután viszont a Carole&Tuesdayből falatozhattunk.

A japán kardvívás, már előkerült februárban, de meg kell valljam, a srácok még mindig félelmetesen ügyesek.

Kis japánkodás után maradjunk is ebben a mederben és rakjuk össze az animékkel. Saci, az Animológia csatorna youtubere, a Mit érdemes megnézned Japánban? cikksorozatunk szerzője (*AniMagazin 44*) az animékben fellelhető, és anime stílusú reklámokról beszélt fél órában és pár példát is hozott a közönség legnagyobb örömére.

Mókás és szórakoztató előadás volt, nem mondom, hogy ne lehetne erről akár egy órát beszélni, de a lényeg elhangzott és jól bemutatta a reklámok fajtáit.

A következőkben Yuriko vezetésével prezentálták a CICAF (ez magyarul elképesztően idétlenül hangzik) névre hallgató, Kínában megrendezésre kerülő cosplayverseny beszámolóját, ahol most először magyar nevezők is voltak. Név szerint Mantis (*122. oldal*) és Yunina.

Amit kiemelnék a délután folyamán, az még a FantaSing, aminek keretében animés számok is felcsendültek pl. a Bleachből vagy az Aldnoah Zeróból, de kaptunk Disney-, fantasy- és ismert játék zenéket is. Az előadás remek volt, látszott vagy inkább hallatszott, hogy nem annyira tapasztalt énekesek léptek fel, de mindenképpen egy jó programnak tartom, amit remélem folytatnak.

Ennyi vidámkodás után érdemes kicsit komolyabbra venni a figurát. A CosHelp Egyesület képes bemutatkozó előadására is sor került. Az egylet tagjai leginkább gyermekkórházakat vagy a különböző, gyermekek számára kialakított szanatóriumokat látogatnak meg. Ami a lényeg, hogy mindezt ismert popkulturális ikonoknak öltözve teszik meg. Így a kis betegek – akár több hónapos – klinikai gyógyulását kicsit színesebbé tudják tenni. Egy-egy látogatás során Darth Vaderrel, Hófehérkével vagy éppen Amerika Kapitánnyal is lehet találkozni.

Akik jobban is érdeklődnek a téma iránt vagy akár szeretnék őket segíteni, azok itt találhatnak bővebb információkat: *https://coshelp.com/*

A napot a nagyszínpadon Sakako Hinata által vezényelt animekvíz zárta, ahová bárki benevezhetett, a versenyzőknek feleletválasztó teszten kellett megmérniük tudásukat. A színvonalas Just Dance döntő után következett az eredményhirdetés és a tombolahúzás. A végén, a régi conok hangulatát megidézve még a papírzacskót is kiosztották.

Az előző expókhoz képest kicsit javult az emberek eloszlásának aránya, értem ez alatt, hogy a bejárattal szemben lévő folyosóról nyíló tornateremig többen eljutottak. Ez köszönhető annak, hogy külön helyet kapott az artist alley, akik ezen a folyosón sorakoztak. Kicsit aggódtam is, hogy nem lesz-e zsúfolt ez a folyosó, mivel itt vannak a mosdók és egy másik ki-bejárat a piac területére, de szerencsére mindenki elfért.

És ha már említettem a tornatermet, akkor lássuk, mik voltak itt. Sok cosplay- és társasklub jött ki, köztük a Tuan kiadó, az Alkimista Labor, lehetett LARP fegyverekkel harcolni és volt fotókiállítás a már említett CosHelpről. De az érdeklődők játszhattak M.A.G.U.S. kártyajátékot és megismerkedhettek a Gunpla építéssel is. Igazán szép kis felhozatal.

Bevallom, a workshopok sosem voltak nagyon az érdeklődésem célkeresztjében, valahogy nem érzem, hogy egy-egy rendezvény alkalmával nekem le kellene ülnöm készíteni valamit. Mondjuk többnyire ezeken számomra haszontalan tárgy készítése történik. De ez semmit nem von le a workshopok értékéből, népszerűségéből és létjogosultságából. Mert amúgy egy nagyon jó dolognak tartom.

A Fantasy Expo workshop része során megtudhattuk, hogyan lehetünk manga rajzolók, de volt itt rajzverseny is. Népszerű volt a Róka Maszk festés, ami nagyon jó ötlet és a jövőre nézve jó

lenne, ha egyéb más japános maszkot is lehetne készíteni. Mint amilyeneket a matsurikon szoktunk látni az animékben (a csücsörítős szájú a kedvencem, annyira troll).

Aki verbálisan kreatív, annak volt japán nyelvlecke, ez akár több alkalmas is lehetne. Majd a workshop végén a LED szalagokról tudhattunk meg többet.

Még nem ejtettem szót a kockaságról. Lehetett Just Dance-ezni, Tekkenezni, Nintendo

Switchen játszani vagy akár retró konzolokkal múlatni az időt. Az érdekességekre vágyók pedig külön szobában próbálhatták ki a VR-t.

Összefoglalva, mindenhol ügyeskedhettünk valamit bármilyen szubkulturális témában. Az aulában és a bazár területén egész nap különösen sokan bolyongtak.

Két dolgot jegyeznék meg, egyrészt a tornaterembe és az emeletre még mindig kevesen néznek fel. Valami karaokés+zenei programot/kvízt el tudnék képzelni. Másrészt - bár nem az expón ettem -, jártam a büfé felé. Nos, bevallom, én nem nagyon találtam a pultban semmit, megtudtam azt is, hogy szendvics pl. nincs, ami azért nem jönne rosszul. Szóval nem igazán tudom, hogy lehetett-e itt bármit kapni. Egyedül az Amai Teaháznál vehettek instant rament az éhesek. Nasi viszont volt, ami popcornt, vattacukrot, pockyt meg egyéb japános édességeket takart.

Folytatás február 15-én, szintén az FMK-ban. Gyertek el!

Onszentúra

népszerű fürdők Japánban

Írta: Hirotaka

Szinte biztos vagyok benne, hogy mindenki tudja, mennyire fontos része a japán életvitelnek, hétköznapoknak a fürdőkultúra. A japán fürdőket vagy onszeneket a helyiek és külföldi turisták is előszeretettel keresik fel, kikapcsolódás, ellazulás céljából. Ha nem is foglalkozunk közvetlenül a kultúrával, hanem csak animéket nézünk, akkor is tisztában vagyunk, mennyire fontos ez, hiszen a suliba járás és a világ megmentése között mindig befér egy rövid onszen-szünet.

Ebben a cikkben több utazással foglalkozó weboldal legjobbnak ítélt onszenjeit mutatom be, hogy ha valaki arra járna, mindenképp látogasson el az egyikbe.

Röviden: a bemutatásra kerülő fürdőkön keresztül megint végigutazzuk Japánt, „merazjó”.

Onszen gyorstalpaló

Mielőtt nekivágunk hosszú utunknak, érdemes pár alapdolgot tisztázni. Az onszenek melegvizes fürdők. A vulkanikus tevékenység révén a föld mélyén lévő víz felmelegszik és több helyen ez a meglehetősen meleg - ám tájegységenként eltérő - hőmérsékletű víz a felszínre tör. A komplett geokémiai és geofizikai bemutatástól most eltekintek, csapjatok fel egy földrajzkönyvet vagy a wikipédiát. A világon több nép kultúrájának is része ez. Például Olaszországban, Törökországban és Magyarországon is. (Az olasz-japán fürdőkultusz kapcsolának megismeréséhez javaslom a Thermae Romae című animét.) Igaz, nálunk a török hódoltság idején honosodott meg, de azóta is remek turistacsalogató.

Az onszenek köré ryokanok, avagy fogadók, sőt, egész városok létesültek, aminek révén mára a turizmus egyik alappillérévé és nem mellesleg jó üzletté váltak. Az onszenezés történelmére ránézve, láthatjuk, hogy annyira a régmúltba tekint vissza, hogy már Amaterasu is fürdőzött. Legalábbis ezt írják a krónikák.

Mindazonáltal köznépi szokássá csak az Edo korban vált, ám akkor nem az volt, hogy csak úgy becammogunk és fürdünk. A társadalmi rangunknak megfelelő helyre kellett menni, ergo, ha kereskedők voltunk, akkor hétszentség, hogy a szamurájok helyéről páros lábbal rúgtak ki, egy földműves mellé beülni meg, hogy néz már ki. A Meiji-kor viszont ezt az akadályt leküzdötte és onnantól fogva bárkivel fürödhetünk. Egy kivétel akad csupán, ha van tetoválásunk, akkor buktuk a dolgot, mivel a legtöbb helyre nem engednek be vele.

Hogy mitől lehet valami hivatalos onszen, azt törvény határozza meg. Az ebben felsorolt 19 kémiai elemből legalább egyet tartalmaznia kell és legalább 25 fokosnak kell lennie a víznek.

Mit is kell tenni egy ilyen helyen? Nos, aki látott már pár animét, az össze tudja rakni, mit kell tenni. Először is külön részleg van a pasiknak és külön a csajoknak (akad azért kivétel). Belépve találunk egy rekeszekkel teli polcot, ide belepakolunk minden rajtunk lévő textildarabot, felmarkoljuk a két törölközőt (egy kicsit és egy nagyot) és irány a zuhany. Itt megtisztulunk és a kis törcsivel irány a fürdő. A törölközőt korábban hideg vízbe áztatva tehetjük a fejünkre fürdőzés közben, nehogy felforrjon az agyunk. Hideg idő esetén ez maradhat száraz. Ezután pedig már csak zenelni kell, kizárni mindent és lehetőleg semmire nem gondolni. Ha mégis nagyon jár az agyunk, elmormolhatunk egy haikut.

No, de akkor, irány a víz. Utunkat Hokkaidón kezdjük és haladunk dél felé.

Noboribetsu

Ki ne akarna egyszer Hokkaido hegyekkel tűzdelt és vadregényes tájain fürdőzni, meg úgy bármit csinálni. Tokióból shinkansennel és egy helyi járattal jutunk el Noboribetsu vidékére, ami egy egész onsen paradicsom. Az itteni vizek nagyobb mennyiségben tartalmaznak ként, főként kén-hidrogént.

Ezt a vegyületet mi is ismerjük, szerintem mindenkit megcsapott már legalább egyszer gyógyfürdőknél ez a jellegzetes, úgynevezett záptojás szag. Mint egy friss, üde, tavaszi illatosító, nemde?

De sebaj, csipeszt az orra, irány a fürdő és pár alkalom után lágy és puha bőrrel szállhatunk ki, merthogy elvileg erre jó. Szerencsére nem csak ilyen van, találunk alumíniumban, vasban, sóban vagy egyéb alkáli fémekben, sőt rádiumban gazdagabb vizet is. (Nyugi, nem fogunk világítani.) Szóval azoknak ajánlott inkább, akiknek valamilyen bajukra hatékonyan hatnak ezek az elemek.

Japán egyik legjobbja, 10000 tonna víz érkezik ide naponta, hőmérsékletük pedig 45 és 90 celsius fok között van. Két fürdőzés között pedig látogassunk el a közelben lévő Jigokudaniba vagy Pokol völgyébe, ami igazi vulkanikus élmény, és megláthatjuk, honnan jön a víz. A mondás szerint itt laknak a démonok. A térség a Shikotsu-Toya nemzeti park területén fekszik. Reklám: Japán nemzeti parkjairól egy részletes cikket olvashattok az AniMagazin (*AniMagazin 18.*) számaiban.

Hakone

Ugorjunk is át a főszigetre, Honshura. A Hakone név talán sokaknak ismeretes, lévén az egész egy nemzeti park, itt van a Fuji, ami talán a legismertebb turistacélpont minden jóval és szépséggel felszerelve, amit egy Japánra éhező ember megkívánhat. Hakone 1200 éves történelemre tekint vissza, ami azért valljuk be, nem kevés.

A onszensűrűség is ennek megfelelő, lépten-nyomon abba botlunk. Igazából bármelyiket

is választjuk a környéken, nem fogunk melléfogni, mindegyik páratlan élmény. Találhatunk itt modern szállodát, kis ryokant, kültéri és beltéri onszeneket, közfürdőt és privátot stb. A lehetőségek tárháza több, mint amit megtudnánk fizetni. Hakone Tokióból vonattal könnyen megközelíthető, így ez nem okozhat gondot.

A legjobb ryokanok: Gora Hanougi, Gora Kadan, Hakone Suishoen, Hakone Kowakudani Onsen és a Yamanochaya. Hakone annyira népszerű és annyira sokféle élményt kínál, hogy egy külön cikket érdemelne.

Fuji Kawaguchiko

Maradjunk a Fuji közelében, ruccanjunk át Kawaguchiko városba. A közelben lévő tó körül számos fürdőházat és ryokant találunk, kültéri és beltéri onszennel, ahonnan nézhetjük a Fujit. A tavon részt vehetünk hajókázáson vagy sétálgathatunk a partján. Ehhez a térséghez még személyes tapasztalt is társul, mivel ellátogattunk Kawaguchikóba. Vitathatatlanul páratlan élmény a hegyek ölelte tó parján lenni és onszenezni, amihez még a Fuji is betársul látványnak (*AniMagazin 45.*).

A közelben van a híres Chureito-pagoda is. Nyáron pedig eső után a hegyekről felszálló pára több mint festői. Kawaguchiko könnyen megközelíthető Tokióból vonattal.

Kusatsu

Kicsit észak-nyugatabbra a Fujitól fekszik Gunma prefektúra és Kusatsu város.

Itt található talán a legjobb minőségű víz az országban. Itt láthatjuk a Yumomit is, ami a forró víz fa padlókkal történő hűtését jelenti. Amíg ezt nem olvastam, fogalmam sem volt, hogy mi a fenéért kell onszen-vízben fürdetni a deszkákat. A Netsu No Yu fürdőházban szemtanúi lehetünk ennek a tradícionális módszernek. Ez azonban nincs ingyen, 500 yent (1200-1300ft) kell letenni az asztalra érte, ami igazán nem sok.

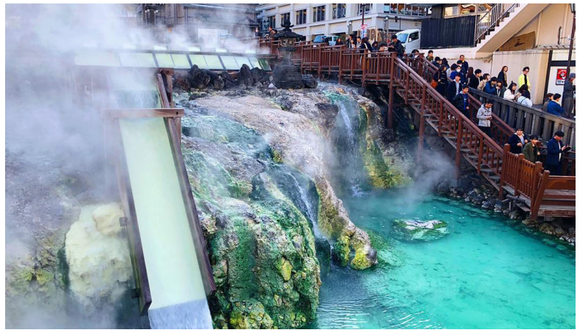

Gero

Egyike Japán három legjobb onszen-városának. Nyugatra vagyunk Kusatsutól, de még mindig Honshun. Az Edo-korban, a konfucianista költő, Hayashi Razan Japán három legjobb onszenje között említette a helyet. Azóta persze jócskán kinőtte magát a város, ám a víz értékéből ez semmit nem von le.

Itt 1300 yenért vásárolhatunk Yumeguri Tegatát, vagyis onsen pass-t, ami három ryokanbe jelent nekünk belépőt.

Takayama városából 45 perc kellemes vonatozással már itt is lehetünk.

Kinosaki

Jóval nyugatabbra utazva a Fuji környékétől, Hyogo prefektúrába megyünk, Kinosakichóba, egy tengerparti városba. Az itt található onszenek különlegessége a fűzfák övezte utcák és folyópartok, valamint az igazán régi stílusú ryokanok. A hangulat jegyében szinte kötelező tenni egy sétát a folyóparton, yukatában.

Megközelítését Kiotóból vagy Oszakából ajánlják, mindkettő körülbelül 2,5 órás út.

Arima

Délebbre megyünk, Kobe városa fölé, Arimaguchi városához, amit Oszakából érdemes megközelíteni. Szintén egy nagyon régi onszenről van szó, pontosabban az egyik legrégebbiről Japánban. Már VIII. századi dokumentumok is említik, és főként buddhista szerzetesek jártak ide. Hírnevét pedig tovább növeli, hogy Toyotomi Hideyoshi egyik kedvenc helye volt. Kétféle vízzel találkozhatunk itt, az egyik vöröses barna, amit a magas vas és sótartalom ad, ez a Kinsen, a másik a rádiumot és karbonátokat tartalmazó, teljesen tiszta Gonsen.

Dogo

Ugorjunk át Shikokura, Ehime prefektúrába, Matsuyama város Dogoyunomachi kerületébe. Ez a hely több szempontból is különösen érdekes. Egyrészt itt van Japán legrégebbi onszenje, ahol konkrétan a múltba merülhetünk bele. 3000 év történelme vesz körbe minket. A kastélyszerű építmény pedig csak emeli ezek fényét, igaz, ez csak 1894-ben épült fel. Másrészt pedig ez a fürdő szolgált ihletőül Miyazakinak, mikor megalkotta a Chihiró szellemországban fürdőházát. Ide Tokióból shinkansennel, majd helyi vonattal juthatunk el.

Beppu

Innen ugorjunk tovább Kyusura, egész pontosan Beppu városba Oita prefektúrába. Itt fürdők egész variációja áll rendelkezésünkre. Vannak szimplán nyilvánosak, a sztenderd ryokanok, akik viszont kicsit extrémebbre vágynak, vehetnek homokfürdőt, ahol lényegében meleg homokba burkolózhatunk, de kipróbálhatjuk a gőzfürdőt vagy az iszapfürdőt is.

Beppu egyike a legrégebbi onszen-városoknak. Érdemes kipróbálni az onszenben főtt tojást, ami afféle helyi specialitás.

Tokióból ide is shinkansennel juthatunk, tehát költséges vállalkozás, pláne, hogy még át is kell szállni egy helyi vonatra Beppuig.

Yufuin

Miután megszáradtunk és felöltöztünk, utazzunk nyugatra Kyusu szigetén. Yufuinba megyünk, Kyushu hegyei közé. Innen bámulatos a kilátás a Yufu-hegy ikercsúcsaira. Itt is több ryokan közül választhatunk, továbbá a városban múzeumokban, kávézókban is eltölthetjük az időt, vagy sétálunk egyet a természet lágy ölén. Itt főként nyílt onszenekkel (roturenbo) fogunk találkozni, így semmi nem fogja zavarni a kilátást. A környezet és a hangulat miatt, az egyik legjobb onszenező célpont évek óta.

Ide Beppuról tudunk eljutni Oita állomásra, ahonnan átszállva egy másik vonattal Yufuinig. JR Pass-szal rendelkezők előnyben. Továbbá Fukuokából is könnyen megközelíthető.

Kurokawa

Akik tradícionálisabb élményekre vágynak, kicsit utazzanak tovább dél felé, Kurokawába. Aso állomáson kell leszállni a vonatról, innen pedig egy órás buszúttal meg is érkezünk. Nyilvános fürdőházak tömkelege várja az utazókat, de ryokanokat is találunk. Az itteni víz, idegfájdalmakra ajánlott. Ha végtelen nyugalomra vágyunk, ez legyen a célunk, itt nem fogunk neonreklámokba vagy többszintes hotelekbe ütközni. A hatóságok védelem alá is vonták a térséget, hogy minél jobban megőrízzék a tradícionális jelleget és a régmúlt hangulatát. Ha pedig nem áztatjuk a nemesebbik

felünket, érdemes egy sétát tenni a környéken és magunkba szívni a múltat..

Ibusuki

Utunk utolsó állomása is Kyushu, annak is az egyik legdélebbi pontja, Ibusuki városa. A hely híres a homokfürdőről, amit Sunamushinak neveznek. Itt választhatunk, hogy ezt egy ryokanban szeretnénk élvezni vagy a természetes úton gőz

által felmelegedett homokfürdőt vennénk igénybe a Saraku Sand Bath Hallban. Ha megvan az a jelenet akár filmből, akár animéből, hogy valakit beásnak nyakig a homokba, akkor ez olyan. A homok egyébként reumára, gyomorra, asztmára is jótékony hatással van. Különösen a hölgyeknek ajánlják ezt. Ide is vonattal érdemes jönni.

+1 Shibu

Hokkaido másik híres onszenje Nagano környékén található Yudanakánál. Ez a Jigokudani nemzeti park rész és mindenki tudja, miről híres: a majmokról. Szóval ez elsősorban nem annyira nekünk van. Itt a majmokat nézhetjük, ahogy fürdőznek.

Véget ért az utunk, és ennyi fürdő végigjárása után garantáltan intravénásan toljuk magunkba a Calgont, mert teljesen elvízkövesedtünk. A megemlített onszenek egy-két kivétellel ter-

mészetesen nem különálló fürdők, mindegyik egy normális kisváros, ahol válogathatunk kedvünkre, hogy szeretnénk zenelni. Az említett kivételek pedig szintén városban vannak. Tehát ugyanúgy találunk boltokat, templomokat, szentélyeket, éttermeket stb. Így garantáltan senki nem fog unatkozni.

Remélem, élvezte mindenki az utazást. Aki szeretne még hasonló tartalmat és van ötlete, az küldjön egy üzit a facebookunkra.

Források:
JR Rail Pass
Japantravel-centre
tracelience
Japanspecialista

Tempozan Óriáskerék

Írta: Saci (Animológia)

Mit érdemes megnézned Japánban? 8.

Vajon mi az, amit tényleg érdemes megnézni Japánban? Mit tartogat egyáltalán számunkra a szigetország? Japánban ezer meg egy a látnivaló, ez nem kérdés. Ezek közül azonban vannak érdekesek, szimplán csak „meg lehet nézni őket" típusúak és persze ott vannak a kihagyhatatlan vagy éppen kötelezően megnézendőek. Melyiket szeretnéd inkább? A válasz egyértelmű…

Szemezgessünk is néhány olyan látványosságból, amit feltétlenül nézz meg, ha Japánban jársz. A leírtak után meg már biztosan nem fogsz kukán állni egy-egy épület vagy hely előtt feltéve a kezed, hogy „ez mi is?". Érdekességek, hasznos információk és Japán kincsei várnak itt rád.

Tempozan Óriáskerék

Oszaka egyik meghatározó turisztikai látványossága

A Japánba utazók egyik közkedvelt helye Oszaka. Mondhatni a top három városban benne van, ahova a kíváncsi utazók első alkalommal ellátogatnak, ha egyszer sikerül eljutniuk a szigetországba. Ennek okán is, ha már ott járunk, szerintem vétek lenne kihagyni az úti célok közül az oszakai Tempozan óriáskereket. Bevallom, nekünk nem volt tervben az utazásunk során, de utólag mondhatom, hogy kár lett volna kihagyni.

A maga 100 méteres átmérőjével és 112,5 méteres magasságával Japán egyik legmagasabb óriáskerekének számít. Sőt, amikor 1997-ben átadták még a legelső volt a listán. Azóta viszont többen is beelőzték, köztük elsőként 1999-ben a Daikanransa óriáskerék (115 méter). Bár mindössze pár centiméteres különbségekről beszélgetünk. Ezt mellőzve, még így is elmondható, hogy a panoráma, amit nyújt számunkra, igencsak pazar.

Az óriáskerék valamely kabinjába beszállva egy 15 perces csodamenet veszi kezdetét, hiszen hihetetlen látványvilágot biztosít a magassága és persze a környéke. Az Oszakakóban található Tempozan ugyanis egy olyan helyen lelhető fel, ahol több főbb oszakai érdekességet is megtalálhatunk. Köztük lencsevégre kaphatjuk a távolban még az Universal Studiót is, az Ikoma hegység, az Akasi Kaikjo híd, a Kanszai nemzetközi reptér, a Rokko helység és egy akvárium mellett. Ezenfelül az Oszaka-öbölt is megcsodálhatjuk fentről, hiszen majdnem közvetlenül a vízparton helyezkedik el az óriáskerék. Tehát ha megkockáztatjuk, hogy felülünk rá, akkor minden bizonnyal csalódás nem érhet minket a látványt tekintve.

Fokozva az élményt, az óriáskerék 60 kabinja közül jó pár alja teljesen átlátszó, aminek köszönhetően még többet kaphatunk a pénzünkért. Tériszonyosoknak ezt a lehetőséget nem ajánlom, inkább a többi kabin közül válogassanak, akik ezt nem bírják. Plusz, amennyiben szükséges, még három darab mozgáskorlátozottak számára kialakított, akadálymentesített kabin közül is választhatunk.

TUDTAD?

A Tempozan óriáskerék jelenleg Japán harmadik legmagasabb óriáskereke.

Ez Japán egyik igen pozitív tulajdonsága, hogy hozzávetőlegesen mindenhol gondolnak a mozgássérültekre és nem is gondolnánk, hogy még ilyen helyeken is, pedig igen.

A Tempozan azonban nemcsak magassága, elhelyezkedése és szépsége miatt Oszaka egyik legmeghatározóbb turisztikai látványossága, hanem csodálatos megvilágításai miatt is. De ez pontosan mit is takar?

Az óriáskerék körülbelül 16 millió színes LED égővel van felszerelve, és természetesen mindegyiket lehet egyesével vagy egyidejűleg irányítani. Ennek köszönhetően realisztikus fényjátékok és fantasztikus, egyben bonyolult kaleidoszkópok készíthetőek el a külsején. A könnyed irányíthatósága ezeknek pedig még azt is lehetővé teszi, hogy különféle szövegeket, napi időjárás-előrejelzéseket és események promócióját is megjelenítsék rajta időzítve vagy akár valós időben. Ennek okán mondhatjuk, hogy egy óriás kivetítő táblaként is funkcionál az óriáskerék, aminek az egyik pozitívuma, hogy a LED világítás által nemcsak az energiafogyasztásának 1/3-át tudják megspórolni, hanem teljesen környezetbarátnak is mondható ezen része a látványosságnak.

De még ezeken felül is vannak trükkök a tarsolyában a fényeket illetően, hiszen színét az időjárásnak megfelelően is változtatja, így egyszerűen tájékozódhatunk arról, hogy pontosan menynyire napos vagy borús odakint az idő, azonfelül persze, hogy rá van írva az aktuális hőmérséklet. A Tempozan különleges fényei 2015-ben egy igen elismert díjat is hoztak az óriáskerék alkotóinak, méghozzá a Good Design Awardot, amelyet a különleges fényjátékáért és megvilágításáért kapott.

Tehát van miért Oszakában kicsit jobban körülnézni, nem csak a fő dolgokat górcső alá venni. Mint említettem, jó magam csupán a véletlennek köszönhetően láttam meg a mérhetetlen szépségű panorámát nyújtó látványosságot, de egyáltalán nem bántam meg és csak ajánlani tudom. Az angol nyelv itt is megoldott természetesen, úgyhogy elveszni nem fogtok. Sőt, a kabinokban is megy a tájékoztatás angolul, úgyhogy ott szintén szerezhető még több információ, illetve megtudhattok mindent, ami csak szükséges. Ha pedig már ott jártok, akkor érdemes körülnézni a Tempozan környékén is, megcsodálni az öbölt, akár bemenni az akváriumba vagy a plázába, mert tényleg elég frekventált területen helyezkedik el, számtalan programötlettel.

TUDTAD?

Ha többen, csoportosan látogatjátok meg az óriáskereket, akkor sem kell attól tartanotok, hogy nem tudtok azokkal együtt beülni egy kabinba, akikkel szeretnétek, mert a kabinok akár 8 embert is kényelmesen be tudnak fogadni.

Animológia
– Tempozan Óriáskerék
Nézd meg videóban is milyen

ALAPINFORMÁCIÓK

Megnyitott: 1997. július 12.
Építész:
Osaka Waterfront Development Corporation
Magasság: 112,5 méter (369 láb)
Átmérő: 100 méter (330 láb)
Nyitva tartás: 10:00 - 22:00 (szezonálisan változik; szélsőséges időjárás esetén zárva) (utolsó beszállás 21:30)
Belépés: ¥ 800 (3 éves kor alatt ingyenes)
Itt található: 〒 552-0022 1-1-10 Kaigandori, Minato-ku, Osaka
Minden egyéb tudnivaló itt található:
http://www.senyo.co.jp

MENNYIRE AJÁNLOTT MEGNÉZNED EZT A LÁTVÁNYOSSÁGOT?

★★★★

Rizstermesztési körkép

Írta: HigashiKata

Banauétól Mezőtúrig

A rizs az emberiség egyik legrégebben és legnagyobb területen termesztett növényei közé tartozik. Bár felettébb hő- és vízigényes, az emberiség majdnem felének alapvető élelmiszere. Termése könnyen emészthető, „szinte megunhatatlan". Szénhidrátokban aránylag gazdag, fehérjetartalma a búzához képest kevesebb. Nagy általánosságban így lehet jellemezni Délkelet-Ázsia kultúrnövényét, azonban tényleg az ő kiváltságuk lenne a rizstermesztés? Mi a helyzet Európával? Idehaza volt olyan kérész élete, mint a gyapotnak vagy a narancsnak? Ez alkalommal szeretnék egy kisebb körképet nyújtani ehhez.

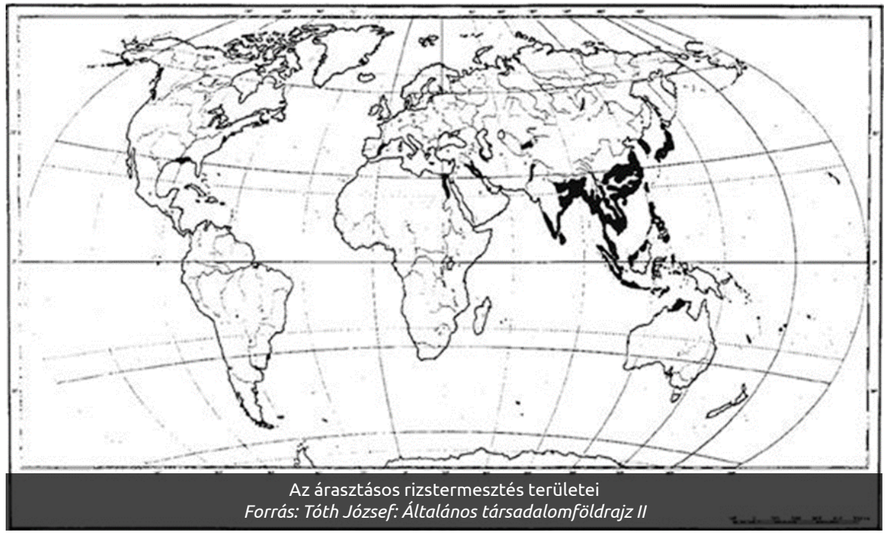

Az árasztásos rizstermesztés területei
Forrás: Tóth József: Általános társadalomföldrajz II

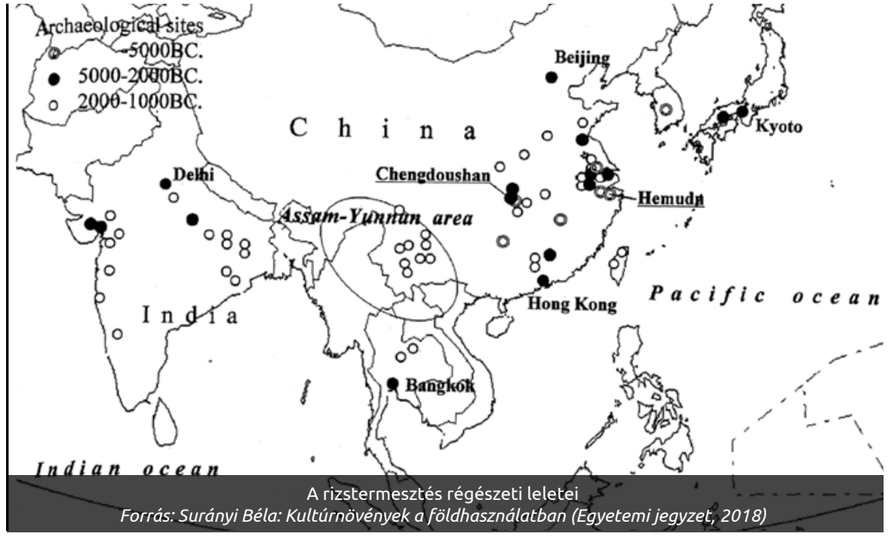

A rizstermesztés régészeti leletei
Forrás: Surányi Béla: Kultúrnövények a földhasználatban (Egyetemi jegyzet, 2018)

Műveléséről nagy vonalakban

Fajtájától és a környezeti viszonyoktól függően a rizs 90-280 nap között fejlődik, ezalatt öntözővízre, gátakra, csatornákra, valamint síkegyenesre művelt földekre van szüksége. Ahol ez utóbbi nem jellemző (pl. Kína déli része, Japán száraz felföldjei, Jáva szigete), ott teraszokat hoznak létre, művelési módtól függetlenül. Ezek közül a legismertebb a Fülöp-szigeteki Ifugao tartományban található Banauei rizsteraszok, amelyeket 1995 óta az UNESCO világörökségi helyszínei között tartanak számon. Számos filippínó számára ez a világ 8. csodája.

A hazai tankönyvek (kicsit csalókán) vízhasználat alapján különböztetik meg a rizstermő területeket, melyek lehetnek árasztásos vagy öntözéses rizsföldek. Előbbit főleg a folyók deltavidékén és alsó folyása mentén alkalmazzák (főként trópusi és szubtrópusi területeken), utóbbit pedig olyan területeken, ahol nem áll rendelkezésre elegendő mennyiségű csapadék. (A hozzá szükséges eszközök, gépek működtetéséből és karbantartásából kifolyólag ez a költségesebb.)

A rizstermesztés globális helyzete

A rizs őshazája és termesztésének kezdete máig ismeretlen, azonban egyes kutatók régészeti leletek, történelmi, ill. vallási emlékek alapján Dél-Kínát tartják „bölcsőjéül". Botanikai vizsgálatok alapján a közvélemény által ismert rizs a vad formákból, eredendően a Hindusztáni-félszigetről származik.

A leginkább elfogadott elmélet szerint a rizstermesztésnek két, egymástól függetlenül kialakult központja lehetett: Kína és India. A kínai rizskultúra a többi délkelet-ázsiai országban éreztette hatását, míg Indiából az arabok hódító útja során jutott el Mezopotámiába, Egyiptomba, majd Dél-Európába. Közép- és Dél-Amerikába a spanyol, ill. portugál hódítások révén jutott el. A kontinens északi részén először Dél-Karolina és Georgia államokban (ennek körülményei a gazdaságtörténészek körében máig vitatott), a rabszolgaság eltörlését követően a Mississippi völgye és a Mexikói-öböl parti síkságain, 1912 óta pedig Kaliforniában vált gazdasági szempontból meghatározó növénnyé.

„Fajtájától és a környezeti viszonyoktól függően a rizs 90-280 nap között fejlődik..."

Mindmáig Kínában és Indiában zajlik a legnagyobb volumenben a rizstermesztés, az ENSZ Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Világszervezetének (FAO) 2017-es adatai alapján százmilliós tonna nagyságrendű termésmennyiségről van szó. Ezekben az országokban döntően belső fogyasztásra termelik, csupán töredéke kerül külkereskedelmi forgalomba. Ezt követően döntően délkelet-ázsiai országokkal találkozunk a legnagyobbak között, mellettük még Brazília mondható jelentősnek.

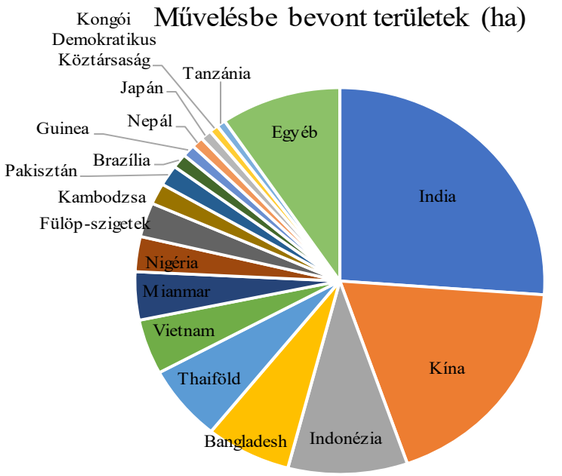

A világ vetésterületeinek megoszlása 2017-ben, hántolatlan rizsre vonatkoztatva
Forrás: Saját szerkesztés a FAO Stat adatai alapján
Megjegyzés: Az 1 millió hektár alatti területekkel rendelkező országok az „Egyéb" kategóriába kerültek, ez összesen 100 országot foglal magába.

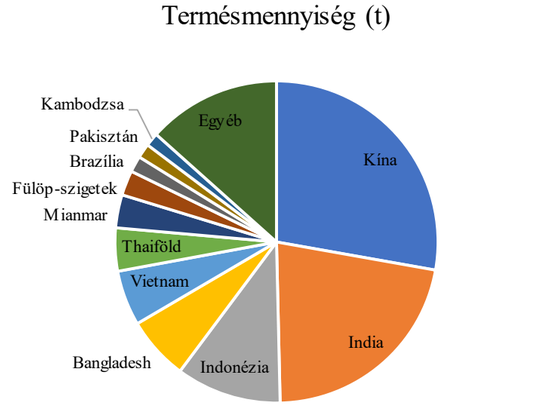

A világ termésmennyiségeinek aránya 2017-ben, hántolatlan rizsre vonatkoztatva
Forrás: Saját szerkesztés a FAO Stat adatai alapján
Megjegyzés: A 10 millió tonna alatti termésmennyiséget produkáló országok az „Egyéb" kategóriába kerültek, ez összesen 106 országot foglal magába.

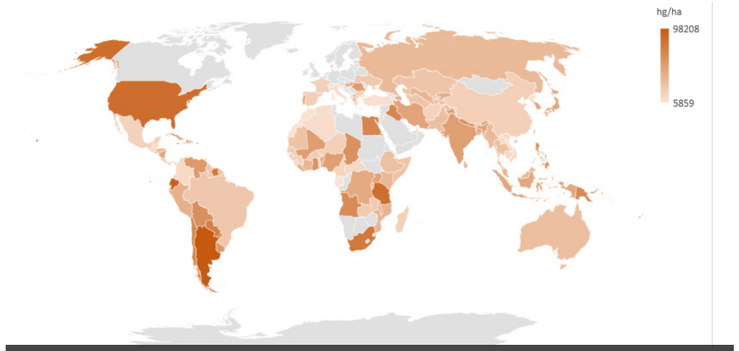

Terméshozam 2017-ben, hántolatlan rizsre vonatkoztatva
Forrás: Saját szerkesztés a FAO Stat adatai alapján

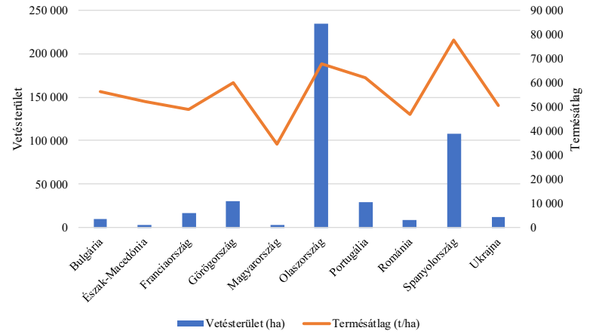

Az európai rizs vetésterülete és termésátlaga 2017-ben, hántolatlan rizsre vonatkoztatva
Forrás: Saját szerkesztés a FAO Stat adatai alapján

Az akkor legnagyobb volumenben elvetett rizsfajta, a Dunghan Shali erősen fogékony volt egyes betegségekre, továbbá az alacsony felvásárlási árak sem kedveztek a rizzsel foglalkozó gazdaságoknak. Bár voltak törekvések a 70-es években az ágazat megreformálására, ezek nem tudták tompítani a rizstermelés megcsappanását.

Azonban mi a helyzet Európában?

Nos, mi búzás (annál inkább tésztás) népség vagyunk, így nálunk a rizs élelmezési szempontból kiegészítő szerepet tölt be. A 2013-as „Rice Almanac" megállapításai alapján a kontinensre egyfajta észak-dél ellentét jellemző, ami fogyasztásban közel 10-13 kg rizst jelent évente. Az Európai Unió 70%-os mértékben mondható önellátónak rizs szempontjából, ebben Olaszország és Spanyolország viszi a prímet (az uniós rizsmennyiség 80%-át ez a két ország adja). Minden más ország ebből a szempontból mellékes szereplőnek számít, mely közül Magyarország a legkisebb.

A magyar rizs (?)

Sokan nem tudják, de idehaza is foglalkoztak/-nak rizstermesztéssel, még ha ez igen körülményes az ország adottságai között.

Magyarországra egyes régészeti vizsgálatok alapján a törökök hozhatták be először, igazoltan azonban a 18. században kezdődhetett termesztése. Ekkor olasz betelepülők saját fajtáikat hozták magukkal a Temes menti területekre, majd az első világháborúig főleg Bácskán és Bánáton zajlott a tevékenység - változó sikerrel, felemás támogatottsággal.

Az 1930-as években zajlott Szegeden a legjelentősebb kutatássorozat a rizs honosítása és versenyképes termelésének érdekében. Herke Sándor, Obermayer Ernő és Somorjai Ferenc kutatásai nyomán az ország meleg-száraz éghajlatú, szikes talajú területeit törték be a hatékonyabb termelés érdekében, azonban a siker rövid életű volt. 1949-től közel 10 éven át kivitelre is futotta, aminek akkoriban egy erős ökológiai-gazdasági hanyatlás vetett véget. Hiába termelték ezekben az időkben a legnagyobb területen, ezek nagy része idővel elgyomosodott, talaja kimerült.

A mélyrepülést a rendszerváltás folyamán érte el legnagyobb mértékét: a rizs termesztésére hasznosított vetésterületek a 80-as évek óta drasztikusan lecsökkentek; a kínai, olaszok és thai import rizsek minden addiginál jobban kiszorították a hazait.

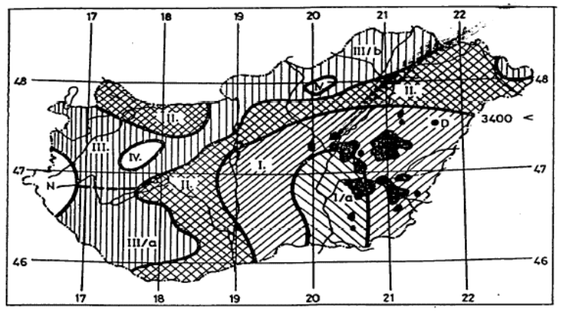

I/a: az ország legmelegebb, legszárazabb helye
: rizstermelés helye

2. ábra. Magyarország területének agroklimatológiai osztályozása és a rizstermesztés helyei
I. körzet: meleg száraz, 3400 °C-ot meghaladó hőmérséklet, I/a az ország legmelegebb, legszárazabb helye

Forrás: Simonné Kiss Ibolya (szerk.): A rizs termesztése (1983)

Jelenleg hazánkban Békés (ezen belül Szarvas, Csárdaszállás, Köröstarcsa és Békés) és Jász-Nagykun-Szolnok (ezen belül Kisújszállás és Mezőtúr) megyék települései tekinthetők a rizstermesztés húzóerejének. A megmaradt kapacitások évi 10 ezer tonna rizs termelésére alkalmasak, ami továbbra sem elegendő a hazai szükségletek (50 ezer tonna/év) kielégítésére. Az Európai Unió csupán 3322 hektáron való termelést támogat, azt is csak korlátozott feltételek között. Bár a támogatások mértéke tagországi szinten közeledtek egymáshoz, kijelenthetjük, hogy a magyarországi termelők hátrányos megkülönböztetésben részesültek/-nek Olaszországban vagy Spanyolországban tevékenykedő versenytársaikkal szemben. A szakemberhiány a mezőgazdaság egészében alapvető problémát jelent, azonban ez a rizságazatban hatványozottan jelen van. Fénykorában sem törekedtek kifejezetten „rizsagronómusok" képzésére, azóta az ezzel foglalkozó szakemberek kiöregedőben vannak és nem igazán akar érkezni vérfrissítés.

Mindezek ellenére a legjelentősebb rizstermelő cégnek a kisújszállási Nagykun 2000 Zrt. tekinthető a maga 1000 hektár rizstermő területével. A cég által termelt „Nagykun rizs" 2018-ban a Földművelésügyi Minisztérium (ma Agrárminisztérium) által földrajzi árujelzői oltalom alá került, elvétve megtalálhatóak a Spar kínálatában. A további szereplők bioboltokban, helyi kereskedésekben, valamint webáruházakban értékesítik termékeiket.

A címben emlegettem Mezőtúrt, okkal. A mostanában készülő szakdolgozatom révén megtudtam, hogy ebben a városban már a harmincas években foglalkoztak rizstermesztéssel. A szocializmus idején más sikertelen TSz-ekből és ÁG-kból megalakult Mezőtúri Állami Gazdaság volt ebben a meghatározó, amely a kilencvenes évek óta Mezőtúri Növénytermesztő és Szolgáltató Zrt. (röviden MENTÉSZ Zrt.) néven folytatja tovább mezőgazdasági tevékenységét. A nevéből adódó tevékenységeken túl külön figyelmet fordítanak a rizstermesztésre, mely termény egy részét puffasztott termékként értékesítik tovább „Friss pufi" néven. Mindez a fent említett körülmények mellett azért is különleges, mert Mezőtúron nem igazán adottak a körülmények rizstermesztésre. Egy olyan településről beszélünk, ahol bár az éghajlati adottságok kedvezőek e növénynek, a gyenge-közepes vízzáró képességű, réti szolonccsák-szolonyeces talajok könnyen kimerülhetnek miatta. Épp' ezért nagyobb odafigyelést igényelnek ezek a termőterületek, amelyet a jelek szerint meg is kapnak.

Összefoglalva

A rizs globálisan az egyik legősibb és legjelentősebb gabonaféléink egyike. Alapvetően a trópusi és szubtrópusi monszunterületek, ill. a folyók alsó folyása és deltavidékei szolgáltatják a legalkalmasabb termőterületek.

„Jelenleg hazánkban Békés és Jász-Nagykun-Szolnok megyék települései tekinthetők a rizstermesztés húzóerejének."

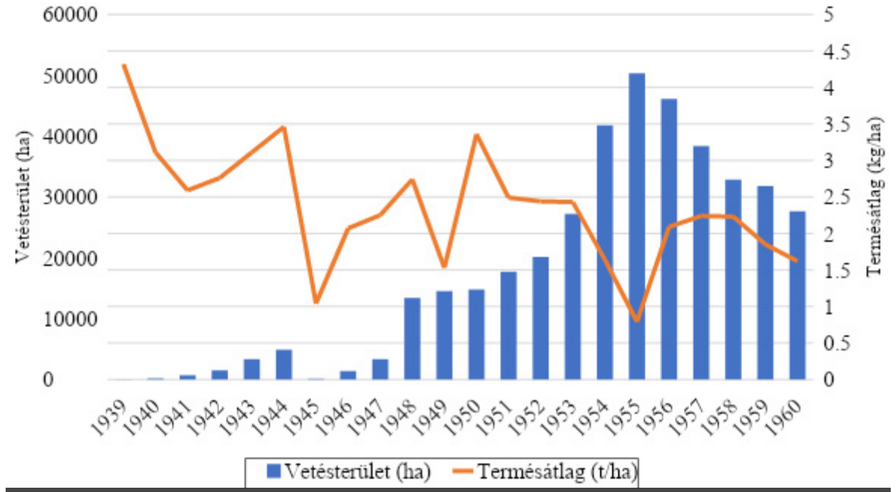

A magyarországi rizs vetésterülete és termésátlaga (1939-1960)
Forrás: Saját szerkesztés Simonné Kiss Ibolya munkája nyomán

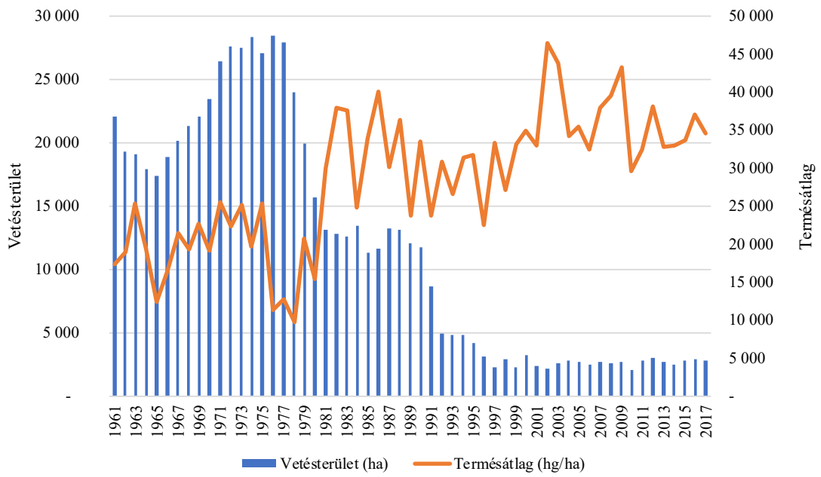

A magyarországi rizs vetésterülete és termésátlaga (1961-2017)
Forrás: Saját szerkesztés a FAO Stat adatai alapján

A nagy lakosságszámmal bíró, kiváltképpen délkelet-ázsiai térségben alapvető élelmiszernek számít; így nem meglepő módon itt termesztik és hasznosítják a legnagyobb mértékben. Ahol a búza jellemző, ott a rizs inkább kiegészítő funkciót lát el. Ennek következtében az európai országok ebben a tekintetben periférikus szereplőnek mondhatók, közülük is inkább Olaszország és Spanyolország nyújt relatív kiemelkedő teljesítményt. Magyarországon még európai viszonylatban mérve is rövid ideje, de annál változóbb intenzitással zajlik a termesztése. Kutatás-fejlesztés szempontjából már az 1930-as években, termelési volumenét tekintve a szocialista időszakban élte fénykorát, napjainkban marginális szerepet tölt be. Leginkább a Hortobágy-Berettyó-főcsatorna, ill. a Körösök vidékén jellemző. A lakossági igényeket nem szolgálja ki, jó ár-érték aránya ellenére versenyhátrányban van az import rizzsel szemben, hiába jobb minőségű. Marketingtevékenység hiányában nem tud itthon keresletet generálni, ami nem segíti a termelés fejlődését.

Ezek közt egyedülállónak számít Mezőtúr, ahol a gyengébb adottságok ellenére is foglalkoznak rizstermesztéssel, amely nem áll meg a nyers rizs értékesítésénél.

Mindezek után buzdítok mindenkit, hogy támogassa a hazai termelőket és vegyen magyar rizst! :)

Források: *KATTINTS IDE*

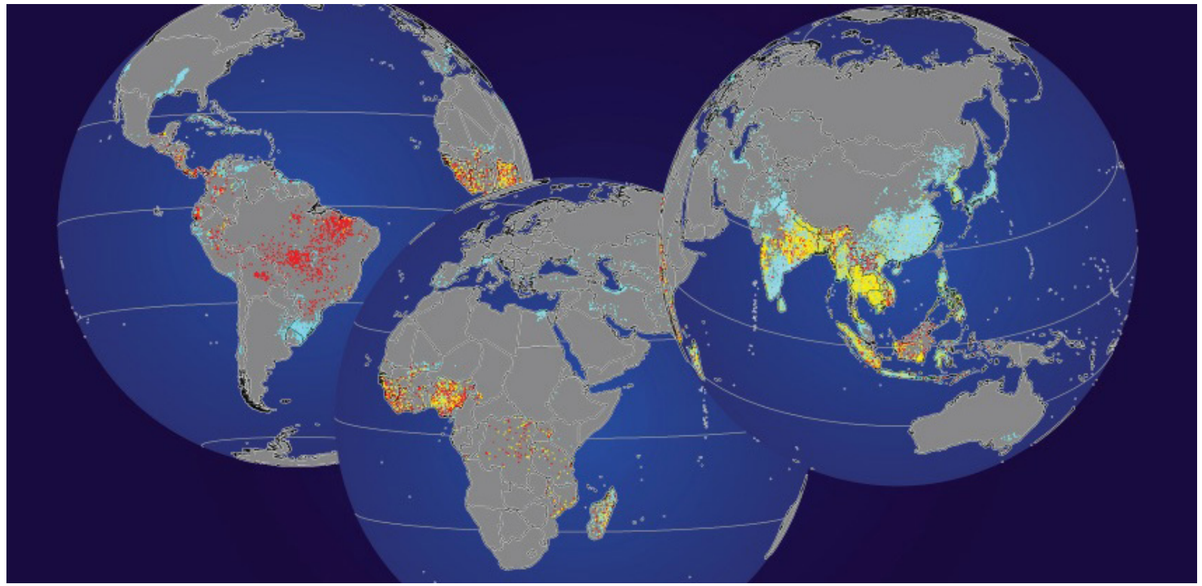

Vetésterület (ha)	Rizs (hántolatlan szemtermés)								
Terület	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Budapest	2	2	4	24	2	21	21	-	-
Pest megye	-	-	-	-	-	-	12	5	129
Jász-Nagykun-Szolnok megye	1064	1214	1082	1435	1186	1124	1284	1080	1225
Békés megye	1646	784	1624	1500	1454	1259	1486	1823	1411
	Indián rizs								
Terület	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Hajdú-Bihar megye	237	288	425	405	-	-	-	-	-
Jász-Nagykun-Szolnok megye	613	118	457	730	864	783	772	885	812
Békés megye	111	66	-	-	-	-	-	-	174
Termésmennyiség (t)	Rizs (hántolatlan szemtermés)								
Terület	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Budapest	5	7	9	44	3	40	20	-	-
Pest megye	-	-	-	-	-	-	2	19	458
Jász-Nagykun-Szolnok megye	4978	4021	4259	5694	4933	3372	4668	5348	5999
Békés megye	6739	1865	4752	5537	3702	4503	4722	5401	5846
	Indián rizs								
Terület	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Hajdú-Bihar megye	314	128	382	582	-	-	-	-	-
Jász-Nagykun-Szolnok megye	730	39	404	1243	825	733	742	1170	768
Békés megye	133	22	-	-	-	-	-	-	198
Terméshozam (kg/ha)	Rizs (hántolatlan szemtermés)								
Terület	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Budapest	2500	3500	2230	1840	1650	1900	950	-	-
Pest megye	-	-	-	-	-	-	200	3800	3550
Jász-Nagykun-Szolnok megye	4680	3310	3940	3970	4160	3000	3640	4950	4900
Békés megye	4090	2380	2930	3690	2550	3580	3180	2960	4140
	Indián rizs								
Terület	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Hajdú-Bihar megye	1320	440	900	1440	-	-	-	-	-
Jász-Nagykun-Szolnok megye	1190	330	880	1700	960	940	960	1320	950
Békés megye	1200	330	-	-	-	-	-	-	1140

A magyarországi rizstermesztésre vonatkozó adatok 2009 és 2017 között, megyei bontásban
Forrás: Saját szerkesztés a KSH Tájékoztatási Adatbázisa alapján

Bűzlik az Illatos-kikötő

Írta: Iskariotes

Hongkongi tüntetések

Menta, lonc, vad szezám, kínai bazsalikom és fekete csalán, ezek az alapjai a Dél-Kínában használatos főzetnek, melyet nyáron isznak a tikkadt emberek a hőség miatt. Carrie Lam Hongkong kormányzója ezen a nyáron feltehetőleg alaposan kortyolgatott a nedűből a politikai helyzet forrósága miatt. Történik ugyanis, hogy immár negyed éve tüntetések zajlanak a mini városállamban, a tüntetők és a hatalom közt viszont nem nagyon látszik megoldás.

Egy kis bevezető

Hongkong – ez a közel 40 ezer éve lakott terület – 1997-ben került vissza Kínához miután Nagy-Britannia 1898-ban, 99 éves bérleti szerződést kötött az akkor már az összeomlás szélén tántorgó Császársággal. A visszaadás feltételeit két emblematikus politikus dolgozta ki: Britanniát Margaret „Iron Lady" Thacher tory (brit konzervatív párt) kormányfő, míg Kínát Teng Hsziao-ping „semmi hivatalos tisztségem nincs, csak én irányítom az országot" képviselte.

Persze akkoriban még egészen más szelek fújtak az Illatos-öbölben (Hongkong neve ezt jelenti kínaiul). Az ázsiai nagyhatalom még csak a világ 9. legnagyobb gazdasága volt (most a második), igaz 15%-os éves GDP növekedést tudott elkönyvelni (most csak 6%-ot).

Nagy-Britannia meg éppen próbálta magát összeszedni az 1970-es évek gazdasági recessziójából. Ezért féktelenül eladott nagyon sok állami tulajdont és leépítette a közszolgáltatásokat. A bányász-sztrájkokat vagy a vas- és acélipar leépülését és az ezzel járó elszegényedést pedig egy ifjú szociológus is szemlélte. Carrie Lam – aki ma már Hongkong vezetője – pont ezekben az években tanult Angliában, hogy aztán visszatérve szülővárosába, a megszerzett tudást kamatoztassa a város bürokratájaként.

Hongkongnak pont ilyen tanult, világot látott emberekre volt szüksége, hogy a brit-kínai átállást minél jobban át tudja vészelni. De nem tudta. Mert ahogyan a világ is, úgy Kína és Hongkong is megváltozott az elmúlt évtizedek során.

1997. július 1. éjjelén Károly, Wales hercege és a komplett brit államapparátus kihajózott az Illatos-öbölből. A várost és a több száz kis szigetet pedig otthagyták Kína urainak. Félve tették mindezt, hiszen ekkor még elevenen éltek a világ közvéleményében azok a képek, amiket a BBC sugárzott 1989. június 4-én a Mennyei béke teréről. Az akkor már több mint 60 napja tüntető diákokat,

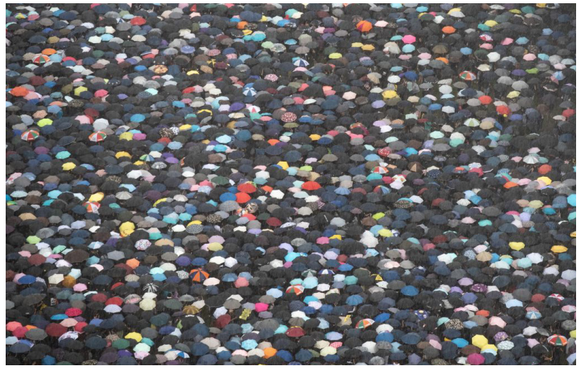

munkásokat, valamint parasztokat és értelmiségieket a Kínai Kommunista Párt egész egyszerűen letörölte a föld színéről. Szó szerint. Harmadikáról negyedikére forduló éjjelén a Belső-Mongol régió 37. hadseregének tankjai nemes egyszerűséggel belehajtottak a népbe, fékezés vagy lassítás nélkül. A cél a totális mészárlás volt, a katonák pedig éles lőszerrel lőtték a honfitársaikat. Pontos számok máig nem ismertek a történtekről, de a korabeli brit nagykövet 10 ezer halottról tett említést. Tehát ilyen politikai vezetésre kellett ráhagyni Hongkongot a briteknek.

A város már akkor is a kőgazdagságnak a szinonimája volt, Kína meg 1993-ig jegyre adta a tejet és a húst. Bár a népi Kínában és Hongkongban is ugyanazt az írásrendszert használják és ugyanazok a könyvek jelentik a kulturális alapokat (pl.: Nyugati utazás), a két világ teljesen másképpen gondolkozik. Köszönhetően, hogy Hongkong már közel 150 évig volt ilyen vagy olyan címszó alatt brit kézen.

Peking 1984-ben még igen nagyvonalúnak tetsző ajánlatot tett Londonnak: 50 évig szavatolják Hongkong különleges státuszát, ahogyan megfogalmazták: Egy ország - két rendszer. Ezzel egyszersmind próbáltak hatni Tajvanra is, ami magát Kínai Köztársaságnak nevezi, és ott bizony a Népi Kínának vajmi kevés szava van. Ezidáig Tajpejt nem nagyon győzte meg az „egy ország - két rendszer" elve. S ez nagyrészt a kínai vezetésnek köszönhető.

Már 1996-ban létrehoztak egy tanácsadó testületet – kvázi parlamentet –, amely új törvényeket fogadott el, és kineveztek egy új kormányzót is, aki 1997. július elsejétől irányította a várost. A hongkongi lakosság meg csalódott volt: eddig Londonból küldtek helytartót, most pedig Pekingből. Ez a kinevezési szisztéma gyakorlatilag nem változott az elmúlt 22 évben, holott a kínai vezetés mindig ígéretet tesz arra, hogy legközelebb már a nép voksolhat. Eddig egyszer sem történt ilyen, pedig már ötször volt kormányzói kinevezés.

Persze Kínában a demokrácia is csak olyan látszatféleség. Hivatalosan több párt is tevékenykedik az országban, de míg a Kínai Kommunista Pártnak 89 millió tagja van, addig a Kínai Demokratikus Ligának 282 ezres a tagsága, és ezzel ez a párt a második legnagyobb. Az országgyűlési választások puszta formalitások, az elnököt nem a nép választja meg. A falusi tanácsokban azért van kettős jelölés, mert a törvény előírja, hogy kötelező. De a belső autonóm régiók élére is Peking választja ki a vezetőket.

Ezzel szemben Hongkongban a többi területhez képest vannak választások, ahol több párt versenghet a voksokért, kampány folyik és tétje van a szavazásnak. Legalábbis, ha úgy vesszük. Mert a városállam törvényhozásának 70 tagja van, de ebből csak 20-35 helyről dönthet a nép (mikor épp mennyit enged a Kínai Kommunista Párt). A maradék helyre a helyi gazdasági élet kiemelt szereplői küldhetnek képviselőket, tessék szépen megnyugodni, a pénzügyi szektort bőven képviselik, de egyetlen egy delegáltja sincs a szakszervezeteknek – mi lenne, ha nem egy kommunista párt irányítaná az országot?

Ezektől függetlenül Hongkong még mindig más, mint a többi terület, amin Kína uralkodik. A személyi pontrendszer nincs bevezetve. Ez egy olyan szisztéma, ami a kínai honpolgárokat pontozza: nemcsak azt veszik figyelembe, hogy ki, hányszor hajtott gyorsan, de azért is fekete pont

járt, ha valaki alkoholt vásárol, de ha valaki gyümölcsöt vesz, azért plusz pont jár. Akinek kevés a pontja, az nem vehet távolsági vasúti jegyet például. De ez még mindig a jobbik helyzet, mert a Hszincsiang–Ujgur Autonóm Terület tartományba az iszlám hívőjű ujgurokat rendszeresen elviszik több hónapos kényszertáborokba, hogy ott aztán hazafias nevelésben részesüljenek. Az otthon maradottak pedig beszállhatnak a bekamerázott taxikba vagy a világ legtöbb térfigyelő kamerájával megáldott Ürümcsi városában sétálgathatnak.

Az ok

Hongkong persze más. Itt még egyik dologtól sem kell tartani. Sőt, mindenki ide menekül, aki el szeretné kerülni a kínai igazságszolgáltatást. Lévén, Kína és Hongkong között jelenleg nincs és – ahogy látszik – még jó darabig nem is lesz kiadatási egyezmény. A mostani tüntetések is zömmel ezért indultak el. Az egész hátteret az adta, hogy

egy fiatal pár Tajvanra utazott megünnepelni a Valentin-napot. A fiú végül megfojtotta a lányt, holttestét egy bőröndbe gyömöszölte és egy pályaudvar mellett hagyta. Hazaérve még gyorsan kifosztotta a már halott személy bankszámláit. Tajvan és Hongkong között sincs kiadatási egyezmény, így a város nem adta ki a gyilkost, akit csak a pénzmosás törvény megsértése miatt ítélhettek el.

A kínai közvélemény természetesen annak rendje és módja szerint fel volt háborodva. A hongkongi vezetés pedig gyorsan – na jó, egy év alatt – le is reagálta az ügyet. Benyújtották a kiadatási törvénytervezetet. A hongkongi emberi jogokat védő civilek pedig megérezték, hogy ez egy roppant veszélyes szándék. Ugyanis nemcsak a köztörvényes bűnözőket lehet kiadni Pekingnek, hanem bárki mást, akár politikailag másképpen gondolkodót is. Ne feledjük, Kínában még a 2010-es Béke Nobel-díjas Liu Hsziao-pót sem engedték el átvenni a kitüntetését Oszlóban.

Kína különleges státusú területe

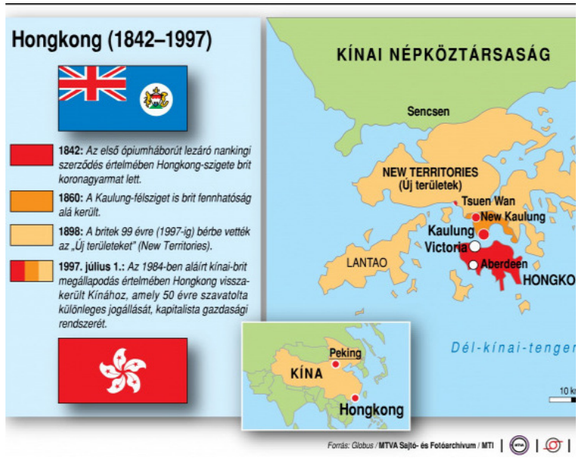

De az sem jelenthet problémát, ha valakit pikk-pakk be kell mártani: Po Hszi-laj esélyes volt még a KKP főtitkári címére is, de ahogy Hszi Csin-ping került az elnöki székbe, szinte azonnal letartóztatták Pót és kizárták a pártból. Értsd: senki és semmi nincs biztonságban.

Mindenesetre az „európaibb" Hongkong ebből a kiadatási törvényből, köszönte szépen, de nem kért. A tüntetések pedig – amelyek május óta tartanak – váltakozó sikerrel és módszerekkel folynak. Márpedig májusnak különleges szimbolikája van a kínai belpolitikában. 1919. május 4-én a pekingi diákság tüntetést szervezett, amiért szerintük a Párizsi békék folyamán igazságtalanság történt velük (ki mással történt volna ez meg, ha nem velük?), amit meg kell torolni.

Szumma pár hónap alatt az egész országban sztrájkok és tüntetésesek zajlottak le. A nacionalista Kuomintang és a Kommunisták szintén sajátjuknak érezték a megmozdulást. Mao is előszeretettel hivatkozott május negyedikére és az 1989-es Tiananmen téri fiatalok is őket tekintették példaképüknek. Nem beszélve a mostani hongkongi demonstrálókról, akik – mily véletlen – pont májusban kezdtek el tüntetni.

Protestálás

Ehhez még társult a '89-es eseményekre való virrasztás is, így június első hetében Hongkong történetének legnagyobb tüntetése alakult ki, ahol 1 millió ember vonult az utcára (a város teljes népessége: 7 millió fő). Ekkora és ilyen mértékű tüntetésre szemlátomást a kínai vezetés nem nagyon volt felkészülve. A tüntetők pedig – akik már 2014 őszén is elég kitartóak voltak – tanulva korábbi hibáikból felkészültebbek és taktikusabbak voltak. A karhatalmi erők hiába vetették be az örökérvényű (könnygáz x gumibot + vízágyú x füstgránát) kombót, a demonstrálók egy része, így is el tudta foglalni a Törvényhozás épületét.
A következő napokban még mindig a tüntetők diktálták a tempót. A kiadatási törvényről szóló szavazást elhalasztották, és a karhatalom is csak annyit tudott kitalálni, hogy egyes internetes felületeket blokkolt. Feltehetőleg ilyenkor érzik helyesnek azt a döntést Pekingben, hogy az ország területén ellenőrzik a netet. Így egyrészt ki van tiltva jó pár neves nyugati portál (pl.: Twitter, Youtube, Facebook), másrészt, ha valami kényes a kínai propagandának, akkor azt el tudják tüntetni a netről. Így járt pár éve szegény Micimackó is, akinek az volt a bűne, hogy pocakos, mindig egy kicsit ducin lépdel és egy kicsit mosolyog, sokan pedig úgy gondolták, hasonlít Hszi elnök úrra. No, ezt nem kellett volna gondolni! S szegény mackó eltűnt a kínai netről. Legközelebb majd jól kigyúrja magát, ha be akar jönni az országba!

Mindenesetre június közepére nemcsak a szavazást halasztották el, hanem a törvényről szóló vitát is felfüggesztettek a népgyűlésen. Gondolták, hogy ezzel majd mindenki szépen hazamegy oszt' jónapot. Hát nem így történt. A hongkongi tüntetők vérszemet kaptak és el kezdték sorolni, hogy mi nem tetszik még a rendszerben:

- A város nagyon gazdag, de az ingatlan árak megfizethetetlenek. A megszavazott 4000 hongkongi dolláros (~150 ezer forintos) támogatás nevetségesen alacsony.
- A gazdaság stagnál és nagyon sok a vendégmunkás, akik a béreket még lejjebb viszik.
- A nyugdíjkorhatárt állítsák vissza 60 évre a 65-ről.

- Legyenek szabad választások.
- A vasúti infrastruktúrát vegyék vissza Kínától.
- Egy független testület vizsgálja ki a rendőri túlkapásokat.
- Carrie Lam mondjon le a tisztségéről és a nép válassza meg a következő vezetőjét.

Hogy a követeléseknek nyomatékot biztosítsanak 2.000.000, azaz kétmillió ember vonult ki az utcára egy hétmilliós városban. Carrie kormányzó pedig bocsánatot kért a törvény benyújtása miatt (ilyen hazánkban utoljára…, ja nem, ilyen nem volt). A tüntetések tovább folytak és a hatóságok jóformán nehezen tudtak mit tenni, pláne azok után, hogy a rendőri túlkapások ellen is elkezdtek tüntetni.

Ezek után a július elsején megtartott visszacsatolási ünnepség inkább volt egy kisebb fajta megemlékezés a városházán, semmint népünnepély. Bár hivatalosan a rossz idő miatt maradtak távol az emberek az eseményektől. Mindenesetre a Népi Kína és Hongkong zászlóit katonai helikopterek vitték körbe a város felett. Olyannyira nem lett ünnepélyes a nap, hogy este vasrudakkal felszerelkezve a tüntetők többszázas csoportja a hongkongi Törvényhozás házát is megostromolta, ami végül elesett. A rendőrség, bár végig hadakozott a tüntetőkkel szemben, egy idő után feladta a harcot, mert nem akart erősebb eszközökhöz nyúlni. Ha ez még nem lett volna elég, a demonstrálók az ülésteremben kifüggesztették a régi zászlót, amit még a Brit uralom alatt használtak, a jelenlegi szimbólumokat pedig összefirkálták. Hiába, már nem 2014-et írunk, amikor a tüntetők legnagyobb újítása a védőszemüveg, az építkezéseken használt védősisak és az esernyő volt.

A kínai állami média igazából csak innentől kezdett el foglalkozni az üggyel. Mondván, megsértették az állami jelképeket, köztük Kína lobogóját. A kínai internetet elárasztották a hivatalos propagandát nyomató felhasználók, akik rendet követeltek Hongkongban. Az erősen cenzúrázott

médián élő kínaiak pedig vevők voltak a hivatalos maszlagra és ők is elkezdték – virtuálisan – támadni a tüntetőket.

helyi demonstrálók hamar lereagálták az eseményeket, és innentől kezdve a turistáknak ismertető füzeteket kezdtek osztogatni, hogy miért is vannak az utcán, mi a tétje az egésznek. Külön külföldieknek és kínaiaknak szánt anyagokat készítettek. Olyan helyekre szerveztek demonstrációkat, ahol sok külföldi megfordul. Ennek kettős célja volt: egyrészt a külföldi közvéleményt jobban ráfókuszálni az eseményekre, másrészt abban bíztak, hogy itt legalább nem fogják annyira brutálisan szétverni őket a rendőrök.

Carrie Lam kijelentette, hogy a kiadatási törvény meghalt, újra fogják írni és előtte szélesebb konzultáció lesz. S legkorábban csak az új kormányzati ciklus után (2020 második felében) fog újra előkerülni.

A kormányzó jó szándékú gesztusa után a karhatalmi erők taktikát váltottak. Egyrészt megjelentek az utcán az ellenzék ellen tüntetők csoportjai, akik azt kezdték mondogatni, hogy már elérte célját az ellenzék, nincs értelme a további demonstrálásnak, csak rontják Hongkong hírnevét a balhéval. A rendőrség pedig körözéseket kezdett kiadni a demonstrálók mintegy 700 fős keménymagja ellen. Többen Tajvanra menekültek a rendőrség elől, a bíróságok pedig egész egyszerűen nem foglalkoztak a rendőri túlkapásokról szóló beadványokkal.

Az erőszakszervek tovább bővítették arzenáljukat: gumilövedék, vízágyú, paprika spray, gumibot, könnygáz került bevetésre, és immár a sajtó képviselőit is megtámadták.

Valamint megjelentek a fehér ruhás, erőszakos ellentüntetők is (a demonstrálók alapszíne a fekete). Ők válogatás nélkül mindenkit, akit fekete pólóban találtak megtámadtak és vascsövekkel meg botokkal verték őket. Leginkább azokat támadták meg, akiknél semmilyen védekezőeszköz nem volt. Hogy kik voltak ezek a fehérbe öltözött emberek, nem tudni, vélhetőleg a helyi alvilági figurák, akik némi pénzért vertek embereket.

A még mindig százezreket megmozgató tüntetési hullám ezek után sem csillapodott le. A kínai vezetés ezért bedobta, hogy ha a kormányzó kéri, akkor bizony a Nemzeti Felszabadító Hadsereg (tehát a katonaság) is bevonulhatna a városba, és akkor rend lesz. Higgyenek nekik, ha valakik, akkor ők tudnak rendet teremteni, mert hát 1989-ben is milyen humánusan kezelték a helyzetet, még egy vadászbombázót sem vetettek be.

Július utolsó hetére a helyzet egyre inkább elkezdett eszkalálódni. A tüntetésekbe egy időre a reptér dolgozói is csatlakoztak. Miután a rendőrség is egyre keményebben lépett fel és már területfoglalási engedélyt sem adott ki a demonstrációkra.

A pekingi vezetés végre érdemben is elkezdett foglalkozni az üggyel. Eddig a kínai külügy csak arra volt képes, hogy azt hajtogassa, a tüntetéseket Amerika szervezi, és így akarja destabilizálni az országot. Most azonban a vezetés kijelentette, hogy a feleknek le kellene ülniük és békésen megtárgyalni a problémáikat, mert csak az viheti előre az ügyet.

Augusztus első hetében követték el – talán a legnagyobb – hibájukat a tüntetők, amikor a kínai nemzeti lobogót letépték és a tengerbe dobták. A kínai médiafelületek az erről szóló képsorokat végtelenítve mutogatták napokig a tévékben és a neten. A népi kínai közvélemény erős ellencsapást kezdett el sürgetni. Ugyanakkor a pekingi külügyminisztérium cáfolta, hogy a hadsereg bevonulna a területre. Ezzel párhuzamosan a rendőrség fokozatosan letartóztatott naponta több tucat protestálót, az ellenzők pedig általános sztrájkot akartak kikényszeríteni az emberekből. Ez utóbbi tervük nem nagyon váltotta be a hozzá fűzött reményeket.

Olyannyira nem, hogy a kínai vezetés egészpályás offenzívába kezdett. A hivatalos nyelvezet megváltozott, és olyanokat kezdtek el mondogatni, hogy „Ne becsüljétek alá a központi kormány eltökéltségét!" vagy, hogy „Ha a tűzzel játszotok, megégetitek magatokat!", e mondatokat nehéz nem megérteni. Lam pedig azt találta közölni, hogy: „Ki merem mondani, Hongkong elpusztításával próbálkoznak" az ellenzékiek.

Közben a rendőrség már nem tucatjával, hanem százasával vitte el az ellenzékieket. A demonstrálók ezek után a repülőtérre vonultak és három napon át ott tartottak ki, természetesen a város légi közlekedése összeomlott. De a rezsimet ez nem nagyon hatotta meg, ezért elkezdtek olyan képeket és videókat feltenni a világhálóra, ahol a hadsereg páncélozott csapatai éppen a hongkong-kínai határmenti Sencsen városában várakoznak és csak a parancsra várnak, hogy rendet tegyenek a városban. Mindeközben egyre több kínai celeb tett hűségesküt Kína mellett és ítélte el a hongkongi polgártársait.

A kezdetben csak háromnaposra tervezett repülőtéri sztrájk folyamatosan húzódott tovább. A kínai sajtó és a hongkongban Pekinghez hű médiafelületek az ellenzéket már terroristának kezdték címkézni. Sőt, a jogállamiságot kezdték el félteni a tüntetőktől. Ugye ezt annak az országnak a lapjai írták, ahol nincs kontrollja az elnöki széket birtokló Hszi elnöknek. Igaz, az sem segítette a helyzetet, hogy a demonstrálók egyes esetekben már Molotov koktélokat dobtak a rendőrök felé.

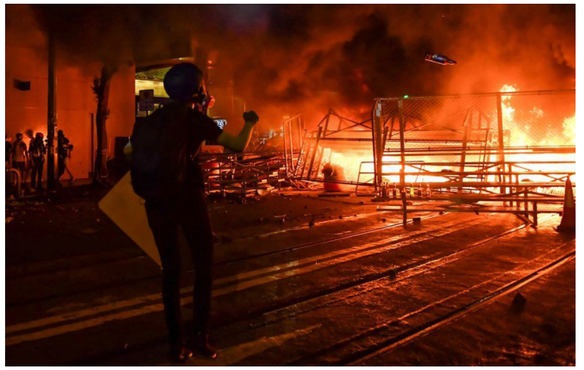

A Lánthau szigetén található légi kikötőben rekedt turisták egyre nehezebben viselték, hogy nem térhetnek vissza hazájukba. Sokan a tüntetők ellen fordultak, hacsak a szavak szintjén is. Az immár három hónapja tartó tüntetések után az ENSZ Emberi jogi főbiztosa is nyilatkozott, önmérsékletre szólította fel a feleket. A civil tüntetőket és a nukleáris arzenállal rendelkező államhatalmat, hogy legyenek mértékletesek.

Az ENSZ megszólalása után Donald Trump, amerikai elnök is gyorsan reagált: egyrészt bejelentette, hogy Kína csapatokat akar küldeni Hongkongba, másrészt, hogy találkozni szeretne Hszi elnökkel, akivel megbeszélhetné ezt a helyzetet, amire végül nem került sor.

Mindeközben a rohamrendőrök betörtek a reptérre, amit nem sikerült bevenniük, a tiltakozók megtudták azt tartani. Sőt volt, aki gumibotot tudott zsákmányolni egy rendőrtől. Lord Chris Patten Hongkong utolsó brit kormányzója arra hívta

fel a figyelmet, hogy ha Kína hadsereggel vonulna be, akkor azt a város nagyon nehezen tudná csak kiheverni, ha egyáltalán ki tudná. Végül természetesen a tüntetőket kiszorították a reptérről.

Augusztus hó közepére a helyzet egyfajta status quo-ban állt meg. A rendőrség erősen fellépett a velük szemben állókkal és sokakat letartóztattak, a bíróságok pedig jogi utakon gáncsolták a demonstrációkat. A kínai hivatalos fórumok folyamatosan fenyegetőztek a hadsereg bevetésével. Mindez az egyik oldalon.

A másik oldalon meg azt lehetett látni, hogy az ellenzék továbbra is tud mozgósítani 20-50 ezer embert, de hétvégenként 100 ezer ember felé kúszott ez a szám, sőt egyszer állítólag 1,7 millióan is kint voltak. A kezdeti sikerek után már jó ideje nem tudtak semmit sem felmutatni, de pontosan tudták, hogy amíg valami extrémitás nem történik, a hadsereg sem fog bevonulni.

Az üzleti körök egyre nehezebben tudták elviselni, hogy a gazdaság nem pörög kellőképpen. A reptér napokig állt, sok munkavállaló inkább tüntet, semmint dolgozna, a közlekedés problémás stb. Bár eleinte szimpatizáltak a demonstrálókkal, három hónap elteltével egyre jobban kezdtek kihátrálni mögülük.

A hónap második felére a YouTube, a Twitter és Facebook is törölt több Kína barát troll oldalt, amik a pekingi vezetés propagandáját terjesztették. Természetesen a KKP ágált ez ellen, de hát egyik oldal sem működik Kínában, így egyik céget sem érte olyan komoly veszteség.

A kínai vezetés egyetlen egy releváns fegyvere a katonaság belengetése. Amit természetesen egyik fél sem szeretne. Azt mondják, hogy a világ közvéleménye miatt nem teszik meg. Az iszlám világ hamarabb tiltakozott pár dán karikatúra miatt, semmint az ellen, hogy az ujgurok ezreit viszik kényszertáborokba. A nyugati világ pedig természetesen felháborodna, persze eddig azzal sem törődtek, hogy egy olyan cég termékeit vegyék zsákszámra, amit egy volt kínai katonatiszt alapított és mind a mai napig közeli kapcsolata van a hadsereggel (igen, ez a Huawei).

Mindenesetre egy szintlépés volt, hogy egy rendőr éles lőszerrel a levegőbe lőtt – ahogyan fogalmaztak –, így védte meg saját maga testi épségét.

A tüntetők pedig egy 20 kilométeres hosszú élőlánccal tiltakoztak, így akartak párhuzamot vonni az 1989-es eseményekkel.

Ismert, hogy 1989. augusztus 23-án a három Balti országban, mintegy 600 km hosszan 2 millió ember fogta meg egymás kezét, így tiltakoztak a szovjet uralom ellen.

Augusztus utolsó hetében a helyzet kicsit megváltozott, és nem éppen előnyére. A rendőrség egyre több embert tartóztatott le, többek közt egy 12 éves kis srácot is. Közben az ellenzék is taktikát váltott. Már nem egy nagy tüntetést szerveztek és nem egy nagy összecsapásra gyűltek össze, hanem hol itt, hol ott bénították meg a forgalmat, így a rezsim szolgálóinak kellett ideoda szaladgálniuk.

Plusz, az úgy nevezett G7 csúcson (itt az USA, Japán, Németország, Nagy-Britannia, Franciaország, valamint Kanada és Olaszország van jelen) közleményt fogadtak el, ahol a hongkongi tüntetések békés rendezését kérték a felektől. Kína válaszlépésként újabb csapatokat küldött a térségbe, mert hát a békét mi mással lehet hangsúlyozni, ha nem több tucat YLGA0 típusú harci járművel?

Szeptember elejére a rendőrség nemcsak azzal vetette magát észre, hogy gumilövedékek százait bocsájtotta a tüntetőkre, hanem akiket elkaptak, azok nemi szervét is megfogták, függetlenül attól, hogy nőről vagy férfiről volt szó. Eme cselekedet nem szólt másról, csak a megalázatásról.

A hongkongi tömegközlekedési vállalat leállította azokat a metrószerelvényeket, amikkel a tüntetők szerették volna elhagyni a helyszíneket. Így az aluljárókban rekedtek, ahol a karhatalmai erők gyorsan és könnyedén elkaphatták őket. Nem volt egyedi eset, hogy a földön fekvő, lefogott embereket is gumibottal verték a pribékek.

De talán azok a felvételek a legfelkavaróbbak, ahol a zárt metrókocsikban rekedt tüntetők közé zsaruk rontottak be és mindenkit vertek, akit csak értek, illetve félméterről küldtek arcba paprika spray-vel – s eközben a hangosbemondó kellemes hangon közli, hogy jelenleg nem üzemel a metró. Mind az EU, mind pedig az USA türelemre szólította fel a feleket, valamint mindkét fél azt kommunikálta, hogy Kínának megvan az ereje és tehetsége ahhoz, hogy a helyzetet emberségesen kezelje.

A tüntetők válaszként újra megpróbálták bevenni a repteret, de most már sikertelennek bizonyult a kísérletük. Közben elkezdődött az iskola is, így sok tüntető már nem tud részt venni a megmozdulásokon. De a tanítási évet egy diáksztrájkkal kezdték. Mindeközben egy elég kellemetlen hangfelvétel is napvilágra került. Ebben Carrie Lam arról beszél, hogy ha tehetné, lemondana a tisztségéről, de külső nyomás miatt ezt nem teheti meg. Természetesen, ahogy a sajtóhoz is eljutott a hanganyag, Lam az egészet letagadta. De, ami még ennél is fontosabb, a Hongkongot vezető politikus bejelentette, hogy visszavonta a kiadatási törvényt, ami az egész tüntetéshullámot generálta.

Zárás

Hogy mi várható? A cikk írásának időpontjában pont Angela Merkel, Németország kancellárja utazott Pekingbe, ahol sok-pénzes szerződéseket kötöttek a felek. Tehát a „nemzetközi közvélemény” ennyire szolidáris a tüntetőkkel. Nem szabad elfelejteni, hogy október elsején fogják megünnepelni, hogy a Kínai Népköztársaság 70 éves. Feltehetőleg a rezsim vezetői legkésőbb addigra harmóniát szeretnének a birodalmuk minden egyes szegletében.

Ami pedig a hongkongi tüntetőket illeti: egy lehetetlen harcot folytatnak, elképesztő túlerőt felvonultató hatalommal szemben. Nincs olyan szegmens, amiben a városállam jól állna, egyedül a reményükben és a hitükben bízhatnak, hogy az elmúlt időszak eseményei végre pozitív irányba terelik szülőföldjük jövőjét.

Elsőkézből V.

Írta: Lehoczki Péter (Ricz)

Betűtípusok és azok kiegészítései

Most egy kicsit technikaibb jellegű írással jövök, amivel azt kívánom megmutatni, hogyan lehet az egyik legegyszerűbben betűtípusokat kiegészíteni, illetve néhány apró hibát javítani a megjelenítésükben. Véleményem szerint, ez különösen hasznos lesz a kezdő formázóknak és a mangaszerkesztőknek.

Általában az szokott lenni, hogy ha egy betűtípus fedi az igényeinket, akkor kiegészítetlenül kerül továbbadásra a feliratok mellé csatoltan. Vagy ha valaki mangaszerkesztő, akkor így kapja kézhez a szükséges és kívánt fontokat. Persze vannak, akik kiegészítik maguknak jó előre, hogy ne kelljen később, de ez elég ritka. Ez attól is függ, hogy csak egy adott helyen kerül használatra vagy visszatérő vendég lesz a munka során. Persze lehet trükközni, de hosszabb távon egész egyszerűen nem éri meg azt a vesződést.

A fontok módosításának előkészítése

Ha megvan, hogy melyik betűtípust kívánjuk felhasználni, akkor az első dolgunk, hogy megnézzük, hiányos-e, és ha igen, akkor a céljaink szerint mennyire. Csak a magyar hosszú „ő” és „ű” betűpárok hiányoznak (kicsi és nagy), vagy a teljes magyar ékezetes betűsor? Esetleg valamelyik írásjel sincs közte, mint a leggyakrabban a felkiáltó- és kérdőjelek. Ehhez elég egy entert nyomni a fájlra.

Az első ábrán láthatunk egy hiányos példányt, amiből a legtöbb magyar ékezetes betűpár hiányzik. A másodikon két dolgot vehetünk észre: nem csak az ő-ű párokat, de még a betűk „farkát” sem látjuk. Ez utóbbi nem olyan gond, hiszen az alapvonal alatt helyezkednek el, így kifedik egymást az alatta lévő sorral. Egyes esetekben a tetővonal felett bújócskázó ékezetekkel is hasonlót tapasztalhatunk, szóval nem kell megrémülni.

1. ábra

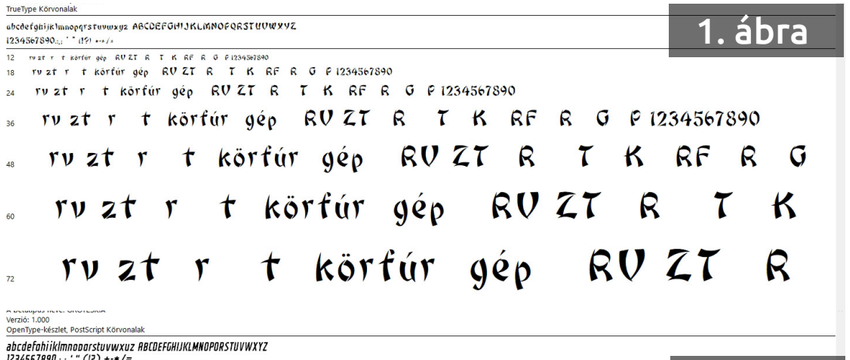

2. ábra

Ezt követően egy betűtípus szerkesztő programra van csak szükségünk. Több ilyen is elérhető a neten, mint a FontForge (ami nyílt forráskódú, szabadon elérhető) vagy a Birdfont (ami ingyenes), vagy a FontLab Studio, a High-Logic FontCreatorja (ez utóbbi kettő a legjobbak közt van számon tartva). Ezek közül az utóbbival fogom bemutatni, mivel a legalapabb céljaink számára az az egyik leggyorsabb megoldást biztosítja.

A fontok módosításának egyszerűbb módja

Miután beszereztük a kívánt programot (jelen esetben a High-Logic FontCreator 5.5-tel fogom szemléltetni), nyissuk meg benne a módosítani kívánt betűtípusunkat. Ezt követően láthatjuk az összes benne lévő karaktert egy-egy kis ablakban (glyph). (3. ábra)

Ha megnéztük és felmértük, hogy milyen írásjelekre és betűkre lesz szükségünk, akkor az Insert (Beillesztés) menün belül nyomjunk az Insert Character (Karakter beillesztése) menüpontra. Ezzel megnyílik egy ablak, amiben egy karaktertáblát fogunk látni. A kiemelésre használt zöld háttér azt jelenti, hogy az adott karakter hívókódja már megtalálható a betűtípusban. (4. ábra)

„...egy betűtípus szerkesztő programra van csak szükségünk.”

3. ábra

4. ábra

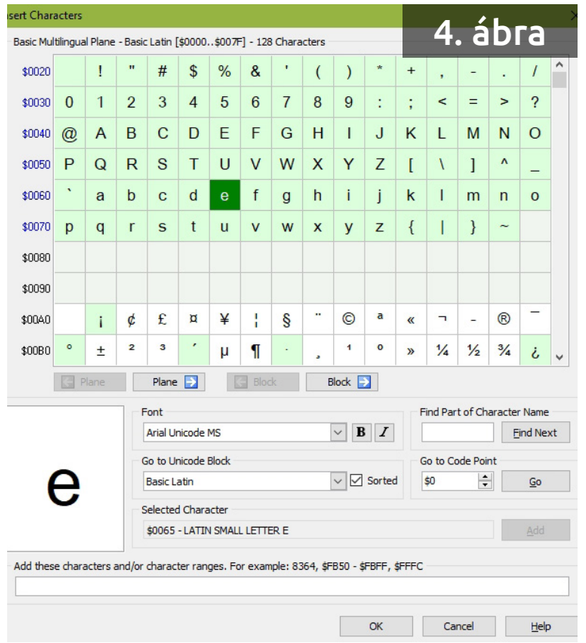

Ha olyasmit tapasztalunk, hogy a kívánt karakterünket nem találtuk a glyph-ek listájában, de itt jelölve van, akkor az egyik üres glyph-ben fogjuk megtalálni bemapolva. Ez annyit jelent, hogy a hívókódja már használatban van, hozzá van rendelve egy bizonyos elemhez. Az ilyesmi viszonylag ritkán fordul elő. Ezen az ablakon nem fogjuk tudni megmondani, hogy melyikben, de mindig egy üres vagy kitöltőnek (placeholder) szánt karakter helyén kell keresnünk. De perpillanat ezzel nem foglalkozom, csak a módosítás egyszerűbb módjának bemutatását követően, kicsit arrébb lapozva.

Tehát, előttünk van a karaktertábla, látjuk, hogy mit használ aktuálisan a betűtípusunk. A hiányzó karakterekre kettőt kattintva az alsó hosszú szövegdobozban megjelennek a hívókódjaik (az 5. ábrán $0150-$0151 a nagy és kis „ő”, valamint a $0170-$0171 a nagy és kis „ű” betűpárt jelöli). Az „OK” gomb lenyomásával a felvétel sorrendjének megfelelően bekerülnek az üres glyph-ek és a kis ablak bezárul. (*Pro tipp: érdemes betűpáronként ABC-sorrendben felvenni, hogy nagy és kicsi váltsa egymást, ha többet kell felvenni esetleg. Ezzel sokkal könnyebben követhetővé válik a munkánk.*)

Szerencsénkre a magyar ékezetes betűk nem kívánnak trükközést, szemben a szláv és a román különlegesebb írásjelekkel: egész egyszerűen a betűalapot másoljuk ki az egyik glyph-ből egy CTRL-C billentyűkombinációval vagy a jobb

5. ábra

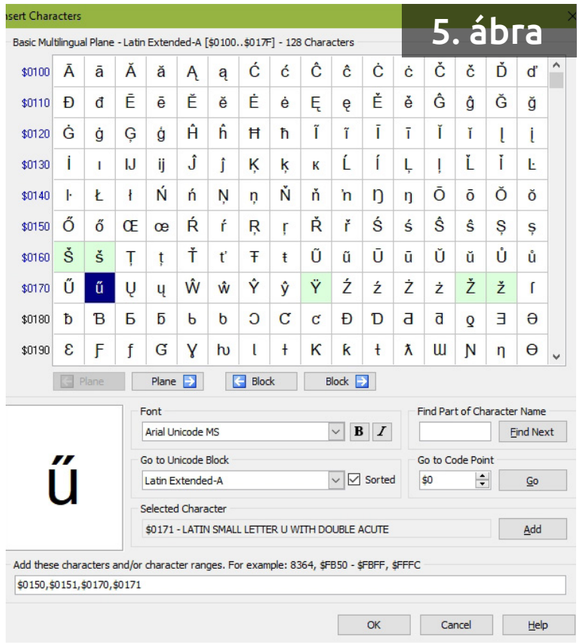

klikk Másolás (Copy) pontjával, majd a kellő üres glyph-be illesszük be a CTRL-V lenyomásával vagy a jobb kattintás Beillesztés (Paste) menüpontjával. Ezzel az alap- és a tetővonal mellett a nyomdai szélességet jelentő margókat is átmásoljuk, nem csak magát a vektorpontokat is, amik adják a betűnk kinézetét. Ezt követően csak egy ékezetet kell keresnünk, és azt megnyitva a fekete kitöltésre kattintva, kijelölve a küllemet lemásolni.

A 6. ábrán láthatjuk magát a kijelölést. A kilencpontos méretező doboz megjelenésével lehetünk biztosak abban, hogy működni fog a

6. ábra

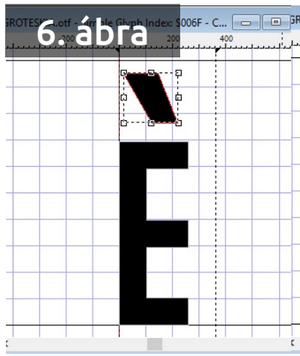

7. ábra

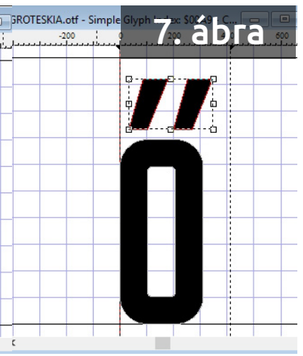

8. ábra

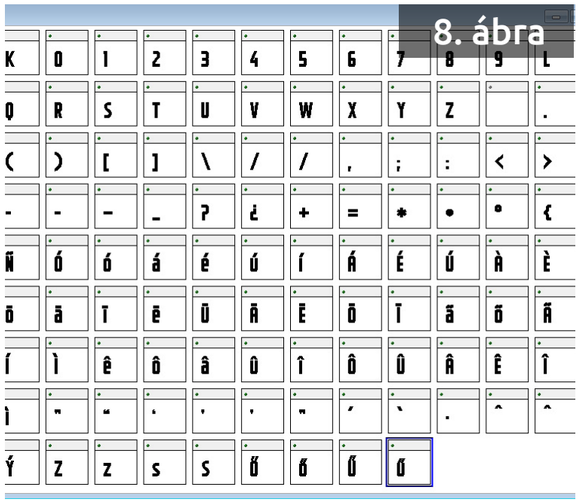

„Szerencsénkre a magyar ékezetes betűk nem kívánnak trükközést, szemben a szláv és a román különlegesebb írásjelekkel…”

másolás és a beillesztés. Mivel ezzel a helyzetét (koordinátapontjait) is magunkkal visszük, a kijelölt elem ugyanott fog megjelenni, ahova bemásoltuk. Amíg a kijelölés tart, mozgathatjuk, méretezhetjük szükség szerint, hogy majd olyan eredményt kapjunk, mint a 7. ábránkon. Akkor vagyunk készen, ha az alább látható 8. ábrának megfelelően így elfogytak az üres glyph-jeink.

Ezt követően szerencsére nincs más dolgunk, mint menteni és a betűtípust telepíteni. Ha kívánjuk, letesztelhetjük a Font menü Test menüpontján, hogy miképpen is fest összhatását illetően a már kiegészített betűtípusunk. (*Pro tipp: az árvíztűrő tükörfúrógép csupa kis- és nagybetűs írásmódjával a legegyszerűbb lemérni. Ugyanakkor megjegyzem, hogy az alapvonal alatti részek itt sem feltétlenül fognak megjelenni, mivel a Windows által használt FontViewer rendszer szerkeszthető mását látjuk.*)

Vannak csapatok, akik ilyenkor még a betűtípus metaadatait is módosítják (Format menü, Naming menüpont), beleírva a saját csapatuk rövidítését az elejébe, illetve a fájlt átnevezik. Személy szerint nem szokásom javasolni senkinek. Egyik okom erre a szerzői jogi integritás védelme a hallgatólagosan elfogadott határokon belül (vagyis a betűtípus annak megtervezőjének engedélye nélküli módosításától való eltekintés), valamint a fontduplikáció (ugyanazon betűtípus a rendszer készletén belüli többszörösítésének elkerülése).

Aki általában formázásra vagy szerkesztésre adja a fejét, az nem tiszta készlettel vág bele (amihez amúgy egy teljes operációs rendszer tiszta telepítése, clean installja kell), emiatt a sajátja nem is lesz az áttekintést megkönnyítően rendezett.

Az anomáliák elkerülése

Először is, tekintsünk át pár olyan rendellenességet, problémát, amivel a fontok kiegészítése közben és után találkozhatunk. Ezek egyike sem megoldhatatlan, csak legfeljebb picit körülményes.

1) Nem engedi egy glyph szerkesztését.

Azok a karakterek, amelyeket a program nem enged szerkeszteni, írásvédettek. Ezeket úgy lehet megkülönböztetni, hogy nem zöld vagy piros, hanem kék jelzésűek (lásd a 9. ábrát). Nem szerkeszthetőek, de másolhatóak. Saját magukra másolással ezt a védelmet fel lehet oldani.

2) Nem jelenik meg az Aegisubban a változtatás.

Ez akkor szokott megesni, ha maga a program is futott a szerkesztés közben. Az Aegisub font cache-jének kell a frissítés, ezt pedig vagy a kilépés-belépés páros oldja meg (a rosszabb esetben), vagy a stíluskezelő bezárásával és újra megnyitásával oldható meg.

9. ábra

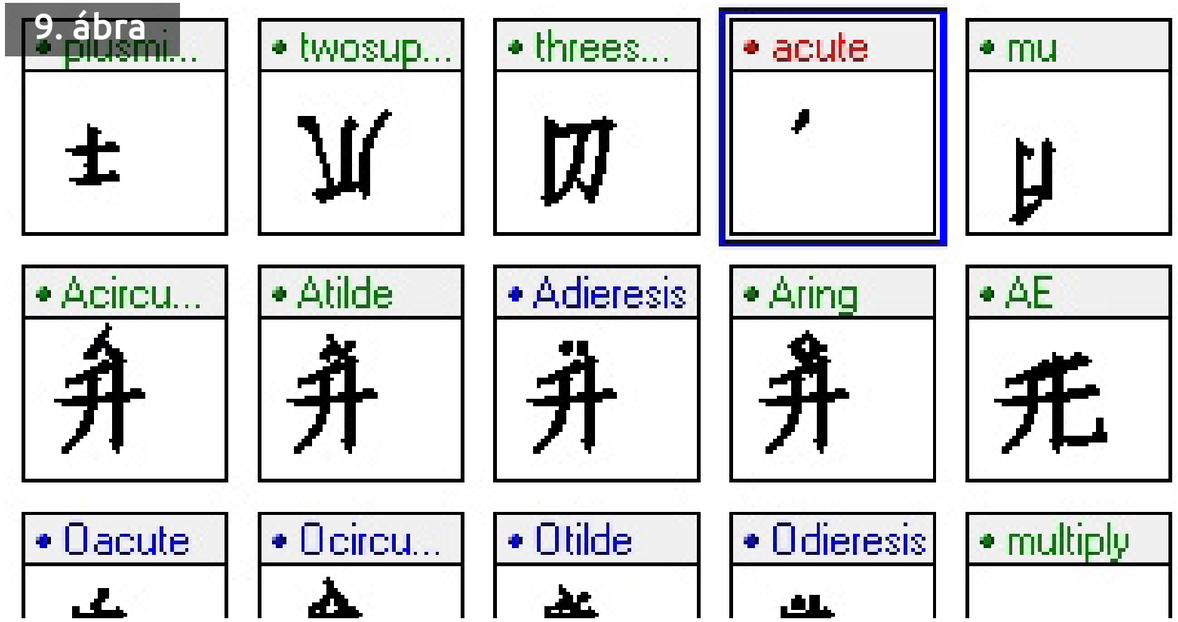

Ugyanitt van egy másik gyakori probléma, amikor az Aegisub nem talál egyes betűtípusokat. A Font Collector annyiban is hasznos, hogy jelzi, ha valamely írásjelek, karakterek nem találhatóak meg egy adott fontban, de időnként magát a betűtípust sem találja. Ilyenkor vagy nincs telepítve a szóban forgó darab, vagy a font cache hibás (valamint azt is jelzi, ha egy betűtípusnak nincs félkövér vagy dőlt változata, de ezzel felesleges foglalkoznunk). Ha sokadjára se találja meg, akkor érdemes a Vezérlőpulton belül a Betűkészletekben megkeresni és drag and droppal kihúzni a kívánt útvonalra.

3) Nem jelenik meg egyáltalán a változtatás.

Magát a fájlt megnyitva, megtekintve, noha látni fogjuk a módosításainkat (már amennyiben nem felejtettünk el menteni), viszont ilyenkor egy másik gyorsítótárat sem árt frissíteni. Ez a Windows-é. Őt körülményesebb rábírni erre, és a legtöbbször azzal oldható meg, ha a Vezérlőpulton belül a Betűkészleteknél töröljük a kérdéses betűtípust vagy betűtípus-családot, majd újraindítjuk a rendszert.

Egy (félig) tévhit a betűkészletekről

A mai napig helyenként tartja magát az elképzelés, miszerint a túl sok betűtípus telepítése lelassítja a gépet. A helyzet valójában az, hogy már tiszta telepítéskor is legalább 78 betűtípussal és betűtípus-családdal indul a Windows (nagyjából ennyivel indul a Mac és a Linux is), azonban az észrevehető lassulás a többezres betűtípus mennyiség felett szokott jelentkezni, és az sem abban a formában, ahogy azt elképzeljük.

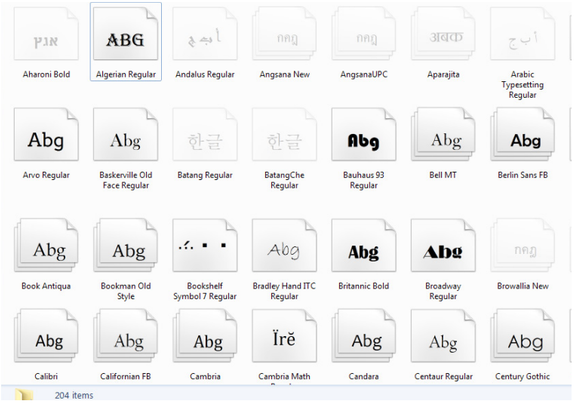

„...amikor az Aegisub nem talál egyes betűtípusokat. A Font Collector annyiban is hasznos, hogy jelzi, ha valamely írásjelek, karakterek nem találhatóak meg egy adott fontban, de időnként magát a betűtípust sem találja.”

Természetesen a bootolás, vagyis a gép indulása lelassul, mivel gyorsítótárazás készül a készletünkről, amit a gép a memóriába helyez át. Továbbá a külön cache-eket készítő programok betöltése vagy a betűkészlet listájának behozása is lassabb lesz ugyanezért. Ilyenek a komolyabb képszerkesztő programok (Gimp, Adobe Fireworks/Illustrator/Photoshop), valamint a szövegszerkesztők (Office-programok és az Aegisub is). Viszont a géplassulás oka nemcsak a többezres betűkészlet lehet, hanem az összekuszálódott registry-től kezdve sok minden, és idővel egyébként is jelentkezni fog.

Amennyiben mégis szeretnénk felgyorsítani a folyamatot vagy legalább rendet vágni a betűkészletek káoszában, a legcélszerűbb megoldás az, ha nem találomra kezdjük el törölgetni a meglévőket, hanem a rendszer erre használható eszközét vesszük igénybe. Ezek minden harmadik féltől származó fontot is éppúgy törölni fognak (vagyis amit a programjaink telepítenek, mint az Office, egy-egy játék, vagy az Adobe csomag), ezért érdemes nagyon elvételt esetekben használni.

A Windows-on belül a Vezérlőpult kategorikus nézetében a Megjelenés és személyes beállítások alatt találhatjuk a Betűtípus-beállítások módosítása (Change font settings) linket (10. ábra), és azon belül az Alapértelmezett betűtípus-beállítások visszaállítása (Restore default font settings) gombot. Ezzel pedig visszaáll a fontkészletünk arra az állapotra, amikor először telepítettük a rendszerünket.

A Mac-ek esetében a Font Book applikációra van szükség, amit a legegyszerűbben kereséssel (Command + Space) találhatunk meg. Itt a Fájl menün belül van a Restore Standard Fonts menüpont (11. ábra), aminek az eredménye ugyanaz lesz, mint a Windows-os társánál.

A következő felvonásban már jobban nekirontok a formázás kérdésének, amit a negyedik felvezetésben alapelméleti szinten már megcirógattam. Szóba kerülnek majd a különféle formázó parancsok, azok használata, valamint kisebb tippek-trükkök is egyes esetekben, hogy mikor és hogyan érdemes azokat használni.

10. ábra

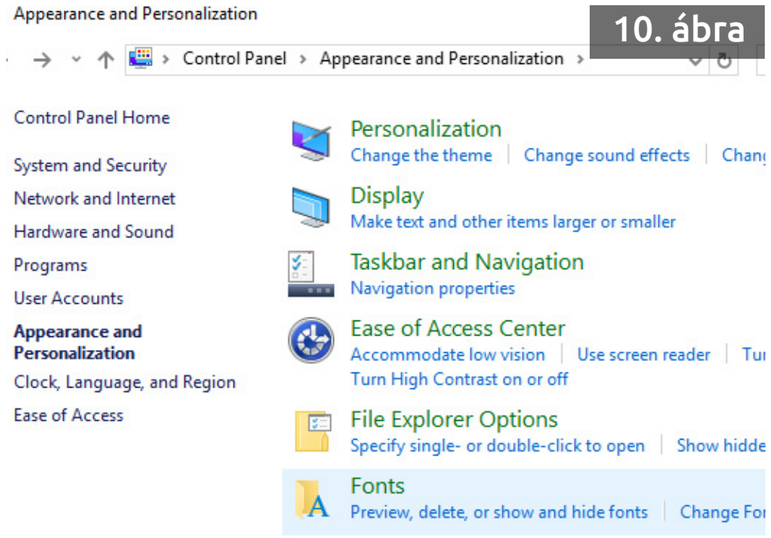

11. ábra

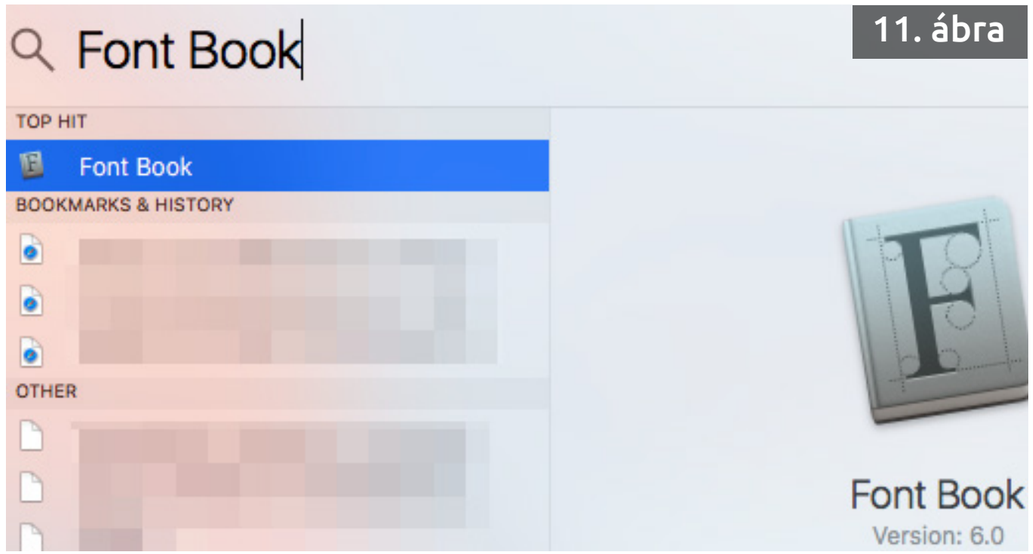

Ha lemaradtál a Fansubber Elsőkézből cikksorozatunk valamelyik korábbi részéről, akkor kattints a cikk címére és töltsd le az adott számot.

47. szám:
Mi fán terem a fansubber lét?

48. szám:
Hazai Fansub történelem 1.

49. szám:
Hazai Fansub történelem 2.

49. szám:
Gondolatok 10 év fansubberkedésről

50. szám:
Feliratformátumos útikalauz tanácstalanoknak

Mantis Interjú

Készítette: Yuriko, Venom (cosplay.hu)

Kérlek, mutatkozz be nekünk pár mondatban!

Üdvözlöm a kedves olvasó közönséget, a nevem Mantis. 2006 óta megállás nélkül cosplayezek, és reméljük, ezt a jó szokásomat még bő egy évtizedig meg is tartom, ha nem tovább! Imádok a színpadon lenni, a hazai szcénában is inkább a performance előadásaimról vagyok híres (vagy hírhedt?), de olykor belekotnyeleskedek a craftmanship kategóriába is, ha úgy hozza a sors.

Mikor találkoztál először a cosplayjel, hogyan kezdtél bele?

2006 nyár elején találkoztam először más animésekkel az akkori Nyíregyházi Anime Meet (NyAmee) egyik találkozóján, és épp fényképeket mutogattak a legutóbbi rendezvényről, ahol többük be is öltözött. Nagyon megtetszett a dolog, előzőleg is már bele-belefutottam egypár képbe a neten még anno az internet (h)őskorában (a 20. század végnapjaiban), mikor hetente egy órát netezhettem… Ezért elhatároztam, ha sikerül egy ilyen rendezvényre eljutnom, akkor én is beöltözöm. 2006 őszén ez össze is jött, életem első conja, ama bizonyos első PeCsás őszi animecon, irány egyből a cosplayverseny!… Onnantól pedig egyenes út vezetett a kénköves pokolbaaaa, akarom mondani, a cosplayezés világába.

A családod és a rokonok hogyan kezelik a cosplayes hobbidat?

A szüleim sose támogatták kitörő lelkesedéssel, de tizenhárom év után csak belátták, hogy nem, ezt bizony nem növöm ki. Így kénytelenek voltak hozzászokni, hogy nálam mindig készül valami, hogy mindig van egy következő rendezvény és verseny, amire éppen varrok valamit vagy próbákra járok.

Milyen stílusú jelmezeket szeretsz készíteni?

Jobb szeretem a fantasy stílusú, harcias ruhákat, amiben lehet mozogni, a keleti szabású dolgokat, illetve, bár nagy ellenségem mostanában, a formális férfi viseletet, úgymint zakók, frakkok stb. De ez tényleg általában a karaktertől függ, és jobb esetben olyan ruhát szemelek ki a választott alanytól, ami jobbára az ízlésemet is tükrözi. Szeretem még a díszítő varrásokat és kilométeres szegélyeket, a sok strasszt, amivel el lehet szösszmötölni, a festett mintákat a yukatákon, a fejdíszeket.

„…különféle textíliák részesülnek előnyben nálam. De legeslegfőképp nem is az anyag, hanem szín szerint szoktam választani, hogy lehetőleg minél jobban passzoljon az adott jelmezhez, természetesen az ésszerűség keretein belül.”

Mely alapanyagokkal dolgozol elsősorban?

Mivel preferálom a varrós dolgokat, és 13 év alatt még mindig nem sikerült egy páncélt se összeszülnöm (tervek vannak, a kivitelezés még várat magára), így a különféle textíliák részesülnek előnyben nálam. De legeslegfőképp nem is az anyag, hanem szín szerint szoktam választani, hogy lehetőleg minél jobban passzoljon az adott jelmezhez, természetesen az ésszerűség keretein belül. Mindettől eltekintve, egy kis fixa ideám a (mű)bőr varrása, ha a varrógép is úgy akarja…, olyan szép dolgokat lehet belőle csinálni!

A craftmanship részt (kosztümkészítés, technikás dolgok) vagy a színpadi fellépés oldalát kedveled jobban a cosplaynek?

Ami nálam mindig is szempont volt, már a kezdetekben is, az a karakter jelleme, személyisége. A ruha csak másodlagos.

Nagyon ritka, mikor egy ruha hamarabb tetszik meg, mint maga a karakter - természetesen ilyen is megesik nagy néha, de ebben az esetben hónapokat átölelő háttérmunka zajlik, hogy megismerjem a karaktert is. Én szeretem eljátszani azt, akit cosplayezek, nem csak egyszerűen magamra öltök valamilyen ruhát, mert tetszik. Nekem KELL, hogy ismerjem a karakter, hogy tudjak azonosulni vele, hogy átérezzem. Animét, filmet, sorozatot nézve szimpatizálhat az ember egy-egy karakterrel, de jelmezben megvan a lehetősége, hogy tényleg ő legyen az. Éppen ezért természetesen sokkal jobban preferálom a szakma színpadi oldalát, főleg abban az esetben, ha a karakter jelleme főként a többiekkel való interakcióban nyilvánul meg.

Melyik cosplayed a kedvenced?

Ahogy nincs konkrétan EGY kedvenc karakterem, úgy nem tudnék EGY konkrét jelmezt sem választani, jó pár van, ami közel áll hozzám, a készítésébe fektetett erőfeszítések vagy a hordással kapcsolatos emlékek miatt. Különböző szempontok alapján megvan, hogy melyikek a jobban craftosak, melyikek a legkényelmesebbek, melyikben voltam a kiköpött karakter, melyikhez fűződik egy remek hangulatú előadás vagy rendezvény emléke.

Van-e még álom cosplayed, amit nagyon szeretnél elkészíteni, és miért az a ruha?

Ugyancsak nincs EGY nagy álom cosplayem, inkább ilyen fura céljaim vannak. Egyik több éve futó projektem egy original négy évszak sorozat elkészítése, ami összekombinálja a négy évszakot, a négy elemet és egy-egy tematikát.

Másik ilyen elvetemültebb agyszülemény a két kedvenc animés sorozatomhoz köthető, ez a Sailor Moon és a Prince of Tennis. Célom pedig az, hogy a tíz lányt valamilyen formában fogom cosplayezni az előbbiből, míg az utóbbiból a kilenc fő iskolából egy-egy karaktert az iskolai teniszmezükben. Sideproject még, hogy a főbb fandomjaimból darabonként legalább egy cosplayem legyen.

Van kedvenc hazai vagy külföldi cosplayesed?

Nem tudnék akár csak egyet, akár csak tízet kiválasztani - barátaim és idegenek, hazaiak vagy külföldiek, sokuk munkásságát követem, folyamatosan tanulok tőlük vagy inspirálódom általuk.

Igen, persze, fanolok is egy-egy leleményes jelmezt, egy meghökkentő ötletet, egy remekbe szabott előadást, amikor az „ez miért nem nekem jutott eszembe” homlokcsapás felüti fejét, de semmiképp se tudnék kedvencet kiemelni a tengernyi figyelemreméltó közül.

Évek óta már nemcsak cosplayversenyzőként, de zsűritagként is tevékenykedsz. Melyik a legnehezebb része a zsűrizésnek?

Számomra talán az egyik legnehezebb dolog a különböző stílusú jelmezeket összehasonlítani, keresni egy értékrendet, ami mindre igaz, értem ez alatt például egy báli ruhát egy páncélos cosplayjel szembeállítani, főképp, ha mindkettő részletgazdag, jól kivitelezett, alapos munkát takar. Az ilyen esetek alapos fejtörést szoktak okozni.

Van-e valami javaslatod vagy tipped a versenyzőknek, hogy mire figyeljenek a zsűrizés alatt?

Először is, nem kell félni, a zsűri nem harap, azért vagyunk, hogy meghallgassunk, hogy elmondd nekünk, mit hogyan csináltál. A hibákra, hiányosságokra nem muszáj felhívni a zsűri figyelmét, azonban annál inkább ki lehet hangsúlyozni a különleges, egyedi megoldásokat, fura anyaghasználatot és elkészítési módot. Ez egy mérhetetlen kreativitást igénylő hobbi, és az egyedi megoldások mindig jó benyomást keltenek, emlékezetessé teszik az adott jelmezt.

„A hibákra, hiányosságokra nem muszáj felhívni a zsűri figyelmét, azonban annál inkább ki lehet hangsúlyozni a különleges, egyedi megoldásokat...”

Számos versenyt nyertél már egyénileg és csoportosan is. 2019-ben Yuninával ti képviselhettétek Magyarországot a CICAF döntőn Kínában. Mennyi ideig és hogyan készültetek a döntőre?

Mikor kiderült, hogy mi képviselhetjük hazánkat a döntőn, bő egy hónapig valamilyen elvarázsolt állapotban voltam, mint aki nem hiszi el, hogy ez vele történt meg, és arra vár, hogy egy szép napon majd felébredjen. Aztán év elejétől keményen nekiálltunk a tervezésnek, a kivitelezésnek, az edzésnek, a varrásnak. Több ötletbörze után végül az Avatárnál kötöttünk ki, s tekintve, hogy díszlet és háttérvideó is úgymond követelmény volt az előadáshoz, ugyanakkor mi szerettünk mozogni, harcolni, táncolni, így kombináltuk az elképzeléseinket az utazás adta lehetőséggel, ergo nem vihettünk magunkkal nagy díszleteket. Helyette különböző hastáncos kellékek lettek a fegyvereink.

Két hónap kemény edzés volt a poi, a szalagok, a legyező használatának elsajátítása - a bal vállam azóta is tiltakozik a tűzidomítás ellen -, majd két hónap konkrét fitneszterme edzés következett, hogy legyen erőnlétünk és állóképességünk az eszközökhöz. Emellett ugye még ott voltak a ruhák, amiket meg kellett varrnunk, illetve a többi kellék, amit majd magunkkal viszünk és helyben rakunk össze. Nekem pluszba, mivel Zuko fél arca égett, tesztelgetés a sminkkel, a latex felvitele, színezése, hogy viselkedik az arcon, egyáltalán bírja-e majd a bőröm.

Milyen volt Kínában? Miben volt más az ottani rendezvény, mint idehaza?

Kína, mint ország és, mint kultúra, teljesen pozitív csalódás volt. Meglepően tiszta, olcsó, kulturált, modern, de egyben ősi is. Nyilván akadtak nyelvi problémák, szembejöttek furcsaságok, de ezt bármelyik másik országról is ugyanúgy elmondhatjuk - csak itt kicsit nehezebben működött a nemzetközi activity.

Láttunk ősi templomokat, kultúrtörténeti helyeket, hatalmas parkokat, felhőkarcolókat, bonyolult metróhálózatot, mérnöki csodaszámba menő vasutat... Két hét turistáskodással is csak a felszínét kapargattuk egy, a miénktől merőben eltérő kultúrának - de szerencsénkre, abban a két hétben is elég jól tudtunk adaptálódni, miután már átláttuk a dolgok menetét.

Maga a rendezvény főképp méreteiben különbözik a miénktől, nagyobb helyen, több szinten, hatalmas embertömeggel. A programok egy része hasonló, egy része eltérő. Kevesebb a verseny, nagyobb a vásártér, a szokásos játék és animációs standokon túl például a rendőrök és tűzoltók is interaktív programokkal szórakoztatták a kicsiket és nagyokat egyaránt. Ahogy minden országnak, itt is megvannak a főbb cosplayes vonulatai, mi az ami a saját országukon belül épp menő (kínai doramák például), illetve mi az, ami a nemzetközi szférával megegyező popularitásnak örvend (Star Wars, MARVEL, Disney, Onmyoji), de sok látogatón nem is cosplay volt, hanem csupán tradicionális viselet.

Van olyan belföldi vagy külföldi rendezvény, amire még nem tudtál eljutni, de egyszer nagyon szeretnél?

A legtöbb belföldi rendezvényre már eljutottam, szerencsémre a legtöbb a fővárosban található, ami igencsak kényelmes dolog budapesti lakosként, de a kezdetek kezdetén még a különböző kisebb vidéki conokra is leutaztam. Ezzel ellentétben igencsak kevés külföldi rendezvényre jutottam el, főképp a környező országok conjai voltak eddigi célpontjaim, például Ausztria, Románia. Mindenképp szeretnék egyszer kimenni a londoni MCM Comic Conra, illetve, ha lehet nagyot álmodni, akkor a San Diego Comic Conra. Ami pedig nem cosplayhez kötődik, csak simán a fangirlségemből fakad: valamelyik Supernatural rendezvényre, legyen az akár az amerikai vagy a közelebbi olaszországi.

Mantis Facebook
https://www.facebook.com/mantis.cosplay

Mantis Instagram
https://www.instagram.com/nemesiszmoon/

Fotók

Zuko - Imagenation Photos
Zutara - Imagenation Photos
CICAF - Yuriko
Zsűrizés - Szani
Umi - Geexperience Creations
Wacky Races - Swords&blueberries creatives
Armand - Benji
Rorchach - Cleanpig

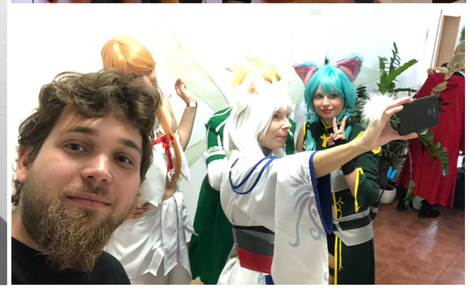

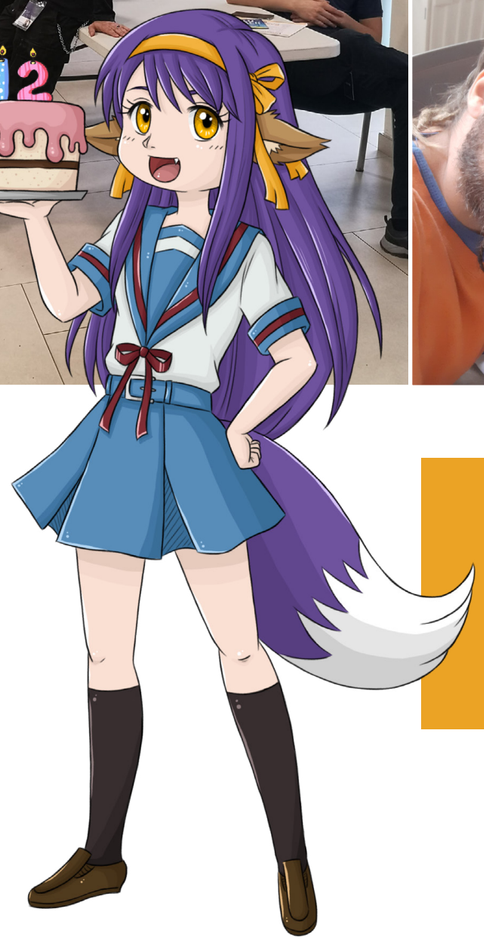

12 éves a Cosplay.hu

Írta: Venom

Szeptember 27-én lesz pontosan 12 éve, hogy megalakult a Cosplay.hu és álmunkban sem gondoltuk volna, hogy ennyi év után is megmarad ez a kis projekt és ekkorára növi ki magát, amit anno elkezdtünk.

Jelenleg valamivel több mint 20 tagot számlál a csapatunk, de a kezdetekben csupán hárman voltunk: Békéssy Ágnes (Salome), Mező Judit (Yuriko) és Lévai Balázs (Venom). Az alapötlete egy ilyen weboldalnak és szervezői csapatnak valójában valamikor 2005-re tehető, mikor mindenki legnagyobb döbbenetére a Magyar Anime Társaság által szervezett őszi Anime Party hihetetlen sikert ért el, és nemcsak látogatószámban, hanem megjelentek az első igazi cosplayesek és velük együtt az első verseny. Mindenki imádta a jelmezeseket és a következő rendezvényen, ami egyben az első Animecon is volt, már ők lettek a fő szenzáció. Itt mi még a rajzversenyt szerveztük, de már tudtuk, hogy a cosplaynek nagy jövője lesz.

Alig fél év kellett, hogy összerakjunk egy komplex honlapot, ahova képeket tölthettek fel a cosplayesek és a fórumon beszélgethettek. Ez még a Facebook előtti időkben volt, szóval még koránt sem létezett annyi cosplayes oldal, mint manapság, idehaza pedig évekig mi voltunk az egyetlen. Innen már csak egy lépés volt, hogy az Animecononokon megkapjuk a verseny szervezését, amit gyorsan átalakítottunk a külföldi rendezvények mintájára, hogy minél profibb és szórakoztatóbb legyen. Csapatunk is folyamatosan bővült, megszületett a Cosplay.hu kabalafigurája is, Kitsuko, majd hamarosan egy új rendezvénybe kezdtünk bele a Holdfény bolttal partnerségben, ez lett a Holdfénycon. Itt már elszakadtunk az animéktől és előkerültek a Star Wars, Gyűrűk Ura és hasonló jelmezesek is. Szinte ezzel párhuzamosan a Mangafannal együtt elindítottuk a Mondocont is, és volt egy nagyon rövid idő, amikor jóformán egyszerre szerveztünk mind a három rendezvényen. Mellette elindítottuk a Cosplay Party-kat is a(z azóta sajnos bezárt) Moonlight Meidóban, amelyeknek nagyon szép sikere lett.

Ez volt talán a hazai conok legszebb korszaka, amikor úgy éreztük, elértük, amit megálmodtunk. De akkor még nem is sejtettük, hogy kicsit drámaian fogalmazva: sötét fellegek gyülekeznek.

A MAT, a Holdfény és a Mondo közötti kapcsolat egyre feszültebb lett, hiszen mind a három magának akarta a hazai conokat. Elképzelni sem tudjátok milyen elképesztő, szinte már-már „Trónok Harca” szintű belső harcok indultak meg (utólag csak azt csodálom, hogy nem kerültek elő a kések és mérgek). Miután a MAT-on belüli feszültségek miatt kiléptünk, így a Mondo és a Holdfény mellett maradtunk, remélve, hogy ez megoldja a helyzetet. Sajnos az Animeconok bukása csak rövidtávon oldotta meg a problémákat, ugyanis a Mondo és a Holdfénycon vezetősége is egymásnak ugrott.

A végeredményt sejtitek, a szívünk szakadt meg, mikor ott kellett hagynunk a Holdfénycont, hogy a Mondóra fókuszáljunk, mert úgy éreztük, hogy az lesz a jövő. Sajnos ezek után sosem lett már a régi a rendezvényszervezés, bár a látogatók ebből szerencsére nem sokat láttak, de a Mondocon hátterében ekkor már forrtak az indulatok és a feszültség tapintható volt.

Ennek az lett a vége, hogy az akkor már jelentős számra duzzadt szervezői stábunk felállt és egy emberként hagyta ott a Mondocont, mert elegünk lett a folyamatos harcokból és hazudozásokból. Eldöntöttük, hogy a saját lábunkra állunk, legalábbis amennyire csak lehet.

És hol tartunk most? A weboldalunkon már lassan 300 photoshootot nézhettek meg (melyek közül a legjobbakat itt, az AniMagazinban is megosztunk (*AniMagazin 50.*), számtalan cikket és érdekességet is találhattok, de a legérdekesebb újdonság, hogy elkezdtük rendszerezni és összegyűjteni a hazai cosplayeseket. Ezt is érdemes lehet rendszeresen meglátogatni, mert folyamatosan bővül az adatbázis. Instagram oldalunkon is napi rendszerességgel osztjuk meg a hazai cosplayesek legjobb képeit. Rendezvényes galériánkban 2005 óta minden fontosabb rendezvényről több száz képet archiválunk (egy hónap is kevés, hogy valaki az összeset átnézze), és a Youtube csatornánk, a CosplayTV is folyamatosan bővül.

A rendezvények szempontjából sem unatkozunk, PlayIT Show-n már évek óta visszük a Cosplay Village zónát (amit folyamatosan bővítünk), valamint a Cosplay Farsang és Cosplay Party rendezvényeket is egységesítettük Fantasy Expo címen, ahol teret engedünk mindenkinek, aki csak szeretne fellépni, árusítani vagy kiállítani.

Csapatunk igyekszik független maradni, de szívesen segítünk más rendezvényeket vagy eseményeket, így az ország minden pontján összefuthattok csapatunk tagjaival vagy a cosplayeseinkkel.

És persze továbbra is várunk mindenkit, aki úgy érzi, hogy elég lelkes és szeretne részt venni valamilyen szinten a munkánkban, legyen az akár rendezvényszervezés vagy az online projektek fejlesztése, bátran jelentkezzetek!

Továbbá minden támogatásnak is örülünk, idén elindítottuk a Ko-Fi oldalunkat is, ahol egy kis pénzzel tudjátok segíteni a munkánkat, az itt befolyt pénzeket a cikkírókra, weboldalra és idővel a hazai cosplayesek és fotósok támogatására fordítanánk.

Reméljük, még sok évig veletek maradunk és köszönjünk mindenkinek az elmúlt 12 évet, hatalmas kaland volt és nincs megállás!

Photoshoot Ajánló

Egy új cosplayes rovattal bővül a magazin! Minden számba szeretnénk pár izgalmas és látványos photoshootot ajánlani nektek, melyeket teljes egészében a Cosplay.hu weboldalán nézhettek meg, ha felkeltette az érdeklődéseteket.

Aki esetleg nem tudná, mi is az a photoshoot, annak elég lesz csak ránéznie a képekre és máris tiszta lesz a dolog. Amikor a cosplayesek külön elvonulnak stúdiókba vagy speciális helyszínekre, ahol profi fotósok képeket készítenek róluk. Ezeket a fotózásokat alaposan megtervezik, elkészítik, majd utómunkálatok után a közönség elé tárják. Reméljük, tetszeni fog nektek ez az új rovat, és ha esetleg neked is lennének olyan fotóid, amiket szeretnél megosztani velünk, akkor *ITT* tudod feltölteni vagy ha esetleg kezdő vagy még és nem tudod hogyan állj neki az egésznek, hogy rólad is jó képek szülessenek, akkor érdemes elolvasni Ihász Ingrid cikkét, ahol rengeteg tippet kaphattok. (*https://cosplay.hu/hogyan-keszuljek-fel-egy-cosplay-fotozasra-22824.cp*)

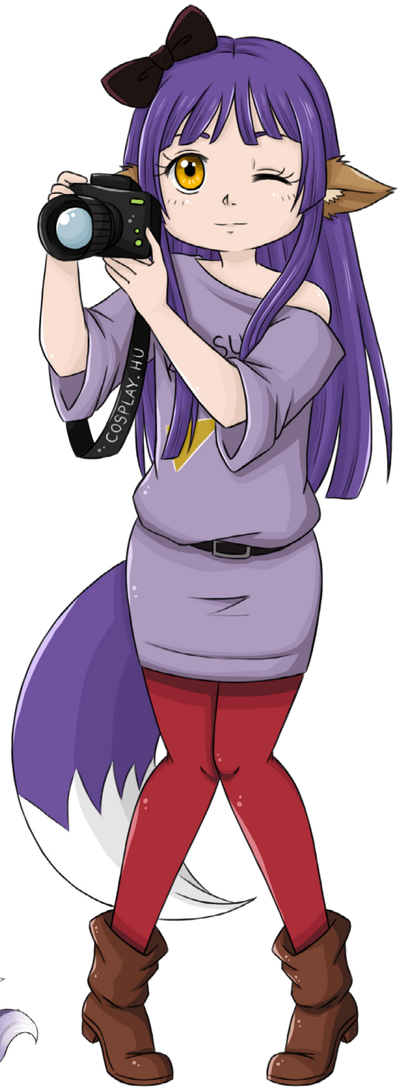

Forrás: Hell Girl
Karakter: Hone Onna
Helyszín: Szentendre – Japán kert

Pandachann

Fotós: W's Photos / Lányi Kristóf
Tovább a Galériába...

Pallagi Ádám / Adamsky Crafts

Fotós: Minda Boglárka
Tovább a Galériába...

Forrás: Goblin Slayer
Karakter: Goblin Slayer
Helyszín: Szeged – Boszorkánysziget

Forrás: World of Warcraft
Karakter: Jaina Proudmoore

Swords&blueberries creatives

Fotós: fokken__greed
Tovább a Galériába...

Fairydevil

Forrás: Seishun Buta Yarou wa Bunny Girl Senpai no Yume wo Minai
Karakter: Mai Sakurajima
Helyszín: Photobalance stúdió

Fotós: Kasz Krisztián
Tovább a Galériába...

Forrás: Original
Karakter: Sakura-chan
Helyszín: Margitsziget

Lina-chan

Fotós: Császár Péter
Tovább a Galériába...

Dragon Hall TV - műsorrend

Szeptember - Október

2019 szeptember 30 - október 6							
	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
20:00	Kilari 16	Kilari 17	Kilari 18	Kilari 19	Kilari 20	A Bosco léghajó kalandjai 7	Paprika
20:30	Conan, a detektív 16	Conan, a detektív 17	Conan, a detektív 18	Conan, a detektív 19	Conan, a detektív 20	A Bosco léghajó kalandjai 8	
21:00	Soul Eater - Lélekfalók 7	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 7	InuYasha 7	Tsubasa kapitány 19	Lovely Complex 7	Soul Eater - Lélekfalók 7	
21:30	Soul Eater - Lélekfalók 8	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 8	InuYasha 8	Bleach 19	Lovely Complex 8	Soul Eater - Lélekfalók 8	
22:00	Tsubasa kapitány 16	Tsubasa kapitány 17	Tsubasa kapitány 18	Bújj, bújj, szellem! 7	Tsubasa kapitány 20	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 7	Lovely Complex 7
22:30	Bleach 16	Bleach 17	Bleach 18	Bújj, bújj, szellem! 8	Bleach 20	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 8	Lovely Complex 8
23:00	Naruto 16	Naruto 17	Naruto 18	Naruto 19	Naruto 20	InuYasha 7	Bújj, bújj, szellem! 7
23:30	Slayers - A kis boszorkány 16	Slayers - A kis boszorkány 17	Slayers - A kis boszorkány 18	Slayers - A kis boszorkány 19	Slayers - A kis boszorkány 20	InuYasha 8	Bújj, bújj, szellem! 8

2019 október 7 - október 13							
	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
20:00	Kilari 21	Kilari 22	Kilari 23	Kilari 24	Kilari 25	A Bosco léghajó kalandjai 9	Tekkon Kinkreet
20:30	Conan, a detektív 21	Conan, a detektív 22	Conan, a detektív 23	Conan, a detektív 24	Conan, a detektív 25	A Bosco léghajó kalandjai 10	
21:00	Soul Eater - Lélekfalók 9	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 9	InuYasha 9	Tsubasa kapitány 24	Lovely Complex 9	Soul Eater - Lélekfalók 9	
21:30	Soul Eater - Lélekfalók 10	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 10	InuYasha 10	Bleach 24	Lovely Complex 10	Soul Eater - Lélekfalók 10	
22:00	Tsubasa kapitány 21	Tsubasa kapitány 22	Tsubasa kapitány 23	Bújj, bújj, szellem! 9	Tsubasa kapitány 25	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 9	Lovely Complex 9
22:30	Bleach 21	Bleach 22	Bleach 23	Bújj, bújj, szellem! 10	Bleach 25	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 10	Lovely Complex 10
23:00	Naruto 21	Naruto 22	Naruto 23	Naruto 24	Naruto 25	InuYasha 9	Bújj, bújj, szellem! 9
23:30	Slayers - A kis boszorkány 21	Slayers - A kis boszorkány 22	Slayers - A kis boszorkány 23	Slayers - A kis boszorkány 24	Slayers - A kis boszorkány 25	InuYasha 10	Bújj, bújj, szellem! 10

2019 október 14 - október 20							
	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
20:00	Kilari 26	Kilari 27	Kilari 28	Kilari 29	Kilari 30	A Bosco léghajó kalandjai 11	Égenjárók
20:30	Conan, a detektív 26	Conan, a detektív 27	Conan, a detektív 28	Conan, a detektív 29	Conan, a detektív 30	A Bosco léghajó kalandjai 12	
21:00	Soul Eater - Lélekfalók 11	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 11	InuYasha 11	Tsubasa kapitány 29	Lovely Complex 11	Soul Eater - Lélekfalók 11	
21:30	Soul Eater - Lélekfalók 12	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 12	InuYasha 12	Bleach 29	Lovely Complex 12	Soul Eater - Lélekfalók 12	
22:00	Tsubasa kapitány 26	Tsubasa kapitány 27	Tsubasa kapitány 28	Bújj, bújj, szellem! 11	Tsubasa kapitány 30	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 11	Lovely Complex 11
22:30	Bleach 26	Bleach 27	Bleach 28	Bújj, bújj, szellem! 12	Bleach 30	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 12	Lovely Complex 12
23:00	Naruto 26	Naruto 27	Naruto 28	Naruto 29	Naruto 30	InuYasha 11	Bújj, bújj, szellem! 11
23:30	Slayers - A kis boszorkány 26	Slayers - A kis boszorkány 27	Slayers - A kis boszorkány 28	Slayers - A kis boszorkány 29	Slayers - A kis boszorkány 30	InuYasha 12	Bújj, bújj, szellem! 12

Dragon Hall TV - műsorrend

Október - November

2019 október 21 - október 27

	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
20:00	Kilari 31	Kilari 32	Kilari 33	Kilari 34	Kilari 35	A Bosco léghajó kalandjai 13	Dante: Pokol
20:30	Conan, a detektív 31	Conan, a detektív 32	Conan, a detektív 33	Conan, a detektív 34	Conan, a detektív 35	A Bosco léghajó kalandjai 14	
21:00	Soul Eater - Lélekfalók 13	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 13	InuYasha 13	Tsubasa kapitány 34	Lovely Complex 13	Soul Eater - Lélekfalók 13	
21:30	Soul Eater - Lélekfalók 14	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 14	InuYasha 14	Bleach 34	Lovely Complex 14	Soul Eater - Lélekfalók 14	Kétség sincs afelől, hogy miattatok nem vagyok népszerű! 1
22:00	Tsubasa kapitány 31	Tsubasa kapitány 32	Tsubasa kapitány 33	Bújj, bújj, szellem! 13	Kétség sincs afelől, hogy miattatok nem vagyok népszerű! 1	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 13	Lovely Complex 13
22:30	Bleach 31	Bleach 32	Bleach 33	Bújj, bújj, szellem! 14	Bleach 35	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 14	Lovely Complex 14
23:00	Naruto 31	Naruto 32	Naruto 33	Naruto 34	Naruto 35	InuYasha 13	Bújj, bújj, szellem! 13
23:30	Slayers - A kis boszorkány 31	Slayers - A kis boszorkány 32	Slayers - A kis boszorkány 33	Slayers - A kis boszorkány 34	Slayers - A kis boszorkány 35	InuYasha 14	Bújj, bújj, szellem! 14

2019 október 28 - november 3

	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
20:00	Kilari 36	Kilari 37	Kilari 38	Kilari 39	Kilari 40	A Bosco léghajó kalandjai 15	Ninja Scroll
20:30	Conan, a detektív 36	Conan, a detektív 37	Conan, a detektív 38	Conan, a detektív 39	Conan, a detektív 40	A Bosco léghajó kalandjai 16	
21:00	Soul Eater - Lélekfalók 15	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 15	InuYasha 15	Tsubasa kapitány 38	Lovely Complex 15	Soul Eater - Lélekfalók 15	
21:30	Soul Eater - Lélekfalók 16	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 16	InuYasha 16	Bleach 39	Lovely Complex 16	Soul Eater - Lélekfalók 16	Kétség sincs afelől, hogy miattatok nem vagyok népszerű! 2
22:00	Tsubasa kapitány 35	Tsubasa kapitány 36	Tsubasa kapitány 37	Bújj, bújj, szellem! 15	Kétség sincs afelől, hogy miattatok nem vagyok népszerű! 2	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 15	Lovely Complex 15
22:30	Bleach 36	Bleach 37	Bleach 38	Bújj, bújj, szellem! 16	Bleach 40	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 16	Lovely Complex 16
23:00	Naruto 36	Naruto 37	Naruto 38	Naruto 39	Naruto 40	InuYasha 15	Bújj, bújj, szellem! 15
23:30	Slayers - A kis boszorkány 36	Slayers - A kis boszorkány 37	Slayers - A kis boszorkány 38	Slayers - A kis boszorkány 39	Slayers - A kis boszorkány 40	InuYasha 16	Bújj, bújj, szellem! 16

2019 november 4 - november 10

	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
20:00	Kilari 41	Kilari 42	Kilari 43	Kilari 44	Kilari 45	A Bosco léghajó kalandjai 17	Totoro - A varázserdő titka
20:30	Conan, a detektív 41	Conan, a detektív 42	Conan, a detektív 43	Conan, a detektív 44	Conan, a detektív 45	A Bosco léghajó kalandjai 18	
21:00	Soul Eater - Lélekfalók 17	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 17	InuYasha 17	Tsubasa kapitány 42	Lovely Complex 17	Soul Eater - Lélekfalók 17	
21:30	Soul Eater - Lélekfalók 18	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 18	InuYasha 18	Bleach 44	Lovely Complex 18	Soul Eater - Lélekfalók 18	Kétség sincs afelől, hogy miattatok nem vagyok népszerű! 3
22:00	Tsubasa kapitány 39	Tsubasa kapitány 40	Tsubasa kapitány 41	Bújj, bújj, szellem! 17	Kétség sincs afelől, hogy miattatok nem vagyok népszerű! 3	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 17	Lovely Complex 17
22:30	Bleach 41	Bleach 42	Bleach 43	Bújj, bújj, szellem! 18	Bleach 45	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 18	Lovely Complex 18
23:00	Naruto 41	Naruto 42	Naruto 43	Naruto 44	Naruto 45	InuYasha 17	Bújj, bújj, szellem! 17
23:30	Slayers - A kis boszorkány 41	Slayers - A kis boszorkány 42	Slayers - A kis boszorkány 43	Slayers - A kis boszorkány 44	Slayers - A kis boszorkány 45	InuYasha 18	Bújj, bújj, szellem! 18

Dragon Hall TV - műsorrend

November

2019 november 11 - november 17

	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
20:00	Kilari 46	Kilari 47	Kilari 48	Kilari 49	Kilari 50	A Bosco léghajó kalandjai 19	A macskák királysága
20:30	Conan, a detektív 46	Conan, a detektív 47	Conan, a detektív 48	Conan, a detektív 49	Conan, a detektív 50	A Bosco léghajó kalandjai 20	
21:00	Soul Eater - Lélekfalók 19	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 19	InuYasha 19	Tsubasa kapitány 46	Lovely Complex 19	Soul Eater - Lélekfalók 19	
21:30	Soul Eater - Lélekfalók 20	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 20	InuYasha 20	Bleach 49	Lovely Complex 20	Soul Eater - Lélekfalók 20	Kétség sincs afelől, hogy miattatok nem vagyok népszerű! 4
22:00	Tsubasa kapitány 43	Tsubasa kapitány 44	Tsubasa kapitány 45	Bújj, bújj, szellem! 19	Kétség sincs afelől, hogy miattatok nem vagyok népszerű! 4	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 19	Lovely Complex 19
22:30	Bleach 46	Bleach 47	Bleach 48	Bújj, bújj, szellem! 20	Bleach 50	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 20	Lovely Complex 20
23:00	Naruto 46	Naruto 47	Naruto 48	Naruto 49	Naruto 50	InuYasha 19	Bújj, bújj, szellem! 19
23:30	Slayers - A kis boszorkány 46	Slayers - A kis boszorkány 47	Slayers - A kis boszorkány 48	Slayers - A kis boszorkány 49	Slayers - A kis boszorkány 50	InuYasha 20	Bújj, bújj, szellem! 20

2019 november 18 - november 24

	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
20:00	Kilari 51	Kilari 52	Kilari 53	Kilari 54	Kilari 55	A Bosco léghajó kalandjai 21	A tenger zúgása
20:30	Conan, a detektív 51	Death Note 1	Death Note 2	Death Note 3	Death Note 4	A Bosco léghajó kalandjai 22	
21:00	Soul Eater - Lélekfalók 21	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 21	InuYasha 21	Tsubasa kapitány 50	Lovely Complex 21	Soul Eater - Lélekfalók 21	
21:30	Soul Eater - Lélekfalók 22	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 22	InuYasha 22	Bleach 54	Lovely Complex 22	Soul Eater - Lélekfalók 22	Kétség sincs afelől, hogy miattatok nem vagyok népszerű! 5
22:00	Tsubasa kapitány 47	Tsubasa kapitány 48	Tsubasa kapitány 49	Afro szamuráj 1	Kétség sincs afelől, hogy miattatok nem vagyok népszerű! 5	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 21	Lovely Complex 21
22:30	Bleach 51	Bleach 52	Bleach 53	Afro szamuráj 2	Bleach 55	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 22	Lovely Complex 22
23:00	Naruto 51	Naruto 52	Naruto 53	Naruto 54	Naruto 55	InuYasha 21	Afro szamuráj 1
23:30	Slayers - A kis boszorkány 51	Slayers - A kis boszorkány 52	Slayers - A kis boszorkány 53	Slayers - A kis boszorkány 54	Slayers - A kis boszorkány 55	InuYasha 22	Afro szamuráj 2

2019 november 25 - december 1

	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
20:00	Kilari 56	Kilari 57	Kilari 58	Kilari 59	Kilari 60	A Bosco léghajó kalandjai 21	A hattyúk tava
20:30	Death Note 5	Death Note 6	Death Note 7	Death Note 8	Death Note 9	A Bosco léghajó kalandjai 22	
21:00	Soul Eater - Lélekfalók 23	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 23	InuYasha 23	Tsubasa kapitány 54	Lovely Complex 23	Soul Eater - Lélekfalók 23	
21:30	Soul Eater - Lélekfalók 24	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 24	InuYasha 24	Bleach 59	Lovely Complex 24	Soul Eater - Lélekfalók 24	Kétség sincs afelől, hogy miattatok nem vagyok népszerű! 6
22:00	Tsubasa kapitány 51	Tsubasa kapitány 52	Tsubasa kapitány 53	Afro szamuráj 2	Kétség sincs afelől, hogy miattatok nem vagyok népszerű! 6	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 23	Lovely Complex 23
22:30	Bleach 56	Bleach 57	Bleach 58	Afro szamuráj 3	Bleach 60	Ghost in the Shell - Stand Alone Complex 24	Lovely Complex 24
23:00	Naruto 56	Naruto 57	Naruto 58	Naruto 59	Naruto 60	InuYasha 23	Afro szamuráj 2
23:30	Slayers - A kis boszorkány 56	Slayers - A kis boszorkány 57	Slayers - A kis boszorkány 58	Slayers - A kis boszorkány 59	Slayers - A kis boszorkány 60	InuYasha 24	Afro szamuráj 3

A részletekért kattints IDE

ANIMAGAZIN.HU

SZÓLJ HOZZÁ!

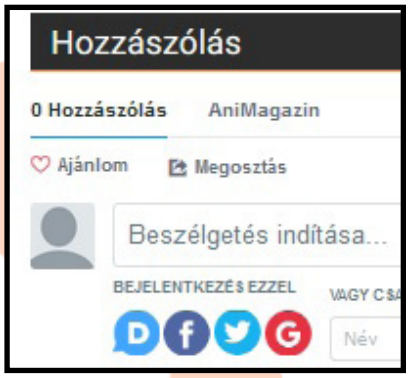

BÖNGÉSSZ A KORÁBBI SZÁMOKBÓL!

CSEKKOLD MILYEN CIKKEK VOLTAK EDDIG!

AniMagazin

CSAK KATTINTS VALAMELYIK SZÖVEGRE ÉS MÁRIS A CÉLNÁL VAGY!